



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

18. september 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2017-2018

Mødeperioden fra den 12. til 15. juni 2017

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 68 af 22.2.2018.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 13. juni 2017

2018/C 331/01	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om større partnerengagement og større synlighed i forbindelse med gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (2016/2304(INI))	2
2018/C 331/02	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om omkostningseffektiviteten af det 7. rammeprogram for forskning (2015/2318(INI))	10
2018/C 331/03	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om statsløshed i Syd- og Sydøstasien (2016/2220(INI))	17
2018/C 331/04	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om gennemførelsen af grænseoverskridende fusioner og spaltninger (2016/2065(INI))	25
2018/C 331/05	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om vurdering af gennemførelsen af Horisont 2020 med henblik på midtvejsevalueringen og forslaget til det 9. rammeprogram (2016/2147(INI))	30
2018/C 331/06	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om byggesten til EU's samhørighedspolitik efter 2020 (2016/2326(INI))	41
2018/C 331/07	Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om status for fiskebestande og fiskerisektorens socioøkonomiske situation i Middelhavsområdet (2016/2079(INI))	50

Onsdag den 14. juni 2017

2018/C 331/08	Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om behovet for en EU-strategi til at gøre en ende på og forebygge kønsbestemt pensionsforskel (2016/2061(INI))	60
2018/C 331/09	Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Serbien (2016/2311(INI))	71
2018/C 331/10	Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Kosovo (2016/2314(INI))	80
2018/C 331/11	Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (2016/2310(INI))	88
2018/C 331/12	Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (2017/2703(RSP))	97
2018/C 331/13	Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om status for gennemførelsen af bæredygtighedsaftalen i Bangladesh (2017/2636(RSP))	100

Torsdag den 15. juni 2017

2018/C 331/14	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om sagen vedrørende den aserbajdsjanske journalist Afgan Mukhtarli (2017/2722(RSP))	105
2018/C 331/15	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om Pakistan, navnlig situationen med hensyn til menneskerettighedsforkæmpere og dødsstraf (2017/2723(RSP))	109
2018/C 331/16	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om menneskerettighedssituationen i Indonesien (2017/2724(RSP))	113
2018/C 331/17	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om gennemførelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (2016/2064(INI))	116
2018/C 331/18	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi (2017/2003(INI))	125
2018/C 331/19	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om onlineplatforme og det digitale indre marked (2016/2276(INI))	135
2018/C 331/20	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om den humanitære situation i Yemen (2017/2727(RSP))	146
2018/C 331/21	Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om finansiering af politiske partier og fonde på europæisk plan (2017/2733(RSP))	150

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Onsdag den 14. juni 2017

2018/C 331/22	Europa-Parlamentets afgørelse af 14. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Rolandas Paksas' immunitet (2016/2070(IMM))	151
2018/C 331/23	Europa-Parlamentets afgørelse af 14. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Mylène Troszczynskis immunitet (2017/2019(IMM))	153
2018/C 331/24	Europa-Parlamentets afgørelse af 14. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Jean-Marie Le Pens immunitet (2017/2020(IMM))	155

Torsdag den 15. juni 2017

2018/C 331/25	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Marine Le Pens immunitet (2017/2021(IMM))	157
---------------	---	-----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 13. juni 2017

2018/C 331/26	P8_TA(2017)0249 Den Europæiske Unions deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA), der iværksættes af flere medlemsstater (COM(2016)0662 — C8-0421/2016 — 2016/0325(COD)) P8_TC1-COD(2016)0325 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/... om Unionens deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA), der iværksættes i fællesskab af flere medlemsstater	159
2018/C 331/27	P8_TA(2017)0250 Specifikke foranstaltninger med hensyn til at yde supplerende bistand til medlemsstater, der er ramt af naturkatastrofer ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår specifikke foranstaltninger med hensyn til at yde supplerende bistand til medlemsstater, der er ramt af naturkatastrofer (COM(2016)0778 — C8-0489/2016 — 2016/0384(COD)) P8_TC1-COD(2016)0384 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår specifikke foranstaltninger med hensyn til at yde supplerende bistand til medlemsstater, der er ramt af naturkatastrofer	162

2018/C 331/28	<p>P8_TA(2017)0251</p> <p>Energieffektivitetsmærkning ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om opstilling af rammer for energieffektivitetsmærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (COM(2015)0341 — C8-0189/2015 — 2015/0149(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0149</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU 163</p>
2018/C 331/29	<p>P8_TA(2017)0252</p> <p>Den Europæiske Kulturhovedstad 2020-2033 ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 (COM(2016)0400 — C8-0223/2016 — 2016/0186(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0186</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/... om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 165</p> <p>Onsdag den 14. juni 2017</p>
2018/C 331/30	<p>Europa-Parlamentets ændringer af 14. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer (COM(2016)0482 — C8-0331/2016 — 2016/0231(COD)) 166</p>

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2017-2018

Mødeperioden fra den 12. til 15. juni 2017

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 68 af 22.2.2018.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 13. juni 2017

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2017)0245

Større partnerengagement og større synlighed i forbindelse med gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om større partnerengagement og større synlighed i forbindelse med gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (2016/2304(INI))

(2018/C 331/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174, 175 og 177 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (forordningen om fælles bestemmelser),
- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde: en evaluering af den i artikel 16, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser nævnte rapport ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om den forsinkede gennemførelse af ESI-fondenes operationelle programmer — indvirkning på samhørighedspolitikken og vejen frem ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2016 om nye territoriale udviklingsredskaber i samhørighedspolitikken 2014-2020: integrerede territoriale investeringer (ITI) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD) ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2015 om forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0053.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0055.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0211.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0419.

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til Rådets konklusioner af 16. november 2016 om resultaterne af og de nye elementer i samhørigheds- politikken og de europæiske struktur- og investeringsfonde ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Sikring af samhørighedspolitikken synlighed: Informations- og kommunikationsregler 2014-2020« ⁽²⁾,
- der henviser til Flash Eurobarometer-undersøgelse nr. 423 af september 2015 bestilt af Kommissionen med titlen »Citizens' awareness and perceptions of EU: Regional Policy« (borgernes kendskab til og opfattelse af EU: regionalpolitikken) ⁽³⁾,
- der henviser til Van den Brande-rapporten fra oktober 2014 med titlen »Multilevel Governance and Partnership« (flerniveaustyring og partnerskab), som blev udarbejdet på anmodning af Johannes Hahn, kommissær med ansvar for regional- og bypolitik ⁽⁴⁾,
- der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs kommunikationsplan for 2016 med titlen »Forene regioner og byer med henblik på et stærkere Europa« ⁽⁵⁾,
- der henviser til den af Kommissionen bestilte undersøgelse fra juli 2016 med titlen »Implementation of the partnership principle and multi-level governance in the 2014-2020 ESI Funds« (gennemførelse af partnerskabsprincippet og flerniveaustyring i ESI-fondene for 2014-2020) ⁽⁶⁾,
- der henviser til Interreg Europe-sekretariatets redegørelse med titlen »Designing a project communication strategy« (udformning af en strategi for projektkommunikation) ⁽⁷⁾,
- der henviser til den rapport, der er udarbejdet inden for rammerne af den efterfølgende evaluering af og prognose vedrørende fordelene for EU-15-landene af gennemførelsen af samhørighedspolitikken i V4-landene, som blev bestilt af det polske ministerium for økonomisk udvikling og bærer titlen »How do EU-15 Member States benefit from the Cohesion Policy in the V4?« (hvordan drager EU-15-medlemsstaterne fordel af samhørighedspolitikken i V4?) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Det Europæiske Antifattigdomsnetværks (EAPN's) håndbog fra 2014 med titlen »Giving a voice to citizens: Building stakeholder engagement for effective decision-making — Guidelines for Decision-Makers at EU and national levels« (At lade borgerne komme til orde: opbygning af interessentdeltagelse med henblik på effektiv beslutningstagning — retningslinjer for beslutningstagere på EU-plan og nationalt plan) ⁽⁹⁾,
- der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker (Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik) fra november 2014 med titlen »Formidling af Europa til borgerne: Status og fremtidsudsigter«,
- der henviser til briefing fra Generaldirektoratet for Interne Politikker (Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik) fra april 2016 med titlen »Undersøgelse for REGI-udvalget: Midtvejsevaluering af FFR og samhørighedspolitikken«,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 19. september 2016 om den efterfølgende evaluering af EFRU og Samhørighedsfonden for 2007-2013 (SWD(2016)0318),

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/11/47244650399_da.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/da/information/publications/brochures/2014/ensuring-the-visibility-of-cohesion-policy-information-and-communication-rules-2014-2020.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/publicopinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/67400>.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/informing/dialog/2014/5_vandenbrande_report.pdf.

⁽⁵⁾ <http://cor.europa.eu/en/about/Documents/CoR-communication-plan-2016.pdf>.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/how/studies_integration/impl_partner_report_en.pdf.

⁽⁷⁾ http://www.interregeurope.eu/fileadmin/user_upload/events/Rotterdam/pdf/Designing_communication_strategy.pdf.

⁽⁸⁾ https://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/fdc8a04e-590d-47ac-9213-760d4ac76f75/V4_EU15_manazerske-shrnuti.pdf?ext=.pdf.

⁽⁹⁾ <http://www.eapn.eu/images/stories/docs/EAPN-position-papers-and-reports/2014-eapn-handbook-Give-a-voice-to-citizens-Guidelines-for-Stakeholder-Engagement.pdf>.

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til Regionaludviklingsudvalgets betænkning og udtalelserne fra Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0201/2017),
- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken har bidraget væsentligt til øget vækst og beskæftigelse og til at mindske forskellene mellem EU's regioner;
- B. der henviser til, at EU-finansiering under samhørighedspolitikken, som det fremgår af adskillige rapporter og uafhængige evalueringer, har en positiv indflydelse på både økonomien og borgernes liv, men at resultaterne ikke altid er blevet formidlet ordentligt, og at kendskabet til dens positive virkninger derfor fortsat er temmelig ringe; der henviser til, at merværdien af EU's samhørighedspolitik går ud over den dokumenterede positive økonomiske, sociale og territoriale effekt, idet den også indebærer et engagement fra medlemsstaternes og regionernes side hen imod en styrket europæisk integration;
- C. der henviser til, at det er afgørende, at slutbrugerne og civilsamfundet har kendskab til lokale EU-finansierede programmer, uanset finansieringsniveauet i en specifik region;
- D. der henviser til, at partnerskabsprincippet og modellen med flerniveaustyring, som bygger på forbedret koordinering mellem offentlige myndigheder, økonomiske partnere samt arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, kan bidrage effektivt til en bedre formidling af EU's politiske målsætninger og resultater;
- E. der henviser til, at en permanent dialog og inddragelse af civilsamfundet er afgørende for at tilføre offentlige politikker ansvarlighed og legitimitet og skabe en følelse af fælles ansvar og gennemsigtighed i beslutningsprocessen;
- F. der henviser til, at man ved at øge synligheden af ESI-fondene kan bidrage til at forbedre opfattelsen af samhørighedspolitikken effektivitet og til at genvinde borgernes tillid til og interesse for det europæiske projekt;
- G. der henviser til, at en sammenhængende kommunikationslinje er afgørende ikke blot efterfølgende i forbindelse med de konkrete resultater af ESI-fondene, men også tidligere for at gøre projektinitiativtagere opmærksomme på finansieringsmulighederne med henblik på at øge offentlighedens deltagelse i gennemførelsesprocessen;
- H. der henviser til, at metoderne til formidling af oplysninger og til diversificering af kommunikationskanalerne bør øges og forbedres;

Generelle overvejelser

1. understreger, at samhørighedspolitikken er et af de vigtigste offentlige instrumenter for vækst, som via sine fem ESI-fonde sikrer investeringer i alle EU's regioner og bidrager til at mindske forskelle og fremme konkurrenceevne og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt forbedre EU-borgernes livskvalitet;
2. bemærker med bekymring, at offentlighedens generelle bevidsthed om og opfattelser af effektiviteten af EU's regionalpolitik har været for nedadgående i en årrække; henviser til Eurobarometer-undersøgelse nr. 423 fra september 2015, hvoraf det fremgår, at kun lidt over en tredjedel (34 %) af europæerne bekræfter, at de har hørt om EU-medfinansierede projekter til forbedring af livskvaliteten i det område, hvor de bor; bemærker, at de fleste respondenter nævnte uddannelse, sundhed, social infrastruktur og miljøpolitik som vigtige områder; mener, at ikke blot kvantiteten, men først og fremmest kvaliteten af projekter, der finansieres af ESI-fondene, og deres merværdi i form af håndgribelige resultater er en forudsætning for positiv kommunikation; understreger derfor, at bedømmelsen, udvælgelsen, gennemførelsen og afslutningen af projekter skal fokusere på at opnå de forventede resultater for at undgå ineffektiv anvendelse af midler, der kan føre til negativ omtale for samhørighedspolitikken; henleder opmærksomheden på, at kommunikationsforanstaltninger skal vælges med særligt hensyn til deres indhold og rækkevidde, og gentager, at den bedste form for reklame er at illustrere betydningen og nytten af de gennemførte projekter;
3. bemærker, at det fortsat bør være en fælles opgave for Kommissionen og medlemsstaterne at sikre synligheden af investeringerne under samhørighedspolitikken med henblik på at formulere effektive europæiske kommunikationsstrategier, der er udformet til at sikre synligheden af investeringer under samhørighedspolitikken; bemærker i denne forbindelse den rolle, som forvaltningsmyndighederne, og navnlig de ansvarlige lokale og regionale myndigheder, kan spille gennem den institutionelle kommunikation, såvel som vigtigheden af støttemodtagerne, da de udgør den mest effektive

Tirsdag den 13. juni 2017

kontaktflade for kommunikation med borgerne, idet de giver dem oplysninger på stedet og bringer Europa tættere på dem; minder desuden om, at disse myndigheder har det bedste kendskab til lokale og regionale forhold og behov, og at en forbedring af synligheden kræver en større indsats for bedre information og gennemsigtighed på græsrodsniveau;

4. understreger, at synliggørelse af en politik kræver en dobbeltrettet kommunikationsproces og interaktion med partnerne; understreger desuden, at de offentlige myndigheder i forbindelse med komplekse udfordringer og for at sikre legitimitet og tilvejebringe effektive langsigtede løsninger skal inddrage relevante interessenter i alle faser af forhandlingerne om og gennemførelsen af partnerskabsaftalen og de operationelle programmer i overensstemmelse med partnerskabsprincippet; understreger endvidere behovet for at styrke den institutionelle kapacitet for offentlige myndigheder og partnere, og peger igen på den rolle, som Den Europæiske Socialfond (ESF) kan spille i denne forbindelse;

5. bemærker i denne forbindelse de ujævne fremskridt, der er registreret i medlemsstaterne i retning af strømlining af administrative procedurer for så vidt angår den bredere mobilisering og inddragelse af regionale og lokale partnere, herunder økonomiske partnere, arbejdsmarkedets parter og organer, der repræsenterer civilsamfundet; minder om vigtigheden af social dialog på dette område;

Udfordringer, som der skal findes løsninger på

6. peger på stigningen i EU-skepsis og i antieuropæisk populistisk propaganda, som giver forvanskede oplysninger om EU's politikker, og opfordrer Kommissionen og Rådet til at analysere og tackle de underliggende årsager hertil; understreger derfor, at der er et presserende behov for at udvikle mere effektive kommunikationsstrategier, der sikrer et borgervenligt sprog og sigter mod at slå bro over kløften mellem EU og dets borgere, herunder de arbejdsløse og personer, der er truet af social udstødelse, via en bred vifte af platforme på lokalt, regionalt og nationalt plan, der er i stand til at formidle et korrekt og sammenhængende budskab til borgerne om det europæiske projekts merværdi for deres livskvalitet og velstand;

7. opfordrer Kommissionen og Rådet til — både for den nuværende ramme og for reformen af samhørighedspolitikken for perioden efter 2020 — at analysere, hvilken indflydelse de foranstaltninger, der tager sigte på at styrke tilknytningen til det europæiske semester og på gennemførelse af strukturreformer via programmer, der finansieres af ESI-fondene, har på opfattelsen af EU's politikker;

8. anerkender den retlige rammes begrænsninger med hensyn til at sikre, at samhørighedspolitikken er tilstrækkeligt synlig; understreger, at formidling af dens konkrete resultater som følge heraf ikke altid har været en prioritet for de forskellige aktører; mener, at de anbefalede kommunikationsaktiviteter om konkrete resultater bør opdateres løbende; bemærker i denne forbindelse, at den tekniske bistand fra ESI-fondene ikke omfatter en særlig finansieringsramme for kommunikation, hverken på EU-plan eller medlemsstatsplan; understreger imidlertid forvaltningsmyndighedernes og støttemodtagernes ansvar for regelmæssigt at overvåge, at informations- og kommunikationsaktiviteterne gennemføres korrekt, jf. artikel 115 og bilag XII til forordningen om fælles bestemmelser;

9. gentager, at det er bydende nødvendigt at finde en passende balance mellem behovet for en forenkling af reglerne for gennemførelsen af samhørighedspolitikken og behovet for at bevare en forsvarlig og gennemsigtig økonomisk forvaltning og bekæmpe svig, samtidig med at dette kommunikerer ordentligt til offentligheden; minder i denne sammenhæng om, at det er nødvendigt klart at skelne mellem uregelmæssigheder og svig, således at der ikke skabes mistillid i befolkningen til forvaltningsmyndighederne og de lokale forvaltninger; insisterer endvidere på nødvendigheden af at forenkle og mindske den administrative byrde for støttemodtagerne, uden at dette berører de nødvendige kontroller og revisioner;

10. understreger, at det er afgørende at styrke ejerskabet til politikken både på lokalt og regionalt plan med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse heraf samt effektiv formidling af resultaterne; glæder sig over, at partnerskabsprincippet tilføjer merværdi til gennemførelsen af de europæiske offentlige politikker, hvilket bekræftes af en nylig undersøgelse fra Kommissionen; påpeger imidlertid, at det i visse tilfælde fortsat er temmelig vanskelig at mobilisere partnere, som følge af at partnerskabsprincippet gennemføres rent formelt, men ikke giver mulighed for en reel deltagelse i styringsprocessen; minder om, at der skal investeres flere kræfter og midler i partnerinddragelse og i udvekslingen af erfaringer gennem dialogplatforme for partnere med henblik på også at få dem til at fungere som formidlere af oplysninger om EU-finansieringsmuligheder og resultater;

Tirsdag den 13. juni 2017

11. minder desuden om, at samhørighedspolitiske investeringer er af langsigtet strategisk karakter, og at resultaterne derfor ikke altid ses med det samme, hvilket skader synligheden af samhørighedspolitikens instrumenter, især i sammenligning med andre EU-redskaber som Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD); opfordrer derfor indtrængende til, at kommunikationsaktiviteter, når det er relevant, bør fortsætte i yderligere fire år efter et projekts afslutning; understreger, at resultaterne af visse investeringer (navnlig i menneskelig kapital) er mindre synlige og vanskeligere at kvantificere end »fysiske« investeringer, og opfordrer til en mere detaljeret og differentieret vurdering af samhørighedspolitikens indvirkninger på borgernes liv på lang sigt; mener desuden, at der bør lægges særlig vægt på den efterfølgende evaluering og kommunikationsaktiviteterne om ESI-fondenes bidrag til Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst som den langsigtede europæisk udviklingsstrategi;

12. bemærker den vigtige rolle, som medierne spiller med hensyn til at informere borgerne om forskellige EU-politikker og EU-spørgsmål generelt; beklager imidlertid den ret begrænsede mediedækning af EU's investeringer inden for rammerne af samhørighedspolitikken; understreger, at der er behov for at udvikle oplysningskampagner og kommunikationsstrategier rettet mod medierne, som er tilpasset de aktuelle informationsudfordringer, og som giver information i en tilgængelig og attraktiv form; understreger, at der er behov for at udnytte de sociale mediers stigende indflydelse og de fordele, der affødes af digitale fremskridt og kombinationen af de forskellige typer kommunikationskanaler, der er til rådighed, med henblik på at udnytte dem bedre, når det gælder om at fremme de muligheder og resultater, ESI-fondene giver;

Forbedring af kommunikationen og inddragelse af partnere i anden halvdel af perioden 2014-2020

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge koordineringen af og adgangen til eksisterende kommunikationsmidler og -instrumenter på EU-niveau med henblik på at tage emner op, der har indflydelse på EU's dagsorden; understreger i denne forbindelse, at det er vigtigt at udstikke retningslinjer, der fastsætter teknikker og metoder til effektivt at få kommunikeret, hvordan samhørighedspolitikken skaber konkrete resultater for EU-borgernes dagligdag; opfordrer forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne til at formidle resultaterne, fordelene og de langsigtede virkninger af politikken aktivt og systematisk under hensyntagen til de forskellige projektudviklingsstadier;

14. påpeger, at det i betragtning af mængden og kvaliteten af de oplysninger, der formidles via traditionelle og moderne medier, ikke længere er nok blot at sætte Kommissionens logo på skilte med projektbeskrivelser; opfordrer Kommissionen til at udarbejde mere effektive identifikationsmetoder;

15. glæder sig over de nuværende konkrete kommunikationsaktiviteter såsom kampagnen »Europa i min region«, Kommissionens webapplikation »EU Budget for Results«, samarbejdet med CIRCUM Regional⁽¹⁾, programmet »Europa for Borgerne« og de muligheder, som det nyligt oprettede Europæiske Solidaritetskorpss rummer; understreger endvidere den vigtige rolle, som Europe Direct-informationscentre spiller i decentraliseret kommunikation med henblik på at øge bevidstheden om samhørighedspolitikens indvirkning på stedet, både på lokalt og regionalt plan; understreger desuden nødvendigheden af at koncentrere indsatsen om at nå ud til studerende og journalister som potentielle kommunikationsvektorer og om at sikre en geografisk ligevægt i kommunikationskampagnerne;

16. understreger, at der er behov for at tilpasse de kommunikationssystemer, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser; opfordrer Kommissionen til at overveje merværdien af et særligt rammebeløb til kommunikation inden for teknisk bistand samt, hvor det er relevant, at øge antallet af bindende krav om offentlighed og information for projekter under samhørighedspolitikken; opfordrer Kommissionen til at udstikke klare retningslinjer i 2017 om, hvordan teknisk bistand kan anvendes til kommunikation i den nuværende finansieringsperiode med henblik på at sikre retssikkerhed for de lokale og regionale myndigheder og andre støttemodtagere; gentager desuden, at den almindelige kommunikation og de gængse reklamestandarder ganske vist virker gennemtænkte for strukturelle og teknologiske investeringers vedkommende, men ikke er lige så effektive for immaterielle investeringer i menneskelig kapital;

⁽¹⁾ Faglig sammenslutning af regionale public service-TV-stationer i Europa.

Tirsdag den 13. juni 2017

17. understreger, at det er nødvendigt at give kommunikation større forrang inden for hierarkiet af EU's samhørighedspolitiske prioriteter, navnlig i forbindelse med det arbejde, der udføres af administrativt personale, der ikke er direkte ansvarligt for kommunikation, og at indarbejde kommunikation i den normale procedure for ESI-fondene; opfordrer til yderligere professionalismisme inden for kommunikation, navnlig for så vidt angår at tilpasse den lokale forhold og undgå EU-jargon;

18. glæder sig over den efterfølgende evaluering af programmerne under samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013, som Kommissionen har foretaget, og som udgør fremragende informationskilder til formidling af de opnåede resultater og virkninger; noterer sig V4-landenes initiativ vedrørende de eksterne virkninger af samhørighedspolitikken i EU-15⁽¹⁾ og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en mere omfattende undersøgelse for EU-28; opfordrer desuden indtrængende Kommissionen til at differentiere sine kommunikationsstrategier over for medlemsstater, som er henholdsvis nettobidragssydere og nettomodtagere, og fremhæve samhørighedspolitikken konkrete fordele med hensyn til at sætte skub i realøkonomien, fremme iværksætterånd og innovation og skabe vækst- og beskæftigelse i alle EU's regioner og forbedre samfundsmæssige og økonomiske infrastrukturer, både gennem direkte investeringer og direkte og indirekte eksport (eksterne virkninger);

19. opfordrer Kommissionen og forvaltningsmyndighederne til at finde måder til at lette og standardisere adgangen til information, til at fremme en udveksling af viden og god praksis vedrørende kommunikationsstrategier med henblik på at drage bedre nytte af de eksisterende erfaringer og øge gennemsigtigheden og synligheden af finansieringsmuligheder;

20. bifalder indførelsen af e-samhørighed i den indeværende programmeringsperiode med sigte på at forenkle og strømline gennemførelsen af ESI-fondene; understreger dens evne til at bidrage effektivt til adgang til oplysninger, overvågning af programmernes udvikling og etablering af nyttige kontakter mellem de berørte aktører;

21. mener, at der er behov for bedre kommunikation gennem nye mediekkanaler, hvilket vil kræve en strategi for digitale og sociale medieplatforme, der er udformet til at informere borgere og give dem mulighed for at give udtryk for deres behov med fokus på at nå slutbrugerne gennem forskellige redskaber såsom interaktive onlineredskaber, udvikling af mere tilgængeligt mobilbaseret indhold og applikationer samt at sikre, at oplysninger er tilpasset forskellige aldersgrupper og tilgængelige på forskellige sprog, hvis det er relevant; opfordrer forvaltningsmyndighederne til at forsyne de relevante generaldirektorater med ajourførte oplysninger om de finansielle data og resultater og investeringer med henblik på at fremvise letlæselige data og diagrammer på ESI-fondenes åbne dataplatform til gavn for journalister; opfordrer til iværksættelse af regionale initiativer for tildeling af priser for de bedste projekter, inspireret af RegioStars;

22. foreslår endvidere, at overvågningen og evalueringen af de igangværende kommunikationsaktiviteter forbedres, og at der oprettes regionale taskforcer for kommunikation, som inddrager aktører på flere niveauer;

23. fremhæver vigtigheden af den europæiske adfærdskodeks for partnerskab og partnerskabsprincippet's rolle med hensyn til at styrke det kollektive engagement i og ejerskabet til samhørighedspolitikken; opfordrer til styrkelse af forbindelsen mellem de offentlige myndigheder, potentielle støttemodtagere, den private sektor, civilsamfundet og borgerne ved hjælp af åben dialog og til at der ændres på sammensætningen af deltagere i partnerskaber under gennemførelsen, hvis det er nødvendigt, med henblik på at sikre det rette sammensætning af partnere, der gør, at samfundets interesser er repræsenteret i alle faser af processen;

24. påskønner den innovative model med samarbejde på flere niveauer og med forskellige interessenter, som foreslås i EU's dagsorden for byerne, og anbefaler at den — så vidt muligt — kopieres ved gennemførelsen af samhørighedspolitikken;

25. fremhæver behovet for at styrke kommunikationsaspektet af grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde, herunder i forbindelse med de igangværende makroregionale strategier, som bør gøres mere synlige for EU's borgere gennem udbredelse af god praksis og succeshistorier om investeringer og muligheder;

⁽¹⁾ Rapport udarbejdet som led i den efterfølgende evaluering af og prognose vedrørende fordelene for EU-15-landene som resultat af gennemførelsen af samhørighedspolitikken i V4-landene, som blev bestilt af det polske ministerium for økonomisk udvikling og bærer titlen »How do EU-15 Member States benefit from the Cohesion Policy in the V4«.

Tirsdag den 13. juni 2017

Fremme af kommunikationen om samhørighedspolitikken efter 2020

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre EU-finansiering af samhørighedspolitikken mere attraktiv gennem yderligere forenkling og begrænsning af overregulering og til at overveje at reducere kompleksiteten og, hvor det er relevant, antallet af forordninger og retningslinjer, i lyset af de seneste henstillinger fra højniveaugruppen af uafhængige eksperter vedrørende overvågning af forenkling for de europæiske struktur- og investeringsfondes støttemodtagere;

27. opfordrer Kommissionen til med tanke på EU's samhørighedspolitik positive bidrag til identifikation med det europæiske integrationsprojekt at overveje et obligatorisk kommunikationsfelt i projektansøgningskemaerne som led i en øget brug af teknisk bistand ved hjælp af et rammebeløb, der afsættes til kommunikation på programniveau, samtidig med at man sørger for ikke at øge antallet af begrænsninger og sikrer den nødvendige fleksibilitet; opfordrer desuden de administrerende og de lokale og regionale myndigheder til at forbedre kvaliteten af deres kommunikation om projekters slutresultater;

28. understreger, at det er bydende nødvendigt at øge EU's dialog med borgerne, nytænke kommunikationskanaler og -strategier og — i lyset af de muligheder, de sociale netværk og nye digitale teknologier byder på — tilpasse budskaberne til lokale og regionale forhold; fremhæver endvidere potentialet i civilsamfundsaktørers rolle som vektorer for kommunikation; gentager dog, at uddannelsesindhold er lige så vigtig som mediestrategier og formidling via forskellige platforme;

29. understreger i forbindelse med kommunikation og synlighed behovet for yderligere forenkling af politikken efter 2020, bl.a. med hensyn til delt forvaltning og kontrolsystemer, med henblik på at finde den rette balance mellem en politik, der er resultatorienteret, et passende antal undersøgelser og kontroller og forenklede procedurer;

30. opfordrer til, at partnerskabsprincippet styrkes yderligere inden for rammerne af den nye programmeringsperiode efter 2020; er overbevist om, at aktiv inddragelse af interessenter, herunder organisationer, der repræsenterer civilsamfundet, i forbindelse med forhandlingerne om og gennemførelsen af partnerskabsaftalen og de operationelle programmer, kan bidrage til at fremme ejerskab og gennemsigtighed i gennemførelsen af politikker og også kan indebære en bedre politikgennemførelse set i forhold til EU-budgettet; opfordrer derfor medlemsstaterne til at overveje at implementere eksisterende modeller for deltagelsesbaseret forvaltning, der samler alle relevante aktører i samfundet og inddrager interessenter i en partcipatorisk budgetlægningsproces med henblik på at fastslå, hvilke ressourcer der er afsat til national, regional og lokal medfinansiering, hvor dette er relevant, med henblik på at øge den gensidige tillid og inddrage borgerne i beslutninger om offentlige udgifter; foreslår endvidere, at der gennemføres partcipatoriske resultatvurderinger, der involverer støttemodtagerne og forskellige interessenter, med henblik på at indsamle relevante data, som kan bidrage til at fremme aktiv deltagelse og synlighed i forbindelse med fremtidige tiltag;

31. insisterer endvidere på øget samarbejde mellem byer og landdistrikter med henblik på at udvikle territoriale partnerskaber mellem byer og landdistrikter gennem fuld udnyttelse af de potentielle synergier mellem EU-fonde og baseret på byområdernes ekspertise og deres større kapacitet med hensyn til forvaltning af midler;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til endvidere at koncentrere sig om deres respektive kommunikationshandlingsplaner, om at styrke samarbejdet mellem de forskellige generaldirektorater, ministerier og formidlere på forskellige niveauer og om at etablere en oversigt over målgrupper, med henblik på at udvikle og formidle budskaber, der er skræddersyet til særlige målgrupper med henblik på at nå borgerne mere direkte og informere dem bedre;

33. understreger i denne forbindelse betydningen af en ændring i kulturen, således at alle involverede aktører bliver ansvarlige for kommunikation, og at modtagerne selv bliver de vigtigste formidlere;

34. opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke allerede eksisterende kommunikations- og informationsnetværks rolle og placering og at anvende de interaktive elektroniske EU-plattform om gennemførelse af samhørighedspolitikken med henblik på at indsamle alle relevante data om ESI-fondprojekter og dermed give slutbrugerne

Tirsdag den 13. juni 2017

mulighed for at give deres feedback om gennemførelsesprocessen og de opnåede resultater ud over en sparsom beskrivelse af projektet og de afholdte udgifter; er af den opfattelse, at en sådan platform også vil lette evalueringen af effektiviteten af kommunikationen om samhørighedspolitikken;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Regionsudvalget samt til medlemsstaternes nationale og regionale parlamenter.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0246

Omkostningseffektiviteten af det 7. rammeprogram for forskning

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om omkostningseffektiviteten af det 7. rammeprogram for forskning (2015/2318(INI))

(2018/C 331/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit XIX i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽¹⁾,
- der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget ⁽³⁾ (finansforordningen),
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014, med institutionernes svar ⁽⁴⁾,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 2/2013 med titlen »Har Kommissionen sørget for, at det syvende rammeprogram for forskning gennemføres effektivt?«,
- der henviser til rapporten fra Det Forenede Kongeriges Underhus, Udvalget for Videnskab og Teknologi med titlen »Leaving the EU: implications and opportunities for science and research«, af 16. november 2016 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 28. april 2016 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2014, Sektion III — Kommissionen ⁽⁶⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A8-0194/2017),
- A. der henviser til, at den flerårige finansielle ramme (FFR) 2007-2013 er udløbet, men at gennemførelsen af det syvende rammeprogram for forskning og udvikling (RP7) stadig er i gang;
- B. der henviser til, at forsknings- og innovationsprojekter under FFR 2014-2020 falder ind under Horisont 2020-forordningen;
- C. der henviser til, at der, så vidt Europa-Parlamentet er bekendt, ikke findes nogen omfattende analyse af RP7's omkostningseffektivitet;

⁽¹⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104.

⁽³⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 10.11.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ <http://www.parliament.uk/business/committees/committees-a-z/commons-select/science-and-technology-committee/inquiries/parliament-2015/leaving-the-eu-inquiry-16-17/publications/>

⁽⁶⁾ EUT L 246 af 14.9.2016, s. 25.

Tirsdag den 13. juni 2017

- D. der henviser til, at en omfattende evaluering af RP7 ideelt burde have været foretaget inden ikrafttrædelsen af Horisont 2020;
- E. der henviser til, at fejlprocenter og en efterfølgende evaluering af programmet ikke giver omfattende oplysninger om omkostningseffektivitet;

Det syvende rammeprogram (RP7)

1. understreger, at RP7 havde et samlet vedtaget budget på 55 mia. EUR, hvilket svarer til ca. 3 % af de samlede udgifter til forskning og teknologisk udvikling (FTU) i Europa eller 25 % af den konkurrencebaserede finansiering; minder om, at der i løbet af RP7's varighed på syv år blev indsendt mere end 139 000 forskningsforslag, hvoraf 25 000 projekter af højeste kvalitet blev udvalgt og modtog støtte; de vigtigste modtagere blandt de 29 000 organisationer, der deltog i RP7, var bl.a. universiteter (44 % af FP7-støtten), forsknings- og teknologioorganisationer (27 %), store private virksomheder (11 %) og SMV'er (13 %), mens den offentlige sektor (3 %) og civilsamfundsorganisationer (2 %) udgjorde en mindre andel;

2. er klar over, at RP7 har støttemodtagere fra alle EU-medlemsstater, associerede lande og kandidatlandene, såsom Schweiz, Israel, Norge, Island, Liechtenstein, Tyrkiet, Kroatien, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Serbien, Albanien, Montenegro, Bosnien-Hercegovina, Færøerne og Moldova og partnerlande for internationalt samarbejde;

3. påpeger, at RP7 i den efterfølgende evaluering af RP7, der blev foretaget af en ekspertgruppe på højt plan⁽¹⁾, blev anset for at have været en succes, og at gruppen på højt plan navnlig understregede, at RP7:

- tilskyndede til videnskabelig topkvalitet på individuelt og institutionelt plan,
- fremmede banebrydende forskning via det nye program RP7 — Ideer (Det Europæiske Forskningsråd),
- engagerede industrien og SMV'er strategisk,
- styrkede en ny form for samarbejde og en åben innovationsramme,
- styrkede det europæiske forskningsrum ved at skabe en samarbejdskultur og etablere omfattede net, der er egnet til at tackle tematiske udfordringer,
- behandlede visse samfundsmæssige udfordringer ved hjælp af forskning, teknologi og innovation — RP7 — Samarbejde,
- tilskyndede til harmonisering af nationale forsknings- og innovationssystemer og -politikker,
- stimulerede mobiliteten for forskere i hele Europa — RP7—Mennesker har skabt de nødvendige forudsætninger for et åbent arbejdsmarked for forskere,
- fremmede investeringer i europæiske forskningsinfrastrukturer,
- nåede en kritisk masse af forskning i hele det europæiske samfund og i hele verden;

4. bemærker, at den offentlige høring af interesserede parter i forbindelse med evalueringen af RP7, som blev afholdt mellem februar og maj 2015, viste, at der er følgende svagheder:

- store administrative byrder og besværlige juridiske og finansielle bestemmelser,
- en høj grad af overtegning,
- utilstrækkeligt fokus på de samfundsmæssige konsekvenser,
- emnernes og indkaldelsernes omfang var for snævert,

⁽¹⁾ Commitment and Coherence, ex-post evaluation of the 7th EU Framework Programme, november 2015 https://ec.europa.eu/research/evaluations/pdf/fp7_final_evaluation_expert_group_report.pdf

Tirsdag den 13. juni 2017

- utilstrækkeligt fokus på industriens deltagelse,
 - høj tærskel for nyankomme; lav gennemsnitlig succesrate for forslag og ansøgere på henholdsvis 19 % og 22 %,
 - svag kommunikation;
5. er bekymret over, at RP7 ifølge kommissæren ikke vil være fuldt gennemført og evalueret inden 2020, hvilket kan føre til forsinkelser i fremtidige opfølgingsprogrammer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at offentliggøre evalueringsrapporten så hurtigt som muligt og senest, inden den fremlægger post-Horizon-2020 forskningsprogrammet;

Den Europæiske Revisionsrets resultater (Revisionsretten)

6. understreger med bekymring, at Revisionsretten finder, at overvågnings- og kontrolsystemerne for forskning og andre interne politikker lader til at være »delvis effektive«;
7. opfordrer Kommissionen til at give Parlamentets kompetente udvalg detaljerede oplysninger om de 10 transaktioner, tegnede sig for 77 % af fejlene i 2015 og de korrigerende foranstaltninger, der er truffet;
8. bemærker med bekymring, at fejlprocenten inden for forskning, udvikling og innovation (FUI) i forbindelse med decharge for de senere regnskabsår altid har været højere end 5 %;
9. bemærker, at i 2015 var 72 (48 %) ud af de 150 transaktioner, som Revisionsretten reviderede, behæftet med fejl; bemærker, at det på grundlag af de 38 fejl, Revisionsretten har kvantificeret, anslås, at fejlforekomsten er 4,4 %; bemærker endvidere i forbindelse med 16 tilfælde af kvantificerbare fejl, at Kommissionen, de nationale myndigheder eller de uafhængige revisorer havde tilstrækkelige oplysninger til at forhindre eller opdage og korrigere fejlene før godkendelsen af udgifterne; bemærker, at hvis alle disse oplysninger var blevet brugt til at korrigere fejl, ville den anslåede fejlprocent i dette kapitel have været 0,6 % lavere;
10. beklager, at Revisionsretten i 10 ud af 38 transaktioner med kvantificerede fejl rapporterede fejl på over 20 % af de undersøgte poster; minder om, at disse 10 tilfælde (ni fra det syvende forskningsrammeprogram og en fra programmet for konkurrenceevne og innovation 2007-2013) tegner sig for 77 % af den samlede anslåede fejlforekomst »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« i 2015;
11. beklager, at de fleste af de kvantificerbare fejl, som Revisionsretten konstaterede (33 ud af 38) vedrørte godtgørelse af ikke-støtteberettigede personaleomkostninger og indirekte omkostninger, som støttemodtagerne har forelagt, og at næsten samtlige af de fejl, som Revisionsretten konstaterede i omkostningsanmeldelserne, skyldtes, at støttemodtagerne havde fejlførtolket de komplekse regler for støtteberettigelse eller ukorrekt beregnet deres støtteberettigede omkostninger, hvilket fører til den klare konklusion, at disse regler skal forenkles;
12. erkender, at Kommissionen beregnede restfejlfrekvensen (ved programmets afslutning og efter korrektioner) til 3 % i 2014 (2,88 % i 2015);
13. minder om sin holdning i forbindelse med decharge til Kommissionen for 2012 og 2014: »er stadig overbevist om, at Kommissionen fortsat skal stræbe efter at finde en acceptabel balance mellem programmernes tiltrækningskraft på deltagere og den legitime nødvendighed af ansvarlighed og finansiel kontrol; minder i denne forbindelse om erklæringen fra generaldirektøren i 2012, om at en fremgangsmåde, der i alle tilfælde stræber efter en restfejlfrekvens på 2 %, ikke er praktisk gennemførlig«;
14. beklager, at de primære kilder til fejl var ukorrekt beregnede personaleomkostninger og ikke-støtteberettigede direkte og indirekte omkostninger;
15. henviser til og er bekymret over resultaterne i Revisionsrettens særberetning nr. 2/2013, hvori Revisionsretten konkluderer, at Kommissionens processer har til formål at sikre, at støtten ydes til forskning af høj kvalitet, mener, at der dog har været mindre fokus på at sikre effektivitet;

Tirsdag den 13. juni 2017

- de eksisterende informationsteknologiske (IT) redskaber gjorde det ikke muligt at gennemføre projekterne effektivt, og i de otte kommissionstjenester er mere end 2 500 ansatte beskæftiget med at gennemføre RP7, hvoraf 1 500 (60 %) direkte er beskæftiget med at forvalte gennemførelsen af særprogrammet »Samarbejde«,
- den tid, der går, før støtten bevilges, bør reduceres yderligere, og
- modellen for finansiel kontrol under RP7 tager ikke tilstrækkelig hensyn til risikoen for fejl;

16. noterer sig Kommissionens svar på Revisionsrettens konklusioner, hvori det blev fremhævet, at 4 324 tilskudsaftaler imidlertid var blevet undertegnet med næsten 20 000 deltagere, at tiden, der går, før støtten bevilges, allerede var blevet reduceret, og at kontrolstrukturen var udformet på en sådan måde, at den mest var baseret på efterfølgende kontrol;

Omkostningseffektivitet under RP7

17. understreger, at omkostningseffektivitet bør måles på grundlag af principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet (princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning)⁽¹⁾ i bestræbelserne på at nå de politiske mål;

18. bemærker, at gennemførelsen af rammeprogrammer for forskning blev fordelt på forskellige generaldirektorater, forvaltningsorganer, fællesforetagender, såkaldte artikel 185-organer, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT);

19. påpeger, at Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD) godkendte betalinger på 3,8 mia. EUR i 2015, hvoraf 67,4 % blev foretaget under generaldirektoratets direkte ansvar, 12,6 % af fællesforetagender (JU), 10,7 % af EIB og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) og 2,4 % af forvaltningsorganer;

20. bemærker, at ifølge den årlige aktivitetsrapport for 2015 fra GD RTD bidrog Den Europæiske Union med 44,56 mia. EUR til RP7, hvoraf 58 % gik til Tyskland (16 %), Det Forenede Kongerige (16 %), Frankrig (11 %), Italien (8 %) og Spanien (7 %);

21. bemærker, at GD RTD har indført et kontrolsystem, som har til formål at imødegå de iboende risici i de forskellige faser af den direkte og indirekte forvaltning af tilskud; bemærker desuden, at GD RTD har indført en kontrolstrategi for finansielle instrumenter, der er gennemført af EIB og EIF;

22. bemærker med hensyn til RP7 2007-2013, at GD RTD ved udgangen af 2015 har gennemført og afsluttet 3 035 ud af 4 950 tilskudsaftaler og 1 915 projekter, hvoraf 1,6 mia. EUR stadig mangler at blive betalt; bemærker, at GD RTD foretog 826 endelige betalinger i 2015; opfordrer generaldirektoratet til at udarbejde disse statistikker i de følgende regnskabsår;

23. bemærker, at indikatorer, såsom den tid, der går, før tilskuddet bevilges, før der informeres, og før der betales, viste en positiv tendens og blev anset for at være tilfredsstillende (93-100 % overholdelse);

24. noterer sig, at GD RTD gennemførte 1 550 revisioner, som omfattede 1 404 støttemodtagere og 58,7 % af budgettet under RP7's programmeringsperiode;

25. bemærker, at der ifølge GD RTD's opfattelse var ansat 9,4 fuldtidsækvivalenter til at overvåge og koordinere aktiviteter med relation til forvaltningsorganerne; bemærker, at dette udgjorde 1,26 mio. EUR eller 1,35 % af de samlede administrationsudgifter; bemærker, at Forvaltningsorganet for Forskning (REA) og Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) desuden har gennemført et operationelt budget på 1,94 mia. EUR, og at Forvaltningsorganet for Små og Mellemløse Virksomheder (EASME) og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) gennemførte betalingsbevillinger på 480,5 mio. EUR i 2015;

⁽¹⁾ Finansforordningens afsnit II, kapitel 7.

Tirsdag den 13. juni 2017

26. bemærker, at GD RTD afholdte udgifter på 1,67 mio. EUR eller 0,35 % af de 479,9 mio. EUR, der er betalt til fællesforetagender, for at føre tilsyn med deres aktiviteter; bemærker endvidere, at GD RTD afholdte udgifter på 0,7 mio. EUR eller 0,78 % af de betalinger, der er foretaget til artikel 185-organer, for at føre tilsyn med deres aktiviteter;
27. understreger, at fællesforetagender og artikel-185 organer er ansvarlige for deres egne revisioner, og at resultaterne heraf sendes til GD RTD;
28. bemærker med bekymring, at GD RTD vurderede den samlede konstaterede fejlprocent til 4,35 %; bemærker samtidigt, at generaldirektoratet anslå restfejlprocenten (ved programmets afslutning og efter korrektioner) til 2,88 %;
29. bemærker, at det beløb, der skal tilbagebetales, ved udgangen af 2016 var på 68 mio. EUR, hvoraf 49,7 mio. EUR faktisk blev opkrævet;
30. bemærker dog, at RP7-reglerne ikke var tilstrækkeligt forenelige med almindelig forretningspraksis, at det var nødvendigt med en bedre balance mellem risiko og kontrol i kontrolsystemet, at støttemodtagere havde brug for bedre vejledning til støttemodtagerne for at håndtere ordningens kompleksitet, og at godtgørelsesmetoderne skulle være mere effektive;
31. er bekymret over, at det fremgik af den årlige aktivitetsrapport fra GD RTD, at 1 915 RP7-projekter til en værdi af 1,63 mia. EUR stadig ikke var afsluttet ved udgangen af 2015, hvilket kunne forsinke gennemførelsen Horisont 2020;
32. noterer sig, at det er i Den Europæiske Unions interesse at gøre en indsats for at skabe synergi mellem forskning og innovation på den ene side og strukturfondene på den anden;
33. bemærker, at Kommissionen bør sikre, at RP7 og national forskningsstøtte er i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler, så man undgår inkonsekvens og dobbeltfinansiering; understreger, at der også bør tages hensyn til særlige nationale karakteristika;
34. understreger betydningen af finansielle instrumenter på området for forskning og innovation; fremhæver, at anvendelsen af finansielle instrumenter til projekter med højere teknologiske modenhedsniveauer med hensyn til forskningens konkurrenceevne kan yde et tilstrækkeligt afkast af de offentlige investeringer; påpeger i den forbindelse, at »finansieringsfaciliteten med risikodeling (RSFF 2007-2013) yder lån og hybrid- eller mezzaninfinansiering, der skal forbedre adgangen til risikofinansiering af F&I-projekter; bemærker, at Unionens bidrag til RSFF for 2007-2015 på 961 mio. EUR har støttet aktiviteter, der tegner sig for over 10,22 mia. EUR ud af de forventede 11,31 mia. EUR; bemærker, at risikodelingsinstrumentet (RSI) for SMV'er har tilvejebragt finansiering på over 2,3 mia. EUR, hvortil Unionen har bidraget med 270 mio. EUR⁽¹⁾; er af den opfattelse, at disse tal understreger virksomheders og andre støttemodtageres store interesse for risikovillig kapital;
35. konstaterer behovet for at målrette RP7's finansielle instrumenter med henblik på at sikre, at nye aktører med begrænset adgang til finansiering inden for forskning og innovation bliver støttet;
36. bemærker, at visse foranstaltninger, der anbefales af den eksterne revisor og/eller den interne revisionstjeneste i Kommissionen, nemlig to foranstaltninger vedrørende kontrolsystemer til tilsyn med eksterne organer og tre foranstaltninger vedrørende Deltagergarantifonden ikke er medtaget;
37. foreslår en bedre formidling af resultaterne i medlemsstaterne og oplysningskampagner i forbindelse med programmet;

Fremtidsudsigterne under Horisont 2020

38. understreger, at der ved udgangen af 2015 var blevet offentliggjort 198 indkaldelser under Horisont 2020 med en frist for indgivelse ved udgangen af 2015; understreger, at der som svar på disse indkaldelser blev modtaget 78 268 forslag, hvoraf 10 658 blev opført på den primære liste eller reservelisten; bemærker, at dette svarer til en succesrate på ca. 14 %, idet der kun tages hensyn til de støtteberettigede forslag; minder om, at der i samme periode blev indgået 8 832 tilskudsaftaler med modtagere, hvoraf 528 blev indgået med GD RTD;

⁽¹⁾ COM(2016)0675, s. 18 og 19.

Tirsdag den 13. juni 2017

39. anerkender, at der var omkostningsbesparelser på 551 mio. EUR i RP7 i forhold til RP6, og at Kommissionen har bestræbt sig på at forenkle gennemførelsen af Horisont 2020 sammenlignet med RP7; understreger betydningen af, at alle politikområder, herunder strukturfondene, nyder godt af forenkling med henblik på at opretholde ligebehandling af modtagere af EU's finansielle bistand;

40. glæder sig over, at GD RTD forsøger at yderligere reducere de indirekte omkostninger ved udlicitering kontraktforvaltning til forvaltningsorganer og andre organer; understreger i den forbindelse, at 55 % af budgettet under Horisont 2020 vil blive forvaltet af forvaltningsorganerne;

41. understreger, at det store antal politiske aktører, herunder Kommissionens generaldirektorater, forvaltningsorganer, fællesforetagender og artikel 185-organer kræver en betydelig grad af koordinering, hvis effektivitet er af afgørende betydning;

42. bemærker uenigheden mellem EIT og Kommissionen på den ene side og af Revisionsretten på den anden side vedrørende lovligheden af betalinger; er af den opfattelse, at denne uenighed ikke må løses til skade for de støttemodtagere, som handlede i god tro;

43. glæder sig over følgende forhold under Horisont 2020:

— programmets struktur er mindre kompliceret og giver mulighed for interoperabilitet mellem forskellige dele,

— der gælder nu et enkelt sæt regler,

— der er nu én finansieringssats pr. projekt,

— indirekte omkostninger dækkes ved hjælp af en fast sats (25 %),

— kun den finansielle levedygtighed for projektkoordinatorer kontrolleres,

— en mere præstationsbaseret tilgang blev indført,

— én revisionsstrategi anvendes inden for R&I,

— en fælles deltagerportal blev oprettet for at forvalte og eksperter,

— tilskud, ekspertkontrakter og arkivering forvaltes elektronisk;

44. glæder sig over oprettelsen af et fælles støttecenter (CSC), der vil bidrage til at koordinere og gennemføre programmet på en effektiv og harmoniseret måde på tværs af syv af Kommissionens generaldirektorater, fire forvaltningsorganer og seks fællesforetagender; bemærker, at CSC siden 1. januar 2014 yder fælles tjenester inden for juridisk bistand, efterfølgende revision, IT-systemer og -operationer, virksomhedsprocesser, programinformation og data til alle generaldirektoraterne på forskningsområdet, forvaltningsorganer og fællesforetagender, der gennemfører Horisont 2020;

45. foreslår, at de nationale kontaktpunkters rolle bør udvides med henblik på at sikre teknisk bistand af høj kvalitet på lokalt plan; mener, at den årlige vurdering af resultater, uddannelse og fremme af velfungerende nationale kontaktpunkter vil øge succesraten for Horisont 2020-programmet;

46. glæder sig også over, at andelen af Horisont 2020-midlerne, som tildeles små og mellemstore virksomheder, steg fra 19,4 % i 2014 til 23,4 % i 2015, og henstiller, at denne tendens fremmes proaktivt;

47. finder det uacceptabelt, at GD RTD ikke opfyldte Parlamentets ønske om, at Kommissionens generaldirektorater skulle offentliggøre alle deres landespecifikke henstillinger i deres årlige aktivitetsrapporter;

Tirsdag den 13. juni 2017

48. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at sikre lige løn for de forskere, der udfører samme arbejde inden for det samme projekt, og til at fremlægge en liste, der er opdelt efter lande, over alle de virksomheder, der er noteret på børsen, og/eller som har et overskud på deres årsregnskaber, og som modtager midler fra Horisont 2020;

49. anerkender, at de nye elementer, der blev indført i Horisont 2020, også afspejler bemærkningerne fra Revisionsretten;

50. minder om, at et niende rammeprogram er under forberedelse; understreger behovet for at sikre, at bedste praksis fra Horisont 2020 anvendes i forbindelse med udformningen af programmet; foreslår mere støtte til innovation, som er økonomisk effektiv for erhvervslivet og større fleksibilitet mellem budgetter for de forskellige delprogrammer med henblik på at undgå en manglende finansiering af dem, som betegnes som »fremragende«;

Virkninger for RP7 som følge af Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Den Europæiske Union

51. respekterer resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige 23. juni 2016, hvor borgerne gav udtryk for deres politiske vilje til at forlade Den Europæiske Union;

52. glæder sig over arbejdet i Det Forenede Kongeriges Underhus med at vurdere følgerne af denne afstemning på området videnskab og forskning ⁽¹⁾ og bestræbelserne på at holde de negative følger for den europæiske konkurrenceevne på et minimum;

53. påpeger, at organisationer i Det Forenede Kongerige modtog 1,27 mia. EUR i tilskud via anmodninger om finansiering i 2014 svarende til 15 % af det samlede beløb og 1,18 mia. EUR via anmodninger i 2015, hvilket svarer til 15,9 % af de samlede omkostninger — den højeste andel af EU-finansiering, der blev modtaget af en medlemsstat i det pågældende år ⁽²⁾;

Konklusioner

54. konkluderer, at Kommissionen — generelt — forvaltede RP7 effektivt; bemærker, at programmet også har forbedret sin effektivitet på trods af forsinkelser og gentagne fejl i gennemførelsen heraf;

55. glæder sig over, at der blev taget hensyn til Revisionsrettens bekymringer;

56. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den modernisering, der blev indført under Horisont 2020, såsom faste satser for indirekte omkostninger, én revisionsstrategi, fælles deltagerportal osv., anvendes på samme måde inden for andre politikområder, f.eks. strukturfondene; understreger, at alle tilskudsmodtagere skal behandles retfærdigt og ensartet;

57. opfordrer medlemsstaterne til at gøre en ekstra indsats for at opfylde målet om, at 3 % af BNP skal investeres i forskning, mener, at dette vil fremme kvaliteten og innovationen; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge muligheden af at foreslå en videnskabsaftale på lokalt, regionalt og nationalt plan, som bygger videre på den dynamik, der allerede er skabt i borgmesteraftalen;

58. er bekymret over, at begge agenturer, REA og ERCEA i deres evalueringsrapporter påpeger, at feedbacksløjferne og kommunikationen mellem Kommissionen og forvaltningsorganerne kunne forbedres yderligere;

o

o o

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Revisionsret og Kommissionen.

⁽¹⁾ Se rapport af 16. november 2016 fra Det Forenede Kongeriges Underhus, Udvalget for Videnskab og Teknologi.

⁽²⁾ Horizon 2020 Monitoring Report 2015, s. 21 f.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0247

Statsløshed i Syd- og Sydøstasien**Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om statsløshed i Syd- og Sydøstasien (2016/2220(INI))**

(2018/C 331/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til bestemmelserne i FN's menneskerettighedsinstrumenter, herunder dem om retten til statsborgerskab, såsom FN-pagten, verdenserklæringen om menneskerettighederne, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om barnets rettigheder, konventionen om afskaffelse af racediskrimination, konventionen fra 1954 om statsløse personers retsstilling, konventionen fra 1961 om begrænsning af statsløshed, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og den valgfrie protokol hertil, konventionen om rettigheder for personer med handicap samt konventionen om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder,
- der henviser til andre FN-instrumenter om statsløshed og retten til statsborgerskab, såsom FN's Flygtningehøjkommissariats (UNHCR's) Eksekutivkomité's konklusion nr. 106 om identifikation, forebyggelse og begrænsning af statsløshed og beskyttelse af statsløse personer⁽¹⁾, som blev godkendt ved FN's Generalforsamlings resolution A/RES/61/137 fra 2006,
- der henviser til UNHCR's kampagne for udryddelse af statsløshed senest i 2024⁽²⁾ og den internationale kampagne for lige ret til statsborgerskab, som støttes af UNHCR, UN Women m.fl., og som er godkendt af FN's Menneskerettighedsråd,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds beslutning af 15. juli 2016 om menneskerettigheder og vilkårlig fratagelse af statsborgerskab (A/HRC/RES/32/5),
- der henviser til Wien-erklæringen og -handlingsprogrammet⁽³⁾, som blev vedtaget på FN's verdenskonference om menneskerettigheder den 25. juni 1993,
- der henviser til generel henstilling nr. 32 fra FN's Komité til Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder om kønsaspektet (CEDAW) i forbindelse med kvinders flygtningestatus, asyl, statsborgerskab og statsløshed⁽⁴⁾,
- der henviser til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationers (ASEAN's) menneskerettighedserklæring⁽⁵⁾,
- der henviser til artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union, hvoraf det fremgår, at EU »i forbindelserne med den øvrige verden« skal bidrage til »udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder, samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt«,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. juli 2015 om handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019⁽⁶⁾,
- der henviser til EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati af 25. juni 2012⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://www.unhcr.org/excom/exconc/453497302/conclusion-identification-prevention-reduction-statelessness-protection.html>

⁽²⁾ <http://www.unhcr.org/protection/statelessness/54621bf49/global-action-plan-end-statelessness-2014-2024.html>

⁽³⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/vienna.pdf>

⁽⁴⁾ <http://www.refworld.org/docid/54620fb54.html>

⁽⁵⁾ http://www.asean.org/wp-content/uploads/images/ASEAN_RTK_2014/6_AHRD_Booklet.pdf

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/council_conclusions_on_the_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2015_-_2019.pdf

⁽⁷⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/DA/foraff/131181.pdf

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til Rådets konklusioner af 4. december 2015 om statsløshed ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 20. juni 2016 vedrørende en EU-strategi for Myanmar/Burma ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om menneskerettigheder og migration i tredjelande ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juli 2016 om Myanmar, navnlig situationen for rohingyaerne ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2015 om årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2013 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati ⁽⁵⁾,
 - der henviser til undersøgelsen »Addressing the Human Rights impact of statelessness in the EU's external action«, som blev offentliggjort i november 2014 af Generaldirektorat for Eksterne Politikker,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0182/2017),
- A. der henviser til, at regionen Syd- og Sydøstasien består af følgende lande — Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Cambodja, Filippinerne, Indien, Indonesien, Laos, Malaysia, Maldiverne, Myanmar, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thailand, Vietnam og Østtimor — der alle er medlemmer af eller har observatørstatus i enten Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) eller Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde (SAARC);
- B. der henviser til, at verdenserklæringen om menneskerettigheder bekræfter, at alle er født lige med hensyn til værdighed og rettigheder; der henviser til, at retten til et statsborgerskab og retten til ikke at blive vilkårligt frataget sin nationalitet er stadfæstet i artikel 15 af verdenserklæringen om menneskerettigheder og i andre internationale menneskerettighedsinstrumenter; der imidlertid henviser til, at de internationale retlige instrumenter stadig ikke har opfyldt deres primære mål at sikre alle mennesker retten til et statsborgerskab;
- C. der henviser til, at alle menneskerettighederne er universelle, udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne; der henviser til, at menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er medfødte rettigheder for alle mennesker, og til, at beskyttelse og fremme af disse rettigheder er staters vigtigste opgave;
- D. der henviser til, at konventionen om barnets rettigheder, som er blevet ratificeret af alle lande i Syd- og Sydøstasien, fastsætter, at et barn skal registreres umiddelbart efter fødslen og skal have ret til at få et statsborgerskab; der henviser til, at det anslås, at halvdelen af verdens statsløse personer er børn, og at mange af dem er statsløse fra fødslen;
- E. der henviser til, at ASEAN's menneskerettighedserklæring bekræfter, at alle mennesker har ret til et statsborgerskab i henhold til loven, og at intet menneske vilkårligt må fratages sit statsborgerskab eller nægtes retten til at ændre dette statsborgerskab;
- F. der henviser til, at en statsløs person i konventionen fra 1954 om statsløse personers retsstilling defineres som en person, »som ingen stat i medfør af sin lovgivning anser som sin statsborger«; der henviser til, at årsagerne til statsløshed kan variere og omfatter, men ikke er begrænset til: opløsningen af stater og etableringen af nye stater, i visse tilfælde hændelser i forbindelse med, at folk tvinges på flugt, migration og menneskehandel samt ændringer af og huller i statsborgerskabslove, udløb af statsborgerskab som følge af langvarigt ophold uden for ens hjemland, vilkårlig

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2015/12/04-council-adopts-conclusions-on-statelessness/>

⁽²⁾ <http://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2016/06/20-fac-conclusions-myanmar-burma/>

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0404.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0316.

⁽⁵⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 141.

Tirsdag den 13. juni 2017

fratagelse af statsborgerskab, forskelsbehandling på grund af køn, race, etnicitet eller andre årsager, administrative og bureaukratiske hindringer, herunder i forbindelse med erhvervelse eller registrering af fødselsattester; der henviser til, at man kan finde de fleste, hvis ikke alle, disse årsager i sager om statsløshed i Syd- og Sydøstasien;

- G. der henviser til, at det er vigtigt at bemærke, at spørgsmålet om, hvorvidt en person er statsløs, adskiller sig fra spørgsmålet om, hvorvidt vedkommende er flygtning; der henviser til, at de fleste statsløse personer aldrig har forladt deres fødested eller krydset en international grænse;
- H. der henviser til, at statsløshed er et mangesidet problem, der fører til en bred vifte af menneskerettighedskrænkelser, som omfatter, men ikke er begrænset til, problemer i forbindelse med fødselsattester og andre civilstandsattester samt andre problemer i forbindelse med ejendomsret, udelukkelse fra børnesundhedsprogrammer og offentlige skolesystemer, virksomhedsejerskab, politisk repræsentation og valgdeltagelse, adgang til socialsikring og offentlige tjenester; der henviser til, at statsløshed kan bidrage til menneskehandel, vilkårlig tilbageholdelse, krænkelse af retten til at færdes frit, udnyttelse og misbrug af børn og forskelsbehandling af kvinder;
- I. der henviser til, at statsløshed stadig kun får begrænset international opmærksomhed trods dens stærkt bekymrende globale og regionale menneskerettighedsmæssige følgevirkninger og fortsat betragtes som et internt anliggende; der henviser til, at nedbringelse og i sidste ende udryddelse af statsløshed bør gøres til en prioritet på internationalt plan;
- J. der henviser til, at kønsdiskrimination i lovgivningen, f.eks. i forbindelse med erhvervelse eller videregivelse af statsborgerskab til børn eller ægtefæller, stadig findes i Syd- og Sydøstasien i lande som Nepal, Malaysia og Brunei;
- K. der henviser til, at UNHCR har skønnet, at 135 mio. børn under fem år i regionen som helhed ikke er blevet registreret ved fødslen og risikerer statsløshed;
- L. der henviser til, at det også vil føre til mere demokrati, hvis statsløshed udryddes, idet tidligere statsløse personer vil indgå i og blive i stand til at bidrage til de demokratiske processer;
- M. der henviser til, at det komplekse problem med statsløshed fortsat befinder sig i periferien af folkeret og politik, selv om det ikke er et marginalt problem;
- N. der henviser til, at statsløshed undergraver de berørte befolkningsgruppers udviklingsmuligheder og en effektiv gennemførelse af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling;
- O. der henviser til, at UNHCR's globale handlingsplan for udryddelse af statsløshed (2014-2024) har til formål at støtte staterne i at finde løsninger på eksisterende omfattende tilfælde af statsløshed, forhindre, at der opstår nye tilfælde, og gøre det lettere at opdage og beskytte statsløse befolkningsgrupper; der henviser til, at foranstaltning 10 i handlingsplanen også peger på behovet for bedre kvalitative og kvantitative data om statsløshed; der henviser til, at EU har forpligtet sig til aktivt at støtte handlingsplanen;
- P. der henviser til, at Rådets konklusioner om EU-handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019 bekræfter vigtigheden af at rejse spørgsmålet om statsløshed i forbindelserne med prioriterede lande og fokusere bestræbelserne på at undgå, at der opstår grupper af statsløse som følge af konflikter, fordrivelse og staters opløsning;
- Q. der henviser til, at EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden — landespørgsmål og regionale spørgsmål af 20. september 2016 bekræfter, at EU sigter mod at øge overensstemmelsen med og effektiviteten og synligheden af menneskerettighederne i EU's udenrigspolitik samt målet om at øge profilen for så vidt angår EU's engagement med FN og med regionale menneskerettighedsmekanismer for at skabe regionalt ejerskab og fremme menneskerettighedernes universalitet og specifikt nævner, at dette omfatter indledning af en første politikdialog om menneskerettigheder med menneskerettighedsmekanismerne under Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN);

Tirsdag den 13. juni 2017

- R. der henviser til, at EU har besluttet at sætte menneskerettighederne i centrum af dets forbindelser med tredjelande;
- S. der henviser til, at statsløshed fremmer befolkningsbevægelser, udvandring og menneskehandel, hvilket destabiliserer hele subregioner;
- T. der henviser til, at mange af verdens 10 millioner statsløse personer bor i Syd- og Sydøstasien, og at rohingyaerne i Myanmar er verdens største gruppe af statsløse med over 1 million mennesker under UNHCR's statsløshedsmandat, men at der også findes store grupper af statsløse i Thailand, Malaysia, Brunei, Vietnam, Filippinerne og andre steder; der henviser til, at der bor statsløse tibetanere i lande som Indien og Nepal; der henviser til, at nogle af disse grupper hører under UNHCR's statsløshedsmandat, mens andre ikke gør; der henviser til, at statistikker og indberetninger om statsløse befolkninger rundt om i verden er ufuldstændige, da ikke alle lande fører statistik over dette spørgsmål; der henviser til, at Syd- og Sydøstasien både har langvarige og uløste sager såvel som sager, hvor der er gjort fremskridt;
- U. der henviser til, at der i de senere år er gjort fremskridt i Syd- og Sydøstasien med ændringer af statsborgerskabslovene, idet der er indført hensigtsmæssige bestemmelser til forhindring af statsløshed og for at gøre det muligt for statsløse at opnå statsborgerskab; der henviser til, at disse bestræbelser skal styrkes, og at den vedtagne lovgivning også skal overholdes i praksis;
- V. der henviser til, at rohingyaerne er et af verdens mest forfulgte mindretal, at de udgør en af de største grupper af statsløse, og at de officielt har været statsløse siden indførelsen af den burmesiske lov om statsborgerskab fra 1982; der henviser til, at rohingyaerne er uønskede af Myanmar's myndigheder og af nabolandene, omend nogle af sidstnævnte er værter for store flygtningepopulationer; der henviser til, at der er konstante sammenstød i delstaten Rakhine; der henviser til, at tusinder af flygtninge, som har skaffet sig over grænsen til Bangladesh, har desperat behov for humanitær bistand og bliver drevet tilbage med tvang i strid med folkeretten; der henviser til, at rohingyaerne er på flugt fra en politik med kollektiv afstraffelse i delstaten Rakhine, hvor sikkerhedsstyrker iværksætter vilkårlige gengældelsesangreb og angiveligt skyder på landsbyboere fra kamphelikoptere, stikker huse i brand, foretager vilkårlige anholdelser og voldtager kvinder og piger; der henviser til, at den nationale og internationale reaktion på forværringen af menneskerettighedssituationen og den humanitære krise for rohingyaerne til dato i det store og hele har været utilstrækkelig, og at mange redskaber til at løse problemet endnu ikke er blevet undersøgt;
- W. der henviser til, at de hundredetusindvis af såkaldte »biharier« ikke blev behandlet som statsborgere i Bangladesh efter landets uafhængighedskrig, da Pakistan nægtede at lade dem vende hjem; der imidlertid henviser til, at en række domstolsafgørelser siden 2003 har bekræftet, at biharierne er statsborgere i Bangladesh; der henviser til, at et stort antal biharier stadig ikke er fuldt integrerede i det bangladeshiske samfund og dets udviklingsprogrammer og ikke til fulde har kunnet nyde godt af de rettigheder, de på ny har fået bekræftet;
- X. der henviser til, at der er mange andre statsløse grupper i Syd- og Sydøstasien; der henviser til, at der ikke desto mindre har været en række positive udviklinger i de senere år, f.eks. i Indonesien, som afskaffede kønsdiskrimination i sin procedure for erhvervelse af statsborgerskab og reformerede sin statsborgerskabslov i 2006, således at indonesiske migranter, der opholder sig i udlandet i mere end fem år, ikke længere kan fratages deres statsborgerskab, hvis dette fører til, at de bliver statsløse, i Cambodja, hvor fødselsregistrering er gjort gratis i de første 30 dage efter fødslen, i Vietnam, som i 2008 gjorde det lettere at opnå statsborgerskab for alle statsløse, der havde været bosiddende i Vietnam i mere end 20 år, og i Thailand, hvor 23 000 statsløse har opnået statsborgerskab siden 2011 efter en reform af lovene om statsborgerskab og civilregistrering;
- Y. der henviser til, at det er af allerstørste vigtighed, at regeringerne og de relevante myndigheder i alle lande i regionen til fulde overholder princippet om non-refoulement og beskytter flygtninge i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser og med internationale menneskerettighedsstandarder;
- Z. der henviser til, at statsløse grupper bør have adgang til humanitære programmer, som yder støtte inden for sundhed, fødevareropløsning og ernæring;

Tirsdag den 13. juni 2017

1. er bekymret over de millioner af tilfælde af statsløshed rundt om i verden, navnlig i Syd- og Sydøstasien, og giver udtryk for sin solidaritet med statsløse personer;
2. er ekstremt bekymret over rohingya-mindretallets situation i Myanmar; er forfærdet over beretningerne om massive menneskerettighedskrænkelser og den fortsatte undertrykkelse og diskrimination af rohingyaerne samt den manglende anerkendelse af dem som en del af det myanmarske samfund i det, der ligner en koordineret kampagne med henblik på etnisk udrensning; understreger, at rohingyaerne har boet på Myanmars territorium i mange generationer og er fuldt ud berettigede til myanmarsk statsborgerskab, som de har haft tidligere, og til alle de rettigheder og forpligtelser, dette omfatter; opfordrer indtrængende regeringen og myndighederne i Myanmar til igen at give rohingya-mindretallet myanmarsk statsborgerskab; opfordrer endvidere indtrængende til, at der omgående gives adgang til delstaten Rakhine for humanitære organisationer, internationale observatører, NGO'er og journalister; mener, at det er nødvendigt at iværksætte upartiske undersøgelser for at drage gerningsmændene bag grove menneskerettighedskrænkelser til ansvar; mener desuden, at der er behov for hasteforanstaltninger for at forhindre yderligere diskrimination, fjendtlighed og vold mod mindretal eller tilskyndelse til sådanne handlinger; forventer, at modtageren af Nobels Fredspris og Sakharovprisen, Aung San Suu Kyi, benytter sine forskellige poster i Myanmars regering til at bringe en løsning nærmere;
3. beklager, at statsløshedsstatus i nogle tilfælde udnyttes til at marginalisere bestemte befolkningsgrupper og fratage dem deres rettigheder; mener, at retlig, politisk og social inklusion af mindretal er et centralt element i en demokratisk overgang, og at det vil bidrage til en øget social sammenhængskraft og politisk stabilitet, hvis spørgsmålet om statsløshed løses;
4. henleder opmærksomheden på, at statsløshed kan forårsage betydelige humanitære kriser og gentager, at statsløse personer bør have adgang til humanitære programmer; understreger, at statsløshed ofte indebærer manglende adgang til uddannelse, sundhedsjenester, arbejde, fri bevægelighed og sikkerhed;
5. er bekymret over manglen på data om statsløshed i Syd- og Sydøstasien, med få eller ingen tilgængelige data for f.eks. Bhutan, Indien, Nepal og Østtimor; er desuden bekymret over, at selv når de samlede tal er tilgængelige, er der mangel på kønsopdelte data om f.eks. kvinder, børn og andre sårbare grupper; påpeger, at denne mangel på oplysninger gør det vanskeligere at udforme målrettede foranstaltninger, herunder inden for rammerne af UNHCR's kampagne for udryddelse af statsløshed senest i 2024; opfordrer kraftigt landene i Syd- og Sydøstasien til at producere pålidelige og offentligt tilgængelige opdelte data om statsløshed;
6. påpeger, at der også er positive eksempler, såsom initiativet fra Filippinerne i maj 2016 for at imødekomme behovet for data om antallet af og situationen for statsløse børn i regionen; opfordrer EU til at tilbyde sit samarbejde om og sin støtte til en omfattende kortlægning af statsløshed samt til at identificere projekter med henblik på udryddelse af statsløshed i regionen;
7. er dybt bekymret over, at staterne Brunei, Malaysia og Nepal har kønsdiskriminerende lovgivning; fremhæver behovet for en gennemgang af bestemmelser, der er relateret til statsborgerskabslovgivning, navnlig i konventionen om barnets rettigheder og konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW);
8. glæder sig over den positive udvikling i regionen og indsatsen i Filippinerne, Vietnam og Thailand og opfordrer landene i regionen til at samarbejde, udveksle eksempler på god praksis og støtte hinanden i bestræbelserne på at udrydde statsløshed i hele regionen;
9. minder om situationen for de tidligere statsløse i regionen og menneskerettighedsprincippet om deltagelse; gør sig til fortaler for inddragelse af befolkningsgrupper, der er berørt af statsløshed, og af tidligere statsløse i udviklingsprojekter og -planlægning; opfordrer regeringer og udviklingsprojekter til at tackle forskelsbehandling af tidligere statsløse med udgangspunkt i artikel 4, stk. 1, i CEDAW, der sigter mod at fremskynde reel ligestilling;
10. opfordrer indtrængende lande med statsløse befolkningsgrupper til at tage konkrete skridt til at få løst problemet med statsløshed i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i de internationale konventioner, som de alle har ratificeret, navnlig konventionen om barnets rettigheder, omend Parlamentet anerkender den nationale suverænitet over anliggender som statsborgerskab; bemærker antallet af positive udviklinger, der har fundet sted i regionen;

Tirsdag den 13. juni 2017

11. opfordrer indtrængende Bangladeshs regering til at forpligte sig til en klar køreplan for en fuldstændig gennemførelse af Chittagong Hill Tracts-fredsftalen fra 1997, således at det bliver muligt at rehabilitere de fordrevne jummaer, der i øjeblikket bor i Indien og er statsløse;
12. opfordrer kraftigt staterne til at gennemføre den beskyttelsesforanstaltning, som er fastsat i konventionen om begrænsning af statsløshed fra 1961 — at en person, der er født i en stat, også gives statsborgerskab i denne stat, hvis vedkommende ellers ville blive statsløs;
13. fremhæver forbindelserne mellem statsløshed og social og økonomisk sårbarhed; opfordrer indtrængende udviklingslandenes regeringer til at forhindre nægtelse, tab eller fratagelse af statsborgerskab på grundlag af diskrimination, til at vedtage retfærdige statsborgerskabslove og til at indføre procedurer for dokumentation af statsborgerskab, som er tilgængelige for alle, prismæssigt overkommelige og ikke-diskriminatoriske;
14. glæder sig over, at Rådet i dets konklusioner om EU-handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019 gav tilsagn om at tage spørgsmålet om statsløshed op i forbindelserne med prioriterede lande, og glæder sig ligeledes over Rådets tilsagn om at styrke forbindelserne med ASEAN; henstiller, at indsatsens fokus bliver bredere end fremkomsten af statsløse befolkningsgrupper som følge af konflikter, fordrivelse og opløsningen af stater og også kommer til at omfatte andre relevante aspekter, f.eks. statsløshed som følge af forskelsbehandling og manglende fødsels- og civilregistrering;
15. minder om den lovede foranstaltning i EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019 om udvikling af en fælles ramme mellem Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) med henblik på at tage spørgsmål om statsløshed op med tredjelande; understreger, at udarbejdelsen og formidlingen af en formel ramme ville være et nyttigt led i EU's støtte til UNHCR's mål om at udrydde statsløshed i verden senest i 2024;
16. opfordrer EU til at fremme udviklingen af globale løsninger på statsløshed såvel som specifikke regionale eller lokale strategier, da en »one size fits all«-tilgang ikke vil være effektiv nok til at tackle statsløshed;
17. mener, at EU i højere grad bør fremhæve de store konsekvenser af statsløshed i forhold til globale anliggender som udryddelse af fattigdom, gennemførelse af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling (SDG), fremme af børns rettigheder og behovet for at bekæmpe ulovlig migration og menneskehandel;
18. glæder sig over vedtagelsen af mål 16.9 for bæredygtig udvikling, der indebærer, at alle bør have adgang til juridisk identitet og fødselsregistrering; beklager imidlertid, at statsløshed ikke udtrykkeligt nævnes i 2030-dagsordenen, hverken som grundlag for diskrimination eller som fattigdomsbekæmpelsesmål; opfordrer EU og dets medlemsstater til at overveje at medtage statsløshedsindikatorer i deres overvågnings- og rapporteringsmekanismer i forbindelse med gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;
19. fremhæver betydningen af en effektiv kommunikationsstrategi vedrørende statsløshed med henblik på at øge opmærksomheden på dette emne; opfordrer EU til at kommunikere mere og bedre om statsløshed i samarbejde med UNHCR og gennem sine delegationer i de pågældende tredjelande og at fokusere på menneskerettighedskrænkelser, der har fundet sted som følge af statsløshed;
20. opfordrer EU til at udvikle en omfattende strategi om statsløshed baseret på to sæt foranstaltninger; mener, at det første sæt bør handle om hastende situationer, og det andet bør fastlægge langsigtede foranstaltninger med henblik på at udrydde statsløshed; mener, at denne strategi bør fokusere på et begrænset antal prioriteringer, og at EU bør gå foran i tilfælde af hastende situationer for at øge bevidstheden om statsløshed på internationalt plan;
21. understreger, at EU's samlede strategi vedrørende statsløshed bør kunne tilpasses de specifikke situationer, statsløse personer befinder sig i; understreger, at der med henblik på at fastlægge passende foranstaltninger må sondres mellem statsløshed, der er opstået som følge af manglende administrativ kapacitet, og statsløshed, der er opstået som følge af en diskriminerende statslig politik over for visse befolkningsgrupper eller mindretal;

Tirsdag den 13. juni 2017

22. henstiller, at medlemsstaterne gør det til en prioritet at støtte den positive udvikling med hensyn til at tackle statsløshed i Syd- og Sydøstasien, og foreslår en ny, sammenhængende politisk tilgang, der bl.a. går ud på:

- at tilskynde stater til at tiltræde konventionerne om statsløshed ved at fremhæve deres fordele igennem de bilaterale kontakter mellem parlamenter og ministerier og på andre niveauer
- at støtte ASEAN's sektorspecifikke organer og SAARC i deres støtte til deres respektive medlemsstater for yderligere at virkeliggøre retten til et statsborgerskab og udrydde statsløshed
- at fremhæve værdien af konventionerne om statsløshed i multilaterale fora
- at samarbejde med staterne for at slå til lyd for fordelene ved at indsamle tværsektorielle, opdelte og kontrollerbare nationale data om statsløse personer og personer, hvis statsborgerskab endnu ikke er fastslået, eftersom identifikation af statsløse personer er det første skridt for, at de pågældende stater kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at udrydde statsløshed; de indsamlede data vil derefter blive anvendt til registrering dokumentation, levering af offentlige tjenesteydelser, opretholdelse af lov og orden og udviklingsplanlægning
- konsekvent at understrege, at fødselsregistrering skal være gratis, lettilgængelig og foretages på et ikke-diskriminatorisk grundlag
- konsekvent at understrege, at nationale identitetsforvaltningsordninger skal omfatte og uddele identitetspapirer til alle personer på staternes territorium, herunder vanskeligt tilgængelige og marginaliserede grupper, som kan være i risiko for statsløshed eller mangle et statsborgerskab
- at støtte syd- og sydøstasiatiske lande med henblik på at sikre adgang til uddannelse for alle, herunder statsløse børn, eftersom statsløshed er en væsentlig hindring, der forhindrer børn i at få adgang til lige uddannelsesmuligheder
- at fremme den innovative teknologis vigtige rolle ved at benytte digitale fødselsregistreringsprogrammer med henblik på at forbedre registrering og arkivering af dokumentation
- at tage fat på spørgsmålet om indholdet og anvendelsen af lovgivningen om statsborgerskab og vilkårlig fratagelse af eller afslag på retten til statsborgerskab på grundlag af etnicitet, som er den væsentligste årsag til statsløshed i regionen
- at tilskynde staterne i regionen til at tilgodese kvinders behov og tackle spørgsmål vedrørende seksuel og kønsbaseret vold ved hjælp af menneskerettigheds- og lokalsamfundsbaserede tilgange, især for så vidt angår ofre for menneskehandel
- at tage spørgsmålet om statsborgerskabslovgivning og kønsdiskrimination op, eftersom nogle lande gør det vanskeligt eller umuligt for kvinder at videregive deres statsborgerskab til deres børn
- at sikre, at alle udviklingsprojekter og al humanitær bistand, som EU yder midler til, er indrettet på en sådan måde, at tackling af statsløshed er omfattet, hvor det er relevant
- at opbygge kapaciteten hos EU's institutioner og relevante aktører med henblik på at forstå, vurdere og programmere samt rapportere om statsløshed, indføre regelmæssig rapportering om EU's resultater med hensyn til bekæmpelse af statsløshed, herunder ved at indarbejde et afsnit om statsløshed i EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden
- at sikre, at statsløshed, nationalitet og statsborgerskab er tilstrækkeligt dækket i landestrategier vedrørende menneskerettigheder og demokrati, og at sidstnævnte er baseret på princippet om, at alle, uanset køn, race, hudfarve, tro eller religion, national oprindelse eller tilhørsforhold til et nationalt eller etnisk mindretal, har ret til et statsborgerskab; at rejse spørgsmålet om statsløshed i forbindelse med alle politiske og menneskerettighedsrelaterede dialoger med de pågældende lande
- at fastlægge EU-menneskerettighedsretningslinjer vedrørende statsløshed for at tilvejebringe konkrete og målbare mål for EU's bestræbelser på at udrydde statsløshed i hele verden

Tirsdag den 13. juni 2017

- at øge dialogen om statsløshed i Syd- og Østasien med relevante regionale og internationale organisationer samt med de syd- og sydøstasiatiske landes naboer og andre aktive stater i regionen
 - at sikre, at deltagerne i valgobservationsmissioner er opmærksomme på statsløshedsproblemstillinger, når det er relevant
 - at gøre opmærksom på nødvendigheden af at styrke regionale menneskerettighedsorganer, så de kan spille en mere aktiv rolle i identifikationen og udryddelsen af statsløshed
 - at øremærke tilstrækkelige midler i budgetterne for instrumentet til udviklingssamarbejde, Den Europæiske Udviklingsfond og det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder til NGO'er og andre organisationer, der arbejder på at nå ud til statsløse befolkningsgrupper; at fremme partnerskaber mellem civilsamfundsorganisationer og statsløse befolkningsgrupper med henblik på at styrke dem, så de kan kæmpe for deres rettigheder
 - at tilskynde til koordinering mellem landene med henblik på at bekæmpe statsløshed — især når den har grænseoverskridende konsekvenser — herunder udveksling af bedste praksis i forbindelse med implementeringen af internationale standarder for bekæmpelsen af statsløshed
 - at sikre opfølgning, f.eks. i form af bevidstgørelse og teknisk bistand til offentlige forvaltninger som middel til kapacitetsopbygning, herunder på lokalt niveau, når der er sket positive udviklinger, som skal gennemføres i praksis, som f.eks. i Thailand, Filippinerne, Vietnam og Bangladesh, hvor biharierne har fået deres statsborgerskab og stemmeret tilbage;
23. opfordrer regeringerne i Brunei, Malaysia og Nepal til at bekæmpe den kønsdiskrimination, der er indbygget i deres statsborgerskabslove, og til at fremme børns ret til statsborgerskab;
24. bemærker forbindelsen mellem statsløshed og tvangsfordrivelse, navnlig i konfliktramte regioner; minder om, at mindst 1,5 millioner statsløse personer i verden er flygtninge eller tidligere flygtninge, herunder mange unge kvinder og piger;
25. minder om, at statsløsheden i verden næsten ikke er kortlagt eller rapporteret, og at eksisterende data er baseret på forskellige definitioner; opfordrer indtrængende det internationale samfund til at vedtage en ensartet definition og til at gøre noget ved hullerne i indsamlingen af data til måling af statsløshed i udviklingslandene, navnlig ved at bistå lokale myndigheder med at tilrettelægge passende metoder til at kvantificere, identificere og registrere statsløse personer og styrke deres statistiske kapacitet;
26. anmoder Kommissionen om at iværksætte udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne, støtter den aktive koordinering af nationale statsløshedskontaktpunkter og glæder sig over #IBelong-kampagnen;
27. fremhæver den centrale rolle, som konventionen fra 1954 om statsløse personers retsstilling og konventionen fra 1961 om begrænsning af statsløshed spiller, idet de kræver, at der etableres retlige rammer for identifikation og beskyttelse af statsløse personer og for forebyggelse af statsløshed, og kan tjene som et vigtigt første skridt for stater, der ønsker at gøre fremskridt med hensyn til at tackle problemet med statsløshed;
28. ser med tilfredshed på EU-støtten til statsløse personer i Syd- og Sydøstasien gennem forskellige instrumenter og opfordrer Unionen til at fortsætte sine bestræbelser på at tackle konsekvenserne af statsløshed for udvikling, fred og stabilitet som en integreret del af dens udviklingssamarbejdsprogrammer og mere generelt i dens optræden udadtil;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer.
-

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0248

Grænseoverskridende fusioner og spaltninger**Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om gennemførelsen af grænseoverskridende fusioner og spaltninger (2016/2065(INI))**

(2018/C 331/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 49, 54 og 153 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2001/86/EF af 8. oktober 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. december 2012 med titlen »Handlingsplan: Selskabsret og corporate governance i EU — en tidssvarende lovramme for mere engagerede aktionærer og bæredygtige virksomheder« (COM(2012)0740),
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 om fremtiden for europæisk selskabsret ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2016 med titlen »Opbygning af et fair, konkurrencedygtigt og stabilt selskabsskattesystem i EU« (COM(2016)0682),

⁽¹⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 47.⁽²⁾ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1.⁽³⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22.⁽⁵⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29.⁽⁶⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 78.⁽⁷⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 5.

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme om etableringsfrihed, særlig sagerne SEVIC Systems AG ⁽¹⁾, Cadbury Schweppes plc & Cadbury Schweppes Overseas Ltd mod Commissioners of Inland Revenue ⁽²⁾, CARTESIO Oktató és Szolgáltató bt. ⁽³⁾, VALE Építési kft. ⁽⁴⁾, KA Finanz AG mod Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group ⁽⁵⁾, Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam mod Inspire Art Ltd. ⁽⁶⁾, Überseering BV mod Nordic Construction Company Baumanagement GmbH (NCC) ⁽⁷⁾, Centros Ltd mod Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ⁽⁸⁾, og The Queen mod H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue, ex parte Daily Mail and General Trust plc. ⁽⁹⁾,
 - der henviser til Kommissionens tilbagemelding fra oktober 2015, som indeholder et resumé af svarene på den offentlige høring om grænseoverskridende fusioner og spaltninger afholdt i perioden mellem den 8. september 2014 og den 2. februar 2015 ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Temaafdeling C (Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender) fra juni 2016 med titlen »Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: is there a need to legislate?« ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste fra december 2016 med titlen »Ex-post analysis of the EU framework in the area of Cross-border mergers and divisions« ⁽¹²⁾,
 - der henviser til Kommissionens arbejdsprogram 2017, »Et Europa, der beskytter, styrker og forsvare« og kapitel II, punkt 4 heri, (COM(2016)0710),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0190/2017),
- A. der henviser til den store betydning for den europæiske konkurrenceevne af en gennemgribende reform af selskabsretten og til de eksisterende hindringer for en fuldstændig gennemførelse af direktivet om grænseoverskridende fusioner;
- B. der henviser til, at der til dato ikke findes EU-bestemmelser om grænseoverskridende spaltninger af selskaber; der henviser til, at den nuværende situation medfører proceduremæssige, administrative og økonomiske vanskeligheder for de berørte selskaber, ligesom der er risiko for misbrug og dumping;
- C. der henviser til, at Parlamentet på det kraftigste og vedvarende har opfordret til indførelse af en EU-retsakt om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor; der henviser til, at de fleste interessenter i det store og hele tilslutter sig Parlamentets krav;

⁽¹⁾ Sag C-411/03, SEVIC Systems AG, 13.12.2005, ECLI:EU:C:2005:762.

⁽²⁾ Sag C-196/04, Cadbury Schweppes Overseas Ltd mod Commissioners of Inland Revenue, 12.9.2006, ECLI:EU:C:2006:544.

⁽³⁾ Sag C-210/06, CARTESIO Oktató és Szolgáltató bt., 16.12.2008, ECLI:EU:C:2008:723.

⁽⁴⁾ Sag C-378/10, VALE Építési Kft., 12.7.2012, ECLI:EU:C:2012:440.

⁽⁵⁾ Sag C-483/14, KA Finanz AG mod Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group, 7.4.2016, ECLI:EU:C:2016:205.

⁽⁶⁾ Sag C-167/01, Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam mod Inspire Art Ltd., 30.9.2003, ECLI:EU:C:2003:512.

⁽⁷⁾ Sag C-208/00, Überseering BV mod Nordic Construction Company Baumanagement GmbH (NCC), 5.11.2002, ECLI:EU:C:2002:632.

⁽⁸⁾ Sag C-212/97, Centros Ltd mod Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, 9.3.1999, ECLI:EU:C:1999:126.

⁽⁹⁾ Sag C81/87, The Queen/H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue, ex parte Daily Mail and General Trust plc., 27.09.1988, ECLI:EU:C:1988:456.

⁽¹⁰⁾ PE 556.960, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556960/IPOL_STU\(2016\)556960_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556960/IPOL_STU(2016)556960_EN.pdf)

⁽¹¹⁾ PE 556.960, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556960/IPOL_STU\(2016\)556960_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556960/IPOL_STU(2016)556960_EN.pdf)

⁽¹²⁾ PE 593.796.

Tirsdag den 13. juni 2017

- D. der henviser til, at det er vigtigt, at der findes en fælles retlig ramme for selskabers fusioner, spaltninger og flytninger for at forbedre deres mobilitet inden for EU;
- E. der henviser til, at ikke alle medlemsstater, hvori der sker grænseoverskridende fusioner og spaltninger eller flytning af et selskabs vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor, har bestemmelser, der sikrer arbejdstagernes rettigheder for så vidt angår høring, information og medbestemmelse;
- F. der henviser til, at flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted ikke bør kunne benyttes til at omgå de retlige, sociale og skattemæssige krav, som er fastlagt i EU's og oprindelsesmedlemsstaternes lovgivning, men i stedet skal være omfattet af en ensartet retlig ramme, der sikrer maksimal gennemsigtighed og forenkling af procedurerne og modvirker skattesvig;
- G. der henviser til, at EU-retten sikrer en lang række rettigheder vedrørende information og høring af arbejdstagerne samt deres inddragelse; der henviser til, at direktiv 2009/38/EF⁽¹⁾ og direktiv 2005/56/EF sikrer inddragelse af grænseoverskridende arbejdstagere og fastslår princippet om allerede eksisterende rettigheder; der henviser til, at disse arbejdstagerrettigheder også bør beskyttes i tilfælde af en flytning af hjemsted;
- H. der henviser til, at alle nye initiativer inden for europæisk selskabsret bør være baseret på en dybtgående evaluering og vurdering af den eksisterende selskabsret, de relevante domme fra EU-Domstolen om selskabers grænseoverskridende mobilitet og på konsekvensvurderinger, der afspejler alle aktørers interesser, herunder aktionærers, kreditorers, investorers og arbejdstageres, og sikre nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

Horisontale spørgsmål

1. understreger betydningen af at fastlægge en ramme, som på udtømmende vis regulerer selskabers mobilitet på europæisk plan for at forenkle de procedurer og krav, der finder anvendelse på flytninger, spaltninger og fusioner, samt forhindre misbrug og fiktive flytninger med social eller skattemæssig dumping for øje;
2. opfordrer Kommissionen til at lægge vægt på resultaterne af den offentlige høring om en eventuel revision af direktiv 2005/56/EF og eventuel indførelse af en retlig ramme for grænseoverskridende spaltninger, der blev afholdt i perioden 8. september 2014 — 2. februar 2015; erindrer om, at resultaterne af høringen viste, at der var en vis enighed om prioriteterne for lovgivningen om grænseoverskridende fusioner og spaltninger med henblik på at fremme det indre marked og forbedre arbejdstagernes rettigheder;
3. anser det for vigtigt, at fremtidige lovgivningsforslag om selskabers mobilitet omfatter bestemmelser om maksimal harmonisering — navnlig for så vidt angår proceduremæssige standarder og rettigheder for aktører inden for selskabsledelse, især de mindste aktører, og den udvidede anvendelse heraf på alle enheder defineret som selskaber i medfør af artikel 54 i TEUF efterfulgt af andre sektorspecifikke regler, f.eks. vedrørende arbejdstagerrettigheder;
4. er af den opfattelse, at nye regler om fusioner, spaltninger og flytninger af hjemsted bør fremme selskabernes mobilitet inden for EU, idet der tages hensyn til deres forretningsmæssige behov for omstrukturering med henblik på at sikre en bedre udnyttelse af mulighederne på det indre marked, og med henblik på at fremme selskabernes ret til frit at organisere sig og sikre behørig respekt for arbejdstagernes repræsentationsret; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på betydningen af at fjerne de hindringer, der skyldes lovkonflikter, når det skal bestemmes, hvilken national lov der finder anvendelse; mener, at beskyttelsen af arbejdstagernes rettigheder kan sikres gennem forskellige EU-retsakter, navnlig gennem et forslag til et direktiv om minimumsstandarder for inddragelse af arbejdstagere og arbejdsgivere i udformningen af europæiske former for selskabsret og i bestyrelser oprettet i henhold til EU-retten;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (EUT L 122 af 16.5.2009, s. 28).

Tirsdag den 13. juni 2017

Grænseoverskridende fusioner

5. fremhæver de positive virkninger af direktiv 2005/56/EF om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, der har til formål at lette grænseoverskridende fusioner mellem selskaber med begrænset ansvar i Den Europæiske Union — som fremgår af de officielle tal, der viser en betydelig stigning i antallet af grænseoverskridende fusioner i de seneste år — og at begrænse de hermed forbundne omkostninger og administrative procedurer;

6. mener, at det er nødvendigt at revidere direktiv 2005/56/EF med henblik på at forbedre gennemførelsen heraf og tage højde for den seneste udvikling både i EU-Domstolens retspraksis om etableringsfriheden for selskaber og inden for europæisk selskabsret; mener, at de fremtidige lovgivningsmæssige forslag om ændring af direktiv 2005/56/EF bør indeholde et nyt sæt regler om spaltning af selskaber og bør fastlægge retningslinjer for yderligere lovgivning om selskabers mobilitet;

7. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til resultaterne af høringen i oktober 2015, der navnlig viste, at der er behov for størst mulig harmonisering af de kriterier, der er bestemmende for fusionernes virkninger for forskellige interessenter i selskaberne;

8. anser det for vigtigt at fastsætte et mere avanceret sæt regler for en række aktører og kategorier inden for selskabsledelse, som også skal kunne anvendes på fremtidige fælles modeller for grænseoverskridende spaltninger og flytninger af hjemsted eller hovedkontor; mener, at det er vigtigt at forenkle procedurerne vedrørende grænseoverskridende fusioner ved hjælp af en klarere definition af standarder for den juridiske dokumentation — i første omgang vedrørende spørgsmålene om oplysninger til aktionærene og indsamling af fusionsdokumenter — og nye digitaliseringsprocedurer, forudsat at de grundlæggende proceduremæssige standarder og krav i direktiv 2005/56/EF (herunder udstedelse af en attest forud for fusionen og kontrollen af fusionens lovlighed i overensstemmelse med artikel 10 og 11 heri) er opfyldt, og at offentlighedens interesse med hensyn til bl.a. retssikkerhed og pålideligheden af handelsregistre varetages;

9. forventer, at de nye bestemmelser om arbejdstagerrettigheder bliver udformet på en måde, der forhindrer, at visse selskaber kan anvende direktivet om grænseoverskridende fusioner alene med det formål at flytte deres vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor ud fra urimelige skattemæssige, sociale eller juridiske motiver; understreger betydningen af at undgå uklarheder omkring anvendelsen af nationale sanktioner for manglende overholdelse af lovgivning om arbejdstagerrettigheder;

10. mener, at det er afgørende at indføre forbedringer på følgende væsentlige områder:

- forvaltningen af aktiver og passiver
- metoden til værdiansættelse af aktiver
- reglerne vedrørende beskyttelse af kreditorer
- datoen, hvor beskyttelsesperioden for kreditorer begynder, og varigheden af denne periode i overensstemmelse med princippet om generalforsamlingens ansvar
- formidlingen af selskabsoplysninger gennem medlemsstaternes sammenkoblede og standardiserede registre
- mindretalsaktionærs rettigheder
- etablering af minimumsstandarder for information og høring af samt medbestemmelse for arbejdstagere
- visse specifikke undtagelser fra proceduremæssige krav;

11. lægger stor vægt på beskyttelsen af visse af mindretalsaktionærs rettigheder såsom retten til at undersøge en fusion, retten til erstatning for en aktionær, som træder ud af selskabet på grund af modstand mod en fusion, samt retten til at bestride rimeligheden af aktiernes ombytningsforhold;

12. støtter muligheden for at anvende en hurtig grænseoverskridende procedure, såfremt der er konsensus mellem alle aktionærene, selskaberne ikke har arbejdstagere, eller at spørgsmålet om virkninger for kreditorer er irrelevant;

Tirsdag den 13. juni 2017

Grænseoverskridende spaltninger

13. minder om, at direktiv 82/891/EØF kun regulerer spaltninger af selskaber internt i en medlemsstat; bemærker, at tallene for indenlandske spaltninger viser et reelt behov for at etablere en særlig EU-ramme for grænseoverskridende spaltninger, selv om de enkelte tilfælde af spaltninger af selskaber mellem forskellige medlemsstater er mere sjældne, som det fremgår af Kommissionens høring fra 2015; understreger, at et eventuelt nyt direktiv ikke bør kunne anvendes som et formelt instrument til spaltning af et selskab med henblik på forumshopping for at undgå retlige forpligtelser i henhold til national lovgivning;

14. opfordrer Kommissionen til at overveje de betydelige økonomiske virkninger af bestemmelser om grænseoverskridende spaltninger såsom forenkling af den organisatoriske struktur, en forbedret tilpasningsevne og nye muligheder på det indre marked;

15. bemærker de langsommelige og komplicerede procedurer, der for øjeblikket kræves i forbindelse med grænseoverskridende spaltninger, der som regel gennemføres i to trin: først en indenlandsk spaltning og dernæst en grænseoverskridende fusion; mener, at indførelsen af harmoniserede standarder for grænseoverskridende spaltninger på EU-plan ville føre til en forenkling af operationerne og en reduktion af omkostningerne og varigheden af procedurerne;

16. henleder opmærksomheden på betydningen af at fjerne de hindringer, der skyldes lovkonflikter, når det skal bestemmes, hvilken national lov der finder anvendelse;

17. minder om, at der i nogle medlemsstater ikke eksisterer specifikke lovbestemmelser om, hvordan man udfører grænseoverskridende spaltninger;

18. mener, at et fremtidigt lovgivningsinitiativ om grænseoverskridende spaltninger bør bygge på de principper og krav, som er opstillet i forbindelse med direktivet om grænseoverskridende fusioner:

- spørgsmål om procedurer og om forenkling, herunder alle de vigtigste metoder til spaltning af selskaber, som anvendes i dag (»split-up«, »spin-off« og »hive-down«)
- rettigheder for kreditorer og mindretalsaktionærer med særlig vægt på principperne om beskyttelse og effektivitet
- overholdelse af standarder for inddragelse og repræsentation samt beskyttelse af arbejdstagere med henblik på at forbedre beskyttelsen af arbejdstagerrettigheder, navnlig beskyttelse mod social dumping
- regnskabsspørgsmål
- aktiver og passiver
- harmonisering af regler og procedurer, f.eks. rettigheder knyttet til aktier, krav vedrørende registrering i og kommunikation mellem selskabsregistre, dato for afslutning af transaktionen, minimumsindhold af spaltningsplanen, flertalsregler og et organ, der har beføjelse til at kontrollere lovligheden og den formelle rigtighed af transaktionerne;

o

o o

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0253

Vurdering af gennemførelsen af Horisont 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om vurdering af gennemførelsen af Horisont 2020 med henblik på midtvejsevalueringen og forslaget til det 9. rammeprogram (2016/2147(INI))

(2018/C 331/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (Euratom) nr. 1314/2013 af 16. december 2013 om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) ⁽³⁾,
- der henviser til forslag til Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1292/2013 af 11. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 294/2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1312/2013/EU af 11. december 2013 om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT): EIT's bidrag til et mere innovativt Europa ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 557/2014, 558/2014, 559/2014, 560/2014 og 561/2014 af 6. maj 2014 ⁽⁷⁾ og Rådets forordning (EU) nr. 642/2014 ⁽⁸⁾ og 721/2014 af 16. juni 2014 ⁽⁹⁾ om oprettelse af fællesforetagender, der finansieres under Horisont 2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 553/2014/EU, 554/2014/EU, 555/2014/EU og 556/2014/EU af 15. maj 2014 ⁽¹⁰⁾ om oprettelse af P2P'er i overensstemmelse med artikel 185, der finansieres under Horisont 2020,
- der henviser til oplægget af 3. februar 2017 til Gruppen på Højt Plan om maksimering af virkningen af EU's forsknings- og innovationsprogrammer ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Kommissionens Horisont 2020-overvågningsrapporter fra 2014 og 2015,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 948.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 174.

⁽⁶⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 892.

⁽⁷⁾ EUT L 169 af 7.6.2014, s. 54-178.

⁽⁸⁾ EUT L 177 af 17.6.2014, s. 9.

⁽⁹⁾ EUT L 192 af 1.7.2014, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 169 af 7.6.2014, s. 1-53.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/research/evaluations/pdf/hlg_issue_papers.pdf

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Det europæiske forskningsrum: tid til gennemførelse og overvågning af udviklingen« (COM(2017)0035),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om den europæiske forsvarshandlingsplan (COM(2016)0950),
- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Gennemførelse af strategien for internationalt samarbejde inden for forskning og innovation« (COM(2016)0657),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Det europæiske cloudinitiativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og videnøkonomi i Europa« (COM(2016)0178) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2016)0106),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om reaktionen på rapporten fra ekspertgruppen på højt plan om den efterfølgende evaluering af syvende rammeprogram (COM(2016)0005),
- der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Årsrapport om Den Europæiske Unions indsats inden for forskning og teknologisk udvikling i 2014« (COM(2015)0401),
- der henviser til Kommissionens rapporter fra 2014 og 2015 om »integration af samfundsvidenskab og humaniora i Horisont 2020; deltagere, budgetter og discipliner«,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om bedre regulering for innovationsdrevne investeringer på EU-plan (SWD(2015)0298),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Det europæiske forskningsrum: Statusrapport 2014« (COM(2014)0575),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen: »Forskning og innovation som kilde til fornyet vækst« (COM(2014)0339),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen »Anden situationsrapport om uddannelse og erhvervsuddannelse på kerneenergiområdet i Den Europæiske Union« (SWD(2014)0299),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »FET-flagskibe: En ny partnerskabstilgang til at tackle store videnskabelige udfordringer og sætte skub i innovationen i Europa« (SWD(2014)0283),
- der henviser til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Anden foreløbige evaluering af de fælles teknologiinitiativers fællesforetagender clean sky, brændselsceller og brint og initiativet om innovative lægemidler (COM(2014)0252),
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om fælles teknologiinitiativers og offentlig-private partnerskabers rolle og konsekvenser i forbindelse med gennemførelsen af Horisont 2020 for en bæredygtig industriel omstilling ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 24.

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om det europæiske cloudinitiativ ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2017 om EU-midler til ligestilling ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om synergi for at fremme innovation: De europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont 2020 og andre europæiske innovationsfonde og EU-programmer ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om samhørighedspolitik og forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3) ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Budgetudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling(A8-0209/2017),
- A. der henviser til, at Horisont 2020 er EU's største centralt forvaltede FoI-program, og verdens største offentligt finansierede FoI-program;
- B. der henviser til, at Parlamentet under forhandlingerne om Horisont 2020 og den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) har anmodet om 100 mia. EUR i stedet for de oprindeligt aftalte 77 mia. EUR; der henviser til, at budgetter forekommer meget begrænset, hvis Horisont 2020 skal undersøge potentialet for topkvalitet fuldt ud og på passende måde reagere på de samfundsmæssige udfordringer, som Europa og det globale samfund i øjeblikket står over for;
- C. der henviser til rapporten fra gruppen på højt plan om at maksimere virkningen af EU's forsknings- og innovationsprogrammer og den foreløbige evaluering, der er planlagt til 3. kvartal af 2017, vil udgøre grundlaget for opbygningen og indholdet af RP9, som der vil komme et forslag om i første halvdel af 2018;
- D. der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise var en afgørende faktor for udformningen af Horisont 2020; der henviser til, at nye udfordringer, nye politiske og samfundsmæssige paradigmer og vedvarende globale tendenser sandsynligvis vil forme de næste rammeprogram (RP);
- E. der henviser til, at rammeprogrammet skal være baseret på europæiske værdier, videnskabelig uafhængighed, åbenhed, mangfoldighed og høje europæiske etiske standarder, social samhørighed og lige adgang for borgerne til de løsninger og svar, som programmet tilvejebringer;
- F. der henviser til, at investeringer i FoU er afgørende for økonomisk og social udvikling og konkurrenceevne på globalt plan; der henviser til, at betydningen af videnskabelig topkvalitet for at fremme innovation og konkurrencefordele på lang sigt skal afspejles i finansieringen af RP9;

Struktur, filosofi og gennemførelse af Horisont 2020

1. mener, at det mere end tre år efter lanceringen af Horisont 2020 er på tide for Parlamentet til at udarbejde sin holdning til den foreløbige evaluering samt en vision for det kommende RP9;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0052.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0075.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0311.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0320.

Tirsdag den 13. juni 2017

2. minder om, at målet med Horisont 2020 er at bidrage til opbygningen af et samfund og en økonomi baseret på viden og innovation og at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag og i sidste instans Europas konkurrenceevne ved at mobilisere yderligere nationale FoU-midler af både offentlig og privat karakter og ved at bidrage til at nå målet på 3 % af BNP for FoU inden 2020; beklager, at EU kun har investeret 2,03 % af BNP i FoU i 2015, hvor tallet for de enkelte lande ligger mellem 0,46 % og 3,26 %⁽¹⁾, medens de største globale konkurrenter ligger højere end EU, for så vidt angår udgifter til FoU;
3. minder om, at det europæiske forskningsrum (ERA) står over for direkte konkurrence fra verdens bedste forskningsregioner, og at det derfor er en fælles opgave for Europa at styrke det europæiske forskningsrum; tilskynder de relevante medlemsstater til at bidrage tilstrækkeligt til at nå målet på 3 % af EU's BNP til FoU; bemærker, at en generel stigning til 3 % vil give et yderligere beløb på 100 mia. EUR om året til forskning og innovation i Europa;
4. understreger, at evalueringen af RP7 og overvågningen af Horisont 2020 viser, at EU's rammeprogram for forskning og innovation er en succes og giver en klar merværdi for EU⁽²⁾; erkender, at der stadig er muligheder for at forbedrer rammeprogrammet og kommende programmer;
5. mener, at årsagerne til programmets succes er den tværfaglige og samarbejdsorienterede ramme samt kravene til kvalitet og indvirkning;
6. forstår, at rammeprogrammet har til formål at fremme erhvervslivets deltagelse og dermed øge dets udgifter til FoU⁽³⁾; bemærker dog, at erhvervslivets, herunder SMV'ers, deltagelse er betydeligt højere end i FP7; erindrer imidlertid om, at erhvervslivet i gennemsnit ikke har øget sin andel i udgifterne til FoU i tilstrækkelig grad, sådan som der blev opnået enighed om i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Barcelona⁽⁴⁾; opfordrer Kommissionen til at vurdere merværdien for Europa og relevansen for offentligheden af finansiering til industriorienterede instrumenter såsom fælles teknologiinitiativer (FTT'er)⁽⁵⁾, samt sammenhængen, åbenheden og gennemsigtigheden i alle fælles initiativer⁽⁶⁾;
7. bemærker, at programmets budget, forvaltning og gennemførelse er spredt ud over 20 forskellige EU-organer; sætter spørgsmålstegn ved, om dette medfører uforholdsmæssigt store koordineringsbestræbelser, administrativ kompleksitet og dobbeltarbejde; opfordrer Kommissionen til at arbejde på at strømline og forenkle dette;
8. bemærker, at søjle 2 og 3 hovedsageligt fokuserer på høje teknologiske udviklingsniveauer, hvilket kan begrænse den fremtidige absorption af banebrydende innovationer, som er under udvikling i forskningsprojekter med lavere teknologisk udviklingsniveau; efterlyser en omhyggelig balance mellem de forskellige teknologiske udviklingsniveauer i hele værdikæden; mener, at teknologiske udviklingsniveauer kan udelukke ikke-teknologiske innovationsformer, der frembringes ved grundforskning eller anvendt forskning, navnlig fra samfundsvidenskab og humaniora;
9. opfordrer Kommissionen til at foreslå en afbalanceret blanding af små, mellemstore og store projekter; noterer sig, at det gennemsnitlige budget for projekter under Horisont 2020 er forøget, og at større projekter er mere krævende, for så vidt angår forberedelse af forslag og projektstyring, hvilket er til fordel for deltagere med større erfaring med rammeprogrammer, skaber hindringer for nytilkomne virksomheder og koncentrerer finansieringen i hænderne på et begrænset antal institutioner;

⁽¹⁾ EPRS' undersøgelse fra februar 2017 »Horisont 2020, EU's rammeprogram for forskning og innovation. Vurdering af gennemførelsen på europæisk plan«.

⁽²⁾ Med over 130 000 indkomne forslag, 9 000 undertegnede tilskud, 50 000 kapitalindskud og 15,9 mia. EUR i EU-finansiering.

⁽³⁾ To tredjedele af de 3 % af BNP bør komme fra erhvervslivet. Se Eurostat private R&D expenditure: <http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&pcode=tsc00031&plugin=1>

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/invest-in-research/pdf/download_en/barcelona_european_council.pdf

⁽⁵⁾ I alt tegner de syv fælles teknologiinitiativer sig for mere end 7 mia. EUR af midlerne under Horisont 2020, dvs. ca. 10 % af hele budgettet for Horisont 2020 og mere end 13 % af de faktisk tilgængelige midler til Horisont 2020-indkaldelser (ca. 8 mia. EUR/år over 7 år).

⁽⁶⁾ Se Det Europæiske Råds konklusioner af 29. maj 2015.

Tirsdag den 13. juni 2017

Budget

10. understreger, at den nuværende alarmerende lave succesrate ⁽¹⁾ på under 14 % udgør en negativ tendens i forhold til RP7; fremhæver, at overtegning gør det umuligt at stille finansiering til rådighed for en lang række projekter af meget høj kvalitet, og beklager, at de nedskæringer, som Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) har medført, har forværret dette problem; opfordrer Kommissionen til at undgå at foretage flere nedskæringer i budgettet for Horisont 2020;

11. fremhæver det budgetmæssige pres, som EU's rammeprogrammer for forskning og innovation står over for; beklager den negative virkning, EU-budgettets betalingskrise havde på gennemførelsen af programmet i de første år af den nuværende FFR; henleder bl.a. opmærksomheden på den kunstige forsinkelse til et beløb af 1 mia. EUR i indkaldelserne i 2014 og den betydelige nedgang i niveauet af forfinansiering i forbindelse med de nye programmer; understreger i denne forbindelse, at der i 2014-2015 i overensstemmelse med artikel 15 i FFR-forordningen blev gennemført en fremskyndet udbetaling af ressourcer afsat til Horisont 2020; understreger, at denne fremskyndede udbetaling blev fuldt ud absorberet af programmet, der gav gode resultater og viste kapacitet til at absorbere endnu mere; understreger, at denne fremskyndede udbetaling ikke ændrer ved programmernes overordnede finansieringsramme, men derimod har medført færre bevillinger i anden halvdel af FFR'en; opfordrer budgetmyndighedens to grene og Kommissionen til at sikre et passende niveau for betalingsbevillinger i de kommende år og til at gøre alt for at forhindre en ny betalingskrise i de sidste år af den nuværende FFR;

12. understreger, at Horisont 2020 først og fremmest skal være tilskudsbaseret og især fokusere på finansiering af grundforskning og samarbejdsforskning; fastholder, at forskning kan være en risikobetonet investering for private investorer, og at det er nødvendigt at finansiere forskning ved hjælp af tilskud; understreger i denne forbindelse, at mange offentlige organer under alle omstændigheder er retligt udelukket fra at optage lån; beklager tendensen til i visse tilfælde at bevæge sig væk fra tilskud og hen imod anvendelse af lån; erkender, at der bør stilles finansielle instrumenter til rådighed for høje teknologiske udviklingsniveauer med markedsorienteret virksomhed som en del af de finansielle instrumenter under InnovFin og uden for rammeprogrammet (f.eks. EIB- og EIF-ordninger);

13. understreger den kendsgerning, at flere medlemsstater ikke overholder deres nationale FoU-investeringstilsagn; fremhæver, at målet om 3 % af BNP skal opfyldes, og håber, at dette mål snarest muligt kan hæves til niveauet hos EU's største globale konkurrenter; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme nationale strategier med henblik på at nå dette mål og opfordrer til, at dele af strukturfondsmidlerne øremærkes til FoU, navnlig investering i kapacitetsopbygning, forskningsinfrastruktur og lønninger samt til aktiviteter til støtte for udarbejdelse af forslag og projektforvaltning;

Evaluerings

14. bekræfter, at »topkvalitet« fortsat bør være det afgørende kriterium for alle tre søjler i rammeprogrammet, men henviser samtidig til de eksisterende kriterier »indvirkning« og »kvalitet og effektivitet i gennemførelsen«, som kan bidrage til at fastslå et projekts merværdi for EU; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, hvordan der i forbindelse med kriterierne »indvirkning« og »kvalitet og effektivitet i gennemførelsen« kan tages hensyn til: den manglende deltagelse af underrepræsenterede EU-regioner, inddragelse af underrepræsenterede videnskabelige områder såsom samfundsvidenskab og humaniora og udnyttelse af forskningsinfrastruktur, der finansieres af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde), hvilket synes at have betydning for en vellykket gennemførelse af det europæiske forskningsrum og for at skabe synergier mellem rammeprogrammer og ESI-fondene;

15. opfordrer til, at evalueringsekspertene søger for en bedre og mere gennemsigtig evaluering og kvalitetssikring; understreger behovet for at forbedre den feedback, der gives til deltagere under hele evalueringsprocessen, og opfordrer til, at der tages hensyn til klager fra ikke-udvalgte ansøgere over, at de sammenfattende evalueringsrapporter mangler grundige og klare oplysninger om, hvad de skulle gøres anderledes for at komme i betragtning; opfordret derfor Kommissionen til i tilknytning med indkaldelsen af forslag at offentliggøre detaljerede evalueringskriterier, at give deltagerne mere præcise og oplysende evalueringsrapporter og til at tilrettelægge indkaldelserne af forslag på en sådan måde, at for stor overtegning undgås, eftersom det har negativ indflydelse på forskernes motivation og programmets ry;

⁽¹⁾ EPRS' undersøgelse fra februar 2017 med titlen »Horisont 2020, EU's rammeprogram for forskning og innovation — Vurdering af gennemførelsen på europæisk plan«.

Tirsdag den 13. juni 2017

16. opfordrer Kommissionen til give en bredere definition af »indvirkning«, der tager hensyn til både økonomiske og sociale virkninger; understreger, at vurderingen af virkningerne af grundforskning fortsat bør være fleksibel; anmoder Kommissionen om at opretholde balancen mellem »bottom-up«- og »top-down«-indkaldelser og til at undersøge, hvilken evalueringsprocedure (ét eller to trin) der er mest hensigtsmæssig for at undgå overtegning og for at udføre forskning af høj kvalitet;
17. opfordrer Kommissionen til at vurdere, i hvilket omfang et mere tematisk fokus vil være fornuftigt på baggrund af bæredygtighedseffekterne;
18. opfordrer Kommissionen til at gøre deltagerportalen lettere tilgængelig samt til at udvide netværket af nationale kontaktpunkter og udstyre det med flere ressourcer, således at især mikrovirksomheder og små virksomheder sikres effektiv bistand i forbindelse med forelæggelsen og evalueringen af projektforslagene;
19. mener, at Det Europæiske Forskningsråd bør gå ind i flere samarbejdsprojekter i Europa og navnlig tage hensyn til mindre regioner og institutioner for at udbrede EU's FoU-politik og knowhow i hele EU;

Tværgående spørgsmål

20. bemærker, at strukturen i Horisont 2020 og særligt den samfundsmæssigt udfordrede tilgang generelt er blevet hilst velkommen af interessenter; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at styrke tilgangen med fokus på samfundsmæssige udfordringer og understreger vigtigheden af forskningssamarbejde mellem universiteter, forskningsinstitutioner, erhvervslivet (især SMV'er) og andre aktører; opfordrer Kommissionen til under gennemførelsen af rammeprogrammet og i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet at overveje, hvorvidt de samfundsmæssige udfordringer og de dermed forbundne budgetter er adækvate, på grundlag af de nuværende økonomiske, sociale og politiske forhold;
21. anerkender Kommissionens indsats for at strømline administrationen og reducere tidsrammen mellem offentliggørelsen af en indkaldelse og tildeling af tilskud; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at reducere bureaukratiet og forenkle administrationen; glæder sig over Kommissionens forslag om at indføre faste beløb for at forenkle forvaltning og revision;
22. opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt den forenklede støttemodel, der blev indført for Horisont 2020, som planlagt har medført øget inddragelse af erhvervslivet; opfordrer i denne forbindelse til, at finansieringsmodellens effektivitet vurderes;
23. opfordrer Kommissionen til at vurdere, i hvilket omfang anvendelsen af nationale eller specifikke regnskabssystemer i stedet for det system, der er fastsat i reglerne for deltagelse i programmet, kan medføre en væsentligt forenklet undersøgelsesprocedure og dermed reducere fejlmarginen i forbindelse med afregning af EU-midlerne; opfordrer i denne forbindelse til et tættere samarbejde med Den Europæiske Revisionsret og til indførelse af en »one-stop audit«;
24. bemærker, at synergier mellem fonde er afgørende for at gøre investeringer mere effektive; understreger, at RIS3-strategier er et vigtigt redskab til at fremme synergier ved at opstille nationale og regionale rammer for FUI-investeringer, og at de som sådan bør fremmes og styrkes; beklager, at der findes betydelige hindringer for at gøre synergierne fuldt operationelle⁽¹⁾; tilstræber derfor en tilpasning af regler og procedurer for FUI-projekter under ESI-fondene og rammeprogrammet og bemærker, at en effektiv anvendelse af kvalitetsstempelordningen (»Seal of Excellence«) kun vil være mulig, hvis ovennævnte betingelse er opfyldt; opfordrer Kommissionen til at afsætte en del af de europæiske struktur- og investeringsfonde til RIS3-synergier med Horisont 2020; opfordrer Kommissionen til at revidere reglerne for statsstøtte og give mulighed for, at FoU-strukturfondsprojekter kan begrundes inden for rammeprogrammets forretningsorden og

⁽¹⁾ Stor forskningsinfrastruktur indgår i EFRU's anvendelsesområde og mål, men de EFRU-midler, der er afsat på nationalt plan, kan ikke anvendes til at medfinansiere den. Byggeomkostninger forbundet med nye forskningsinfrastrukturer er støtteberettigede under EFRU, men drifts- og personaleomkostninger er ikke.

Tirsdag den 13. juni 2017

samtidigt sikre deres gennemsigthed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre korrekt anvendelse af princippet om additionalitet, hvilket i praksis betyder, at bidrag fra europæiske fonde ikke bør erstatte en medlemsstats nationale eller tilsvarende udgifter i de områder, hvor dette princip finder anvendelse;

25. bemærker, at en vellykket gennemførelse af det europæiske forskningsrum kræver fuld udnyttelse af FUI-potentialet i alle medlemsstater; erkender problemet med deltagelseskløften i Horisont 2020-programmet, som skal løses på EU-niveau og nationalt niveau, bl.a. ved hjælp af ESI-fondene; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilpasse eksisterende instrumenter eller vedtage nye foranstaltninger til at slå bro over denne kløft, f.eks. ved at udvikle netværksredskaber til forskere; glæder sig over politikken med udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt de tre udvidelsesinstrumenter har opfyldt deres specifikke mål om at tilvejebringe et passende budget og et afbalanceret sæt instrumenter, der kan afhjælpe de eksisterende skævheder i EU på forsknings- og innovationsområdet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte klare regler, som muliggør fuld gennemførelse af kvalitetsstempelordningen, og til at undersøge mulighederne for finansieringssynergier; opfordrer Kommissionen til at skabe mekanismer, der gør det muligt at inddrage forskningsinfrastruktur, der er finansieret via ESI-fondene, i rammeprogrammets projekter; opfordrer til at revidere de indikatorer, der bruges til at definere »underrepræsenterede« lande og regioner, og til at regelmæssigt kontrollere listen over disse lande og regioner under gennemførelsen af rammeprogrammet;

26. bemærker, at EU-15 ifølge Kommissionens årlige rapporter om gennemførelsen af Horisont 2020 for 2014 og 2015 modtog 88,6 % af midlerne, mens EU-13 kun modtog 4,5 % — hvilket er mindre end støtten til associerede lande (6,4 %);

27. glæder sig over bestræbelserne på at sikre bedre forbindelser mellem det europæiske forskningsrum og det europæiske område for videregående uddannelse med henblik på at fremme metoder til at uddanne næste generation af forskere; anerkender betydningen af at indarbejde STEM-kvalifikationer og forsknings- og iværksætterkvalifikationer i medlemsstaternes uddannelsessystemer fra et tidligt stadium med henblik på at tilskynde unge til at udvikle disse færdigheder, idet FoU bør anskues strukturelt snarere end cyklisk eller tidsmæssigt; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre den beskæftigelsesmæssige stabilitet for unge forskere;

28. understreger behovet for at forbedre samarbejdet mellem erhvervsliv og universiteter og videnskabelige institutioner for at skabe særlige strukturer på universiteter og videnskabscentre med henblik på at knytte tættere bånd til produktionssektoren;

29. understreger, at globalt samarbejde er et vigtigt middel til at styrke europæisk forskning; bekræfter, at international deltagelse er faldet fra 5 % i RP7 til 2,8 % i Horisont 2020; minder om, at rammeprogrammet bør bidrage til at sikre, at Europa forbliver en vigtig global aktør, og understreger samtidig betydningen af forskningsdiplomati; opfordrer Kommissionen til at revidere det internationale samarbejde i rammeprogrammet og til at indføre konkrete og øjeblikkelige foranstaltninger og fastlægge en langsigtet strategisk vision og struktur til at støtte denne målsætning; glæder sig i denne forbindelse over initiativer som Bonus og Prima;

30. understreger behovet for at styrke det internationale samarbejde inden for RP9 og udbrede forskningsdiplomati;

31. minder om, at samfundsvidenskabelig og humanistisk integration er ensbetydende med samfundsvidenskabelig og humanistisk forskning inden for rammerne af tværfaglige projekter og ikke en senere påklaret tilføjelse til ellers teknologiske projekter, og at de mest presserende problemer, som EU står over for, kræver metodologisk forskning, der er mere begrebsmæssigt fokuseret på samfundsvidenskab og humaniora; bemærker, at samfundsvidenskabelig og humanistisk forskning er underrepræsenteret i det nuværende rammeprogram; opfordrer Kommissionen til at styrke mulighederne for at deltage i rammeprogrammets tværfaglige projekter og tilvejebringe tilstrækkelig finansiering til samfundsvidenskabelige og humanistiske emner;

32. fremhæver balancen mellem forskning og innovation inden for Horisont 2020-programmet og opfordrer til, at der anvendes en lignende fremgangsmåde i det nye rammeprogram; glæder sig over oprettelsen af et europæisk innovationsråd⁽¹⁾, men insisterer på, at dette ikke igen bør føre til en adskillelse af forskning og innovation eller til en yderligere fragmentering af finansieringen; understreger, at Horisont 2020 ikke er tilstrækkeligt fokuseret på at bygge bro over »dødens dal«, hvilket udgør den største hindring for at konvertere prototyper til masseproduktion;

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen med titlen »Europas næste ledere: opstarts- og opskaleringsinitiativet« (COM(2016)0733).

Tirsdag den 13. juni 2017

33. opfordrer Kommissionen til at præcisere det europæiske innovationsråds mål, instrumenter og funktion og understreger behovet for at evaluere resultaterne af det europæiske innovationsråds pilotprojekter; opfordrer Kommissionen til at foreslå en afbalanceret blanding af instrumenter til rådets portefølje; understreger, at det europæiske innovationsråd under ingen omstændigheder må blive en erstatning for søjle 2, og at denne søjle ikke bør udvikle sig til et individuelt støtteinstrument, men snarere fortsat bør være fokuseret på forskningssamarbejde; understreger behovet for at bevare og styrke det SMV-specifikke instrument og den hurtige vej (»fast track«) til innovation; opfordrer Kommissionen til at udforme mekanismer til bedre at inddrage SMV'er i større tværfaglige RP9-projekter med henblik på at udnytte deres fulde potentiale; opfordrer Kommissionen til at beholde VIF'er i Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologis nuværende struktur, med vægt på betydningen af gennemsigtighed og omfattende inddragelse af interessenter, og til at analysere, hvordan Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi og VIF'er kan indgå i et samspil med det europæiske innovationsråd; opfordrer Kommissionen til at udforme en ramme for private investeringer med risikovillig kapital i samarbejde med det europæiske innovationsråd med henblik på at fremme investeringer med risikovillig kapital i Europa;

34. glæder sig over initiativer, der samler den private og den offentlige sektor med henblik på at stimulere forskning og innovation; fremhæver nødvendigheden af et styrket EU-lederskab med hensyn til at prioritere offentlige forskningsbehov og nødvendigheden af tilstrækkelig gennemsigtighed, sporbarhed og et rimeligt niveau for offentlige afkast af investeringer fra Horisont 2020, for så vidt angår slutprodukters prismæssige overkommelighed, tilgængelighed og egnethed, og navnlig på visse følsomme områder såsom sundhed, sikring af almene interesser og retfærdig social indvirkning; opfordrer Kommissionen til yderligere at undersøge mekanismer, især med henblik på langsigtet udnyttelse af alle projekter, der finansieres med tilskud fra rammeprogrammet, og som kombinerer et rimeligt offentligt afkast og incitamenter for erhvervslivet til at deltage;

35. glæder sig over, at fri adgang nu er et generelt princip under Horisont 2020; henviser til, at det betydelige antal publikationer, der er knyttet til Horisont 2020-projekter frem til december 2016 ⁽¹⁾ viser, at der kræves nye politikker for håndhævelse af udvekslingen af oplysninger og ideer for at opnå flest mulige videnskabelige resultater og maksimere mængden af tilgængelige videnskabelige data; opfordrer Kommissionen til at revidere de fleksibilitetskriterier, der kunne være en hindring for det mål, og til at øge viden og udvikling;

36. glæder sig over finansieringen af pilotprojektet om åbne forskningsdata som et første skridt i retning af den åbne forskningscloud; anerkender relevansen af og potentialet for e-infrastruktur og supercomputere og af nødvendigheden af, at aktører fra den offentlige og private sektor og civilsamfundet inddrages, og betydningen af borgervidenskab med henblik på at sikre, at samfundet spiller en mere aktiv rolle med hensyn til at påvise og afhjælpe problemer og med hensyn til at finde frem til fælles løsninger; opfordrer Kommissionen og offentlige og private forskningskredse til at udforske nye modeller, der integrerer private cloud- og netværksressourcer og offentlige e-infrastrukturer samt indfører borgernes dagsorden i videnskab og innovation;

37. glæder sig over det af Kommissionen nyligt indførte begreb innovationscentre, som styrker den europæiske innovationslandskab yderligere ved at støtte virksomheder og navnlig SMV'er i at forbedre deres virksomhedsmodeller og produktionsprocesser;

38. tilskynder de nationale kontaktpunkter til at engagere sig yderligere i fremme af projekter, som har fået kvalitetsstemplet, og bistå i bestræbelserne på at finde frem til andre nationale eller internationale kilder til offentlig eller privat finansiering til disse projekter ved at styrke samarbejdet på dette område inden for netværket af nationale kontaktpunkter;

Henstillinger vedrørende RP9

39. mener, at EU har potentiale til at blive et af verdens førende globale centre for forskning og videnskab; mener endvidere, at RP9 for at fremme vækst, beskæftigelse og innovation derfor skal være en topprioritet for EU;

40. glæder sig over Horisont 2020's succes og løftestangeffekten på 1:11; opfordrer Kommissionen til at stille forslag om et øget samlet budget på 120 mia. EUR til RP9; mener, at der ud over en budgetforhøjelse er behov for en ramme for innovation, og opfordrer derfor Kommissionen til at definere begrebet innovation og de forskellige former heraf;

⁽¹⁾ OpenAIRE-rapport: I Horisont 2020 er 2 017 (19 %) ud af i alt 10 684 projekter afsluttet, og 8 667 er stadig i gang. OpenAIRE har identificeret 6 133 publikationer, der er knyttet til 1 375 Horisont 2020-projekter.

Tirsdag den 13. juni 2017

41. bemærker, at EU står over for talrige væsentlige og dynamiske udfordringer, og opfordrer Kommissionen til i fællesskab med Europa-Parlamentet i søjle 3 at tilvejebringe en række balancerede fleksible instrumenter som svar på nye problemers dynamiske karakter; understreger, at det er nødvendigt at tilvejebringe et tilstrækkeligt budget til de specifikke udfordringer i søjle 3 samt regelmæssigt at revidere tilstrækkeligheden af de foreslåede løsninger på disse udfordringer;
42. opfordrer Kommissionen til at fortsat at sørge for en passende balance mellem grundforskning og innovation inden for FP9; bemærker, at det er nødvendigt at styrke forsknings samarbejdet; understreger betydningen af i højere grad af inddrage SMV'er i samarbejdsprojekter og innovation;
43. tilskynder Kommissionen til at styrke synergiene mellem RP9 og andre specifikke fonde til forskning og innovation og til at indføre harmoniserede instrumenter og tilpassede regler for disse fonde, både på europæisk og nationalt niveau, og i tæt samarbejde med medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til i fremtidige rammeprogrammer fortsat at tage hensyn til den vigtige rolle, som standardisering spiller i forbindelse med innovation;
44. bemærker, at RP9 bør løse problemet med mulig overtegning og det lave antal imødekomne ansøgninger i Horisont 2020; foreslår, at det overvejes at genindføre evalueringsprocessen i to trin med en fælles første fase og en særskilt anden fase kun for udvalgte ansøgere; opfordrer Kommissionen til at sikre tilstrækkeligt omfattende evalueringsrapporter med oplysninger om, hvordan forslaget kan forbedres;
45. understreger, at den europæiske merværdi fortsat bør være et ubestridt centralt element i rammeprogrammet for forskning;
46. opfordrer Kommissionen til at holde forsvarsrelateret forskning adskilt fra civil forskning i det næste FFR, idet den leverer til forskellige programmer med to separate budgetter, der ikke påvirker de ambitiøse budgetmål for den civile forskning i RP9; opfordrer derfor Kommissionen til forelægge Parlamentet de muligheder, der findes for at finansiere det fremtidige forskningsprogram på forsvarsområdet i overensstemmelse med traktaterne, med et særskilt budget med friske ressourcer og specifikke regler; påpeger betydningen af parlamentarisk kontrol i denne henseende;
47. mener, at programmet for fremtidige og fremspirende teknologier har et stort potentiale for fremtiden og er et godt værktøj til udbredelse af innovative ideer og knowhow på nationalt og regionalt plan;
48. understreger behovet for, inden for rammerne af Parisaftalen og EU's klimamål, at prioritere finansiering til forskning i klimaændringer og infrastruktur for dataindsamling om klima — navnlig fordi USA overvejer væsentlige budgetnedskæringer for amerikanske miljøforskningsinstitutioner;
49. understreger, at RP9 i forbindelse med Fol bør styrke det samfundsmæssige fremskridt og EU's konkurrenceevne, skabe vækst og beskæftigelse, skabe ny viden og nye innovationer for at kunne klare de betydelige udfordringer, som Europa står over for, samt for at kunne gøre yderligere fremskridt med hensyn til at udvikle et bæredygtigt europæisk forskningsrum; glæder sig i denne forbindelse over rammeprogrammets nuværende søjlestruktur og opfordrer Kommissionen til at bibeholde denne struktur for at sikre kontinuitet og forudsigelighed; anmoder derfor Kommissionen om at fortsætte arbejdet med programmets sammenhæng, forenkling, gennemsigtighed og klarhed og med at forbedre evalueringsprocessen og med at mindske fragmentering, overlappning og undgå unødvendige administrative byrder;
50. erkender, at administrative opgaver og forskning i vid udstrækning modvirker hinanden; understreger derfor betydningen af at begrænse indberetningsforpligtelser til et minimum for at undgå, at bureaukrati hindrer innovation, og for at sikre en effektiv udnyttelse af FP9-finansieringen og samtidig sikre uafhængighed i forskningen; opfordrer derfor Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at gennemføre forenklinger;
51. bemærker, at Kommissionen stadig hyppigere henviser til resultatbaseret støtte; opfordrer Kommissionen til at definere »resultatbaseret« mere præcist;

Tirsdag den 13. juni 2017

52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge synergierne mellem rammeprogram og andre midler og til at afhjælpe problemet med de forskningsmæssige mangler, som konvergensregioner i nogle medlemsstater står over for, i forbindelse med anvendelsen af additionalitetsprincippet; beklager, at de finansielle bevillinger fra de europæiske struktur- og investeringsfonde kan føre til en reduktion i de nationale udgifter til FoU i regioner, hvor disse bevillinger anvendes, men insisterer på, at disse skal være et supplement til de nationale offentlige udgifter; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at offentlige investeringer i FoU betragtes som en investering i fremtiden og ikke som en udgift;

53. bemærker, at effektiv investering i forskning og innovation inden for rammerne af strukturfondene kun er mulig, hvis det er grundigt forberedt i medlemsstaterne; opfordrer derfor til en stærkere sammenkædning af landespecifikke henstillinger vedrørende strukturreformer og investeringer i FoI;

54. understreger nødvendigheden af nye ekspertisecentre og -regioner og betydningen af fortsat at udvikle det europæiske forskningsrum; understreger, at det er nødvendigt at skabe større synergi mellem rammeprogrammet, EFSI og ESI-fondene for at nå dette mål; efterlyser politikker, der fjerner hindringer såsom lave lønninger, som østlige og sydlige lande står over for, med henblik på at undgå hjerneflugt; opfordrer til, at et projekts topkvalitet prioriteres frem for topkvaliteten af førende »eliteinstitutioner«;

55. mener, at der er behov for kraftigere incitamenter til at anvende ESI-midler til investeringer i FoI, hvor der findes landespecifikke henstillinger herom, eller hvor der påvises svagheder; konkluderer, at midlerne fra ESI til FoI-investeringer vil beløbe sig til 65 mia. EUR i perioden 2014-2020; foreslår derfor, at den resultatreserve fra ESI-fondene, der er oprettet i medlemsstaterne, anvendes til at investere en betydelig del af indtægterne fra strukturfondene i FoI;

56. glæder sig over princippet om og potentialet i kvalitetsmærket »Seal of Excellence« som et kvalitetsstempel for synergier mellem ESI-fondene og Horisont 2020, men bemærker, at det ikke anvendes tilstrækkeligt i praksis på grund af utilstrækkelig finansiering i medlemsstaterne; mener, at projekter, der er blevet forelagt til finansiering under Horisont 2020, og som har været underkastet strenge udvælgelses- og tildelingskriterier med et positivt resultat, men ikke har kunnet opnå finansiering på grund af budgetbegrænsninger, bør finansieres med midler fra ESI-fondene, hvis der er midler til rådighed til det pågældende formål; påpeger, at der også bør indføres en lignende ordning for projekter om forskningssamarbejde;

57. opfordrer Kommissionen til at sikre unge forskere øget støtte i RP9, såsom paneuropæiske netværksværktøjer, og til at styrke finansieringsordningerne for unge forskere med under to års erfaring efter en afsluttet ph.d.-uddannelse;

58. bemærker, at Marie Skłodowska-Curie-foreanstaltningerne er en bredt anerkendt finansieringskilde blandt forskere, der fremmer forskernes mobilitet og unge forskeres udvikling; mener, at det af hensyn til kontinuiteten er ønskeligt, at Marie Skłodowska-Curie-foreanstaltningerne fortsat finansieres under RP9;

59. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at tilskynde til private investeringer i FoUoI, som skal være et supplement til og ikke en erstatning for offentlige investeringer; erindrer om, at to tredjedele af målet om 3 % af BNP til FoU bør komme fra den private sektor⁽¹⁾; glæder sig over de bestræbelser, som erhvervslivet hidtil har gjort, og opfordrer i betragtning af de generelt begrænsede ressourcer til offentlige FoU-udgifter den private sektor til at engagere sig mere i udgifterne til FoU såvel som i fri adgang og åben videnskab; opfordrer Kommissionen til at fastsætte omfanget af store virksomheders deltagelse (det være sig via lån, tilskud eller for egen regning) alt efter det pågældende projekts europæiske merværdi og dets potentiale som drivkraft for SMV'er, samtidig med at der tages hensyn til de enkelte sektors forhold og behov; opfordrer Kommissionen til at overvåge bidrag i naturalier for at sikre, at investeringerne faktisk foretages og er nye investeringer;

60. opfordrer Kommissionen til at forbedre gennemsigtigheden og klarheden af reglerne for offentlig-privat samarbejde i forbindelse med RP9-projekter i overensstemmelse med resultaterne og henstillingerne fra evalueringen; opfordrer Kommissionen til at kontrollere og vurdere de eksisterende instrumenter for offentlig-private partnerskaber;

⁽¹⁾ Se Det Europæiske Råds konklusioner af 29. maj 2015.

Tirsdag den 13. juni 2017

61. understreger, at inddragelsen af erhvervslivet fortsat bør støttes uanset det SMV-specifikke instrument, eftersom erhvervslivet har den nødvendige ekspertise på mange områder og yder et betydeligt finansielt bidrag;

62. beklager det blandede sæt resultater, der er opnået via det fokus, der er på ligestilling mellem mænd og kvinder i Horisont 2020, da det eneste mål, der er nået, er andelen af kvinder i rådgivende grupper, mens andelen af kvinder i projektevalueringspaneler og blandt projektkoordinatorer, samt ligestillingsaspektet i indholdet af forsknings- og innovationsindhold, fortsat ligger under målet; understreger, at det er nødvendigt at forbedre deltagelsen og integrationen af kønsaspektet i RP9 og nå de mål, der er opstillet i Horisont 2020-forordningen, og opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af, hvilke hindringer eller vanskeligheder der kan være skyld i kvinders manglende deltagelse i programmet; opfordrer i overensstemmelse med målene for det europæiske forskningsrum medlemsstaterne til at skabe et juridisk og politisk miljø med ligevægt mellem kønnene og til at skabe incitamenter til forandring; glæder sig over Kommissionens vejledning om ligestilling i Horisont 2020 ⁽¹⁾; erindrer om, at ifølge denne vejledning er ligestilling en af de væsentlige faktorer for prioritering af forslag, der ligger på samme niveau over tærsklen;

63. bemærker, at det næste rammeprogram vil skulle tage højde for, at Det Forenede Kongerige forlader EU og de konsekvenser, som det indebærer; bemærker, at FoI drager fordel af klare og stabile langsigtede rammer, og at Det Forenede Kongerige har en førende position på det videnskabelige område; giver udtryk for sit ønske om, at der fortsat kan bestå netværk og samarbejde mellem Det Forenede Kongerige og EU på forskningsområdet, og at der hurtigt, under visse betingelser, kan nås frem til en stabil og tilfredsstillende løsning, således at det sikres, at EU ikke går glip af de videnskabelige resultater, der opnås inden for rammerne af Horisont 2020 og RP9;

o

o o

64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Se Kommissionens vejledning om ligestilling («Programme Guidance on Gender Equality») i Horisont 2020-programmet. http://eige.europa.eu/sites/default/files/h2020-hi-guide-gender_en.pdf

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0254

Byggesten til EU's samhørighedspolitik efter 2020**Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om byggesten til EU's samhørighedspolitik efter 2020 (2016/2326(INI))**

(2018/C 331/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 3, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 4, 162, 174-178 og 349,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (»forordningen om fælles bestemmelser«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen af sådanne grupper og af deres funktion ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 303.⁽⁶⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 281.⁽⁷⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽⁸⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. september 2016 med titlen »Midtvejs gennemgang/midtvejsrevision af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 — Et EU-budget med fokus på resultater«, (COM(2016)0603),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2015 med titlen »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« (COM(2015)0639),
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde: en evaluering af rapporten i medfør af artikel 16, stk. 3 i Regionaludviklingsudvalgets fælles bestemmelser ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om europæisk territorielt samarbejde — bedste praksis og innovative foranstaltninger ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. maj 2016 om fremskyndelse af gennemførelsen af samhørighedspolitikken ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2010 om en EU-strategi for Donauregionen ⁽⁴⁾, sin beslutning af 6. juli 2010 om EU-strategien for Østersøområdet og makroregioners rolle i den fremtidige samhørighedspolitik ⁽⁵⁾, sin beslutning af 28. oktober 2015 om en EU-strategi for området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav ⁽⁶⁾ og sin beslutning af 13. september 2016 om en EU-strategi for Alperregionen ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om synergi for at fremme innovation: De europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont 2020 og andre europæiske innovationsfonde og EU-programmer ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2016 om nye territoriale udviklingsredskaber i samhørighedspolitikken 2014-2020: integrerede territoriale investeringer (ITI) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD) ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2015 om »Hen imod forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om »Investering i job og vækst: fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen« ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om den bymæssige dimension af EU's politikker ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelser og Parlamentets beslutninger om regionerne i den yderste periferi, navnlig dets beslutning af 18. april 2012 om samhørighedspolitikken rolle med hensyn til EU-regioner i den yderste periferi inden for rammerne af EU 2020 ⁽¹³⁾ og dets beslutning af 26. februar 2014 om optimering af udviklingen af regionerne i den yderste periferis potentiale ved at skabe synergier mellem strukturfondene og Den Europæiske Unions øvrige programmer ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0053.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0321.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0217.

⁽⁴⁾ EUT C 305 E af 11.11.2010, s. 14.

⁽⁵⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0383.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0336.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0311.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0211.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0419.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0308.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0307.

⁽¹³⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0133.

Tirsdag den 13. juni 2017

- der henviser til sin beslutning af 28. oktober 2015 om samhørighedspolitikken og midtvejsrevisionen af Europa 2020-strategien ⁽¹⁾,
 - der henviser til konklusionerne og henstillingerne fra højniveaugruppen vedrørende overvågning af forenklinger for ESI-fondenes støttemodtagere,
 - der henviser til Rådets konklusioner om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 31 fra 2016, »Mindst én ud af fem euro fra EU-budgettet skal bruges på klimaindsatsen: Der er sat ambitiøse tiltag i værk, men der er en alvorlig risiko for, at målet ikke kan nås«, der blev vedtaget den 21. marts 2017,
 - der henviser til Domstolens dom af 15. december 2015 ⁽²⁾ om fortolkningen af artikel 349 i TEUF,
 - der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 19/2016: Gennemførelse af EU's budget gennem finansielle instrumenter — hvad man kan lære af programperioden 2007-2013,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 22. februar 2016 om »European Structural and Investment Funds and European Fund for Strategic Investments complementarities — ensuring coordination, synergies and complementarity«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A8-0202/2017),
- A. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik stammer fra TEU og TEUF og giver udtryk for EU's solidaritet som et af Unionens grundlæggende principper ved at forfølge dens traktatbaserede mål om at mindske de regionale forskelle og fremme økonomisk, social og territorial samhørighed mellem alle regioner i EU;
- B. der henviser til, at EU's funktion som et »konvergensværktøj« er gået i stå efter 2008, hvilket har medført en stigning i de eksisterende forskelle mellem og inden for medlemsstaterne samt en forværring af den sociale og økonomiske uligheder i hele EU; minder om, at samhørighedspolitikken på europæisk plan er meget effektiv, navnlig i forbindelse med fremme af forskellige former for territorielt samarbejde, og derfor — i sin økonomiske, sociale og territoriale dimension — fortsat er en bydende nødvendig politik, der kombinerer et områdes specifikke behov med EU's prioriteter og leverer konkrete resultater på stedet for alle borgere;
- C. der henviser til, at samhørighedspolitikken fortsat er den vigtigste, særdeles virkningsfulde og værdsatte investerings- og udviklingspolitik på EU-plan for bæredygtig jobskabelse og for at skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og konkurrenceevne efter 2020, især set på baggrund af en kraftig nedgang i de offentlige og private investeringer i mange medlemsstater og konsekvenserne af globaliseringen; minder om, at samhørighedspolitikken har spillet en afgørende rolle og i betydelig grad har kunnet tilpasse sig de makroøkonomiske begrænsninger;
- D. der henviser til, at den seneste reform af samhørighedspolitikken i 2013 var omfattende og substantiel, idet man ændrede politikken fokus i retning af en resultatorienteret tilgang, tematisk koncentration og principper som partnerskab, flerniveaustyring, intelligent specialisering og lokalt baserede tilgange på den anden side;
- E. der henviser til, at den reviderede samhørighedspolitik resulterede i en gradvis ændring af fokus fra støtte til større infrastrukturelle projekter hen imod stimulering af vidensøkonomi og innovation;
- F. der henviser til, at disse principper bør opretholdes og konsolideres efter 2020 for at sikre kontinuitet, synlighed, retssikkerhed, tilgængelighed og gennemsigthed i gennemførelsen af politikken;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0384.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:813.

Tirsdag den 13. juni 2017

- G. der henviser til, at det med henblik på at gøre samhørighedspolitikken til en succes efter 2020 er vigtigt at mindske den administrative byrde for støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder, at finde den rette balance mellem politikken resultatorientering og niveauet for undersøgelser og kontroller for at øge proportionaliteten, at indføre en form for differentiering i gennemførelsen af programmerne og at forenkle regler og procedurer, da den på nuværende tidspunkt ofte opfattes som alt for kompleks;
- H. der henviser til, at disse elementer — kombineret med den integrerede politisk tilgang og partnerskabsprincippet — illustrerer samhørighedspolitikken merværdi;
- I. der henviser til, at de stadig større begrænsninger for både EU-budgettet og de nationale budgetter og konsekvenserne af Brexit ikke bør føre til en svækkelse af EU's samhørighedspolitik; opfordrer i denne forbindelse EU's og Det Forenede Kongeriges forhandlere til at overveje fordele og ulemper ved, at Det Forenede Kongerige fortsat deltager i programmerne for europæisk territorialt samarbejde;
- J. der henviser til, at samhørighedspolitikken allerede adresserer en lang række udfordringer i relation til dens mål som fastsat i traktaterne og ikke kan forventes at tackle alle nye udfordringer, som EU vil stå over for i perioden efter 2020 med det samme — eller et endnu mindre — budget, selv om virkningen kan være større, hvis medlemsstaterne, regionerne og byerne får mulighed for mere fleksibilitet til at støtte nye politiske udfordringer;

Merværdien af EU's samhørighedspolitik

1. modsætter sig kraftigt ethvert scenarie for EU27 i 2025, som indeholdt i hvidbogen om Europas fremtid, som vil neddrøse EU's indsats i forhold til samhørighedspolitikken; opfordrer tværtimod Kommissionen til at fremlægge et omfattende lovgivningsforslag om en stærk og effektiv samhørighedspolitik efter 2020;
2. understreger, at der kan ikke opnås vækst og regional, økonomisk og social konvergens uden god regeringsførelse, samarbejde, gensidig tillid blandt alle interessenter og en effektiv inddragelse af alle parter på nationalt, regionalt og lokalt plan, som det er forankret i partnerskabsprincippet (artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser); gentager, at EU's samhørighedspolitikens ordning med delt forvaltning giver EU et enestående redskab til direkte at adressere de spørgsmål, der optager borgerne, i relation til de interne og eksterne udfordringer; er af den opfattelse, at fælles forvaltning, som er baseret på partnerskabsprincippet, flerniveaustyring og koordinering af de forskellige administrative niveauer, er af stor betydning med hensyn til at sikre bedre ejerskab og ansvar for gennemførelsen af politikken blandt alle interessenter;
3. påpeger samhørighedspolitikken katalysatoreffekt og den lære, administrationer, støttemodtagere og interessenter kan drage; fremhæver samhørighedspolitikken horisontale og tværgående tilgang som en intelligent, bæredygtig og inklusiv politik, som skaber en ramme for at mobilisere og koordinere nationale og subnationale aktører og inddrage dem direkte i et samarbejde om at opfylde EU's prioriteter gennem samfinansierede projekter; opfordrer i denne forbindelse til en optimal koordinering og samarbejde mellem det generaldirektorat i Kommissionen, der er ansvarligt for samhørighedspolitikken, og andre generaldirektorater samt med de nationale, regionale og lokale myndigheder;
4. beklager den sene vedtagelse af flere operationelle programmer og den sene udpegelse af forvaltningsmyndighederne i nogle medlemsstater i indeværende programmeringsperiode; glæder sig over de første tegn på en fremskyndet gennemførelse af de operationelle programmer, der kunne konstateres i 2016; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte med taskeforcen for bedre gennemførelse for at støtte gennemførelsen og klarlægge årsagerne til forsinkelserne og til at foreslå praktiske metoder og foranstaltninger til at undgå sådanne problemer fra begyndelsen af den næste programmeringsperiode; opfordrer indtrængende alle involverede aktører til yderligere at forbedre og fremskynde gennemførelsen uden at forårsage flaskehalse;
5. bemærker, at manglerne i systemet for finansiel planlægning og gennemførelse førte til akkumulering af ubetalte regninger og opbygning af et hidtil uset efterslæb, der blev overført fra den sidste flerårige finansielle ramme (FFR) til den nuværende; opfordrer Kommissionen til at finde frem til en struktureret løsning for at løse disse problemer inden udløbet af den nuværende FFR og forhindre, at de overføres til den næste FFR; understreger, at niveauet for betalingsbevillinger skal svare til tidligere forpligtelser, navnlig hen imod slutningen af perioden, når betalingsanmodningerne fra medlemsstaterne har tendens til at stige væsentligt;

Tirsdag den 13. juni 2017

6. anerkender, at partnerskabsprincippet i visse medlemsstater har ført til et tættere samarbejde med de regionale og lokale myndigheder, selv om der stadig er plads til forbedringer med henblik på at sikre en reel og tidlig inddragelse af alle interessenter, herunder fra civilsamfundet, for at sikre øget ansvarlighed og synlighed i gennemførelsen af samhørighedspolitikken uden at øge de administrative byrder eller forårsage forsinkelser; understreger, at interessenterne fortsat bør involveres i overensstemmelse med flerniveaustyringstilgangen; er af den opfattelse, at partnerskabsprincippet og adfærdskodeksen bør styrkes yderligere i fremtiden ved f.eks. at indføre tydelige minimumskrav for indgåelse af partnerskaber;

7. understreger, at selv om samhørighedspolitikken har afbødet virkningerne af den seneste økonomiske og finansielle krise i EU og af spareforanstaltningerne, er der fortsat store regionale forskelle, samt forskelle i konkurrenceevnen og sociale uligheder; opfordrer til en forstærket indsats for at mindske disse forskelle og forhindre udvikling af nye forskelle i alle typer regioner, samtidig med at man opretholder og konsoliderer støtten til regionerne med henblik på at fremme ejerskabet af politikken i alle typer regioner og nå EU's mål i hele EU; mener i denne forbindelse, at man skal være mere opmærksom på at gøre regionerne mere modstandsdygtige over for pludselige omvæltninger;

8. påpeger, at det territoriale samarbejde i alle dets former, herunder de makroregionale strategier, hvis potentiale stadig mangler at blive udnyttet fuldt ud, gennemfører begrebet politisk samarbejde og koordinering mellem regioner og borgere på tværs af grænserne i EU; understreger værdien af samhørighedspolitikken, når det drejer sig om at tackle de iboende udfordringer for øerne, de grænseoverskridende regioner og de nordligste tyndt befolkede regioner som omhandlet i artikel 174 i TEUF, for regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 349 og 355 i TEUF, der har en særlig status, og hvis specifikke værktøjer og finansiering bør opretholdes efter 2020, og for yderområderne;

9. bemærker, at det europæiske territoriale samarbejde er et af de vigtigste mål for samhørighedspolitikken 2014-2020, som tilfører en betydelig merværdi til EU's mål, fremmer solidariteten mellem EU's regioner og med dets naboer og letter udveksling af erfaring og videregivelse af god praksis, f.eks. ved hjælp af standardiserede dokumenter; fastholder, at det er nødvendigt at videreføre det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde som en del af målet om at styrke den territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i TEUF; mener, at det fortsat bør være et vigtigt instrument efter 2020; understreger imidlertid, at det nuværende budget for det europæiske territoriale samarbejde ikke matcher de store udfordringer, Interreg-programmerne står over for, og heller ikke effektivt støtter det grænseoverskridende samarbejde; opfordrer derfor til et væsentlig større budget for det europæiske territoriale samarbejde i den næste programmeringsperiode;

10. understreger betydningen af det nuværende samarbejdsprogram Interreg Europe for de europæiske offentlige myndigheder med henblik på at fremme udveksling af erfaring og videregivelse af god praksis; foreslår, at finansieringsmulighederne i det næste Interreg Europe-program efter 2020 udvides, så der kan investeres i fysiske pilotprojekter og demonstrationsprojekter, idet der også tages hensyn til inddragelse af interessenter i hele Europa;

Samhørighedspolitikens struktur efter 2020 — kontinuitet og områder, hvor der kan ske forbedringer

11. understreger, at den nuværende kategorisering af regionerne, de indførte reformer, f.eks. den tematiske koncentration, og resultatrammen har vist samhørighedspolitikens værdi; anmoder Kommissionen om at fremlægge idéer til større fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af EU's budget som helhed; mener, at oprettelsen af en reserve er en interessant mulighed i denne forbindelse for at imødegå større uforudsete begivenheder i løbet af programmeringsperioden og lette omprogrammeringen af de operationelle programmer for at tilpasse ESI-fondenes investeringer til de forskellige regioners skiftende behov, men også for at imødegå følgerne af globaliseringen på regionalt og lokalt plan, uden at dette dog må få negative følger for samhørighedspolitikens investeringer eller få indflydelse på den overordnede strategi, de langsigtede mål og sikkerheden ved planlægning og stabiliteten af flerårige programmer for de regionale og lokale myndigheder;

12. anerkender værdien af forhåndsbetingselser, navnlig betingelsen om forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3), som fortsat støtter ESI-fondenes strategiske programmering og har ført til øget resultatorientering; bemærker, at forhåndsbetingselserne gør det muligt for ESI-fondene at støtte EU's mål efter 2020 på en effektiv måde, uden at det berører samhørighedspolitikens mål som fastsat i traktaten;

Tirsdag den 13. juni 2017

13. er modstander af makroøkonomiske betingelser og understreger, at forbindelsen mellem samhørighedspolitikken og processerne for økonomisk styring i det europæiske semester skal være afbalanceret, gensidig og ikkestraffende over for alle de interesserede parter; støtter en større anerkendelse af den territoriale dimension, der vil kunne være til gavn for det europæiske semester, dvs. at den økonomiske styring og samhørighedspolitikens mål om økonomisk, social og territorial samhørighed samt bæredygtig vækst, beskæftigelse og miljøbeskyttelse bør tages i betragtning på en afbalanceret måde;

14. mener, at eftersom finansieringen af samhørighedspolitikken skal fremme investeringer, vækst og beskæftigelse i hele EU, bør Kommissionen i den 7. samhørighedsrapport og i tæt samarbejde med medlemsstaternes regeringer undersøge, hvordan konsekvenserne af disse investeringers indvirkning på disse medlemsstaters budgetunderskud kan håndteres;

15. påpeger, at det er afgørende at få øget den administrative og institutionelle kapacitet — og derfor styrke de nationale og regionale organer for støtte til investeringer — i forbindelse med programmeringen, gennemførelsen og evalueringen af de operationelle programmer og hvad angår kvaliteten af erhvervsuddannelse i medlemsstaterne og regionerne med henblik på en rettidig og vellykket gennemførelse af samhørighedspolitikken og tilvejebringelse af konvergens i retning af højere standarder; understreger i denne forbindelse betydningen af Taiex Regio Peer 2 Peer-initiativet, der forbedrer den administrative og institutionelle kapacitet og skaber bedre resultater for EU's investeringer;

16. fremhæver behovet for at forenkle samhørighedspolitikens forvaltningssystem på alle forvaltningsniveauer, herunder lette programmeringen, forvaltningen og evalueringen af de operationelle programmer, for at gøre det mere tilgængeligt, fleksibelt og effektivt; understreger i denne forbindelse vigtigheden af at bekæmpe overregulering i medlemsstaterne; anmoder Kommissionen om at øge mulighederne for e-samhørighed og særlige typer udgifter, såsom standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb i henhold til forordningen om fælles bestemmelser, og at indføre en digital platform eller kvikskranker for oplysninger til ansøgere og støttemodtagere; støtter konklusionerne og henstillingerne fra højniveaugruppen vedrørende overvågning af forenklinger for ESI-fondenes støttemodtagere og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre disse henstillinger;

17. anmoder Kommissionen om at overveje løsninger i henhold til principperne om proportionalitet og differentiering i gennemførelsen af programmer baseret på risici, objektive kriterier og positive incitamenter til programmer, deres omfang og den administrative kapacitet, navnlig med hensyn til revisionen i flere lag, som bør fokusere på at bekæmpe uregelmæssigheder, dvs. svig og korruption, og antallet af kontroller for at opnå en bedre harmonisering mellem samhørighedspolitikken, konkurrencepolitikken og andre EU-politikker, navnlig reglerne om statsstøtte, der gælder for ESI-fondene, men ikke for EFSI og Horisont 2020, samt med hensyn til muligheden for et fælles regelsæt for ESI-fondene for at gøre finansieringen mere effektiv, samtidig med at der tages hensyn til de enkelte fondes særlige forhold;

18. opfordrer Kommissionen til med henblik på en reel forenkling, og i forståelse med de myndigheder, der forvalter de nationale og regionale programmer, at udarbejde en realistisk plan for udvidelse af den forenklede omkostningsordning til EFRU, også i overensstemmelse med bestemmelserne i forslaget til en forordning om ændring af de finansielle bestemmelser, der finder anvendelse på budgettet — den såkaldte omnibusforordning;

19. mener, at tilskud fortsat bør være grundlaget for finansieringen af samhørighedspolitikken; bemærker dog den stadig større betydning af finansielle instrumenter; påpeger, at lån, egenkapital eller garantier kan spille en supplerende rolle, men de bør anvendes med forsigtighed, baseret på en behørig forudgående vurdering, og tilskud bør kun suppleres, hvis sådanne finansielle instrumenter viser en merværdi og kan have en løftestangseffekt ved at tiltrække yderligere finansiell støtte, under hensyntagen til de regionale forskelle og de forskellige praksisser og erfaringer;

20. understreger betydningen af, at Kommissionen, EIB og medlemsstaterne yder støtte til de lokale og regionale myndigheder angående de innovative finansielle instrumenter gennem platforme som fi-compass eller ved at skabe incitamenter for støttemodtagerne; minder om, at disse instrumenter ikke er egnede til alle typer interventioner under samhørighedspolitikken; er af den opfattelse, at alle regioner på frivillig basis bør kunne træffe afgørelse om gennemførelse af de finansielle instrumenter i overensstemmelse med deres behov; er dog modstander af bindende kvantitative mål for anvendelsen af finansielle instrumenter og understreger, at en øget anvendelse af finansielle instrumenter ikke bør føre til en nedskæring i EU-budgettet i almindelighed;

Tirsdag den 13. juni 2017

21. opfordrer Kommissionen til at sikre en bedre synergi og kommunikation mellem og om ESI-fondene og andre EU-fonde og -programmer, herunder EFSI, og til at gøre det lettere at gennemføre flerfondsoperationer; understreger, at EFSI ikke bør undergrave den strategiske sammenhæng, den territoriale koncentration og det langsigtede perspektiv i programmerne for samhørighedspolitikken og ikke bør træde i stedet for eller fortrænge tilskud eller sigte mod at erstatte eller reducere budgettet for ESI-fondene; insisterer på dens ressourcers additionalitet; opfordrer til udarbejdelse af klare afgrænsninger mellem EFSI og samhørighedspolitikken, samtidig med at der skabes muligheder for at kombinere dem og gøre det lettere at anvende dem uden at blande dem, hvilket kan gøre finansieringsstrukturen mere attraktiv, med henblik på at gøre god brug af de knappe ressourcer i EU; mener, at der er behov for en harmonisering af reglerne for flerfondsoperationer og en klar kommunikationsstrategi angående de eksisterende finansieringsmuligheder; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udvikle en værktøjskasse for støttemodtagere;

22. opfordrer Kommissionen til at gøre sig overvejelser om udvikling af et yderligere sæt indikatorer som supplement til BNP-indikatoren, som fortsat er den vigtigste legitime og pålidelige metode til en retfærdig tildeling af midler fra ESI-fondene; mener, at indekset for sociale fremskridt eller en demografisk indikator bør evalueres og tages i betragtning i denne forbindelse for at give et dækkende billede af den regionale udvikling; mener, at sådanne indikatorer i højere grad kan reagere på de nye former for uligheder mellem EU's regioner, der opstår; understreger endvidere, at resultatindikatorer er relevante med henblik på at styrke politikken resultatorienterede tilgang;

23. opfordrer Kommissionen til at overveje foranstaltninger med henblik på at løse problemet med national finansiering af projekter under samhørighedspolitikken i betragtning af de problemer, som gør sig gældende for de lokale og regionale myndigheder i stærkt centraliserede medlemsstater, der ikke har tilstrækkelig finanspolitisk og finansiell kapacitet, og som oplever store vanskeligheder i forbindelse med medfinansieringen af projekter og ofte selv i forbindelse med udarbejdelsen af projektdokumentation på grund af manglende disponible finansielle midler, hvilket fører til en lavere udnyttelse af samhørighedspolitikken;

24. opfordrer Kommissionen til at overveje at anvende NUTS III-niveaulet som en klassifikation af regioner inden for samhørighedspolitikken for nogle udvalgte prioriteter;

Centrale politikområder for en moderne samhørighedspolitik efter 2020

25. understreger betydningen af ESF, ungdomsgarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, navnlig i forbindelse med bekæmpelse af langtidsledigheden og ungdomsarbejdsledigheden i EU, der er på et historisk højt niveau, især i de mindre udviklede regioner, i regionerne i den yderste periferi og i de regioner, der er hårdest ramt af krisen; understreger den centrale rolle, som SMV'er spiller i forbindelse med jobskabelse — de tegner sig for 80 % af alle job i EU — gennem fremme af innovative sektorer såsom de digitale og kulstoffattige økonomier;

26. mener, at samhørighedspolitikken efter 2020 fortsat bør tage hensyn til de sårbare og marginaliserede personer, adressere de voksende uligheder og skabe større solidaritet; bemærker den positive indvirkning i form af den sociale og beskæftigelsesmæssige merværdi af investeringer i almen uddannelse, erhvervsuddannelse og kultur; påpeger desuden behovet for at fastholde den sociale inklusion, herunder ESF-udgifterne, suppleret med EFRU-investeringer på dette område;

27. foreslår en bedre anvendelse af ESI-fondene med henblik på at tackle de demografiske ændringer og imødegå de regionale og lokale konsekvenser heraf; er af den opfattelse, at ESI-fondene i regioner, der står over for udfordringer som f. eks. affolkning, bør rettes optimalt mod at skabe arbejdspladser og vækst;

28. peger på den tiltagende betydning af den territoriale dagsorden og vellykkede partnerskaber mellem land og by samt intelligente byers rolle som forbillede som mikrokosmer og katalysatorer for innovative løsninger på regionale og lokale udfordringer;

29. glæder sig over Amsterdampagten og den større anerkendelse af byernes og byområdernes rolle i den europæiske beslutningsproces og kræver en effektiv gennemførelse af den samarbejdsbaserede arbejdsmetode gennem de partnerskaber, som pagten indebærer; forventer, at resultaterne indarbejdes i EU's fremtidige politikker efter 2020;

Tirsdag den 13. juni 2017

30. fremhæver samhørighedspolitikken udvidede bydimension i form af særlige bestemmelser om bæredygtig byudvikling og nyskabende foranstaltninger i byerne; mener, at dette bør udvikles yderligere og styrkes finansielt efter 2020, og at uddelegeringen af beføjelser til lavere niveauer bør forstærkes; opfordrer Kommissionen til at forbedre koordinationen mellem de forskellige foranstaltninger rettet mod byer for at øge den direkte støtte til de lokale myndigheder under samhørighedspolitikken ved at stille finansiering og specifikke instrumenter til territorial udvikling til rådighed; fremhæver den fremtidige rolle for territoriale udviklingsredskaber som f.eks. lokaludvikling styret af lokalsamfundet og integrerede territoriale investeringer;

31. bekræfter EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen om klimaændringer; minder i denne forbindelse om, at alle EU-institutionerne tilsluttede sig målet om at bruge mindst 20 % af EU-budgettet på klimarelaterede tiltag, og understreger, at ESI-fondene spiller en vigtig rolle på dette område og fortsat bør anvendes så effektivt som muligt til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt til grøn økonomi og vedvarende energi; mener, at det er nødvendigt at forbedre overvågnings- og sporingssystemet for klimaudgifterne; fremhæver det europæiske territoriale samarbejdes potentiale i denne henseende og byernes og regionernes rolle i forbindelse med EU's dagsorden for byerne;

32. bemærker, at RIS3 styrker de regionale innovative økosystemer; understreger, at forskning, innovation og teknologisk udvikling fortsat bør spille en fremtrædende rolle, så EU kan konkurrere på globalt plan; mener, at modellen med intelligent specialisering bør blive en af de vigtigste tilgange i samhørighedspolitikken efter 2020 gennem fremme af samarbejdet mellem forskellige regioner, by- og landområder og styrkelse af den økonomiske udvikling i EU, hvorved der skabes synergier mellem tværnationale RIS3 og klynger i verdensklasse; minder om det eksisterende pilotprojekt »Vejen til topkvalitet« (S2E), der fortsat støtter regioner med at udvikle og udnytte synergier mellem ESI-fondene, Horisont 2020 og andre EU's finansieringsprogrammer; mener derfor, at der skal gøres en yderligere indsats for at maksimere synergier med henblik på yderligere at styrke intelligent specialisering og innovation efter 2020;

33. understreger, at det er afgørende at gøre samhørighedspolitikken mere synlig med henblik på at bekæmpe euroskepsis, og at det kan bidrage til at genvinde borgernes tillid; påpeger, at der med henblik på at forbedre ESI-fondenes synlighed bør fokuseres mere på indholdet og resultaterne af deres programmer gennem en top-down- og bottom-up-tilgang, der giver mulighed for inddragelse af interessenter og modtagere, der kan fungere som en effektiv kanal til formidling af samhørighedspolitikken resultater; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne, regionerne og byerne til at kommunikere mere effektivt om de målbare resultater af samhørighedspolitikken, der tilfører EU-borgernes dagligdag merværdi; opfordrer indtrængende til, at kommunikationsaktiviteterne under et specifikt budget inden for rammerne af den tekniske bistand, hvis det er relevant, bør fortsætte, efter at et projekt er afsluttet, når resultaterne bliver synlige;

Fremtiden

34. opfordrer til fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed og solidaritet i hele EU og til, at styring af EU-midler hen imod vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne sættes øverst på EU's dagsorden; opfordrer også til, at man fortsætter med at bekæmpe regionale uligheder, fattigdom og social udstødelse samt forskelsbehandling; mener, at samhørighedspolitikken ud over de mål, der er fastlagt i traktaterne, fortsat bør fungere som et redskab til at nå EU's politiske mål og dermed også bidrage til at skabe større opmærksomhed om dens resultater og forblive EU's vigtigste investeringspolitik for alle regioner;

35. gentager, at det er på høje tid at forberede EU's samhørighedspolitik efter 2020, så den kan lanceres effektivt straks fra begyndelsen af den nye programmeringsperiode; opfordrer derfor til, at Kommissionens forberedelse af den nye lovgivningsramme indledes i rette tid, dvs. hurtigt efter fremlæggelsen og oversættelsen til de officielle sprog af Kommissionens forslag til den næste FFR; opfordrer desuden til en rettidig vedtagelse af alle lovgivningsforslag til den fremtidige samhørighedspolitik og til retningslinjer om forvaltning og kontrol inden begyndelsen af den nye programmeringsperiode, uden tilbagevirkende kraft; understreger, at den forsinkede gennemførelse af operationelle programmer påvirker effektiviteten af samhørighedspolitikken;

36. bemærker, at kernen i den nuværende lovgivning om samhørighedspolitikken bør bibeholdes efter 2020 med en finpudset, styrket, let tilgængelig og resultatorienteret politik og med en merværdi i politikken, som kommunikerer bedre til borgerne;

Tirsdag den 13. juni 2017

37. understreger i lyset af Kommissionens forslag 2016/0282(COD), at modtagelse af migranter og flygtninge under international beskyttelse og deres sociale og økonomiske integration kræver en sammenhængende grænseoverskridende tilgang, der også bør adresseres gennem EU's nuværende og fremtidige samhørighedspolitik;

38. påpeger betydningen af stabilitet i reglerne; opfordrer Kommissionen til at lave så få ændringer som muligt ved udarbejdelsen af gennemførelsesbestemmelserne for samhørighedspolitikken under den næste FFR; er overbevist om, at EU-budgettet for samhørighedspolitikken efter 2020 skal holdes på et passende niveau, eller måske endda sættes op, i lyset af de komplekse interne og eksterne udfordringer, som politikken vil skulle adressere på baggrund af dens mål; mener, at denne politik under ingen omstændigheder må svækkes, herunder som følge af Brexit, og at dens andel af EU's samlede budget ikke bør reduceres ved at omfordele midler til nye udfordringer; understreger endvidere den flerårige karakter af samhørighedspolitikken og opfordrer til, at dens 7-årige programmeringsperiode opretholdes, eller at der indføres en programmeringsperiode på 5+5 år med en obligatorisk midtvejsrevision;

39. opfordrer til en hurtig tildeling af resultatreserven; bemærker, at der går for lang tid mellem resultaterne og frigivelsen af reserven, hvilket gør reserven mindre effektiv; opfordrer indtrængende Kommissionen til at lade medlemsstaterne gøre brug af resultatreserven, så snart revisionen er afsluttet;

40. påpeger i denne forbindelse, at den digitale dagsorden, herunder tilvejebringelse af den nødvendige infrastruktur og avancerede teknologiske løsninger, bør prioriteres inden for rammerne af samhørighedspolitikken, navnlig i den næste finansieringsperiode; bemærker, at udviklingen inden for telekommunikationssektoren under alle omstændigheder skal ledsages af relevant uddannelse, som også bør støttes gennem samhørighedspolitikken;

o

o o

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaterne og deres parlamenter og Regionsudvalget.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0255

Status for fiskebestande og fiskerisektorens socioøkonomiske situation i Middelhavsområdet

Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om status for fiskebestande og fiskerisektorens socioøkonomiske situation i Middelhavsområdet (2016/2079(INI))

(2018/C 331/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF⁽¹⁾ (forordningen om den fælles fiskeripolitik),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999⁽⁴⁾ (IUU-forordningen),
 - der henviser til Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavets (GFCM's) midtvejsstrategi (2017-2020), der omhandler bæredygtighed i fiskeriet i Middelhavet og Sortehavet,
 - der henviser til sin beslutning af 14. september 2016 om forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af den aftale, der er indgået mellem Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i EU (Europêche) den 21. maj 2012, som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren⁽⁵⁾,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«,
 - der henviser til den regionale konference om en bæredygtig fremtid for ikkeindustrielt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet, Algier, Algeriet, den 7.-9. marts 2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0179/2017),
- A. der henviser til, at Middelhavet med 17 000 maritime arter er et af de vigtigste steder for biodiversitet i verden, og at der derfor bør anlægges en flerartstilgang, når det besluttes, hvordan det skal forvaltes;

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0343.

Tirsdag den 13. juni 2017

- B. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse »Høring om fiskerimuligheder for 2017 under den fælles fiskeripolitik« (COM(2016)0396) fremfører, at overfiskning fortsat er udbredt i Middelhavet og opfordrer til foranstaltninger for at ændre denne situation; der henviser til, at Kommissionen i dette dokument udtrykker bekymring over, at mange arter, der er genstand for vurdering, befiskes væsentligt over de objektive vurderinger for det maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY);
- C. der henviser til, at Middelhavet for alle arter og senest i 2020 bør tage den store udfordring på sig at nå målet om gradvist at genetablere og vedligeholde fiskebestandene over biomassegrænser, der muliggør det maksimale bæredygtige afkast; der henviser til, at denne udfordring kræver deltagelse af og aftaler med ikke-EU-lande; der henviser til, at det generelle niveau for overfiskning i Middelhavet stort set er på to til tre gange for niveauet for FMSY; der henviser til, at mere end 93 % af de arter, der er genstand for vurdering i Middelhavet, stadig menes at være udsat for overfiskeri til trods for de betydelige bestræbelser, der er gjort såvel i som uden for EU for at sikre gennemførelse og overholdelse af lovgivningen i fiskerisektoren;
- D. der henviser til, at fiskeriet i regionen er af stor samfundsøkonomisk betydning for kystbefolkningerne; der henviser til, at sektoren beskæftiger mange hundrede tusinde mennesker, bl.a. i den sekundære forarbejdningssektor, og til, at navnlig et betydeligt antal kvinders beskæftigelse afhænger af fiskeriet; der henviser til, at Middelhavet yder et væsentligt bidrag til fødevarerikigheden, især for regionens mest sårbare befolkningsgrupper; der henviser til, at fiskeriet giver mulighed for at supplere indtægter og fødevarerforsyninger og bidrager til regional stabilitet;
- E. der henviser til, at Middelhavet er berørt af en række faktorer såsom forurening forårsaget af søtransport, der sammen med fiskeri påvirker bestandenes sundhed;
- F. der henviser til, at fiskeri af mindre omfang tegner sig for 80 % af fiskerflåden og 60 % af arbejdspladserne i Middelhavsområdet; der henviser til, at det er beklageligt, at der ikke foreligger en fælles vedtaget definition af fiskeri af mindre omfang på europæisk niveau, selv om det er en vanskelig opgave på grund af det marine økosystems og fiskerisektorens mange forskelligheder og særlige forhold; der henviser til, at kystfiskeri af mindre omfang kun er formelt defineret i forbindelse med Den Europæiske Fiskerifond (Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006) som fiskeri, der udøves af fartøjer med en længde overalt på under 12 meter, såfremt disse ikke anvender trukne redskaber (f.eks. trawl); der henviser til, at definitionen af fiskeri af mindre omfang bør tage højde for en række særlige nationale og regionale forhold;
- G. der henviser til, at man på mødet på højt plan i Catania i februar 2016 om status for bestandene i Middelhavet indgik en aftale om det presserende behov for at få vendt disse negative tendenser, og til, at der var erkendelse af den store udfordring med at genetablere og opretholde fiskebestandene over biomassegrænser, der gør det muligt at producere det maksimale bæredygtige afkast til samtidig med overholdelse af forpligtelserne under den fælles fiskeripolitik vedrørende MSY for alle arter senest i 2020;
- H. der henviser til, at Middelhavsområdet ud over overfiskning står over for mange andre udfordringer, hvoraf de fleste kan henføres til den tæt befolkede kystlinje (for høje koncentrationer af næringsstoffer, forurenende stoffer, ændringer i habitater og kystlinjen), men også til søtransport og overudnyttelse af ressourcer, bl.a. olie- og gasudvinding; der henviser til, at Middelhavet desuden er meget sårbart over for klimaændringer, som i kombination med den intense skibsfart fremmer indførelse og etablering af nye invasive arter;
- I. der henviser til, at den manglende adgang til at anvende specifikke redskaber og teknikker — der er mere acceptable, og som har en mindre indvirkning på truede fiskebestandes status — har en betydelig effekt på livsgrundlaget for allerede marginaliserede kyst- og øsamfund, forhindrer udvikling og fører til forøget affolkning;
- J. der henviser til, at kystsamfundene i alle medlemsstater ved Middelhavet er stærkt afhængige af fiskeri og især fiskeri af mindre omfang og dermed er truet af den manglende bæredygtighed i fiskebestandene;

Tirsdag den 13. juni 2017

- K. der henviser til, at et stort antal kystsamfund i EU i høj grad er afhængige af traditionel fiskeri, ikkeindustrielt fiskeri og fiskeri af mindre omfang i Middelen;
- L. der henviser til den socioøkonomiske værdi af lystfiskeri i mange områder i Middelen og dets både direkte og indirekte indvirkning på beskæftigelsen;
- M. der henviser til, at det er vigtigt at huske på den rolle, som lystfiskeri har for ressourcernes tilstand i Middelen;
1. understreger betydningen af en omfattende og hurtig håndhævelse af de mål og foranstaltninger, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik, og af en rettidig udarbejdelse og effektiv gennemførelse af de flerårige forvaltningsplaner efter en tilgang, der er centreret om regionalisering og arts mangfoldighed; understreger især nødvendigheden af at opfylde målet om god miljøtilstand, der er opstillet i EU's havstrategirammedirektiv (direktiv 2008/56/EF), idet det erindres, at foranstaltninger inden for fiskeriforvaltning udelukkende bør vedtages inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik;
 2. mener, at Middelen fortsat bør omfattes af differentieret behandling i forhold til resten af havområderne under den fælles fiskeripolitik, da en stor del af Middelen er internationalt farvand, hvor tredjelands spiller en afgørende rolle for ressourcernes tilstand;
 3. mener, at det haster med et kollektivt svar, der bygger på samarbejde på forskellige niveauer — internationalt, europæisk, nationalt og regionalt; mener, at alle berørte parter, herunder erhvervsfolkere og lystfiskere, fiskeindustrien, traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri af mindre omfang, videnskabsfolk, regionale organisationer, forvaltere af beskyttede havområder, fagforeninger og NGO'er, bør inddrages i en inklusiv bottom-up-proces; understreger den strategiske rolle, som Det Rådgivende Råd for Middelen har i denne sammenhæng;
 4. understreger, at forvaltningsforanstaltninger og bestemmelser ikke vil nå deres fulde potentiale uden opmærksomhed, fuld støtte og deltagelse fra kystsamfundene, der bør informeres om de farer, som affiskede bestande og arter udgør for deres socioøkonomiske fremtid;
 5. bemærker, at der ikke findes fælles detaljerede definitioner af ikkeindustrielt fiskeri og fiskeri af mindre omfang; understreger, at det for den videre politiske handling hurtigst muligt er nødvendigt med sådanne definitioner på EU-niveau;
 6. understreger, at den politiske beslutningsproces vedrørende fiskeriet bør foregå på en sådan måde, at fiskere, fiskeriforeninger, producentsammenslutninger, fagforeninger, aktionsgrupper i kystzoner og lokalsamfund inddrages og integreres i beslutningsprocesserne i overensstemmelse med regionaliseringsprincippet i den fælles fiskeripolitik, og så tredjelands i det østlige og sydlige Middelen også inddrages; understreger, at kun ved at skabe rimelige, afbalancerede og lige vilkår for alle de berørte lande og for alle, der beskæftiger sig med fiskeri i Middelen, vil det være muligt at sikre sunde fiskebestande og et bæredygtigt og rentabelt fiskeri og dermed understøtte det nuværende beskæftigelsesniveau og ideelt set skabe flere job i fiskerisektoren; fremhæver betydningen af stærke og uafhængige arbejdsmarkedsparter i fiskerisektoren, en institutionaliseret arbejdsmarkeddialog og inddragelse af arbejdstagerne i virksomhedsanliggender;
 7. bemærker, at den fælles fiskeripolitik omfatter tilskyndelsesforanstaltninger, herunder fiskerimuligheder, med henblik på selektivt fiskeri på en måde, som sikrer en begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeriressourcerne; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af at medlemsstaterne anvender gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art (artikel 17 i forordningen om en fælles fiskeripolitik); opfordrer til en indsats i denne retning for at sikre flere tilskyndelsesforanstaltninger samt præferenceadgang til kystfiskeriområderne for småskalaflåder (ikkeindustrielle og traditionelle), hvis de fisker selektivt og på en måde, som har begrænset indvirkning; understreger, at det er nødvendigt at høre de berørte kystsamfund;
 8. påpeger, at lystfiskeriets indflydelse på bestandene og dets socioøkonomiske potentiale i Middelen ikke er undersøgt tilstrækkeligt; mener, at der i fremtiden bør indsamles data om antallet af lystfiskere, deres fangstmængder og den værditilvækst, som de genererer i kystsamfundene;
 9. bemærker, at lystfiskeri genererer en høj økonomisk indtægt i lokalsamfundene gennem aktiviteter såsom turisme og bør fremmes, da det har en lav miljøeffekt;

Tirsdag den 13. juni 2017

10. mener, at det afgørende at definere kystfiskeri, kystfiskeri af mindre omfang og traditionelt fiskeri i henhold til socioøkonomiske særpræg, samtidig med at der anlægges en regional tilgang;
11. understreger, at der i kystfiskeri hovedsagelig benyttes traditionelle redskaber og teknikker, som på grund af deres særtræk bestemmer identiteten og levemåden i kystområderne, og at det derfor er af afgørende betydning at bevare brugen heraf og beskytte dem som en del af den kulturelle, historiske og traditionelle arv;
12. mener, at det, som følge af regionalisering og med hver enkelt fiskeritypes karakteristika taget i betragtning, bør være tilladt med visse begrundede afvigelser for så vidt angår anvendelsen af specifikke fiskeredskaber og -teknikker;
13. understreger, at der ifølge FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) bør anlægges en forsigtighedstilgang til bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende marine ressourcer, hvor socioøkonomiske hensyn tages i betragtning, for at opnå et bæredygtigt fiskeri, der beskytter og bevarer havmiljøet som helhed; understreger, at manglen på videnskabelige oplysninger ikke må være en undskyldning for ikke at gennemføre bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger; mener, at det er afgørende hurtigt at afhjælpe manglen på data og håndgribelige videnskabelige oplysninger om bestandenes tilstand; understreger, at alle berørte parter bør høres og inddrages i denne proces;
14. mener, at det for at beskytte og bevare fiskeri- og miljøressourcerne i Middelhavet er nødvendigt med effektive fiskeriforvaltningspolitikker, der ledsages af beslutsomme, vidtrækkende og rettidige politikker og foranstaltninger, der sætter ind over for de faktorer, som påvirker og har en negativ indvirkning på disse ressourcer såsom: klimaændringer (global opvarmning, forsuring, regnskyl), forurening (kemisk, organisk, makro- og mikroskopisk), ukontrolleret eftersøgning efter og udvinding af gas og olie, havtransport, invasive arter og ødelæggelse eller ændring af naturlige habitater, især ved kysterne; mener derfor, at det er vigtigt at forstå disse faktoreres indvirkning på fiskebestande bedre; opfordrer i denne forbindelse til at styrke de eksisterende europæiske kapaciteter til observation og overvågning af Middelhavet, herunder EMODnet og Copernicus-programmet og det marine komponent;
15. mener, at beskyttelse og bevarelse af fiske- og havressourcerne i Middelhavet ikke alene bør være baseret på foranstaltninger vedrørende fiskerisektoren, men også bør inddrage andre aktivitetssektorer, som har indvirkning på havmiljøet;
16. mener, at indsatsen med hensyn til viden om havmiljøet bør øges, særligt med hensyn til de kommercielt udnyttede bestande, og at der på baggrund af denne viden bør udarbejdes programmer vedrørende bæredygtig udnyttelse;
17. understreger med tydelighed, at der stadig findes et omfattende problem med ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU) i Middelhavet — også i EU-lande; fastholder, at foranstaltninger til beskyttelse af ressourcerne, men også og især til beskyttelse af økonomien i fiskeri af mindre omfang også må omfatte en overbevist og beslutsom bekæmpelse af IUU-fiskeriet; mener, at EU for at bekæmpe IUU-fiskeriet bør sikre sig støtte fra tredjelande, der grænser op til Middelhavet; mener desuden, at inspektionsprocedurerne bør harmoniseres i hele Middelhavsområdet i lyset af de meget forskellige inspektioner og sanktioner;
18. gentager, at kystsamfundene har stor indflydelse på effekten af tiltag til forebyggelse, opdagelse og identifikation af IUU-fiskeri;
19. mener, at det må være en prioritet at intensivere kontrolforanstaltningerne både på jorden, i hele distributionskæden (markeder og cateringhandel) og på havet, navnlig i områder, hvor fiskeriaktiviteter midlertidigt er afbrudt eller forbudt;
20. mener, at fiskerimulighederne for at undgå social ulighed bør tildeles efter objektive og gennemsigtige kriterier, herunder miljømæssige, sociale og økonomiske, med fokus på metoder med lav indvirkning; mener, at fiskerimulighederne også bør fordeles retfærdigt inden for de forskellige fiskerisegmenter, herunder traditionelt og fiskeri af mindre omfang; mener desuden, at fiskerflåden bør ansøres til at anvende mere selektive og tekniske fiskeriinstrumenter, som har en begrænset indvirkning på det marine miljø, i overensstemmelse med artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik;

Tirsdag den 13. juni 2017

21. mener, at nedfiskning af bestande i Middelhavet skal afhjælpes ved hjælp af fiskeriforvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger for kommercielt fiskeri og lystfiskeri, herunder især gennem rumlige og tidsmæssige begrænsninger samt daglige eller ugentlige maksimale fangstmængder, samt kvoter, hvor det er relevant; mener, at dette vil kunne garantere lige vilkår i forhold til tredjelande om delte bestande; mener, at disse foranstaltninger bør besluttes i tæt samarbejde med den pågældende sektor for at sikre en effektiv gennemførelse;
22. bifalder stigningen i antallet af inspektioner, der foretages af EU-Fiskerikontrolagenturet, og understreger behovet for at styrke indsatsen for at løse de to store problemer vedrørende overholdelse i 2016: urigtige dokumentoplysninger (logbøger, landings- og overførelsesopgørelser, salgsopgørelser osv.) samt brug af forbudt eller ikkeforskriftsmæssigt fiskeriudstyr;
23. understreger, at ansvaret fra den reformerede fælles fiskeripolitik landingsforpligtelse under ingen omstændigheder bør falde tilbage på fiskerne;
24. opfordrer til at undersøge de konsekvenser, det vil få, hvis udsmid af fangster elimineres, med hensyn til berøvelse af næringsstoffer fra marine organismer og andre arter såsom måger;
25. bemærker, at ordningen med beskyttede havområder i Middelhavet dækker et utilstrækkeligt areal, og at der er store forskelle i dækningen mellem de forskellige dele af Middelhavet; påpeger, at der er en generel knaphed på økonomiske ressourcer; mener, at det er helt nødvendigt at anerkende og styrke den rolle, som beskyttede havområder allerede spiller som avancerede laboratorier for videnskabelig forskning, implementering af konkrete tiltag samt samarbejde og delt forvaltning med fiskerne, og at optimere udnyttelsen af dem med henblik på videnskabelig rådgivning og til bevarelsesformål; finder det i denne forbindelse vigtigt at sikre en stabil øgning af finansieringen af ordningen; mener, at det er helt nødvendigt at samarbejde tættere med GFCM og tredjelandene om at udpege de områder, der bør omfattes af beskyttelsesforanstaltninger, og at indføre en effektiv overvågnings- og kontrolordning for at kontrollere effektiviteten i disse områder;
26. understreger vigtigheden af at sikre, at de beskyttede havområder dækker mindst 10 % af Middelhavet inden 2020, i overensstemmelse med FN's bæredygtighedsmål 14.5; opfordrer GFCM til på det årlige møde i 2018 at indgå aftale om en progressiv kalender med kvalificerede målsætninger for at nå dette mål; understreger, at i mange tilfælde forvaltes de eksisterende beskyttede havområder ikke korrekt; mener derfor, at det ud over at indføre en effektiv ordning for overvågning og kontrol er nødvendigt at opbygge og anvende forvaltningsforanstaltninger i henhold til økosystemtilgangen for at kunne verificere beskyttelsestiltagens effektivitet;
27. understreger i særdeleshed behovet for at opretholde et samarbejde inden for forvaltningen af følsomme områder, der udgør vigtige gydeområder for de økonomisk vigtigste arter (f.eks. Jabukagraven i Adriaterhavet);
28. understreger, at Middelhavet er karakteriseret ved en biologisk unik bestand, der udnyttes af flåder fra forskellige lande, og at det derfor er absolut nødvendigt med et tæt samarbejde og en tæt koordinering af tiltag til regulering af fiskeriet mellem alle interessenter og på alle niveauer;
29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til håndtering af problemerne med havaffald og plastik i havet, der er årsag til særdeles alvorlige miljømæssige, biologiske, økonomiske og sundhedsmæssige skader;
30. finder det afgørende, at der i politikkerne anlægges en diversificeret og nuanceret tilgang i forbindelse med forvaltningsplanerne, som rummer forskellige kriterier baseret på arternes biologiske kendetegn og de tekniske aspekter ved fangstmetoderne; mener desuden, at hver flerårig plan bør omfatte en passende planlægning i rum (skiftende områder med fiskeriforbud, fuldstændigt eller delvist forbud alt efter fiskerityper) og i tid (hvileperioder) foruden af fremme tekniske foranstaltninger til udvikling af fiskeredskabernes selektivitet; understreger, at der bør sørges for passende økonomisk kompensation;
31. bifalder Kommissionens tilsagn om en flerårig forvaltningsplan for Middelhavet; fremhæver betydningen af at regionalisere den fælles fiskeripolitik for forvaltningen af fiskeriet i Middelhavet; anmoder om, at det rådgivende råd for Middelhavet (MEDAC) inddrages i hele forløbet med udformning og indførelse af den flerårig forvaltningsplan og de regionaliserede foranstaltninger;

Tirsdag den 13. juni 2017

32. understreger, at fiskerne i de biologiske hvileperioder bør sikres en tilstrækkelig indkomst;
33. understreger, at der bør indføres en mindstestørrelse for alle arter i Middelhavet, som er omfattet af kommercielt fiskeri og lystfiskeri, og at den bør fastlægges i forhold til kønsmodenhed og på grundlag af den bedste videnskabelige viden; påpeger, at der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at disse mindstestørrelser overholdes mere nøje;
34. mener, at der bør tilskyndes til en koordineret indsats med Middelhavstredjelande igennem et øget politisk og fagligt samarbejde forestået af internationale organisationer, der virker på dette område; glæder sig Kommissionens nylige iværksættelse af programmet MedFish4Ever, som er en opfordring til handling med hensyn til at standse nedgangen af fiskebestandene i Middelhavet; understreger nødvendigheden af, at vi gør alt, der er i vores magt under dette program for at fremme bæredygtigt fiskeri i Middelhavslandene;
35. bemærker, at det er nødvendigt at fremme og gennemføre en aftale om fiskeriforbud i bestemte perioder og områder for at begrænse fiskeriet af visse arter i yngleområder hen over året; påpeger, at denne sæsonbetonede fordeling og specialisering af fiskeriindsatsen vil være yderst produktiv og bør planlægges i samarbejde med fiskersamfundene og videnskabelige rådgivere;

Foranstaltninger over for tredjelande

36. opfordrer Kommissionen til at fremme foranstaltninger gennem GFCM for at forbedre tilstanden for bestande, der deles med tredjelande, bl.a. ved at benytte sig af de samarbejdsaktiviteter, der allerede er solidt etableret mellem de repræsentative organer for flåderne og virksomhederne i fiskerisektoren og tilsvarende myndigheder eller organer i de berørte tredjelande;
37. bemærker, at manglen på fælles rammebestemmelser for EU's flåder og tredjelandsflåder, der opererer i Middelhavet, fører til illoyal konkurrence mellem fiskerne og samtidig truer den langsigtede bæredygtighed af fangsterne for de delte fiskearter;
38. understreger vigtigheden af samarbejde og behovet for at fremme regeloverholdelse og lige vilkår i fiskerikontrollen over for tredjelande og regionale fiskeriorganisationer samt for at styrke den horisontale koordinering af forvaltningen af havområder og fiskebestande ud over de nationale myndigheders kompetence;
39. opfordrer Kommissionen til at bistå Middelhavstredjelandene med at opnå et bæredygtigt fiskeri ved at støtte fiskeri af mindre omfang og kystfiskeri, dele bedste praksis, opretholde en åben kommunikationskanal og etablere den nødvendige dialog mellem de forskellige, involverede nationale myndigheder med henblik på at støtte gennemførelsen af GFCM's midtvejsstrategi (2017–2020) og vende den alarmerende tendens for fiskebestandene i Middelhavet; opfordrer Kommissionen til at sørge for effektive informationsudvekslinger med Middelhavstredjelandene om andre tredjelandes flåders aktiviteter i Middelhavet;
40. opfordrer til, at der iværksættes en regional plan under GFCM's ledelse med henblik på at sikre lige vilkår for alle fartøjer, der fisker i Middelhavsområdet, og opnå en rimelig balance mellem fiskeressourcerne og fiskeflådernes kapacitet i alle Middelhavets kystlande; opfordrer desuden til, at der oprettes et regionalt center for fartøjsovervågningssystemet (FOS) og fælles inspektionsaktiviteter;
41. henstiller, at Kommissionen sætter en stopper for import fra tredjelande, som ikke træffer de fornødne foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, som påhviler dem i henhold til international ret som flagstat, havnestat, kyststat eller omsætningsland;
42. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte og yde den størst mulige bistand til samt samarbejde med tredjelande om mere effektivt at bekæmpe IUU i hele Middelhavet;

Tirsdag den 13. juni 2017

43. opfordrer på det kraftigste kyststaterne til at samarbejde om at etablere områder med fiskeribegrænsning og beskyttede havområder, herunder i internationalt farvand;
44. fremhæver vigtigheden af at fastlægge grundlæggende regler for forvaltningen af lystfiskeri i hele Middelhavet;

Samfundsøkonomiske aspekter

45. understreger, at 250 000 mennesker er direkte beskæftiget på fiskefartøjer, og at antallet af personer, der er afhængige af fiskerisektoren, vokser eksponentielt, hvis man medregner de familier, der har deres udkomme fra det regionale fiskeri, og som er beskæftiget i afledte sektorer som forarbejdning og vedligeholdelse af fartøjerne samt turisme, herunder lystfiskerturisme; bemærker, at 60 % af arbejdspladserne i tilknytning til fiskeriet findes i udviklingslande i det sydlige og østlige Middelhavsområde, hvilket viser den rolle, som fiskeri af mindre omfang (ikkeindustrielt og traditionelt fiskeri) spiller for en bæredygtig udvikling i disse regioner og navnlig for de mest sårbare kystsamfund;
46. anser en forbedring af fiskernes arbejdsvilkår og først og fremmest en anstændig løn og fair konkurrence for afgørende, navnlig i betragtning af den høje forekomst af ulykker i sektoren og den store risiko for erhvervs sygdomme; foreslår, at medlemsstaterne indfører indkomststøtteinstrumenter under behørig overholdelse af de enkelte medlemsstaters lovgivning og skikke; anbefaler til slut, at medlemsstaterne opretter en kompensationsfond til sikring af en stabil indkomst med henblik på at dække perioder, hvor fiskeriet ligger stille, f.eks. på grund af ugunstige vejrforhold, der umuliggør fiskeri, biologiske hvileperioder til beskyttelse af de udnyttede arters livscyklus, miljøkatastrofer, langvarig miljøforurening og forurening med marine biotoksiner;
47. bemærker, at EU's fiskerisektor i de seneste år har oplevet vanskeligheder på grund af højere produktionsomkostninger, forringelse af fiskebestandene, faldende fangster og et stort, vedvarende indtægtsfald;
48. bemærker, at den socioøkonomiske situation i sektoren er forværret af forskellige årsager, herunder de faldende fiskebestande, faldet i prisen på fisk ved første salg (som ikke afspejles i detailprisen som følge af den ulige fordeling af merværdier i værdikæden i sektoren mellem de fleste mellemlid og et distributionsmonopol i visse regioner), og de stigende omkostningerne til brændstof; påpeger, at disse vanskeligheder har bidraget til stigningen i fiskeriet, hvilket er særlig problematisk for kystfiskeriet og faktisk kan true fremtiden for denne traditionelle livsform og overlevelsen af lokalsamfund, som i høj grad er afhængig af fiskeriet;
49. understreger betydningen af at udvikle initiativer, som kunne have en positiv indvirkning på beskæftigelse og som er forenelige med reduktion af fiskeriindsatsen som f.eks. fiskeriturisme eller forskningsaktiviteter;
50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre anstændige arbejdsforhold og passende social sikring for alle arbejdstagere i fiskerisektoren uanset størrelsen og typen af den virksomhed, de er ansat i, arbejdsstedet eller den underliggende kontrakt, bl.a. gennem anvendelse af de partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri, der er indgået i regionen, til at bekæmpe social dumping og forbedre adgangen til markeder og finansiering samt samarbejdet med offentlige forvaltninger og institutioner og diversificere indkomstmulighederne; fremhæver betydningen af et effektivt arbejdstilsyn og effektiv kontrol;
51. understreger behovet for at forbedre arbejdsforholdene for fiskere i betragtning af det store antal ulykker i sektoren samt den uforholdsmæssigt store risiko for arbejdsrelaterede sygdomme, såvel fysiske som mentale; fremhæver behovet for at sikre en ordentlig balance mellem arbejde og fritid for fiskere; understreger betydningen af at have passende sanitære forhold både om bord og på land samt af at sørge for anstændige indkvarteringsforhold og muligheder for fritidsaktiviteter; fremhæver nødvendigheden af at sikre, at havne og forbundne vandveje altid er operationelt sikre og sejlbare;
52. understreger behovet for at garantere, at alle fiske- og fiskerivarer, der indføres i EU, er i overensstemmelse med internationale miljø-, arbejdsrets- og menneskerettighedsstandarder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre loyal konkurrence og bæredygtighed i fiskerisektoren for at sikre beskæftigelsen og væksten; understreger, at dette ikke alene er vigtigt for konkurrencen i Unionen, men også og i særlig grad i forhold til konkurrenter i tredjelande;

Tirsdag den 13. juni 2017

53. mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør fremme fuld udnyttelse af midlerne fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og det europæiske naboskabsinstrument; mener, at Kommissionen bør gøre sit bedste for at bistå både medlemsstater og lande uden for EU med at udnytte de tilgængelige midler så effektivt som muligt, navnlig med henblik på at:

- forbedre arbejdsvilkårene og sikkerheden om bord
- fremme status ved arbejde og erhvervsuddannelse og støtte opkomst og udvikling af nye økonomiske aktiviteter i sektoren gennem ansættelse og uddannelse, herunder tværfaglig uddannelse, af unge
- styrke kvinders rolle i fiskeriet og direkte forbundne produktionssektorer i betragtning af, at kvinder udgør 12 % af den samlede arbejdsstyrke i sektoren;

54. påpeger, at EHFF bør bistå småskalafiskere med at forny deres fiskeriudstyr, således at de bl.a. kan overholde de nøje begrænsninger, der er forbundet med landingsforpligtelsen;

55. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til oprettelse af og aktiviteter i Fiskeriets Lokale Aktionsgrupper (FLAG), der promoverer en model for bæredygtigt fiskeri;

56. mener, at det er afgørende at fremme, valorisere og intensivere samarbejdet mellem fiskere, især fiskere beskæftiget indenfor fiskeri af mindre omfang, i de enkelte områder eller regioner med henblik på en fælles tilgang til planlægning og forvaltning af lokale fiskeressourcer og med sigte på en effektiv og konkret regionalisering i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik; mener, at den kolossale fragmentering og differentiering af erhverv, mål, tekniske karakteristika og anvendt udstyr er et særligt kendetegn ved fiskeriet i Middelhavet, og at en horisontal og ensartet tilgang derfor ikke vil respektere disse særlige lokale kendetegn;

57. bemærker, at antallet af bestande, for hvilke der ikke findes en pålidelig vurdering af deres status, fortsat er stor uagtet nylige forbedringer, og at Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) beklager, at antallet af vurderinger faktisk er faldet fra 44 i 2012 til blot 15 i 2014; understreger vigtigheden af at sikre en hurtig og korrekt dataindsamling og af at opfordre til og støtte en stigning i antallet af undersøgelser og arter, der er dækket af data, for derved at udbygge kendskabet til fiskebestandene og indvirkningen af lystfiskeri og af eksterne faktorer såsom forurening med henblik på at opnå en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene;

58. bemærker, at en forudsætning for en rationel og bæredygtig ressourceforvaltning er indsamling og videnskabelig udnyttelse af mængden af data om faktorer som fangstkapacitet, udførte fiskeriaktiviteter og den samfundsøkonomiske situation såvel som den udnyttede bestands biologiske tilstand;

59. bemærker, at kun 40 % af fangsterne i området, der er dækket af GFCM, kommer fra bestande, for hvilke der er indgivet videnskabelige vurderinger til Kommissionen, og at procentdelen er endnu lavere for bestande, som der findes en handlingsplan for; gør opmærksom på, at det er nødvendigt at forbedre rækkevidden af videnskabelige vurderinger af bestandenes tilstand og at forhøje andelen af fangster, som der er redegjort for i forhold til fiskerityper, der er reguleret af flerårige handlingsplaner;

60. mener, at det er vigtigt med vurderinger af lystfiskeriets fiskeriindsats samt at indsamle fangstdata for hver enkelt havområde og på Middelhavniveau;

61. understreger, at det er nødvendigt med integrerede tilgange, som på én gang tager højde for havmiljøets sammensathed og de mange forskellige arter (udnyttede som uudnyttede), der lever i havet, samt de forskellige kendetegn ved og fremgangsmåder for fiskeriaktiviteter samt fænomener som faldende salgspriser ved den første afsætning af fisk og, i visse regioner, monopol på distributionen samt alle andre faktorer, som har betydning for fiskebestandenes sundhed;

62. erkender, at de tilgængelige data til måling af størrelsen af fiskeri af mindre omfang og indvirkningerne heraf er begrænsede og kan variere fra stat til stat; bemærker, at der er en tendens til at undervurdere størrelsen af fiskeri af mindre omfang på grund af denne mangel på data;

63. understreger, at en bedre forståelse af forskellige fiskeritypers økonomiske og sociale indvirkning, især fiskeri af mindre omfang og lystfiskeri, ville hjælpe i forbindelse med fastsættelsen af de bedste forvaltningsmæssige foranstaltninger;

Tirsdag den 13. juni 2017

64. støtter kraftigt GFCM's forslag om at skabe et katalog over fiskeriaktiviteter med oplysninger om fiskeriudstyr og fiskeriaktiviteter, en beskrivelse af fangstområderne samt af målarter og utilsigtede fangster for at få en samlet beskrivelse af fiskeriaktiviteterne i området og af interaktionerne med andre sektorer såsom lystfiskeri;

65. mener, at der bør indføres nye regler for rekreativt fiskeri, og at der ligeledes bør udarbejdes en fortegnelse over rekreative fiskeriaktiviteter med oplysninger om fiskeredskaber og fiskeriaktiviteter og en beskrivelse af fangstområder samt af målarter og utilsigtede fangster;

66. opfordrer Kommissionen til at fremme et indgående videnskabeligt samarbejde og til at arbejde på at forbedre indsamlingen af data for de vigtigste bestande, forkorte fristerne for indsamling og den afsluttende vurdering og anmode STECF om at udarbejde vurderinger af nye bestande; beklager kraftigt, at størstedelen af fangsterne i Middelhavet kommer fra arter, som der ikke findes ret mange data for (»data deficient fisheries«);

67. understreger, at det er helt nødvendigt at øge delingen af data og bekæmpe den manglende adgang til og sletning af data ved at udvikle en fælles database med omfattende og pålidelige data om fiskeriressourcer og etablere et netværk af eksperter og forskningsinstitutioner, der dækker forskellige områder af fiskerividenskab; understreger, at denne database bør være EU-finansieret og indeholde alle data om fiskeri og fiskeriaktiviteter inddelt efter geografiske underområder, herunder data om lystfiskeri, for at muliggøre kvalitetskontrol og uafhængige og omfattende data og på denne måde opnå bedre vurderinger af bestandene;

68. bemærker, at indvirkningerne, fangstmængder og omfang i forbindelse med IUU-fiskeriet i øjeblikket ikke dokumenteres tilstrækkeligt, at de vurderes forskelligt fra land til land i Middelhavsområdet, og at disse lande derfor ikke er korrekt repræsenteret i oplysningerne om fiskeriets aktuelle tilstand og tendenserne over tid; mener, at disse lande bør indgå på behørig vis i videnskabelige vurderinger, der udarbejdes til brug for fiskeriforvaltningen;

69. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe svindel med fisk og skaldyr gennem produktmærkning og sporbarhed og til at øge indsatsen for at bekæmpe ulovligt fiskeri; beklager manglen på oplysninger om status for størstedelen af bestandene (»bestande med ringe data«), at omkring 50 % af fangsterne ikke indberettes officielt, og at 80 % af landingerne kommer fra bestande med ringe data;

70. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere og i fuldt omfang gennemføre alle relevante ILO-konventioner for arbejdstagere i fiskerisektoren med henblik på at sikre gode arbejdsvilkår og styrke de kollektive forhandlingsinstitutioner, så arbejdstagerne i havfiskeriet, herunder også selvstændige, får mulighed for at udnytte deres arbejdstagerrettigheder;

71. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til og støtte investeringer i diversifikation og innovation i fiskeriet gennem udvikling af supplerende aktiviteter;

Bevidstgørelse

72. understreger, at der vil kunne opnås konkrete resultater og fuldstændig gennemførelse, hvis der findes et højt mål af ansvarsbevidsthed og indsigt blandt sektorens aktører, hvilket vil kunne opnås ved at styrke og uddanne alle fiskere (erhvervsfiskere såvel som lystfiskere) og inddrage dem i beslutningsprocessen samt gennem foranstaltninger til udbredelse af bedste praksis;

73. mener, at det er vigtigt at sikre forbrugerne tilstrækkelige — og obligatoriske — oplysninger om varenes præcise herkomst og om fangstmetoder og -dato; mener derudover, at det bør undersøges og vurderes, om foranstaltningerne i den nye fælles markedsordning har forbedret oplysningerne til forbrugerne;

74. finder det desuden vigtigt, at forbrugerne bevidstgøres om og uddannes i et ansvarligt forbrug af fisk gennem valg af lokale arter, der fiskes med bæredygtige teknikker, og som så vidt muligt kommer fra bestande, der ikke er overfisket, og som ikke sælges bredt; mener, at det derfor er nødvendigt i samarbejde med de relevante interessenter at fremme en effektiv og pålidelig sporbarheds- og mærkningsordning med henblik på at oplyse forbrugerne og bl.a. bekæmpe fødevareforfalskninger;

Tirsdag den 13. juni 2017

75. mener, at der skal sikres balance mellem fair konkurrence, forbrugernes krav, fiskerisektorens bæredygtighed og opretholdelse af arbejdspladser; understreger behovet for en omfattende tilgang og en stærk politisk vilje i alle lande i Middelhavsområdet til at tage kampen op og forbedre situationen i Middelhavet;

76. bifalder MEDFISH4EVER-kampagnen, som Kommissionen har indledt for at bevidstgøre offentligheden om situationen i Middelhavet;

77. mener, at al fødevarerforsyning til skoler og hospitaler samt andre offentlige centre bør baseres på lokalt fiskeri;

78. understreger, at dette nye scenarie og alle disse nye indbyrdes forbundne faktorer i Middelhavet bør føre til en revision af forordning (EF) nr. 1967/2006 om Middelhavet, så den kan blive tilpasset den aktuelle situation;

79. påpeger, at forordning (EF) nr. 1967/2006 bør revideres, især den del, der omhandler forbuddet mod at bruge visse traditionelle redskaber (f.eks. forbud mod brug af bundsat garn uden for kategoriseret erhvervsfiskeri), samt de bestemmelser, der henviser til fiskeredskabers specifikke udformninger såsom højde og maskestørrelse på fiskenet, samt på hvilken dybde og afstand fra kysten redskaberne må bruges;

o

o o

80. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0260

Behovet for en EU-strategi til at gøre en ende på og forebygge kønsbestemt pensionsforskel

Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om behovet for en EU-strategi til at gøre en ende på og forebygge kønsbestemt pensionsforskel (2016/2061(INI))

(2018/C 331/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 8, 151, 153 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig bestemmelserne om sociale rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd,
- der henviser til artikel 22 og 25 i verdenserklæringen om menneskerettighederne,
- der henviser til generel kommentar nr. 16 fra FN's Komité for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder (ESCR) om mænds og kvinders lige ret til at nyde alle økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (artikel 3 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (ICESCR)) ⁽¹⁾ og generel kommentar nr. 19 fra FN's Komité for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder om retten til social tryghed (artikel 9 i ICESCR) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til artikel 4, stk. 2 og 3, og artikel 12, 20 og 23 i den europæiske socialpagt,
- der henviser til konklusionerne fra Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder af 5. december 2014 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ 11. august 2005, E/C.12/2005/4.

⁽²⁾ 4. februar 2008, E/C.12/GC/19.

⁽³⁾ XX-3/def/GRC/4/1/EN.

⁽⁴⁾ EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽⁷⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

Onsdag den 14. juni 2017

- der henviser til Kommissionens køreplan fra august 2015 om en ny start for at klare udfordringerne i forbindelse med balancen mellem arbejds- og familieliv for erhvervsaktive familier,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 3. december 2015 med titlen »Strategic engagement for gender equality 2016-2019« (strategisk indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd 2016-2019) (SWD(2015)0278), navnlig det deri opstillede mål 3.2,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om situationen for kvinder, som nærmer sig pensionsalderen ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om enlige mødres situation ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2013 om den økonomiske krises indvirkning på ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2015 om fremskridt for ligestillingen mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union i 2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kønnene efter 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om skabelse af arbejdsmarkedsvilkår, som er mere fordelagtige for at skabe balance mellem arbejds- og privatliv ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. juni 2015 om ligestilling mellem kvinder og mænd: Udligning af den kønsbestemte forskel i pension,
- der henviser til erklæringen af 7. december 2015 fra formandskabstrioen (Nederlandene, Slovakiet og Malta) om ligestilling,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), som blev vedtaget af Rådet den 7. marts 2011,
- der henviser til undersøgelsen bestilt af dets temaafdeling for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender med titlen »The gender pension gap: differences between mothers and women without children« (2016) og Kommissionens undersøgelse »The Gender Gap in Pensions in the EU« (2013),
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0197/2017),

⁽¹⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 60.

⁽³⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 75.

⁽⁴⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 6.

⁽⁵⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 2.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0351.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0338.

Onsdag den 14. juni 2017

- A. er henviser til, at forskellen mellem mænd og kvinder med hensyn til pensioner, der kan defineres som forskellen i kvinders og mænds gennemsnitlige pensionsydelse (før skat og afgifter), i 2015 udgjorde 38,3 % for aldersgruppen 65 år og derover og er vokset i halvdelen af medlemsstaterne i de seneste fem år; der henviser til, at finanskrisen i de seneste år har haft negative konsekvenser for mange kvinders indkomster; der henviser til, at mellem 11 og 36 % af kvinderne i nogle medlemsstater slet ikke har adgang til pension;
- B. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd er et af de fælles, grundlæggende principper, der er sikret i artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, i artikel 8 i TEUF og i artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at ligestilling også bør integreres i alle EU's politikker, initiativer, programmer og aktiviteter;
- C. der henviser til, at kvinder har en ringere dækning end mænd med hensyn til pension i de fleste medlemsstater og både er overrepræsenteret i de fattigste kategorier af pensionister og underrepræsenteret i de rigeste kategorier;
- D. der henviser til, at disse forskelle er uacceptable og bør reduceres, og at alle pensionsbidrag bør beregnes og opkræves på en kønsneutral måde i EU, som har ligestilling som et af sine grundlæggende principper samt alles ret til et liv i værdighed som en af de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Unionens charter om grundlæggende rettigheder;
- E. der henviser til, at en ud af fire personer i EU-28 er afhængig af sin pension som den vigtigste indtægtskilde, og at den betydelige stigning i antallet af personer, der når pensionsalderen på grund af den længere forventede levetid og den generelle aldring af befolkningen, vil føre til en fordobling af denne kategori i 2060;
- F. der henviser til, at færre og færre erhvervsaktive som følge af den demografiske udvikling fremover vil skulle forsørge stadig flere pensionister, hvilket betyder, at private og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger vil få stadig større betydning;
- G. der henviser til, at formålet med pensionspolitikkerne er at sikre økonomisk uafhængighed, hvilket er en forudsætning for ligestilling mellem kvinder og mænd, og at de sociale sikringsordninger i medlemslandene giver alle unionsborgere en anstændig og tilstrækkelig pensionsindtægt og en acceptabel levestandard og beskytter dem mod risikoen for fattigdom som følge af forskellige faktorer eller social udstødelse, så der sikres aktiv social, kulturel og politisk deltagelse og et værdigt liv i alderdommen med henblik på fortsat at være en del af samfundet;
- H. der henviser til, at det voksende individuelle ansvar for beslutninger om opsparing, som indebærer forskellige risici, også betyder, at den enkelte borger skal informeres tydeligt om de til rådighed værende muligheder og de hermed forbundne risici; der henviser til, at både kvinder og mænd, og navnlig kvinder, skal støttes i at udvikle deres finansielle færdigheder for at kunne træffe informerede beslutninger på et stadig mere komplekst område;
- I. der henviser til, at pensionsforskellene har tendens til at forværre situationen for kvinder med hensyn til økonomisk sårbarhed og gør dem udsatte for social udstødelse, permanent fattigdom og økonomisk afhængighed, navnlig af deres ægtefæller eller andre familiemedlemmer; der henviser til, at løn- og pensionsforskellene er endnu mere udtalt for kvinder, som på forskellig vis er ringere stillet eller tilhører racemæssige, etniske, religiøse og sproglige mindretal, da de ofte har job, der kræver færre kvalifikationer og indebærer mindre ansvar;
- J. der henviser til, at pensioner, der er knyttet til individuelle og ikke afledte pensionsrettigheder, kan bidrage til at sikre alles økonomiske uafhængighed, fjerne hindringer for deltagelse i formel beskæftigelse og mindske kønsstereotyper;

Onsdag den 14. juni 2017

- K. der henviser til, at kvinder på grund af deres længere forventede levetid i gennemsnit er tilbøjelige til at have større behov for indkomst end mænd som pensionister; der henviser til, at de kan råde over en sådan supplerende indkomst fra efterladte pensionsordninger;
- L. der henviser til, at manglen på sammenlignelige, fuldstændige, pålidelige og regelmæssigt ajourførte data, der gør det muligt at vurdere omfanget af forskellen i pension og vægtningen af de faktorer, der bidrager hertil, skaber usikkerhed om, hvordan denne forskel mest effektivt bekæmpes;
- M. der henviser til, at forskellen er større for kategorien 65-74 år (over 40 %) i forhold til gennemsnittet for personer over 65 år, bl.a. på grund af overførsler af rettigheder som f.eks. ægtefællepensionsrettigheder, der findes i visse medlemsstater;
- N. der henviser til, at nedskæringer i og indefrysning af pensioner øger risikoen for fattigdom blandt ældre, navnlig blandt kvinder; der henviser til, at andelen af ældre kvinder, der risikerer fattigdom og social udstødelse, lå på 20,2 % i 2014, sammenlignet med 14,6 % af mændene, og at andelen af personer over 75, der er fattigdomstruede, senest i 2050 vil kunne komme op på 30 % i de fleste medlemsstater;
- O. der henviser til, at folk over 65 har en indkomst til en værdi af ca. 94 % af gennemsnittet for befolkningen som helhed; der henviser til, at omtrent 22 % af kvinderne over 65 år til trods herfor lever under fattigdomsrisikotærsklen;
- P. der henviser til, at den gennemsnitlige forskel i pension i EU i 2014 dækker over store forskelle mellem medlemsstaterne; der henviser til, at den mindste kønsbestemte pensionsforskel er 3,7 %, mens den højeste er 48,8 %, idet forskellen er på over 30 % i 14 medlemsstater;
- Q. der henviser til, at den andel af befolkningen, som modtager en pension, varierer meget mellem medlemsstaterne imellem, idet den udgjorde 15,1 % i Cypern og 31,8 % i Litauen i 2013, mens flertallet af pensionsmodtagere i de fleste EU-medlemsstater i 2013 var kvinder;
- R. der henviser til, at pensionsforskellen, der bygger på mange faktorer, vidner om uligheder mellem mænd og kvinder med hensyn til deres karriereforløb og familieforhold, deres lejligheder til at betale pensionsbidrag, deres respektive position inden for familien og reglerne om beregning af ydelserne som fastsat i pensionssystemet; der henviser til, at den også afspejler kønsopdelingen på arbejdsmarkedet og den større andel af kvinder, der arbejder på deltid, for en lavere timeløn, med karriereafbrydelser og med færre år i beskæftigelse som følge af det ulønnede arbejde, der udføres af kvinder som mødre og omsorgspersoner i familien; der henviser til, at pensionsforskellen derfor bør betragtes som en vigtig indikator for ulighed mellem kønnene på arbejdsmarkedet, så meget desto mere som den kønsbestemte pensionsforskels nuværende niveau ligger meget tæt på den samlede indtægtsforskel (39,7 % i 2015);
- S. der henviser til, at forskellen i pension er udtryk for et samlet billede af ubalancer og uligheder mellem kvinder og mænd — i form af f.eks. livslang adgang til magt og økonomiske ressourcer — der opstår gennem hele karrieren og afspejles i pensioner under første og anden søjle, kan påvirkes gennem korrektionsmekanismer;
- T. der henviser til, at pensionsforskellen på et givet tidspunkt afspejler vilkårene i samfundet og på arbejdsmarkedet i en periode på flere årtier; der henviser til, at disse vilkår er underlagt nogle til tider betydelige udviklinger, der påvirker behovene hos forskellige generationer af kvindelige pensionister;
- U. der henviser til, at forskellen i pension har forskellige kendetegn afhængigt af de pågældende kvindelige pensionisters sociale, civilstands- og/eller familiemæssige status; der henviser til, at en ensartet tilgang i den forbindelse ikke nødvendigvis vil føre til bedre resultater;

Onsdag den 14. juni 2017

- V. der henviser til, at husstande med en enlig forsørger er særligt sårbare, fordi de udgør 10 % af alle husstande med forsørgelsesberettigede børn, og at 50 % af disse risikerer at blive ramt af fattigdom og social udstødelse, hvilket er dobbelt så stor en procentdel som for befolkningen som helhed; der henviser til, at forskellen i pension er positivt forbundet med antallet af børn, den pågældende har opfostret, og at den kønsbestemte pensionsforskel for gifte kvinder og mødre er langt større end for enlige kvinder uden børn; set ud fra dette synspunkt kan de uligheder, som opleves af mødre, navnlig enlige mødre, blive forværret, når de går på pension;
- W. der henviser til, at graviditet og forældreorlov har tendens til at drive mødre — der udgør 79,76 % af alle de personer, der nedsætter deres arbejdstid for at passe børn under otte år — til lavtløns- eller deltidsjob eller uønskede karriereafbrydelser for at tage sig af deres børn; der henviser til, at barsels-, fædre- og forældreorlov er nødvendige og afgørende instrumenter til en bedre fordeling af de plejemæssige opgaver, en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv og en minimering af kvinders karriereafbrydelser;
- X. der henviser til, at fædres lønniveau og dermed deres pensionsrettigheder ikke påvirkes, eller endog kan blive påvirket positivt, af antallet af deres børn;
- Y. der henviser til, at ledigheden blandt kvinder undervurderes, eftersom mange kvinder ikke er registreret som ledige, navnlig ikke hvis de bor i landdistrikter eller fjerntliggende områder, hvor mange også udelukkende helliger sig arbejdet med hjem og børnepasning; der henviser til, at dette skaber forskelle i deres pensioner;
- Z. der henviser til, at de traditionelle metoder til tilrettelæggelse af arbejdet gør det vanskeligt for par, hvor begge forældre ønsker at arbejde på fuld tid, at forene familie- og arbejdsliv;
- AA. der henviser til, at pensionsrettigheder for mænd og kvinder som en form for ydelse for pasning af børn eller familiemedlemmer kan bidrage til at sikre, at karriereafbrydelser som følge af pasning ikke har en negativ indvirkning på pensioner, og at det ville være ønskeligt, at sådanne ordninger udvides eller styrkes i alle medlemsstater;
- AB. der henviser til, at optjening af pensionsrettigheder, der finder anvendelse på forskellige former for arbejde, kan hjælpe alle arbejdstagere til at få en pensionsindkomst;
- AC. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen for kvinder trods visse bestræbelser på at afhjælpe denne situation stadig ligger under Europa 2020-målene og langt under frekvensen for mænd; der henviser til, at kvindernes øgede arbejdsmarkedsdeltagelse bidrager til indsatsen for at mindske de kønsbestemte pensionsforskelle i EU, da der er en direkte sammenhæng mellem arbejdsmarkedsdeltagelse og pensionsniveau; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen imidlertid ikke indeholder nogen oplysninger om beskæftigelsens varighed eller type, og at det dermed er begrænset, hvad den kan fortælle os om løn- og pensionsniveauerne;
- AD. der henviser til, at varigheden af karrieren har en direkte indvirkning på forskellen i pension, at kvinders karriere i gennemsnit er mere end ti år kortere end mænds, og at forskellen i pension for kvinder med en karriere på under 14 år er dobbelt så stor (64 %) som for kvinder med en længere karriere (32 %);
- AE. der henviser til, at kvinder er mere tilbøjelige end mænd til at afbryde karrieren, tage atypiske former for beskæftigelse, arbejde på deltid (32 % af kvinderne mod 8,2 % af mændene) eller ulønnet, især når de passer børn og slægtninge og næsten er eneansvarlige for pasningen og det huslige arbejde på grund af de vedvarende uligheder mellem kønnene, idet alt dette skader deres pensioner;
- AF. der henviser til, at investering i skoler, førskoleundervisning, universiteter og ældrepleje kan bidrage til at skabe en bedre balance mellem arbejde og privatliv og på lang sigt ikke alene kan føre til, at der skabes arbejdspladser, men også til, at kvinder opnår beskæftigelse af høj kvalitet og får mulighed for at blive på arbejdsmarkedet i længere tid, hvilket på lang sigt vil have en positiv indvirkning på deres pensioner;

Onsdag den 14. juni 2017

- AG. der henviser til, at uformel pleje er en hjørnesteen i vores samfund og i vidt omfang udføres af kvinder, og at denne ubalance bliver afspejlet i den kønsbestemte forskel i pension; der henviser til, at denne form for usynligt arbejde ikke anerkendes i tilstrækkelig grad, navnlig i forbindelse med pensionsrettigheder;
- AH. der henviser til, at der fortsat er en stor lønforskel mellem kvinder og mænd i EU, som i 2014 lå på 16,3 % og bl.a. skyldes diskrimination og kønsopdeling, der medfører en overrepræsentation af kvinder i sektorer, hvor lønniveauet er lavere end i andre, der hovedsageligt er domineret af mænd; der henviser til, at andre faktorer såsom karriereafbrydelser eller ufrivilligt deltidsarbejde for at kombinere arbejde og familieliv, stereotyper, undervurdering af kvinders arbejde og forskelle i uddannelse og erhvervs erfaring også bidrager til lønforskellen mellem kvinder og mænd;
- AI. der henviser til, at EU's mål om at opnå passende social beskyttelse er nedfældet i artikel 151 i TEUF; der henviser til, at EU derfor bør støtte medlemsstaterne ved at fremsætte henstillinger om forbedring af beskyttelsen af ældre, der er berettigede til pension som følge af deres alder eller personlige situation;
- AJ. der henviser til, at styrkelsen af forbindelsen mellem bidrag og ydelser sammen med den stadig større betydning af anden og tredje søjle ordninger pensionssystemer har tendens til at overføre risikoen for kønsspecifikke faktorer i pensionsforskellen til private aktører;
- AK. der henviser til, at der hverken er gennemført en forudgående eller en efterfølgende kønsspecifik konsekvensanalyse med henblik på de pensionssystemreformer, der er beskrevet i Kommissionens hvidbog om pensioner fra 2012;
- AL. der henviser til, at medlemsstaterne har enekompetence hvad angår tilrettelæggelsen af offentlige socialsikringsystemer og pensionssystemer; der henviser til, at EU hovedsageligt har en støttende beføjelse på området pensionsordninger, jf. især artikel 153 i TEUF;

Generelle bemærkninger

1. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at udvikle en strategi til at udrydde forskelle i pension mellem mænd og kvinder i EU og hjælpe dem med at fastlægge retningslinjer i denne henseende;
2. bifalder og støtter Rådets opfordring til et nyt initiativ fra Kommissionen, der fastlægger en strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd for 2016-2020, til at dette får form af en meddelelse, som det har været tilfældet med tidligere strategier, og til at EU's strategiske engagement i ligestilling styrkes, idet det knyttes tæt til Europa 2020-strategien;
3. mener, at denne strategi ikke blot skal sigte mod at afhjælpe virkningerne af pensionsforskellen på medlemsstatsniveau, navnlig for de mest sårbare grupper, men også mod at forhindre den i fremtiden ved at bekæmpe dens grundlæggende årsager, såsom uligheder mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet med hensyn til løn, karriereudvikling og muligheder for fuldtidsarbejde, samt kønsopdelingen på arbejdsmarkedet; tilskynder i denne forbindelse til mellemstatslig dialog og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne;
4. understreger, at der er behov for en mangesidet tilgang med en kombination af aktioner under forskellige politikker, der har til formål at forbedre ligestillingen mellem mænd og kvinder, for at gennemføre strategien, som skal tilslutte sig en livscyklustilgang til pension, som tager hensyn til en persons samlede arbejdsliv, og at tage fat på ulighederne mellem mænd og kvinder hvad angår beskæftigelse, karriere og muligheder for at betale pensionsbidrag og på de uligheder, der følger af organiseringen af pensionssystemerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at følge op på Rådets konklusioner af 18. juni 2015 med titlen »Lige indkomstmuligheder for kvinder og mænd: Udligning af den kønsbestemte forskel i pension«;
5. henleder opmærksomheden på den vigtige rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller i drøftelserne af spørgsmål vedrørende mindsteløn, samtidig med at nærhedsprincippet overholdes; understreger den vigtige rolle, som kollektive overenskomstforhandlinger og fagforeninger spiller med hensyn til at sikre, at de ældre har adgang til offentlige pensioner i overensstemmelse med principperne om solidaritet mellem generationerne og ligestilling mellem kønnene; understreger, at det er vigtigt at tage behørigt hensyn til arbejdsmarkedets parter, når der træffes politiske afgørelser om at ændre

Onsdag den 14. juni 2017

væsentlige retlige aspekter af betingelserne for at opnå pensionskrav; opfordrer EU og medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og ligestillingsorganisationerne at udarbejde og gennemføre en politik, som skal fjerne de kønsbestemte lønforskelle; henstiller, at medlemsstaterne regelmæssigt foretager en kortlægning af lønsituationen som et supplement til denne indsats;

6. opfordrer medlemsstaterne til at indføre respektfulde og fattigdomsforebyggende foranstaltninger for arbejdstagere, hvis helbred ikke gør det muligt for dem at arbejde frem til den lovbestemte pensionsalder; mener, at ordninger med tidlig pensionering fortsat bør gælde for arbejdstagere, der udsættes for belastende eller farlige arbejdsforhold; mener, at en forøgelse af beskæftigelsesfrekvensen ved hjælp af kvalitetsjob kunne bidrage til at begrænse den fremtidige stigning i antallet af personer, der er ude af stand til at arbejde indtil den lovbestemte pensionsalder, og dermed til at lette den finansielle byrde i forbindelse med aldring;

7. er dybt bekymret over den indvirkning, som de landespecifikke henstillinger, der er fremkaldt af de økonomiske stramninger, har haft på pensionsordningerne og deres bæredygtighed og adgangen til bidragsbaserede pensioner i et stigende antal medlemsstater, og over disse henstillingers negative indvirkning på indkomstniveauer og de sociale overførsler, der er nødvendige for at udrydde fattigdom og social udstødelse;

8. understreger, at nærhedsprincippet også skal overholdes nøje i forbindelse med pensioner;

Evaluerings og bevidstgørelse med henblik på bedre at bekæmpe forskellen i pension

9. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til fortsat at undersøge den kønsbestemte pensionsforskel og til at samarbejde med Eurostat og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) med henblik på at udvikle formelle og pålidelige indikatorer for den kønsbestemte pensionsforskel og kortlægge de forskellige faktorer, der ligger bag den, med henblik på at overvåge den og fastlægge klare reduktionsmål og til at aflægge rapport til Europa-Parlamentet; opfordrer medlemsstaterne til at give Eurostat årlige statistikker om den kønsbestemte lønforskel og den kønsbestemte pensionsforskel for at gøre det muligt at vurdere udviklingen i hele EU og løsningsmodeller;

10. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig vurdering af, hvilke virkninger henstillingerne i hvidbogen fra 2012 om pensioner, der har til formål at bekæmpe årsagerne til pensionsforskellene, har for de mest sårbare grupper, især kvinder, og at etablere en formel indikator for den kønsbestemte pensionsforskel og gennemføre systematisk overvågning; efterlyser passende evaluering af henstillingerne eller de foranstaltninger, der hidtil er blevet truffet, samt overvågning af deres kønsspecifikke konsekvenser; opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af kønsopdelte statistikker og kønsopdelt forskning for at styrke overvågningen og evalueringen af virkningerne af pensionsreformer på kvinders velfærd og velvære;

11. opfordrer medlemsstaterne til at fremme bekæmpelsen af denne forskel i deres socialpolitik gennem bevidstgørelse af beslutningstagerne på området og udvikling af programmer med henblik på at oplyse kvinder bedre om konsekvenserne af dette fænomen og udstyre dem med nogle værktøjer til at lægge strategier til finansiering af deres pensionering, der er varige, bæredygtige og skræddersyet til deres specifikke behov, samt om adgangen for kvinder til pensioner under anden og tredje søjle, især i kvindedominerede sektorer, hvor udnyttelsen heraf kan være lav; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe større offentlig opmærksomhed om ligeløn og forskellen i pension og direkte og indirekte forskelsbehandling af kvinder på arbejdspladsen;

12. gentager, at det er nødvendigt med klare harmoniserede definitioner med henblik på at gøre det lettere at foretage en sammenligning på EU-plan af udtryk som »kønsbestemt lønforskel« og »kønsbestemt pensionsforskel«;

13. opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til at fremme undersøgelser af kønsforskellenes virkninger for kvinders pension og økonomiske uafhængighed, idet der tages hensyn til spørgsmål som f.eks. befolkningens aldring, kønsbestemte forskelle i sundhedstilstand og forventet levetid, ændrede familiestrukturer og stigningen i antallet af personer, der bor alene, og forskellene i kvinders personlige situationer; opfordrer også til, at der udarbejdes mulige strategier til at sætte en stopper for den kønsbestemte pensionsforskel;

Onsdag den 14. juni 2017

Reducere ulighederne med hensyn til muligheder for at betale pensionsbidrag

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at EU-lovgivningen om indirekte og direkte kønsdiskriminering bliver gennemført korrekt, og at fremskridtene i så henseende overvåges systematisk, idet der indledes traktatbrudsprocedurer i tilfælde af manglende overholdelse, og at den eventuelt bliver revideret med henblik på at sikre, at mænd og kvinder i lige høj grad er i stand til at betale pensionsbidrag;

15. fordømmer på det kraftigste den kønsbestemte lønforskel og dens »uforklarlige« komponent, der skyldes forskelsbehandling på arbejdspladsen, og gentager sin opfordring til, at direktiv 2006/54/EF, som kun er blevet klart og tilstrækkeligt gennemført i to medlemsstater, bliver revideret for at fremme ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og løn, under anvendelse af princippet om lige løn for lige arbejde mellem kvinder og mænd, der har været garanteret af traktaten siden grundlæggelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF);

16. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at princippet om ikke-forskelsbehandling og lighed anvendes på arbejdsmarkedet og i forbindelse med adgangen til beskæftigelse, og navnlig til at træffe socialsikringsforanstaltninger med henblik på at sikre, at kvinders løn og ret til sociale ydelser, herunder pension, er i overensstemmelse med princippet om ligeløn for lige arbejde eller for arbejde af samme værdi; opfordrer medlemsstaterne til at indføre passende foranstaltninger til at begrænse overtrædelser af princippet om lige løn for mænd og kvinder for lige arbejde eller for arbejde af samme værdi;

17. opfordrer indtrængende medlemsstaterne, arbejdsgiverne og fagforeningsbevægelserne til at udarbejde og implementere brugbare, specifikke job-evalueringsredskaber, der kan bidrage til at fastslå, hvad der er arbejde af ensartet værdi, og dermed sikre lige løn og følgelig lige pensioner fremover for mænd og kvinder; tilskynder virksomhederne til at gennemføre årlige ligelønsrevisioner, offentliggøre oplysningerne med henblik på maksimal gennemsigtighed og reducere lønforskellen mellem mænd og kvinder;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe den horisontale og vertikale kønsopdeling på arbejdsmarkedet ved at fjerne kønsbestemte uligheder og forskelsbehandling i forbindelse med beskæftigelse og navnlig gennem uddannelse og oplysning at tilskynde piger og kvinder til at vælge fag og karrierer i innovations- og vækstsektorerne, som i dag primært er domineret af mænd på grund af sejlivede stereotyper;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give kvinder øgede incitamenter til at arbejde længere og med kortere afbrydelser for at øge deres økonomiske uafhængighed både i dag og i fremtiden;

20. minder om vigtigheden af, at det, i forbindelse med at ansvaret i stigende grad overføres fra pensionssystemerne til ordninger med privat finansiering, sikres, at adgangen til de finansielle tjenesteydelser, der er omfattet af direktiv 2004/113/EF, er ikke-diskriminerende og baseret på ikke-kønsopdelte aktuariemæssige kriterier; bemærker, at anvendelse af reglen om kønsneutralitet vil bidrage til at mindske den kønsbestemte pensionsforskel; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge gennemsigtigheden, adgangen til oplysninger og visheden for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordningers medlemmer og pensionsmodtagere under hensyntagen til EU's principper om ikke-forskelsbehandling og ligestilling mellem kønnene;

21. understreger, at Den Europæiske Unions Domstol klart har givet udtryk for, at arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger skal betragtes som løn, og at princippet om ligebehandling således også finder anvendelse på disse ordninger;

22. opfordrer medlemsstaterne til at være særlig opmærksomme på kvinder, som ofte ikke har optjent pensionsrettigheder og derfor mangler økonomisk uafhængighed, især hvis de er skilt;

Reducere ulighederne mellem mænd og kvinder med hensyn til karriereforløb

23. glæder sig over, at Kommissionen har reageret på dets opfordring til at forbedre indsatsen for at forene arbejdsliv og privatliv ved hjælp af ikke-lovgivningsmæssige forslag og et lovgivningsforslag, som skaber flere former for orlov med henblik på at imødegå udfordringerne i det 21. århundrede; understreger, at de forslag, Kommissionen har fremsat, er et godt grundlag for at opfylde de europæiske borgeres forventninger; opfordrer alle institutioner til at gennemføre denne pakke så hurtigt som muligt;

Onsdag den 14. juni 2017

24. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde og håndhæve lovgivningen om barselsrettigheder, så kvinder ikke stilles ugunstigt med hensyn til pension, fordi de er blevet mødre i løbet af deres arbejdsliv;

25. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at give arbejdstagere mulighed for at forhandle frivillige fleksible arbejdsordninger, herunder »smart working«, i overensstemmelse med national praksis og uafhængigt af børnenes alder eller familiemæssige situation, med henblik på at gøre det muligt for kvinder og mænd at forene familie- og arbejdsliv, så de ikke tvinges til at prioritere det ene frem for det andet, når de har påtaget sig pasnings- og omsorgsansvar;

26. noterer sig Kommissionens forslag om plejeorlov i direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og minder om sin opfordring til passende aflønning og social beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at indføre »plejekreditter«, der bygger på udveksling af bedste praksis, for både kvinder og mænd med det formål at kompensere for karriereafbrydelser med henblik på uformel pleje af familiemedlemmer og perioder med formel plejeorlov, f.eks. barsels-, fædre- og forældreorlov, og at medregne dem på en fair måde ved beregningen af pensionsrettigheder; mener, at disse kreditter bør tildeles for en kort, fast periode for ikke at grundfæste stereotyper og uligheder yderligere;

27. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde strategier for anerkendelse af betydningen af uformel pleje udført af familiemedlemmer og andre omsorgsafhængige personer og en rimelig fordeling heraf mellem kvinder og mænd, da en mangel herpå er en potentiel årsag til karriereafbrydelser og usikre ansættelsesforhold for kvinder og dermed kan skade deres pensionsrettigheder; understreger i denne forbindelse vigtigheden af incitamentter for mænd til at benytte sig af deres forældre- og fædreorlov;

28. opfordrer medlemsstaterne til at muliggøre overførsel af arbejdstageren tilbage til en sammenlignelig arbejdsordning efter barsels- eller forældreorlov;

29. påpeger, at der ikke kan opnås en ordentlig balance mellem arbejds- og privatliv for mænd og kvinder, medmindre der findes lokale, prismæssigt overkommelige og tilgængelige pasningsfaciliteter af høj kvalitet for børn, ældre og andre plejekrævende personer, og uden at der tilskyndes til ligelig fordeling af ansvar, omkostninger og pleje; opfordrer medlemsstaterne til at øge investeringerne i tjenesteydelser til børn, understreger behovet for adgang til børnepasningsfaciliteter i landdistrikterne og opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i etableringen af sådanne faciliteter i en form, der er tilgængelig for alle, herunder gennem tildeling af disponible EU-midler; opfordrer medlemsstaterne til ikke alene at opfylde Barcelonamålene ved førstkommende lejlighed og senest inden udgangen af 2020, men også at fastlægge tilsvarende mål for langtidsplejeydelser, idet der samtidig gives valgfrihed til familier, der foretrækker en anden børnepasningsmodel; lykønsker de medlemsstater, som allerede har opfyldt de to sæt mål;

Pensionssystemers indvirkning på forskellen i pension

30. opfordrer medlemsstaterne til på grundlag af pålidelige og sammenlignelige data at vurdere deres pensionssystemers indvirkning på forskellen i pension og de underliggende faktorer med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling og skabe gennemsigtighed i medlemsstaternes pensionssystemer;

31. understreger, at der for så vidt angår pensionssystemers bæredygtighed skal tages højde for de udfordringer, der stilles af demografiske ændringer, den aldrende befolkning, fødselshyppigheden og forholdet mellem antallet af erhvervsaktive personer og antallet af personer med en pensionsberettigende alder; minder om, at sidstnævnte personers situation i høj grad afhænger af det antal år, hvor de har arbejdet og betalt bidrag;

32. opfordrer i betragtning af stigningen i den forventede levealder i EU medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre de nødvendige strukturelle ændringer af pensionssystemerne for at sikre bæredygtige sociale sikringsordninger;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til nærmere at undersøge den potentielle indvirkning på forskellen i pension af et skift fra lovpligtige offentlige pensionsordninger til mere fleksible systemer i arbejdsmarkedsmarkedsbaserede og private ordninger for pensionsbidrag, det være sig med hensyn til beregning af pensionsbidragsperioden eller gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet;

Onsdag den 14. juni 2017

34. advarer om den risiko for ligestillingen, som ligger i skift fra socialsikringspensioner til personligt finansierede pensioner, eftersom de personlige pensioner er baseret på individuelle bidrag og ikke kompenserer for perioder, der er tilbragt med pasning af børn og andre i familien, der ikke kan klare sig selv, eller perioder med arbejdsløshed, sygdom eller handicap; påpeger, at reformer af pensionssystemet, der knytter sociale ydelser sammen med vækst og med situationen på arbejdsmarkedet og de finansielle markeder, kun fokuserer på makroøkonomiske aspekter og ikke tager hensyn til det sociale formål med pensioner;

35. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne de elementer i deres pensionssystemer og i de gennemførte reformer, der øger pensionsskævheder (især kønsbestemte skævheder såsom de eksisterende pensionsforskelle), idet de tager hensyn til de kønsspecifikke virkninger af alle fremtidige pensionsreformer, samt til at gennemføre foranstaltninger til afhjælpning af denne forskelsbehandling; understreger, at eventuelle ændringer af politikken vedrørende pensioner bør måles i forhold til deres indvirkning på den kønsbestemte forskel med en specifik analyse, hvorved konsekvenserne af de foreslåede ændringer for henholdsvis mænd og kvinder sammenlignes, og at dette bør være et element i planlægning, udformning, gennemførelse og evaluering af den offentlige politik;

36. opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis med henblik på at kortlægge de mest effektive korrigerende mekanismer og mekanismer til bekæmpelse af de faktorer, der fremmer forskellen i pension;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre kønsneutrale livslange takster i pensionsordninger og godskrivninger af omsorgsperioder såvel som for afledte ydelser, således at kvinder kan få samme pensionsydelser for samme bidrag, selv om de forventes at leve længere end mænd, og for at sikre, at kvinders forventede levetid ikke benyttes som en undskyldning for forskelsbehandling, nærmere bestemt til pensionsberegningen;

38. opfordrer til en revision af de incitamenter, der er til rådighed i henhold til skatte- og pensionssystemerne, og af deres indvirkning på de kønsbestemte pensionsforskelle, med særligt fokus på husholdninger med enlige mødre; opfordrer også til, at incitamenter, der virker mod hensigten, og individualiseringen af rettigheder afskaffes;

39. understreger den vigtige rolle, som efterladtepension spiller i beskyttelsen af mange ældre kvinder mod den højere risiko, som de har for at blive ramt af fattigdom og social udstødelse, sammenlignet med ældre mænd; opfordrer medlemsstaterne til om nødvendigt at reformere deres ordninger for efterladtepensioner og enkepensioner med henblik på ikke at straffe ugifte kvinder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge virkningerne af forskellige systemer med efterladtepension i lyset af det store antal skilsmisser, fattigdommen blandt ugifte par og den sociale udstødelse blandt ældre kvinder og til at overveje at tilvejebringe retlige instrumenter, der kan sikre deling af pensionsrettigheder i skilsmissetilfælde;

40. understreger den kendsgerning, at alle mennesker har ret til en offentlig pension, der er tilgængelig for alle, og minder om, at artikel 25 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder tillægger ældre ret til et værdigt og uafhængigt liv, og om, at chartrets artikel 34 anerkender retten til sociale sikringsydelser og sociale tjenester, der sikrer beskyttelse i tilfælde af graviditet, sygdom, arbejdsulykker, langvarigt plejebehov, alderdom eller arbejdsløshed; påpeger betydningen af offentlige sociale sikringsystemer, der finansieres ved hjælp af bidrag, som et centralt element i en passende pensionsordning;

41. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at både mænd og kvinder har mulighed for at opnå fulde bidragsperioder, og ligeledes til at sikre alles ret til pension, med henblik på at fjerne pensionsforskellene ved at bekæmpe kønsbaseret forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, tilpasse uddannelse og karriereplanlægning, forbedre balancen mellem arbejdsliv og privatliv og øge investeringerne i børnepasning og ældrepleje; mener, at det ligeledes er relevant at indføre forsvarlige bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, der tager hensyn til kønsspecifikke erhvervsbetingede risici og psykosociale risici, investering i offentlige arbejdsformidlingstjenester, der kan vejlede kvinder i alle aldre i deres søgen efter beskæftigelse, og at indføre fleksible regler for overgangen fra arbejde til pensionering;

Onsdag den 14. juni 2017

42. påpeger, at FN's Komité for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder i sin generelle kommentar nr. 16 (2005) om mænds og kvinders lige ret til at nyde godt af alle økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder angiver kravene i artikel 3 i relation til artikel 9 i ICESCR (den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder), herunder kravet om at udligne forskellene i den obligatoriske pensionsalder for både mænd og kvinder og om at sikre, at kvinder på lige vis nyder godt af offentlige og private pensionsordninger;

o

o o

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0261

2016-rapport om Serbien**Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Serbien (2016/2311(INI))**

(2018/C 331/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 19. og 20. juni 2003 i Thessaloniki om udsigterne for de vestlige balkanlandes tiltrædelse af Den Europæiske Union,
- der henviser til Rådets afgørelse 2008/213/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Serbien, og om ophævelse af afgørelse 2006/56/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens udtalelse af 12. oktober 2011 om Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union (C(2011)1208), Rådets afgørelse af 2. marts 2012 om at give Serbien status som kandidatland og Det Europæiske Råds afgørelse af 27.-28. juni 2013 om at indlede forhandlinger med Serbien,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Republikken Serbien, som trådte i kraft den 1. september 2013,
- henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244(1999), til den vejledende udtalelse af 22. juli 2010 fra Den Internationale Domstol om Kosovos uafhængighedserklærings overensstemmelse med folkeretten og til FN's Generalforsamlings resolution 64/298 af 9. september 2010, som tager indholdet af udtalelsen fra Den Internationale Domstol til efterretning og udtrykker tilfredshed med EU's beredvillighed til at fremme dialogen mellem Serbien og Kosovo,
- der henviser til erklæringen og henstillingerne fra det femte møde i Stabiliserings- og Associeringsudvalget EU-Serbien den 22.-23. september 2016,
- der henviser til rapporten om erhvervs- og industripolitik, som det blandede rådgivende civilsamfundsudvalg EU-Serbien vedtog den 7. oktober 2016,
- der henviser til den endelige rapport fra OSCE/ODHIR om den begrænsede valgobservation i forbindelse med det tidlige parlamentsvalg i Serbien den 29. juli 2016,
- der henviser til Kommissionens rapport for 2016 om Serbien af 9. november 2016 (SWD(2016)0361),
- der henviser til Kommissionens vurdering af det økonomiske reformprogram i Serbien (2016-2018) (SWD(2016) 0137),
- der henviser til de fælles konklusioner fra den økonomiske og finansielle dialog mellem EU og landene i det vestlige Balkan og Tyrkiet af 26. maj 2016 (9500/2016),
- der henviser til formandskabets konklusioner af 13. december 2016,
- der henviser til det tredje møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Serbien den 13. december 2016,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2016 om rapport for 2015 om Serbien ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 46.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0046.

Onsdag den 14. juni 2017

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0063/2017),
- A. der henviser til, at Serbien som ethvert andet land, der ønsker at blive medlem af EU, skal vurderes ud fra dets egne resultater med hensyn til opfyldelse, gennemførelse og overholdelse af det samme sæt af kriterier, og til, at kvaliteten af og engagementet i gennemførelsen af de nødvendige reformer afgør tidsplanen for tiltrædelsen;
- B. der henviser til, at Serbiens fremskridt i forhold til retsstatskapitlerne 23 og 24 og i processen med at normalisere forbindelserne med Kosovo i henhold til kapitel 35 fortsat er afgørende for forhandlingsprocessens overordnede tempo i overensstemmelse med forhandlingsrammen;
- C. der henviser til, at Serbien har taget væsentlige skridt i retning af en normalisering af forbindelserne med Kosovo, hvilket har givet sig udslag i den første aftale om principperne for en normalisering af forbindelserne af 19. april 2013 og i aftalerne fra august 2015, men at der stadig skal gøres meget i denne henseende; der henviser til, at der er presserende behov for yderligere skridt for at tackle, gøre fremskridt med og få løst alle udestående problemstillinger mellem de to lande;
- D. der henviser til, at Serbien fortsat er fast besluttet på at skabe en fungerende markedsøkonomi og har fortsat gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen (SAA);
- E. der henviser til, at gennemførelsen af den retlige ramme for beskyttelse af mindretal mangler at blive sikret fuldt ud, navnlig inden for områderne uddannelse, sprogbrug, adgang til medier og gudstjenester på mindretalssprog samt passende politisk repræsentation af nationale mindretal på lokalt, regionalt og nationalt niveau;
1. glæder sig over indledningen af forhandlingerne om kapitel 23 (Retsvæsen og grundlæggende rettigheder) og 24 (Retfærdighed, frihed og sikkerhed) som er de centrale kapitler i EU's tilgang til udvidelse på grundlag af retsstatsprincippet, eftersom fremskridt inden for disse kapitler fortsat er afgørende for forhandlingsprocessens overordnede tempo; glæder sig over åbningen af kapitel 32 (Finanskontrol) og 35 (Andre spørgsmål), indledningen af forhandlingerne om kapitel 5 (Offentlige udbud) og indledningen af og den foreløbige afslutning på forhandlingerne om kapitel 25 (Videnskab og forskning), indledningen af forhandlingerne om kapitel 20 (Erhvervs- og industripolitik) og indledningen og den foreløbige afslutning på forhandlingerne om kapitel 26 (Uddannelse og kultur); ser frem til åbningen af yderligere kapitler, der er blevet teknisk forberedt;
 2. glæder sig over Serbiens fortsatte interesse i at blive integreret i EU og dets konstruktive og velforberedte tilgang til forhandlingerne, som er et klart tegn på beslutsomhed og politisk vilje; opfordrer Serbien til fortsat aktivt at fremme og formidle denne strategiske beslutning blandt de serbiske borgere, herunder ved at fremme en øget bevidsthed hos dem om den finansiering fra EU's budget, der sendes til Serbien; anmoder de serbiske myndigheder om at afholde sig fra EU-fjendtlig retorik og EU-fjendtlige meddelelser rettet mod offentligheden; fremhæver behovet for informerede, gennemsigtige og konstruktive debatter om EU, dets institutioner og betydningen af medlemskab; bemærker forbedringer i dialogen med og de offentlige høringer af relevante interessenter og civilsamfundet samt deres engagement i EU-integrationsprocessen;
 3. understreger, at en omhyggelig gennemførelse af reformer og politikker fortsat er en central indikator for en vellykket integrationsproces; roser vedtagelsen af det reviderede nationale program for indførelse af gældende EU-ret; opfordrer Serbien til at forbedre planlægningen, koordineringen og overvågningen af gennemførelsen af ny lovgivning og nye politikker, etablere en tilstrækkelig og effektiv forvaltningsmæssig kapacitet samt til at gøre sig yderligere bestræbelser på at sikre en systematisk inddragelse af civilsamfundet i politikdialoger, herunder i tiltrædelsesprocessen, som et middel til at forbedre standarderne for demokratisk regeringsførelse; glæder sig over de fortsatte initiativer fra regeringens kontor for samarbejde med civilsamfundet med sigte på at forbedre samarbejdet mellem staten og civilsamfundet;
 4. konstaterer forsinkelser i absorptionen af førtiltrædelsesbistanden, bl.a. på grund af de utilstrækkelige institutionelle rammer; opfordrer indtrængende myndighederne til at bestrebe sig på at finde positive eksempler og bedste praksis blandt medlemsstaterne; understreger, at det er nødvendigt at etablere et mere effektivt og sammenhængende institutionelt system på nationalt, regionalt og lokalt plan med henblik på absorption af IPA (instrumentet til førtiltrædelsesbistand) og andre disponible midler;

Onsdag den 14. juni 2017

5. glæder sig over de fremskridt, Serbien har gjort med hensyn til udvikling af en fungerende markedsøkonomi, og forbedringen af den økonomiske situation generelt i landet; understreger, at Serbien har gjort gode fremskridt med hensyn til afhjælpning af visse politiske svagheder, navnlig hvad angår budgetunderskuddet, som nu er under det niveau, der blev fastlagt i Maastrichtkriterierne; understreger, at vækstudsigterne er blevet bedre, og at de indenlandske og udenlandske underskud er blevet nedbragt; glæder sig over, at der er sket fremskridt med omstruktureringen af offentligt ejede virksomheder, navnlig inden for områderne energi og jernbanetransport, og understreger betydningen af, at de forvaltes professionelt for at gøre dem mere effektive, konkurrencedygtige og økonomiske; fremhæver betydningen af beskæftigelsen i den offentlige sektor i Serbien og vigtigheden af, at arbejdstagernes rettigheder respekteres;

6. noterer sig resultatet af præsidentvalget, der blev afholdt den 2. april 2017; fordømmer kraftigt den retorik, der blev anvendt af regeringsembudsmand og regeringsvenlige medier mod andre præsidentkandidater; beklager kandidaternes ulige adgang til medierne under valgkampen og parlamentets ferie under valgkampen, som betød, at der ikke var noget offentligt forum for oppositionspolitikere; opfordrer myndighederne til grundigt at undersøge påstandene om forskellige former for uregelmæssigheder, vold og intimidering i forbindelse med valget; anerkender de demonstrationer, der fandt sted på det pågældende tidspunkt i forskellige serbiske byer, og tilskynder myndighederne til at overveje deres krav i tråd med de demokratiske standarder og den demokratiske ånd;

7. understreger, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) spiller en altafgørende rolle for Serbiens økonomi, og anmoder Serbien om yderligere at forbedre erhvervs klimaet for den private sektor; opfordrer den serbiske regering og EU-institutionerne til at udvide deres finansieringsmuligheder for SMV'er, navnlig inden for IT og digital økonomi; roser Serbiens indsats i forbindelse med tosporet uddannelse og erhvervsuddannelse for at tackle ungdomsarbejdsløsheden og fremhæver betydningen af, at der tilrettelægges uddannelse, som er mere i overensstemmelse med arbejdsmarkedets efterspørgsel; tilskynder Serbien til at fremme iværksætteri, navnlig blandt unge; bemærker de ugunstige demografiske tendenser og fænomenet »hjerneflugt« og opfordrer Serbien til at indføre nationale programmer med henblik på at fremme beskæftigelse for unge;

8. udtrykker tilfredshed med afviklingen af parlamentsvalget den 24. april 2016, der blev vurderet positivt af de internationale observatører; opfordrer myndighederne til fuldt ud at imødekomme henstillingerne fra OSCE/ODIHR's valgobservationsmission, navnlig hvad angår tendentios mediedækning, uberettigede fordele til indehavere af mandater, og sløring af sondringer mellem statslige og partirelaterede aktiviteter, registreringsprocessen og den manglende gennemsigtighed i finansieringen af politiske partier og af valgkampen; understreger, at finansieringen af politiske partier skal være i overensstemmelse med de højeste internationale standarder; opfordrer myndighederne til grundigt at efterforske de påstande om uregelmæssigheder, vold og intimidering, der blev fremsat under valgprocessen; opfordrer Serbien til at sikre retfærdige og frie valg i april 2017;

9. bemærker, at premierminister Aleksandar Vučić fik 55,08 % af stemmerne ved præsidentvalget den 2. april 2017; understreger, at en delegation bestående af flere partier fra Europarådets Parlamentariske Forsamling (PACE) observerede valget, og at OSCE/ODIHR sendte en valg vurderingsmission;

10. gentager sin opfordring til Serbien om i overensstemmelse med betingelserne for dets kandidatstatus gradvis at tilpasse sin udenrigs- og sikkerhedspolitik til EU's, herunder landets politik over for Rusland; finder gennemførelsen af fælles serbisk-russiske militærøvelser beklagelig; er bekymret over tilstedeværelsen af russiske flyfaciliteter på militærbasen i Nis; beklager, at Serbien i december 2016 var et af de 26 lande, som ikke støttede De Forenede Nationers resolution om Krim, hvori der blev krævet en international observationsmission vedrørende menneskerettighedssituationen på halvøen; glæder sig over Serbiens vigtige bidrag til en række af EU's FSFP-missioner og -operationer (EUTM Mali, EUTM Somalia, EUNAVFOR Atalanta, EUTM RCA) og dets fortsatte deltagelse i internationale fredsbevarende operationer; tilskynder kraftigt til og støtter, at Serbien forhandler om tiltrædelse af WTO;

11. giver udtryk for sin anerkendelse af Serbiens konstruktive og humanitære tilgang til migrationskrisen; anmoder Serbien om også at fremme denne konstruktive tilgang over for dets nabolande; ser positivt på, at Serbien har gjort en betydelig indsats for at sikre, at tredjelandsborgere får husly og humanitære forsyninger med støtte fra EU og det internationale samfund; understreger, at Serbien bør vedtage og gennemføre en ny asylov; opfordrer de serbiske myndigheder til fortsat at yde grundlæggende tjenester, såsom passende boliger, mad, sanitetsforhold og sundhedspleje, til

Onsdag den 14. juni 2017

alle flygtninge og migranter; opfordrer Kommissionen og Rådet til at fortsætte støtten til Serbien i forbindelse med håndteringen af migrationsproblemerne og til nøje at overvåge anvendelsen af økonomisk støtte til organiseringen og håndteringen af migrationsstrømmene; tilskynder Serbien til at fastholde den faldende tendens i antallet af asylansøgere, der ankommer til EU fra Serbien; opfordrer Serbien til at respektere asylansøgers rettigheder i Serbien fuldt ud og sikre, at uledsagede mindreårige og mindreårige, der er blevet adskilt fra deres ledsagere, identificeres og beskyttes; opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet vedrørende migration med alle landene på Vestbalkan for at sikre, at europæiske og internationale normer og standarder følges;

Retsstatsforhold

12. bemærker, at retsvæsenets uafhængighed ikke er sikret i praksis, selv om der er sket visse fremskridt på domstolsområdet — navnlig arbejdet med at harmonisere retspraksis og fremme af ansættelse på grundlag af kvalifikationer — og at dette forhindrer dommere og anklagere i at gennemføre den lovgivning, der er vedtaget; opfordrer myndighederne til at bringe de forfatningsmæssige og lovgivningsmæssige rammer i overensstemmelse med europæiske standarder for at mindske den politiske indflydelse på ansættelsen og udnævnelsen af dommere og anklagere; understreger, at kvaliteten og effektiviteten af retsvæsenet og domstolsadgangen fortsat er begrænset af en ujævn fordeling af arbejdsbyrden, en ophobning af uafsluttede sager og manglen på gratis retshjælp, som det er nødvendigt at indføre; kræver, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme gennemføres i praksis;

13. er bekymret over de manglende fremskridt med bekæmpelsen af korruption og opfordrer indtrængende Serbien til at udvise klar politisk vilje til og engagement med hensyn til at løse dette problem, også ved at forbedre og fuldt ud håndhæve den retlige ramme; opfordrer Serbien til at fremskynde gennemførelsen af den nationale korruptionsbekæmpelsesstrategi og -handlingsplan og til at udarbejde en første resultatliste over efterforskning, retsforfølgelse og domfældelse for korruption på højt plan; glæder sig over fremskridtene med færdiggørelsen af lovforslaget om korruptionsbekæmpelsesagenturet og gennemførelsen af de aktiviteter med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af korruption, som er planlagt gennem det nyligt oprettede twinningprojekt med EU; opfordrer Serbien til at ændre og gennemføre afsnittet om økonomisk kriminalitet og korruption i straffelovgivningen med henblik på at etablere pålidelige og forudsigelige strafferetlige rammer; er bekymret over de gentagne lækager til medierne vedrørende igangværende efterforskninger; opfordrer de serbiske myndigheder til seriøst at efterforske en række højt profilerede sager, hvor journalister har fremlagt dokumentation for påståede uregelmæssigheder; gentager sin opfordring til en grundig reform af lovovertrædelsen embedsmisbrug og misbrug af en magtfuld stilling med henblik på at forhindre en eventuel forkert anvendelse eller vilkårlig fortolkning; understreger, at den overdrevne brug af bestemmelsen om embedsmisbrug i den private sektor er skadelig for erhvervs klimaet og hæmmer retssikkerheden; opfordrer Serbien til at sikre neutraliteten og kontinuiteten i den offentlige forvaltning;

14. glæder sig over Serbiens aktive rolle i det internationale og regionale politi- og retssamarbejde, fremskridtene med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og vedtagelsen af Serbiens første nationale evaluering af truslen fra alvorlig og organiseret kriminalitet; opfordrer Serbien til at øge indsatsen for at efterforske større kriminelle netværk, for at forbedre efterforskningen af økonomiske forhold, for at anvende efterretningsvirksomhed som grundlag for politiets arbejde og for at udvikle en solid resultatliste over endelige domfældelser; opfordrer Serbien til fuldt ud at gennemføre politiloven fra februar 2016, tilpasse sig EU's regler om konfiskering af kriminelle aktiver og oprette en sikker platform til udveksling af efterretninger mellem retshåndhævende organer; glæder sig over de nylige ændringer af loven om offentlig ejendom og understreger, at en gennemsigtig og ikkediskriminerende gennemførelse heraf skal sikres, og at der skal vedtages yderligere foranstaltninger med henblik på at skabe fuldstændig retssikkerhed for så vidt angår ejendomsret; efterlyser en yderligere indsats for at håndtere spørgsmålet om anvendelsesområde, gennemførelse og konsekvenser af loven om statslige myndigheders organisering og kompetencer i retssager om krigsforbrydelser; opfordrer myndighederne til at gøre noget ved sagerne om politiets overdrevne magtanvendelse over for borgere; har med bekymring noteret sig de kontroversielle hændelser i Beograds Savamala-distrikt, navnlig hvad angår ødelæggelsen af privat ejendom; udtrykker bekymring over, at der er gået et helt år uden nogen fremskridt i efterforskningen, og opfordrer til, at der hurtigt findes en løsning, og til et fuldstændigt samarbejde med de retlige myndigheder om efterforskningerne med henblik på at bringe gerningsmændene for en domstol; opfordrer det serbiske indenrigsministerium og Beograds myndigheder til fuldt ud at samarbejde med den offentlige anklager i denne sag; opfordrer myndighederne til at afholde sig fra beskyldninger, pression og angreb rettet mod medlemmer af borgerbevægelsen »Let's not drown Belgrade«;

Onsdag den 14. juni 2017

15. glæder sig over Serbiens aktive rolle i bekæmpelsen af terrorisme og minder om, at Serbien allerede i 2014 kriminaliserede udenlandske krigeres aktiviteter i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2178(2014); opfordrer indtrængende til, at den nationale strategi om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, som blev færdiggjort i marts 2016, vedtages; opfordrer Serbien til fuldt ud at efterleve henstillingerne i evalueringsrapporten fra Europarådets Ekspertkomité for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorismen (Moneyval), og navnlig henstillingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) om terrorfinansiering og hvidvaskning af penge; glæder sig over Serbiens fortsatte internationale og regionale samarbejde i forbindelse med narkotikabekæmpelse, men understreger, at der er behov for yderligere bestræbelser på at opspore og retsforfølge kriminelle netværk, som er involveret i menneskehandel; mener, at en regional strategi og øget samarbejde er afgørende for at tackle korruption og organiseret kriminalitet;

Demokrati

16. glæder sig over de skridt, der er taget for at forbedre åbenheden og høringsprocessen i parlamentet, bl.a. gennem offentlige høringer og regelmæssige møder med det nationale konvent om EU-integration, navnlig fordi de udgør vigtige elementer i forhandlingsproceduren; er fortsat bekymret over den hyppige anvendelse af hasteproceduren til vedtagelse af love; understreger, at den hyppige anvendelse af hasteprocedurer og sidsteøjebliksændringer af den parlamentariske dagsorden undergraver parlamentets effektivitet og kvaliteten af og gennemsigtigheden i lovgivningsprocessen, samtidig med at der ikke altid er mulighed for tilstrækkelig høring af interessenter og den brede offentlighed; understreger, at der er nødvendigt at skærpe parlamentets kontrol med den udøvende magt; opfordrer til bedre samordning på alle niveauer og omgående vedtagelse af parlamentets adfærdskodeks; beklager, at chefen for EU-delegationen i Serbien på grund af forstyrrelser ikke var i stand til at fremlægge Kommissionens rapport i det serbiske parlaments Udvalg om Europæisk Integration; understreger, at chefen for EU-delegationen bør have mulighed for at fremlægge denne rapport uden utilbørlige forhindringer, og at dette også vil gøre det muligt for det serbiske parlament at føre ordentligt tilsyn med tiltrædelsesprocessen;

17. henviser til, at det er nødvendigt at ændre forfatningen for i fuld udstrækning at tage hensyn til henstillingerne fra Venedigkommissionen, navnlig hvad angår parlamentets rolle i forbindelse med udnævnelse af dommere, de politiske partiers kontrol over parlamentsmedlemmernes mandat, centrale institutioners uafhængighed og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder;

18. glæder sig over vedtagelsen af reformprogrammet for offentlig økonomisk forvaltning, e-forvaltningstrategien, strategien for lovgivningsmæssig reform og politisk beslutningstagning, nye love om almindelige forvaltningsprocedurer, lønninger for offentligt ansatte og tjenestemænd i provins- og lokalforvaltningerne; henviser til, at gennemførelsen af handlingsplanen for reformen af den offentlige forvaltning er gået for langsomt på visse områder, og at der ikke er gjort nogen som helst fremskridt med hensyn til ændring af lovrammerne for tjenestemænd i centraladministrationen; understreger, at der er behov for en øget indsats for at professionalisere og afpolitiserer forvaltningen yderligere og for at gøre ansættelses- og afskedigelsesprocedurerne mere gennemsigtige;

19. gør på ny opmærksom på betydningen af uafhængige reguleringsorganer som Ombudsmanden, kommissæren med ansvar for information af offentlig betydning og beskyttelse af personoplysninger, Statsrevisorerne, Korruptionsbekæmpelsesagenturet og Rådet for Korruptionsbekæmpelse med hensyn til at sikre kontrol med og ansvarliggørelse af den udøvende magt; fremhæver behovet for gennemsigtighed og ansvarlighed i de statslige institutioner; opfordrer myndighederne til at beskytte disse reguleringsorganers uafhængighed fuldt ud med henblik på at yde fuld politisk og administrativ støtte til deres arbejde og på at sikre ordentlig opfølgning på deres henstillinger; opfordrer myndighederne til at undlade at rette beskyldninger og uberettigede politiske angreb mod Ombudsmanden;

20. understreger nødvendigheden af at sikre et tilgængeligt uddannelsessystem med en fuldstændig og velafbalanceret læseplan, herunder om betydningen af menneskerettighederne og bekæmpelse af diskrimination, såvel som beskæftigelses- og oplæringsmuligheder for unge samt at fremme europæiske studieprogrammer som Erasmus-programmet;

Menneskerettighederne

21. understreger, at de lovgivningsmæssige og institutionelle rammer for overholdelse af den internationale menneskerettighedslovgivning er på plads; understreger, at det er nødvendigt at håndhæve dem konsekvent i hele landet; bemærker, at der er behov for en yderligere vedholdende indsats for at forbedre situationen for udsatte befolkningsgrupper, herunder romaer, personer med handicap, personer med HIV/AIDS, LGBTI-personer, migranter og asylansøgere samt etniske mindretal; fremhæver behovet for, at de serbiske myndigheder, alle politiske partier og offentlige ledere fremmer en

Onsdag den 14. juni 2017

atmosfære af tolerance og inklusion i Serbien; opfordrer myndighederne til at sikre en korrekt gennemførelse af den vedtagne lovgivning mod forskelsbehandling, navnlig i forbindelse med hadforbrydelser; udtrykker betænkelighed ved loven om rettigheder for civile krigsofre, som udelukker visse grupper af volds ofre i konfliktsituationer, og opfordrer myndighederne til at revidere denne lov;

22. gentager sin bekymring over, at der ikke er sket nogen fremskridt med hensyn til forbedring af ytringsfriheden og mediernes selvensur, som er et fænomen, der bliver stadig værre; understreger, at politisk indblanding, trusler, vold mod og intimidering af journalister, herunder fysiske angreb, verbale og skriftlige trusler og hærværk på ejendom, stadig giver anledning til bekymring; opfordrer myndighederne til offentligt og utvetydigt at fordømme alle angreb, til at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed til en mere proaktiv efterforskning af alle tilfælde af angreb mod journalister og medieforetagender og til hurtigt at bringe gerningsmændene for en domstol; udtrykker bekymring over, at civile injuriersøgsmål og smædekampagner i uforholdsmæssigt høj grad er rettet mod kritiske medieforetagender og journalister, og over de mulige konsekvenser for mediefriheden af domstolens afgørelser med hensyn til injurier; udtrykker bekymring over en negativ kampagne mod undersøgende journalister, der rapporterer om korrupsion, og opfordrer embedsmænd til at afholde sig fra at deltage i sådanne kampagner; kræver en fuldstændig gennemførelse af medielovgivningen; glæder sig over, at der er indgået en aftale om samarbejde med og beskyttelse af journalister mellem anklagerne, politiet og journalist- og mediesammenslutninger, og ser frem til gennemførelsen af denne; fremhæver behovet for fuldstændig åbenhed omkring medieejerskab og finansieringen af medierne; tilskynder regeringen til at sikre, at begge public service-medieorganisationerne er uafhængige og økonomisk holdbare, såvel som den finansielle bæredygtighed af medieindhold på mindretalsprog samt til at øge de offentlige radio/TV-udbydere rolle på dette område;

23. er bekymret over, at reklameloven blev vedtaget i 2015 uden en ordentlig offentlig høring og har afskaffet vigtige bestemmelser, f.eks. dem der vedrører forbuddet mod, at offentlige myndigheder reklamerer, og mod politiske reklamer uden for valgkampperioder;

24. beklager dybt betingelsen for anvendelse af IPA-midler, som kræver, at civilsamfundsorganisationer (CSO'er) skal indgå partnerskaber med staten, for at deres ansøgninger kan godkendes;

25. fordømmer regeringens og de regeringsstyrede mediers negative kampagne mod CSO'er; er bekymret over, at regeringen opretter fiktive CSO-institutioner i modsætning til uafhængige CSO'er; finder det uacceptabelt, at der er behov for partnerskab med regeringen, for at CSO'ernes ansøgninger om IPA-midler kan lykkes;

Respekt for og beskyttelse af mindretal

26. gentager, at fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, herunder nationale mindretals rettigheder, er en grundlæggende forudsætning for at blive medlem af EU; glæder sig over vedtagelsen af en handlingsplan for virkeliggørelsen af nationale mindretals rettigheder og vedtagelsen af et dekret om oprettelsen af en fond for nationale mindretal, som nu skal gøres funktionsdygtig; opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af handlingsplanen og bilaget hertil på en sammenhængende og gennemsigtig måde og med konstruktiv deltagelse af alle parter; gentager sin opfordring til Serbien om at sikre en konsekvent anvendelse af lovgivningen om beskyttelse af mindretal og til at lægge særlig vægt på ligebehandling af nationale mindretal i hele landet, bl.a. i forbindelse med uddannelse, sprogbrug, passende repræsentation ved domstolene, i den offentlige forvaltning, det nationale parlament og lokale og regionale organer samt adgang til medier og gudstjenester på mindretalsprog; glæder sig over, at der er vedtaget nye uddannelsesmæssige standarder for undervisning i serbisk som fremmedsprog, og over fremskridtet med oversættelse af skolelæsebøger til mindretalsprog og tilskynder de serbiske myndigheder til at sikre, at disse processer er holdbare; anmoder Serbien om fuldt ud at gennemføre alle internationale traktater, der vedrører mindretalsrettigheder;

27. bemærker, at den multietniske, multikulturelle og multireligiøse mangfoldighed i Vojvodina også bidrager til Serbiens identitet; fremhæver, at Vojvodina har opretholdt en høj grad af beskyttelse af mindretal, og at forholdet mellem de forskellige etniske grupper stadig er godt; understreger, at Vojvodinas autonomi ikke bør svækkes, og at loven om Vojvodinas ressourcer bør vedtages straks, således som det er fastsat i forfatningen; glæder sig over, at det er lykkedes den serbiske by Novi Sad at blive valgt som europæisk kulturby i 2021;

Onsdag den 14. juni 2017

28. noterer sig vedtagelsen af den nye strategi for social inklusion af romaerne for perioden 2016-2025, som dækker uddannelse, sundhed, boligforhold, beskæftigelse, social sikring, ligebehandling og ligestilling mellem kønnene; kræver en fuldstændig og hurtig gennemførelse af den nye strategi for inklusion af romaerne, da de er den svageste, mest marginaliserede og mest diskriminerede gruppe i Serbien, en hurtig vedtagelse af handlingsplanen og oprettelse af et organ til at koordinere gennemførelsen af handlingsplanen; fordømmer myndighedernes nedrivning af uformelle romabosættelser uden varsel eller tilbud om alternativ indkvartering; er ekstremt bekymret over, at der ikke udstedes personlige dokumenter til romaer, hvilket begrænser deres grundlæggende rettigheder; er af den opfattelse, at alle ovennævnte spørgsmål fører til, at et stort antal romaer fra Serbien ansøger om asyl i EU;

Regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser

29. glæder sig over, at Serbien stadig er interesseret i konstruktive bilaterale forbindelser med andre kandidatlande og tilgrænsende EU-medlemsstater; tilskynder Serbien til at styrke landets proaktive og positive dialog med dets nabolande og regionen som helhed, til at fremme gode naboskabsforbindelser og til sammen med nabolandene at optrappe bestræbelserne på at få løst bilaterale spørgsmål i overensstemmelse med folkeretten; gentager sin opfordring til myndighederne om at lette adgangen til arkiver, der vedrører de tidligere jugoslaviske republikker; opfordrer Serbien til fuldt ud at gennemføre bilaterale aftaler med nabolandene; understreger, at udestående bilaterale tvister ikke bør få negative konsekvenser for tiltrædelsesprocessen; tilskynder Serbien til at øge samarbejdet med de tilgrænsende EU-medlemsstater, navnlig i grænseområderne, for at fremme økonomisk udvikling;

30. tager med tilfredshed til efterretning, at Serbien i stadig højere grad har engageret sig konstruktivt i regionale samarbejdsinitiativer som f.eks. Donau-strategien, den sydøsteuropæiske samarbejdsproces, det regionale samarbejdsråd, den centraleuropæiske frihandelsaftale, initiativet for Adriaterhavet og Det Ioniske Hav, Brdo-Brijuni-processen, »Western Balkan Six«-initiativet og den dertil hørende konnektivtetsdagsorden samt Berlinprocessen; glæder sig over mødet mellem den bulgarske, den rumænske og den serbiske premierminister vedrørende samarbejde om energi- og transportinfrastruktur og støtter idéen om et permanent format for møder i »Craiova-gruppen«; fremhæver betydningen af Vestbalkans Regionale Kontor for Ungdomssamarbejde med hensyn til at fremme forsoning; opfordrer Serbien til at gennemføre de konnektivtetsmæssige reformtiltag, der er forbundet med konnektivtetsdagsordenen, og konklusionerne fra Pariskonferencen i 2016 om Vestbalkan og TEN-T-lovgivning; roser den rolle, det serbiske handels- og industrikammer spiller med hensyn til at fremme regionalt samarbejde og bidrage til at oprette Vestbalkankammerets Investeringsforum;

31. glæder sig over vedtagelsen af en national strategi for efterforskning og retsforfølgelse af krigsforbrydelser; opfordrer Serbien til at fremme en atmosfære af respekt og tolerance og fordømme alle former for hadefuld tale, offentlig billigelse og fornægtelse af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser; bemærker, at mandatet for den tidligere anklager for krigsforbrydelser udløb i december 2015; understreger, at udnævnelsen af hans efterfølger giver anledning til dyb bekymring; opfordrer til gennemførelse af denne nationale strategi og vedtagelse af en operationel anklagestrategi i overensstemmelse med principperne og bestemmelserne i folkeretten og internationale standarder; opfordrer til øget regionalt samarbejde om håndtering af krigsforbrydelser og bilæggelse af alle udestående problemer i denne henseende, bl.a. ved at de anklagemyndigheder, som beskæftiger sig med sager om krigsforbrydelser i regionen, samarbejder om spørgsmål af fælles interesse; opfordrer til et fuldstændigt samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY), hvilket stadig er helt afgørende; opfordrer til, at krigsforbrydelser behandles uden nogen form for forskelsbehandling, at straffrihed tackles, og at man tilsikrer ansvarliggørelse; opfordrer indtrængende myndighederne til at arbejde videre med spørgsmålet om, hvad der er blevet af forsvundne personer, lokalisere massegrave og sikre ofrenes og deres familiers rettigheder; gentager sin støtte til initiativet med henblik på at oprette den nationale kommission for fastlæggelse af fakta om krigsforbrydelser og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser, som blev begået i det tidligere Jugoslavien, og opfordrer indtrængende den serbiske regering til at stille sig i spidsen for oprettelsen;

32. giver udtryk for bekymring over, at nogle højtstående serbiske embedsmænd deltog i højtideligholdelsen den 9. januar 2017 af Republika Srpska-dagen, som blev gennemført i modstrid med afgørelserne fra Bosnien-Hercegovinas forfatningsdomstol; understreger, at både Serbien som kandidatland og Bosnien-Hercegovina som potentielt kandidatland bør forsvare og fremme retsstatsprincippet gennem deres handlinger; opfordrer de serbiske myndigheder til at støtte forfatningsreformer i Bosnien-Hercegovina med henblik på at styrke landets kapacitet til at fungere og deltage i drøftelser om EU-tiltrædelse;

Onsdag den 14. juni 2017

33. roser åbningen af tre nye grænseovergange mellem Serbien og Rumænien som en positiv udvikling og anbefaler åbningen af de tre forsinkede grænseovergange med Bulgarien i Salash–Novo Korito, Bankya–Petachinci og Treklyano–Bosilegrad;

34. roser både Serbien og Albanien for deres fortsatte indsats for at forbedre de bilaterale forbindelser og styrke det regionale samarbejde, både på politisk og samfundsmæssigt plan, f.eks. gennem det regionale ungdomssamarbejdskontor med hovedkvarter i Tirana; tilskynder begge lande til at fortsætte deres gode samarbejde for at fremme forsoning i regionen;

35. glæder sig over Serbiens fortsatte engagement i normaliseringsprocessen med Kosovo og dets tilsagn om at gennemføre den aftale, der blev indgået under dialogen med EU som mægler; gentager, at fremskridt i dialogen bør måles på, hvordan de gennemføres i praksis; opfordrer derfor begge parter til at gå videre med en fuldstændig, tillidsfuld og rettidig gennemførelse af alle de hidtil indgåede aftaler og til beslutsomt at fortsætte normaliseringsprocessen, herunder spørgsmålet om Sammenslutningen af Serbiske Kommuner; tilskynder Serbien og Kosovo til at udpege nye områder, som kan behandles under dialogen med henblik på at forbedre befolkningernes leveforhold og nå frem til en omfattende normalisering af forholdet; gentager sin opfordring til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om at foretage en evaluering af begge parters resultater med hensyn til overholdelsen af deres forpligtelser;

36. beklager ikke desto mindre de serbiske myndigheders beslutning om ikke at give Kosovos tidligere præsident, Atifete Jahjaga, tilladelse til at deltage i festivalen »Mir ědita, Dobar Dan« i Beograd, hvor hun var indbudt til at holde en tale om ofrene for seksuel vold under krigen i Kosovo; beklager ligeledes den gengældelsesforanstaltning, Kosovos myndigheder traf ved at forbyde Serbiens arbejdsminister, Aleksandar Vulin, at rejse ind i Kosovo; understreger, at sådanne beslutninger udgør en tilsidesættelse af Bruxellesaftalen om fri bevægelighed, som Serbien og Kosovo indgik inden for rammerne af normaliseringen af forbindelserne mellem de to lande;

37. udtrykker alvorlig bekymring over de nylige spændinger mellem Serbien og Kosovo over den første togrejse mellem Beograd og Mitrovica Nord, herunder udtalelser, der opildner til krig, og EU-fjendsk retorik; understreger, at både Beograd og Pristina er nødt til at afholde sig fra alle handlinger, der kan bringe de hidtil opnåede fremskridt i fare, og afholde sig fra provokerende skridt og lidet formålstjenlig retorik, som kan være til hinder for normaliseringsprocessen;

38. glæder sig over de serbiske myndigheders støtte til Montenegro i forbindelse med dets efterforskning af de fejlslagne angreb på dagen, hvor valget i Montenegro fandt sted i 2016; bemærker, at de serbiske myndigheder har arresteret to mistænkte, efter at Montenegro havde udstedt en arrestordre; tilskynder de serbiske myndigheder til fortsat at samarbejde med Montenegro om planlægningen af udleveringen af de mistænkte til Montenegro i henhold til betingelserne i landenes bilaterale aftale om udlevering;

39. opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats for at støtte en reel forsoningsproces i regionen, navnlig gennem støtte til kulturelle projekter, der vedrører de seneste år og fremmer en fælles og delt forståelse for historien og en offentlig og politisk kultur af tolerance, inklusion og forsoning;

Energi

40. opfordrer Serbien til at gennemføre konnektivetsreformforanstaltningerne inden for energisektoren; tilskynder Serbien til at skabe konkurrence på gasmarkedet og til at træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre tilpasningen til gældende EU-ret på områderne energieffektivitet, vedvarende energi og bekæmpelse af klimaforandringer, herunder vedtagelsen af en sammenhængende klimapolitik; opfordrer til, at klimaaftalen fra Paris ratificeres; opfordrer til, at der udvikles en vandkraftstrategi for hele Vestbalkan i overensstemmelse med EU's miljølovgivning, og opfordrer myndighederne til at bruge yderligere 50 mio. EUR i EU-midler til at udvikle regionens vandkraftpotentiale; roser Serbien for at have etableret en finansieringsordning for miljøet via Den Grønne Fond; understreger nødvendigheden af, at Serbien udvikler dets gas- og elektricitetssammenkoblinger med nabolandene; tilskynder Serbien til at fremskynde de tekniske og budgetmæssige forberedelser af gassammenkoblingen mellem Bulgarien og Serbien;

Onsdag den 14. juni 2017

41. påpeger, at Serbien endnu ikke formelt har vedtaget vandforvaltningsstrategien og endnu ikke har revideret farvandsloven og den nationale forvaltningsplan for Donaus opland; understreger, at disse love er af afgørende betydning for en yderligere tilpasning til gældende EU-ret og for at forbedre gennemførelsen af EU-direktiverne i vandsektoren;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Serbiens regering og parlament.

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0262

2016-rapport om Kosovo

Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Kosovo (2016/2314(INI))
(2018/C 331/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 om muligheden for, at de vestlige Balkanlande kan indtræde i Den Europæiske Union,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EU og Kosovo, som trådte i kraft den 1. april 2016,
- der henviser til undertegnelsen af en rammeaftale med Kosovo om deltagelse i Unionens programmer,
- der henviser til den første aftale om principper for en normalisering af forbindelserne, som blev undertegnet den 19. april 2013 af premierministrene Hashim Thaçi og Ivica Dačić, og til gennemførelsesplanen af 22. maj 2013,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2016/947 af 14. juni 2016 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX Kosovo),
- der henviser til beretninger fra FN's generalsekretær om de igangværende aktiviteter under FN's midlertidige administrative mission i Kosovo (UNMIK) og udviklingen i denne forbindelse, herunder til den seneste beretning af 26. oktober 2016, og til FN's Sikkerhedsråds debat om UNMIK, der blev afholdt den 16. november 2016,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2016 om EU's udvidelsespolitik (COM(2016)0715),
- der henviser til Kommissionens 2016-rapport om Kosovo af 9. november 2016 (SWD(2016)0363),
- der henviser til Kommissionens vurdering af 18. april 2016 om Kosovos økonomiske reformprogram for 2016-2018 (SWD(2016)0134),
- der henviser til de fælles konklusioner fra den økonomiske og finansielle dialog mellem EU og det vestlige Balkan og Tyrkiet af 26. maj 2016 (9500/2016),
- der henviser til den europæiske reformdagsorden, der blev iværksat den 11. november 2016 i Pristina,
- der henviser til formandskabets konklusioner af 13. december 2016 om udvidelse og stabiliserings- og associeringsprocessen,
- der henviser til konklusionerne fra samlingerne i Rådet for Almindelige Anliggender den 7. december 2009, 14. december 2010 og 5. december 2011, hvori det blev understreget og igen blev bekræftet, at Kosovo — uden at dette berører medlemsstaternes holdning vedrørende dets status — også bør stilles i udsigt at opnå visumliberalisering, når alle betingelser er opfyldt,
- der henviser til Kommissionens forslag til en forordning om visumliberalisering til borgere fra Kosovo af 1. juni 2016 (COM(2016)0277) og til Kommissionens fjerde rapport af 4. maj 2016 om Kosovos fremskridt med at opfylde kravene i køreplanen for visumliberalisering (COM(2016)0276),

Onsdag den 14. juni 2017

- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999), den rådgivende udtalelse fra Den Internationale Domstol af 22. juli 2010 om Kosovos ensidige uafhængighedserklærings overensstemmelse med folkeretten samt til FN's Generalforsamlings resolution 64/298 af 9. september 2010, som anerkendte Den Internationale Domstols udtalelse, og hvori der blev udtrykt tilfredshed med EU's vilje til at fremme dialogen mellem Serbien og Kosovo,
 - der henviser til de fælles erklæringer fra de interparlamentariske møder mellem Europa-Parlamentet og Kosovo den 28.-29. maj 2008, 6.-7. april 2009, 22.-23. juni 2010, 20. maj 2011, 14.-15. marts 2012, 30.-31. oktober 2013 og 29.-30. april 2015, og til de udtalelser og henstillinger, der blev vedtaget under det første og andet møde i det parlamentariske stabiliserings- og associeringsudvalg EU-Kosovo henholdsvis den 16.-17. maj 2016 og den 23.-24. november 2016, og til det første møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet den 25. november 2016,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0062/2017),
- A. der henviser til, at 114 af FN's 193 medlemsstater, herunder 23 af de 28 EU-medlemsstater, anerkender Kosovos uafhængighed;
- B. der henviser til, at (potentielle) kandidatlande bedømmes ud fra deres egne resultater, og til, at hastigheden, hvormed de nødvendige reformer gennemføres, og disse reformers kvalitet afgør tidsplanen for tiltrædelse;
- C. der henviser til, at EU gentagne gange har givet udtryk for, at det er rede til at støtte den økonomiske og politiske udvikling af Kosovo gennem et klart europæisk perspektiv i overensstemmelse med regionens europæiske perspektiv, og Kosovo har udtrykt ønske om at nærme sig europæisk integration;
- D. der henviser til, at EU har bragt retsstatsprincippet, grundlæggende rettigheder, styrkelse af de demokratiske institutioner, herunder reform af den offentlige forvaltning, samt gode naboforhold, økonomisk udvikling og konkurrenceevne i centrum for sin udvidelsespolitik;
- E. der henviser til, at mere end 90 % af kosovarerne frygter arbejdsløshed, og mere end 30 % modtager mellem 0 og 120 EUR om måneden;
1. glæder sig over ikrafttrædelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EU og Kosovo (SAA) den 1. april 2016 som det første aftalemæssige forhold og et afgørende skridt for at fortsætte Kosovos integrationsproces med EU; glæder sig over lanceringen af den europæiske reformdagsorden den 11. november 2016 og vedtagelsen af den nationale strategi for gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen som en platform til at lette gennemførelsen af denne aftale og opfordrer Kosovo til fortsat at vise klar politisk vilje og beslutsomhed til at gennemføre den aftalte køreplan, herunder oprettelse af en koordineringsmekanisme med henblik på gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen, til at udnytte den positive dynamik, der er skabt af stabiliserings- og associeringsaftalen med henblik på at gennemføre og institutionalisere reformer og forbedre den socioøkonomiske udvikling af Kosovo, til at etablere et samarbejde med EU på en lang række områder, hvilket også vil fremme Kosovos handels- og investeringsmæssige integration, til at fremme forbindelserne med nabolandene og bidrage til at sikre stabilitet i regionen; opfordrer Kosovos regering til at fokusere på gennemførelsen af de omfattende reformer, der er nødvendige for at opfylde landets forpligtelser i stabiliserings- og associeringsaftalen; glæder sig over afholdelsen af det andet møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg den 23.-24. november 2016 og afholdelsen af det første møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Kosovo den 25. november 2016; bemærker, hvordan frie, retfærdige og gennemsigtige tidlige parlamentsvalg og lokalvalg i anden halvdel af 2017 er afgørende for demokratiets fremtid i Kosovo samt for landets fremtidige udvikling af EU's integrationsproces;
2. glæder sig over den generelt fredelige og velordnede gennemførelse af det tidlige parlamentsvalg den 11. juni 2017; beklager imidlertid, at nogle af anbefalinger fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE/ODIHR) fra 2014 ikke er blevet fulgt; udtrykker sin bekymring over de problemer, som EU's observatører observerede under valgkampagnen, navnlig med hensyn til visse politiske partiers forstyrrende indblanding i mediernes uafhængighed, både private og offentlige, og til truslerne mod og intimideringen af medlemmer og kandidater inden for det kosovoserbiske samfund, som konkurrerede med Srpska Lista;

Onsdag den 14. juni 2017

opfordrer indtrængende parterne til hurtigt at danne regering for at fortsætte Kosovos vej mod EU og for at forpligte sig til at ratificere en grænsedragningsaftale med Montenegro og for at fortsætte udarbejdelsen af en resultatliste over domfældelser for korruption på højt niveau og organiseret kriminalitet med henblik på at bane vejen for visumfri indrejse for borgere fra Kosovo;

3. udtrykker bekymring over den vedvarende ekstreme polarisering af det politiske landskab; opfordrer alle parter til at udvise ansvarlighed og ejerskab og til at skabe betingelserne for en frugtbar løsning og en resultatorienteret dialog med henblik på at mindske spændingerne og opnå et holdbart kompromis, der tager sigte på at lette landets fremskridt på dets vej mod EU;

4. opfordrer indtrængende lederne af de kosovoserbiske befolkningsgrupper til at tage fuldt ejerskab over deres plads og rolle i landets institutioner, handlende uafhængigt af Beograd og konstruktivt til gavn for alle borgere i Kosovo, og opfordrer samtidig Kosovo til fortsat at støtte kosovoserberes adgang til Kosovos institutioner; glæder sig i denne forbindelse over integrationen af kosovoserbisk personale inden for retsvæsenet, politiet og civilbeskyttelse i Kosovos system; opfordrer Kosovos myndigheder til fortsat at opbygge gensidig tillid mellem lokalsamfund og samtidig fremme deres økonomiske integration;

5. fordømmer på det kraftigste den voldelige afbrydelse af aktiviteter, som blev forårsaget af en række medlemmer af oppositionen, og som fandt sted i parlamentet i Kosovo i første halvdel af 2016, og glæder sig over, at oppositionen igen deltager i parlamentets drøftelser om de fleste spørgsmål og over den konstruktive deltagelse af alle medlemmer af den blandede parlamentariske delegation fra Europa-Parlamentet og Kosovos parlament under den sidste del af det afgående parlaments valgperiode; understreger vigtigheden af politisk dialog, aktiv og konstruktiv deltagelse af alle politiske partier i beslutningsprocesserne og uhindret parlamentarisk arbejde som afgørende betingelser for fremskridt i EU's integrationsproces;

6. understreger, at vejen mod EU-integration kræver en strategisk langsigtet vision og et vedholdende engagement i vedtagelsen og gennemførelsen af de nødvendige reformer;

7. noterer sig, at fem medlemsstater ikke har anerkendt Kosovo; understreger, at anerkendelse ville være til gavn for normaliseringen af forholdet mellem Kosovo og Serbien og øge EU's troværdighed i dets egen eksterne politik; noterer sig med tilfredshed alle medlemsstaters konstruktive tilgang i arbejdet med at fremme og styrke forbindelserne mellem EU og Kosovo med henblik på at fremme den samfundsøkonomiske udvikling, retsstatsprincippet og den demokratiske konsolidering til gavn for Kosovos befolkning; opfordrer til, at der anlægges en positiv tilgang til Kosovos deltagelse i internationale organisationer;

8. glæder sig over forslaget fra Kommissionen om indrømmelse af visumliberalisering, hvilket ville være et meget positivt skridt for Kosovo på vejen mod europæisk integration; glæder sig over faldet i antallet af asylansøgninger fra kosovoske borgere i både EU og Schengenassocierede lande og glæder sig over indførelsen af fonden for reintegration og reintegrationsprogrammer for hjemvendte Kosovo-borgere; udtrykker bekymring over den fastlåste situation i det afgående parlament med hensyn til ratificeringen af grænseaftalen med Montenegro og understreger, at visumliberaliseringen kun kan indrømmes, når Kosovo har opfyldt alle kriterier, herunder i forbindelse med opbygning af en resultatliste over domfældelser på højt niveau for korruption og organiseret kriminalitet, som er blevet hjulpet godt på vej af den elektroniske sporingsmekanisme for højtprofilerede sager, som Kosovo anvender til meget alvorlige forbrydelser, en mekanisme, der også bør udvides til andre straffesager; opfordrer derfor myndighederne til at intensivere bestræbelserne på at løse problemerne vedrørende hvidvaskning af penge, narkotikahandel, menneskehandel, våbenhandel og ulovlig besiddelse af våben;

9. finder det afgørende, at Kosovos udenrigs- og sikkerhedspolitik bør bringes på linje med EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;

10. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af de forskellige aftaler, der er indgået siden august 2016 i normaliseringsprocessen med Serbien, efter måneder med få eller slet ingen fremskridt; understreger, at den fulde gennemførelse af aftalerne er afgørende for en fortsat vellykket udvikling af Pristina/Beograd-dialogen; opfordrer både Kosovo og Serbien til at udvise større engagement og vedholdende politisk vilje for så vidt angår normaliseringen af forbindelserne og til at afstå fra enhver foranstaltning, der vil bringe de fremskridt, der er opnået hidtil, i fare; minder om, at

Onsdag den 14. juni 2017

dette er en betingelse for tiltrædelse til EU; noterer sig visse fremskridt med hensyn til andre tekniske spørgsmål såsom matrikelregister, universitetsksamensbeviser og nummerplader og med hensyn til gennemførelsen af aftalen om Mitrovica-broen; har med bekymring fulgt udviklingen i forbindelse med broen i Mitrovica og støtter den seneste aftale; glæder sig over tildelingen af en uafhængig international telefonkode til Kosovo; gentager sin opfordring til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om regelmæssigt at gennemføre en evaluering af begge parter resultater med hensyn til overholdelsen af deres forpligtelser og om at aflægge rapport herom til Europa-Parlamentet; understreger, at de indgåede aftaler bør forbedre hverdagen for almindelige borgere; bemærker, at fordelene ved dialogen ikke er klare for borgerne i Kosovo og Serbien, og understreger, at der er behov for størst mulig gennemsigtighed i formidlingen af resultaterne af dialogen, navnlig i det nordlige Kosovo; understreger vigtigheden af gode naboskabsforbindelser med alle lande på det vestlige Balkan;

11. fordømmer på det kraftigste handlingen med at sende et serbisk nationalistisk tog fra Beograd til det nordlige Kosovo; udtrykker alvorlig bekymring over udtalelserne om krigsmageri og den EU-fjendtlige retorik; noterer sig afgørelsen fra domstolen i Colmar (Frankrig) om at nægte at udlevere Ramush Haradinaj til Serbien og løslade denne, som blev frikendt i 2008 og 2012 af ICTY og anholdt i Frankrig den 4. januar 2017 på grundlag af en international arrestordre, der blev udstedt af Serbien i 2004 i henhold til landets lov om statslige myndigheders organisation og kompetencer i retssager om krigsforbrydelser; beklager, at denne lov hidtil har været misbrugt til at forfølge borgere i de lande, der tilhørte det tidligere Jugoslavien, således som det fremgår af denne seneste sag; opfordrer indtrængende begge parter til at afstå fra at tage provokerende skridt og anvende uhensigtsmæssig retorik, der kan hindre normaliseringsprocessen; opfordrer EU, Kosovo og Serbien til at drøfte disse spørgsmål på en konstruktiv måde inden for rammerne af forhandlingerne om tiltrædelse af EU;

12. bemærker, at sammenslutningen af serbiske kommuner endnu ikke er blevet oprettet, at den tilsvarende statut endnu ikke er blevet udarbejdet, og at oprettelsen af sammenslutningen er Kosovos regerings ansvar; opfordrer indtrængende Kosovo til at oprette sammenslutningen hurtigst muligt i overensstemmelse med den aftale, der blev indgået inden for rammerne af den EU-støttede dialog og i overensstemmelse med dommen fra Kosovos forfatningsdomstol; opfordrer i denne forbindelse Kosovos myndigheder til at udpege en arbejdsgruppe på højt plan med et klart og tidsbundet mandat til at stille forslag om en statut for offentlige input og parlamentarisk kontrol; udtrykker bekymring over den fortsatte tilstedeværelse af Serbiens parallelle strukturer, herunder deres fortsatte finansielle støtte, og opfordrer til, at de afvikles; opfordrer alle interessenter til at finde en acceptabel og langsigtet løsning, der er tilfredsstillende for alle parter, på Trepçaminekomplekssets status.

13. opfordrer de politiske kræfter til at sikre, at det serbiske samfunds borgerlige frihedsrettigheder og sikkerhed og dets religiøse samlingssteder respekteres;

14. glæder sig over oprettelsen af Kosovos specialistkammer og specialiserede anklagemyndighed i Haag som et vigtigt skridt til at sikre retfærdighed og forsoning; understreger, at vidnebeskyttelse er afgørende for en vellykket gennemførelse af den særlige domstol, og opfordrer derfor myndighederne til at give borgerne mulighed for at drage fordel af denne ordning uden frygt for gengældelse; opfordrer EU og medlemsstaterne til fortsat at støtte domstolen, bl.a. gennem tilstrækkelig finansiering; glæder sig over, at Nederlandene er rede til at være værtsland for domstolen;

15. opfordrer Kosovo til at tage hånd om spørgsmålet om forsvundne personer, herunder garantere ejendomsretten effektivt, forbyde uretmæssig bemægtigelse af ejendomme og sikre tilbagesendelse og reintegration af fordrevne personer; opfordrer Kosovo til at sikre effektiv erstatning til ofre for voldtægt i forbindelse med krig som nævnt i den nationale handlingsplan; noterer sig med bekymring de langsomme fremskridt, der gøres i efterforskninger, retsforfølgelser og domme for krigsforbrydelser, herunder i tilfælde af seksuel vold under krigen i Kosovo i 1998-1999, og tilskynder Kosovo til at intensivere sine bestræbelser i denne henseende;

16. beklager, at civilsamfundet ikke er blevet regelmæssigt hørt som led i beslutningsprocessen; opfordrer indtrængende til at styrke civilsamfundet yderligere og opfordrer til, at der vises politisk vilje til at indgå i en dialog med civilsamfundet ved at gennemføre minimumsstandarderne for offentlig høring;

17. opfordrer de politiske kræfter til at sikre, respektere, støtte og intensivere bestræbelserne på at forbedre retsstatsforholdene, herunder retsvæsenets uafhængighed, og foretage en klar sondring mellem det legitime ønske om frihed og retfærdighed for befolkningen i Kosovo og handlinger foretaget af personer, der angiveligt har begået krigsforbrydelser, som skal behørigt retsforfølges af de kompetente retslige myndigheder;

Onsdag den 14. juni 2017

18. konstaterer, at Ombudsmanden i 2015 påbegyndte gennemførelsen af loven om ombudsmanden fra 2015 med øget og forbedret rapportering, og opfordrer indtrængende til vedtagelse af sekundær lovgivning i tilknytning hertil; opfordrer Kosovos parlament og regering til at sikre den finansielle, funktionelle og organisatoriske uafhængighed af ombudsmanden i overensstemmelse med internationale standarder for nationale menneskerettighedsinstitutioner; opfordrer indtrængende regeringen til at følge op på rapporter og anbefalinger fra Rigsrevisionen og Ombudsmanden;

19. understreger behovet for en velfungerende ombudsmandsinstitution og behovet for at sikre, at den modtager alle de nødvendige ressourcer til at gennemføre sine aktiviteter;

20. bemærker, at skønt der er gjort visse fremskridt med vedtagelsen af lovgivning for et velfungerende retsvæsen, er retsplejen langsom og ineffektiv og hæmmet af tilbageværende mangler i straffelovgivningen, politiske og økonomiske hensyn, politisk indblanding, manglende ansvarlighed og begrænsede finansielle og menneskelige ressourcer, bl.a. hos den særlige anklagemyndighed; tilskynder Kosovo til at tage disse spørgsmål op som en prioritet for at sikre retssikkerhed med hensyn til ejendomsrettigheder for udenlandske investorer; bemærker den indsats, der er gjort af politiet og den offentlige anklagers kontor for at bekæmpe organiseret kriminalitet; anerkender de kompetente myndigheders indsats for at efterforske Astrit Deharis død i fængslet og opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at færdiggøre efterforskningen;

21. glæder sig over undertegnelsen af rammeaftalen om Kosovos deltagelse i EU-programmer og opfordrer til den hurtigst mulige ikrafttrædelse af aftalen og en korrekt gennemførelse heraf efter Europa-Parlamentets godkendelse;

22. udtrykker alvorlig bekymring over de manglende fremskridt med hensyn til beskyttelse af ytringsfriheden og mediefriheden og over øget politisk indgriben og pres og intimidering af medier; er dybt bekymret over det stigende antal direkte trusler mod og angreb på journalister og den udbredte selvcensur; opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til fuldt ud at anerkende og beskytte ytringsfrihed i overensstemmelse med EU's standarder og til at sætte en stopper for straffrihed for angreb mod journalister og bringe de ansvarlige for en domstol; opfordrer indtrængende regeringen til at sikre, at public service-mediet RTK er uafhængigt og bæredygtigt, og til at indføre en passende finansieringsordning; opfordrer til vedtagelse af fornuftig lovgivning om ophavsret og til at sikre gennemsigtighed med hensyn til ejerskab af medierne;

23. opfordrer Kosovos regering til at sikre, at sager om fysiske overgreb på journalister og andre former for pres efterforskes omgående, til at fremskynde og styrke retsvæsenets domsafgørelser, til fortsat utvetydigt at fordømme alle angreb mod journalister og mediehuse og til at sikre gennemsigtighed i mediernes ejerforhold ved at bekæmpe den voksende risiko for urimeligt pres på redaktører og journalister;

24. glæder sig over den aftale, der blev undertegnet den 30. november 2016 af Kosovo og Serbien om de sidste skridt til gennemførelse af den retlige aftale, indgået som led i dialogen af 9. februar 2015, som gør det muligt for retsinstitutionerne i landet at blive operationelle på hele Kosovos område;

25. understreger, at systemisk korruption er i strid med EU's grundlæggende værdier om gennemsigtighed og retsvæsenets uafhængighed; gentager sin bekymring over de meget langsomme fremskridt i kampen mod korruption og organiseret kriminalitet og opfordrer til en fornyet indsats og en klar politisk vilje til at tackle disse problemer, som vanskeliggør fremtidige markante økonomiske fremskridt; beklager, at korruption og organiseret kriminalitet går ustraffet hen i visse områder i Kosovo, navnlig i den nordlige del; er bekymret over, at resultatlisten over efterforskninger, retsforfølgelser og endelige domsfældelser fortsat er begrænset, og at konfiskering og beslaglæggelse af kriminelle aktiver sjældent anvendes på trods af, at de er et vigtigt redskab til bekæmpelse af korruption, og opfordrer derfor til, at aktiver øjeblikkeligt indefrys, og at antallet af endelige konfiskeringer øges; opfordrer Kosovos korruptionsbekæmpelsesagentur til at anlægge en mere proaktiv tilgang i efterforskningerne; udtrykker bekymring over, at politiske partier og valgkampagnefinansiering ikke er tilstrækkeligt dækket af reguleringsmæssige tilsyn; er af den opfattelse, at loven om interessekonflikter skal bringes i overensstemmelse med europæiske standarder, og at den reelle fjernelse af embedsmænd, der er tiltalt eller dømt for alvorlige eller korruptionsrelaterede lovovertrædelser, skal omsættes i praksis; udtrykker bekymring over manglen på en effektiv koordinering mellem de institutioner, der er ansvarlige for opdagelse, efterforskning og retsforfølgelse af korruptionssager; udtrykker alvorlig bekymring over involveringen af kriminelle væbnede grupper og opfordrer til direkte og effektivt samarbejde mellem Kosovo og Serbien samt mellem alle landene i regionen om bekæmpelse af organiseret kriminalitet; understreger, at Kosovos medlemskab af Interpol og samarbejde med Europol vil lette disse bestræbelser;

Onsdag den 14. juni 2017

26. udtrykker bekymring over, at Kosovo fortsat er et lager- og transitland for hårde stoffer; bemærker med bekymring manglen på sikker oplagring af beslaglagt narkotika, inden den tilintetgøres; udtrykker alvorlig bekymring over det lave antal domfældelser i sager mod menneskehandel, til trods for at Kosovo er et kilde-, transit- og bestemmelsesland for handel med kvinder og børn; bemærker med bekymring, at der findes væbnede grupper, og de deltager i organiserede kriminelle aktiviteter såsom våbensmugling og den tilsyneladende straffrihed, som gør det muligt for dem at operere på tværs af grænser;

27. opfordrer Kosovo til at gøre øge indsatsen for at afskaffe kønsbestemt vold og til at sikre, at kvinder fuldt ud kan udøve deres rettigheder; opfordrer Kosovos institutioner til at afsætte tilstrækkelige midler til gennemførelsen af den nationale strategi om vold i hjemmet, hvilket inkluderer internationale mekanismer såsom Istanbulkonventionen; glæder sig over den politiske støtte på højt niveau vedrørende LGBTI-personers rettigheder; glæder sig over afholdelsen af den anden Pride-parade, men gentager, at der stadig er udbredt frygt i LGBTI-samfundet;

28. opfordrer Kosovos myndigheder til at tage fat på integration af kønsaspektet som en prioritet og sørge for, at de styrende organer og myndigheder går forrest med et godt eksempel; er bekymret over de strukturelle udfordringer, som hæmmer gennemførelsen af loven om ligestilling mellem kønnene, og er fortsat bekymret over underrepræsentationen af kvinder i beslutningstagende stillinger; opfordrer indtrængende Kosovo til fortsat at tilskynde kvinder til at søge højtplacerede stillinger; udtrykker bekymring over det lave niveau af kvinder, der har fast ejendom, og opfordrer myndighederne til aktivt at sørge for, at kvinders ejendomsrettigheder, herunder arv, sikres; glæder sig over vedtagelsen af en national strategi til bekæmpelse af vold i hjemmet og opfordrer til, at den gennemføres fuldt ud for at skabe fremskridt med hensyn til at bekæmpe vold i hjemmet og kønsbaseret vold; gentager på ny forbindelsen mellem seksuel vold under krig og konflikter og normaliseringen og det høje niveau af kønsbaseret vold i postkonfliktlande, hvis disse spørgsmål ikke behandles korrekt; opfordrer indtrængende myndighederne til offentligt at fremme og indføre beskyttelsesmekanismer og tilflugtsfaciliteter for kvinder, der bryder tavsheden og anmelder vold i hjemmet; roser NGO'ers indsats i forbindelse med dette spørgsmål;

29. roser oprettelsen af den tværministerielle koordinationsgruppe for Menneskerettigheder i 2016, men bemærker, at en yderligere indsats er nødvendig for at beskytte rettighederne for alle minoriteter i Kosovo, herunder romaer, ashkalier, egyptere og goraniere, gennem fuld gennemførelse af den relevante lovgivning og tildelingen af tilstrækkelige ressourcer; opfordrer de kompetente nationale og lokale myndigheder til som en prioritet at gennemføre alle nødvendige lovgivningsmæssige og praktiske foranstaltninger til at begrænse forskelsbehandling og til at bekræfte rettighederne for de forskellige etniske minoriteter, herunder kulturelle og sproglige rettigheder og ejendomsrettigheder, således at de bidrager til udviklingen af et multietnisk samfund; opfordrer Kosovo til at sikre, at hjemvendte flygtninge, hvoraf mange er romaer, integreres fuldt ud og får deres rettigheder som borgere tilbage, således at deres statsløshed ophører; opfordrer Kosovo til at vedtage en ny strategi og handlingsplan for integration af roma-, ashkali- og egyptersamfund;

30. glæder sig over den øgede indsats for at modvirke, forebygge og bekæmpe voldelig ekstremisme og radikalisering og anerkender det vigtige arbejde, der udføres af Kosovo på dette område; bemærker, at et stort antal udenlandske krigere er vendt tilbage til Kosovo, og opfordrer myndighederne til at sikre, at de overvåges og retsforfølges, og til at anlægge en samlet tilgang med effektive politikker for forebyggelse, afradikalisering og, hvor det er relevant, reintegration; opfordrer til yderligere identifikation, forebyggelse og afbrydelse af strømmen af udenlandske krigere og af penge, som ikke kan spores, og som går til radikalisering; understreger, at der er behov for effektive fællesskabsprogrammer til at afhjælpe de misforhold, som giver næring til voldelig ekstremisme og radikalisering, og til at etablere tættere forbindelser, der fremmer tolerance og dialog;

31. glæder sig over forbedringen af den økonomiske situation og stigningen i skatteindtægter, hvilket stiller flere ressourcer til rådighed for regeringen til at gennemføre sine politikker; udtrykker imidlertid sin bekymring over holdbarheden af Kosovos budget hvad angår størrelsen af de ydelser, der gives til især krigsveteraner, og opfordrer i denne forbindelse til en reform af den relevante lov som aftalt med Den Internationale Valutafond; gentager, at socioøkonomiske strukturreformer er af afgørende betydning for at støtte væksten på lang sigt; understreger nødvendigheden af hurtigst muligt at styrke den lokale industri, samtidig med at der fokuseres på lokalt fremstillede produkters konkurrencedygtighed, således at de kan opfylde EU's standarder for import; er bekymret over afhængigheden af pengeoverførsler fra migranter; udtrykker bekymring over de beslutninger vedrørende ad hoc-finansiering, der er truffet og undergraver den stabilitet, som erhvervslivet har brug for; gentager, at det er nødvendigt at fremskynde registreringen af nye virksomheder, som for øjeblikket hæmmes af uansvarlig forvaltning, underudviklet infrastruktur, svage retsstatsforhold og korruption; opfordrer

Onsdag den 14. juni 2017

indtrængende Kosovo til at følge op på henstillingerne fra EU's »Small Business Act«-vurdering og indførelsen af konsekvensvurderinger af lovgivningen for at mindske den administrative byrde for SMV'er og opfordrer Kommissionen til at øge bistanden til SMV'er; opfordrer Kosovo til fuldt ud at gennemføre anbefalingerne fra det økonomiske reformprogram 2016-2018 og den europæiske reformdagsorden, som blev iværksat den 11. november 2016;

32. bemærker med bekymring den høje arbejdsløshed, navnlig ungdomsarbejdsløsheden, og udtrykker bekymring over forskelsbehandlingen af kvinder på arbejdsmarkedet, især i ansættelsesprocessen; opfordrer Kosovo til at optrappe sin indsats for at øge beskæftigelsen og forbedre vilkårene på arbejdsmarkedet; understreger behovet for at fokusere på at forbedre kvaliteten af uddannelse, bl.a. ved at forbedre lærernes uddannelse, støtte overgangen fra skole til job og matche uddannelsesmæssige kompetencer med jobkrav, som er et vigtigt skridt til at tackle den meget høje ungdomsarbejdsløshed; opfordrer til yderligere bestræbelser på at øge fælles uddannelse af alle dele af Kosovos samfund; understreger behovet for at forbedre håndhævelsesmekanismer, navnlig arbejdstilsynet og domstolene, og for gennem Kosovos Sociale og Økonomiske Råd at styrke dialogen mellem offentlige institutioner og arbejdsmarkedets parter; glæder sig over konklusionerne fra Paristopmødet i 2016 og etableringen af det første regionale kontor for ungdomssamarbejde;

33. beklager det langsomme tempo i Kosovos bestræbelser på at etablere en hensigtsmæssig og effektiv administrativ kapacitet, hvilket hindrer landet i fuldt ud at gennemføre de vedtagne love og anvende EU-midler effektivt; beklager den udbredte korruption, den politiske indblanding og politisering af personale i den offentlige forvaltning på alle niveauer samt udnævnelserne til forskellige uafhængige institutioner og agenturer på grundlag af politisk tilhørsforhold og ikke i tilstrækkeligt omfang faglige kriterier; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at sikre meritbaseret ansættelse, som er nødvendig for at sikre en effektiv, virksomhedsfuld og professionel uafhængig offentlig forvaltning; opfordrer til, at der iværksættes undersøgelser af den seneste påstand om politisk indblanding i ansættelsen til og beslutningsprocesserne i offentlige organer;

34. bemærker, at udbudsbetingelserne for ansøgninger til alle former for kontrakter inden for rammerne af finansiering af IPA er så krævende, at Kosovos eller regionale selskaber ofte ikke engang kan ansøge om dem, og opfordrer i dette øjemed til, at der lægges særlig vægt på at give interesserede parter vejledning og instruktion; opfordrer indtrængende myndighederne til at rette den resterende bistand, som endnu ikke er blevet afsat, til projekter, der har en mere direkte indvirkning på Kosovos økonomi;

35. glæder sig over forlængelsen af EULEX KOSOVO's mandat og opfordrer Kosovo til fortsat at samarbejde aktivt, således at EULEX til fulde og uhindret kan udøve sit mandat; opfordrer EU til at fortsætte bestræbelserne på yderligere at styrke et uafhængigt retsvæsen, politi- og toldsystem efter 2018 med henblik på, at Kosovo kan tage fuldt ejerskab over disse funktioner; opfordrer til en effektiv og smidig overgang af de retslige sager, som EULEX-anklagere har behandlet, til nationale anklagere med passende sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at ofre for tidligere krænkelse har adgang til sandhed, retfærdighed og erstatning;

36. noterer sig, at den strafferetlige efterforskning af beskyldninger om korruption i EULEX-missionen er afsluttet; udtrykker sin tilfredshed med, at de involverede EU-embedsmænd er blevet rensat for enhver forseelse; opfordrer EULEX til at sikre øget effektivitet, fuld gennemsigtighed og større ansvar i forbindelse med missionen under varigheden af dens mandat og til fuldt ud at gennemføre alle anbefalinger fremsat af den uafhængige ekspert Jean-Paul Jacqué i dennes beretning fra 2014;

37. bemærker, at Kosovo hidtil ikke er blevet en vigtig transitroute for flygtninge og migranter, der rejser langs Vestbalkanruten; opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til at sikre, at de, der passerer, behandles i overensstemmelse med europæisk og international lovgivning, herunder EU's charter om grundlæggende rettigheder og flygtningekonventionen fra 1951; gentager, at finansiering, blandt andre godtgørelse inden for rammerne af IPA II-udgiftsområdet, bør stilles til rådighed og være klar til at blive udnyttet og gennemført hurtigt og effektivt efter behov i krisetider;

Onsdag den 14. juni 2017

38. glæder sig over, at flere serbiske religiøse og kulturelle steder, som beklageligvis blev ødelagt i 2004, er blevet restaureret med offentlige midler fra Kosovo, f.eks. den ortodokse katedral; anerkender, at Kosovo har forpligtet sig til at beskytte kulturarvssteder, og opfordrer myndighederne til at gennemføre alle FN's konventioner om kulturarv på alle niveauer uanset Kosovos status over for UNESCO gennem vedtagelse af en passende strategi og national lovgivning, og til at sikre en passende beskyttelse og forvaltning af kulturarvssteder overalt i Kosovo; glæder sig i denne forbindelse over EU-finansierede programmer til beskyttelse og genopbygning af små kulturarvssteder med henblik på at fremme interkulturel og interreligiøs dialog i alle multi-etniske kommuner; gentager, at udkastet til lov om religionsfrihed skal vedtages og bør indarbejde Venedigkommissionens henstillinger i dette spørgsmål;

39. glæder sig over Europarådets beslutning om at tildele Kosovo observatørstatus i den parlamentariske forsamling i januar 2017 i forbindelse med Kosovo-relaterede samlinger; støtter Kosovos bestræbelser på at blive integreret i det internationale samfund; opfordrer i denne forbindelse til, at Kosovo deltager i alle relevante regionale og internationale organisationer, og opfordrer Serbien til at ophøre med at gribe ind i denne proces;

40. opfordrer indtrængende Kosovos myndigheder til at vedtage en troværdig langsigtet energistrategi og lovramme baseret på energieffektivitet, diversificering af energikilder og udvikling af vedvarende energikilder; understreger, at der skal gøres en yderligere indsats hen imod pålidelige elnet og for at gøre energisektoren mere bæredygtig, med hensyn til både sikkerhed og miljøstandarder; opfordrer myndighederne til at undertegne aftalememorandummet for de seks lande på det vestlige Balkan om markedsudviklingen på det regionale elmarked og om oprettelsen af en ramme for fremtidigt samarbejde med andre lande; understreger, at Kosovo i 2017 vil have formandskabet vedrørende energifællesskabstraktaten, og minder myndighederne om Kosovos retlige forpligtelse i henhold til denne traktat, der skal sikre, at 25 % af al elektricitet, der produceres, kommer fra vedvarende energikilder senest i 2020; opfordrer regeringen til at respektere aftalen om at lukke Kosovo A-kraftværket og modernisere Kosovo B-kraftværket ved at gøre brug af de 60 mio. EUR, som EU har bevilget til dette formål inden for rammerne af IPA-midlerne; opfordrer til, at der udarbejdes en vandkraftstrategi for det vestlige Balkan som helhed;

41. udtrykker sin bekymring over det alarmerende niveau for luftforurening i Kosovo, navnlig i Pristinas byområde, og opfordrer de statslige og lokale myndigheder til omgående at træffe passende foranstaltninger til håndtering af denne nødsituation; fremhæver, at den nationale strategi for luftkvalitet skal håndhæves korrekt; er bekymret over, at affaldshåndteringsproblemet fortsat er et af de mest synlige problemer i Kosovo, og at den nuværende lovgivning ikke fuldt ud imødegår denne udfordring;

42. glæder sig over lanceringen af det nye projekt for jernbaneforbindelser på korridoren Orienten/det østlige Middelhav, der omfatter nye jernbanespor og togstationer i Kosovo og udgør Kosovos eneste forbindelse til den bredere region; opfordrer Kosovos regering til fuldt ud at støtte gennemførelsen af projektet;

43. glæder sig over Kommissionens indsats for at hæve blokaden af sammenkoblingen af elnet mellem Albanien og Kosovo, som har været blokeret af Serbien i flere måneder, og opfordrer til et konstruktivt samarbejde mellem de serbiske og kosovoske elmyndigheder; minder Serbien om, at den frist, som Energifællesskabet fastsatte for ophævelsen af blokaden, var senest den 31. december 2016;

44. opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med migrationsrelaterede anliggender med alle lande i Vestbalkan for at sikre, at europæiske og internationale normer og standarder følges; glæder sig over det arbejde, der allerede er gjort i denne henseende;

45. opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats for at støtte en reel forsoningsproces i regionen, navnlig gennem støtte til kulturelle projekter, der vedrører de seneste år og fremmer en fælles og delt forståelse for historien samt en offentlig og politisk kultur præget af tolerance, inklusion og forsoning;

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kosovos regering og nationalforsamling.

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0263

2016-rapport om den tidligere jugoslaviske republik Makedonien

Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (2016/2310(INI))

(2018/C 331/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 om muligheden for, at de vestlige Balkanlande kan indtræde i Unionen,
- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen (SAA) mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side ⁽¹⁾,
- der henviser til den rammeaftale, der blev indgået i Ohrid og undertegnet i Skopje den 13. august 2001 (Ohrid-rammeaftalen, »ORA«),
- der henviser til Det Europæiske Råds beslutning af 16. december 2005 om at give landet status som kandidat til EU-medlemskab, til Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2008, til Rådets konklusioner fra december 2008, december 2012, december 2014 og december 2015 samt til formandskabets konklusioner af 13. december 2016, som blev støttet af et overvældende flertal af delegationerne, og som på nye bekræftede et utvetydigt og stærkt engagement i landets EU-tiltrædelsesproces,
- der henviser til det trettende møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet mellem landet og EU, som blev afholdt i Skopje den 15. juni 2016,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2016 »EU's udvidelsespolitik« (COM(2016)0715), som blev ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien — Rapport for 2016« (SWD(2016)0362),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning fra juni 2016 om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien,
- der henviser til Kommissionens hastende reformprioriteter for Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien fra juni 2015,
- der henviser til henstillingerne fra den højtstående ekspertgruppe vedrørende systematiske retsstatsspørgsmål i relation til aflytning af kommunikation, som blev afsløret i foråret 2015,
- der henviser til den politiske aftale (den såkaldte Pržino-aftale), der blev indgået mellem de fire vigtigste politiske partier i Skopje den juni og den 15. juli 2015, og til firepartiaftalen om dens gennemførelse af juli og 31. august 2016,
- der henviser til sluterklæringen fra formanden for topmødet for de vestlige Balkanlande, som fandt sted i Paris den 4. juli 2016, og til civilsamfundsorganisationernes henstillinger til Paristopmødet i 2016,
- der henviser til de foreløbige resultater og konklusioner samt til den endelige rapport fra OSCE/ODIHR om det tidlige parlamentsvalg den 11. december 2016,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 817 (1993) og 845 (1993) samt til FN's Generalforsamlings resolution 47/225 og interimsaftalen af 13. september 1995,
- der henviser til Den Internationale Domstols dom vedrørende gennemførelsen af interimsaftalen af 13. september 1995,

⁽¹⁾ EUT L 84 af 20.3.2004, s. 13.

Onsdag den 14. juni 2017

- der henviser til sine tidligere beslutninger om landet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0055/2017),
- A. der henviser til, at det tidlige parlamentsvalg i Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien efter at være blevet udskudt to gange blev afholdt den 11. december 2016 i en normal og rolig atmosfære i overensstemmelse med internationale standarder og i tråd med anbefalingerne fra OSCE/ODIHR; der henviser til, at det forløb uden væsentlige hændelser, generelt var godt tilrettelagt, og at valgdeltagelsen var høj;
- B. der henviser til, at reformerne og tiltrædelsesforberedelserne hæmmes af politisk polarisering, dyb gensidig mistillid og fravær af en reel dialog mellem parterne; der henviser til, at der løbende kan konstateres tilbageskridt på visse betydningsfulde områder; der henviser til, at demokratiet og retsstatsprincippet hele tiden udfordres, navnlig på grund af politisk korruption, som påvirker de demokratiske institutioners funktion og centrale områder af samfundet;
- C. der henviser til, at Talat Xhaferi den 27. april 2017 blev valgt som ny formand for det makedonske parlament; der henviser til, at præsidenten for Republikken Makedonien den 17. maj 2017 gav SDSM-lederen, Zoran Zaev, mandat til at danne ny regering; der henviser til, at den nye regering under ledelse af premierminister Zoran Zaev blev stemt ind af det makedonske parlament den 31. maj 2017;
- D. der henviser til, at nogle af de centrale spørgsmål i reformprocessen blandt andet er reform af domstolene, den offentlige forvaltning og medierne, ungdomsarbejdsløsheden og en revision af gennemførelsen af ORA;
- E. der henviser til, at der er behov for et seriøst engagement fra alle politiske kræfters side, for at landet kan fortsætte ad EU-integrationssporet og det euro-atlantiske spor; der henviser til, at en ny regering er nødt til at vedtage solide reformer, der er kendetegnet ved håndgribelige resultater, inden for områder som retsstaten, retlige anliggender, korruption, grundlæggende rettigheder, indre anliggender og gode naboskabsforbindelser, og gennemføre dem fuldt ud;
- F. der henviser til, at der er en fælles forståelse mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet om, at fastholdelsen af den positive anbefaling af, at der indledes tiltrædelsesforhandlinger med landet, fortsat er afhængig/betinget af fremskridt med gennemførelsen af Pržino-aftalen og af betydelige fremskridt med gennemførelsen af de hastende reformprioriteter;
- G. der henviser til, at Rådet har blokeret for videre fremskridt på grund af den uløste navneproblematik med Grækenland; der henviser til, at bilaterale spørgsmål ikke bør benyttes som påskud for at obstruere, at der hurtigt indledes forhandlinger med EU;
- H. der henviser til, at bilaterale tvister ikke bør benyttes til at obstruere EU-tiltrædelsesprocessen eller indledningen af tiltrædelsesforhandlinger, men bør håndteres behørigt i en konstruktiv ånd og i overensstemmelse med EU's og FN's standarder; der henviser til, at der bør gøres alle bestræbelser på at bevare gode naboskabsforbindelser og et godt forhold imellem de forskellige etniske grupper;
- I. der henviser til, at (potentielle) kandidatlande bedømmes på grundlag af deres egne resultater, og at hastigheden, hvormed de nødvendige reformer gennemføres, og disse reformers kvalitet afgør tidsplanen for tiltrædelsen; der henviser til, at indledning af tiltrædelsesforhandlinger bør være garanteret, når de krævede betingelser er opfyldt; der henviser til, at landet i mange år har været betragtet som et af de EU-kandidatlande, der var længst fremme med tilpasningen til gældende EU-ret;
- J. der henviser til, at EU-tiltrædelsesprocessen er et stort incitament til yderligere reformer, navnlig for så vidt angår retsstatsprincippet, domstolenes uafhængighed, korruptionsbekæmpelse og mediefrihed; der henviser til, at regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser er centrale elementer i udvidelsesprocessen, stabiliserings- og associeringsprocessen og landets tiltrædelsesproces;

Onsdag den 14. juni 2017

- K. der henviser til, at lederne af de fire største politiske partier den 20. juli og 31. august 2016 indgik en aftale om gennemførelse af Pržino-aftalen, som bl.a. betød, at den 11. december 2016 blev fastsat som datoen for det tidlige parlamentsvalg, og hvori de erklærede deres støtte til den særlige anklagers arbejde; der henviser til, at de også gentog deres tilsagn om at gennemføre de hastende reformprioriteter;
- L. der henviser til, at den nylige politiske krise har vist, at der mangler et effektivt system med kontrol og tilsyn inden for de makedonske institutioner, og at det er nødvendigt at øge gennemsigtigheden og den offentlige ansvarlighed;
- M. der henviser til, at bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og korruption er afgørende for at imødegå den kriminelle infiltration af det politiske, retlige og økonomiske system;
1. ser med tilfredshed på dannelsen af en ny regering den 31. maj 2017; opfordrer indtrængende alle politiske partier til at agere i en forsonlig ånd til alle borgeres fælles bedste og til at arbejde sammen med regeringen om at genoprette tilliden til landet og dets institutioner, bl.a. gennem en fuldstændig gennemførelse af Pržino-aftalen og de hastende reformprioriteter;
 2. glæder sig over den respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder, der blev udvist i forbindelse med det tidlige valg den 11. december 2016, som var veltilrettelagt, blev afholdt på en gennemsigtig og inkluderende måde og forløb uden væsentlige hændelser; bemærker, at OSCE/ODIHR anså det for at være et reelt valg med konkurrence mellem partier og kandidater; glæder sig over, at alle politiske partier accepterede valgresultatet af hensyn til stabiliteten i landet, og understreger, at det er deres ansvar at sikre, at landet ikke ryger tilbage i en politisk krise; opfordrer alle parter til at afholde sig fra at obstruere parlamentets effektive funktionsevne; opfordrer indtrængende den nye regering til hurtigt at gå videre med de nødvendige reformer for at sikre landets euro-atlantiske integration og fremme dets EU-fremtidsudsigter til gavn for borgerne; mener, at samarbejde på tværs af partierne og de etniske grupper er afgørende for at kunne tackle de presserende indenlandske og EU-relaterede udfordringer og for at kunne fastholde den positive henstilling til, at der indledes tiltrædelsesforhandlinger med EU;
 3. glæder sig over, at valgprocessen er blevet forbedret, herunder de retlige rammer, vælgerlisterne og mediedækningen; glæder sig over, at repræsentanter for civilsamfundet overvågede valget på langt de fleste valgsteder; opfordrer de kompetente myndigheder til at tage effektivt hånd om de påståede uregelmæssigheder og mangler, herunder vælgerintimidering, køb af stemmer, misbrug af administrative midler, politisk pression på medierne samt konfrontatorisk sprogbrug og verbale angreb på journalister, også med henblik på lokalvalget i maj 2017; opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at tage sig af anbefalingerne fra OSCE/ODIHR og Venedigkommissionen og udarbejde en troværdig resultatliste over effektive kontroller af finansieringen af politiske partier og valgkampagner; fremhæver behovet for større gennemsigtighed og yderligere afpolitisering af valgadministrationens arbejde for at øge befolkningens tiltro til fremtidige valg;
 4. finder det vigtigt at gennemføre en folketælling (den seneste folketælling fandt sted i 2002) — forudsat at der på landsplan er enighed om den metodologi, der skal anvendes — med henblik på at få et opdateret og realistisk billede af den makedonske befolkningsdemografi, for bedre at kunne opfylde de makedonske borgeres behov og tilbyde dem tjenester samt for at ajourføre vælgerlisten yderligere og minimere eventuelle uregelmæssigheder og mangler fremover;
 5. forventer, at den nye regering — som første prioritet — i samarbejde med andre partier fremskynder de EU-relaterede reformer; gentager sin støtte til, at der indledes tiltrædelsesforhandlinger, som er betingede af, at der sker fremskridt med gennemførelsen af Pržino-aftalen, for at sikre, at den gennemføres fuldt ud og på en håndgribelig og holdbar måde, og af betydelige fremskridt med gennemførelsen af de hastende reformprioriteter om systemiske reformer; opfordrer Rådet til at behandle spørgsmålet om tiltrædelsesforhandlinger ved først givne lejlighed; er fortsat overbevist om, at forhandlinger kan afføde stærkt nødvendige reformer, skabe en ny dynamik, puste nyt liv i EU-perspektiverne og få en positiv indvirkning på bilæggelsen af bilaterale tvister, så de ikke står i vejen for EU-tiltrædelsesprocessen;
 6. understreger den strategiske betydning af yderligere fremskridt med EU-tiltrædelsesprocessen og opfordrer igen til, at alle parter udviser politisk vilje til og tager ejerskab over en fuldstændig gennemførelse af de hastende reformprioriteter og Pržino-aftalen; understreger, at gennemførelsen af Pržino-aftalen også er afgørende efter valget for at sikre fremtidig politisk stabilitet og bæredygtighed; opfordrer Kommissionen til snarest muligt, men senest inden udgangen af 2017, at vurdere landets fremskridt med gennemførelsen og rapportere tilbage til Parlamentet og til Rådet; støtter videreførelsen af dialogen på højt plan om tiltrædelse for systematisk at bistå landet i denne bestræbelse, men minder samtidig om, at det er

Onsdag den 14. juni 2017

nødvendigt at iværksætte og gennemføre de reformer, der skulle have været gennemført for længst; beklager, at der ikke har været afholdt noget møde inden for dialogen på højt plan om tiltrædelse, og at der er sket meget få fremskridt med hensyn til at opfylde tidligere mål; gør opmærksom på de potentielle negative politiske, sikkerhedsmæssige og socioøkonomiske konsekvenser af yderligere forsinkelser i landets euro-atlantiske integrationsproces; opfordrer desuden Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at øge synligheden af EU-finansierede projekter i landet for at bringe EU tættere på landets borgere;

7. fremhæver de betydelige fremskridt, landet har gjort i processen med EU-integration, og fremhæver de negative konsekvenser af en yderligere forsinkelse af integrationsprocessen, herunder truslen mod troværdigheden af EU's udvidelsespolitik og risikoen for ustabilitet i regionen;

8. påpeger, at EU's aktuelle udfordringer (Brexit, migration, radikaliserings osv.) ikke bør stå i vejen for udvidelsesprocessen, da disse udfordringer snarere har vist, at det er nødvendigt at integrere Vestbalkanlandene fuldstændigt i EU-strukturerne for at styrke og udbygge partnerskabet og overvinde internationale kriser;

9. glæder sig over den høje grad af tilpasning af lovgivningen til gældende EU-ret og anerkender prioriteringen af en effektiv gennemførelse og håndhævelse af de eksisterende retlige og politiske rammer, ligesom det er tilfældet for de lande, der allerede er i gang med tiltrædelsesforhandlinger;

10. roser landet for dets fortsatte opfyldelse af forpligtelserne i henhold til stabiliserings- og associeringsaftalen; opfordrer Rådet til at vedtage Kommissionens forslag fra 2009 om at overgå til anden fase af stabiliserings- og associeringsaftalen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser;

11. opfordrer indtrængende alle parter til at udvise den politiske vilje og ansvarlighed, der er nødvendig for at gøre op med det politiske klima, der skaber splittelse, polariseringen og fraværet af en kompromiskultur og gå i dialog med hinanden på ny; fremhæver endnu en gang den centrale rolle, som landets parlament spiller for landets demokratiske udvikling og som forum for politisk dialog og repræsentation; opfordrer til, at dets kontrolfunktioner styrkes og til, at der sættes begrænsninger på praksissen med hyppige ændringer af lovgivningen og anvendelsen af forkortede vedtagelsesprocedurer uden tilstrækkelige høringer eller konsekvensvurderinger; opfordrer indtrængende til, at de parlamentariske udvalg om aflytning af kommunikation og om sikkerhed og efterretningsvirksomhed kan fungere gnidningsløst, og at de har uhindret adgang til de nødvendige data og vidneudsagn, så de kan sørge for en troværdig parlamentarisk kontrol med de relevante tjenester; anerkender den konstruktive rolle, som civilsamfundet spiller med hensyn til at støtte og forbedre de demokratiske processer;

12. bemærker visse fremskridt med reformen af den offentlige forvaltning, herunder skridtene til gennemførelse af de nye retlige rammer for forvaltning af menneskelige ressourcer; opfordrer til et større engagement i gennemførelsen af Kommissionens anbefalinger; er fortsat bekymret over den politiserede offentlige forvaltning og over, at tjenestemænd udsættes for politisk pression; opfordrer indtrængende den nye regering til at udvise en stærk politisk vilje til at forbedre professionalismismen, fortjenstfuldheden, neutraliteten og uafhængigheden på alle niveauer ved at implementere den nye meritbaserede ansættelses- og bedømmelsesprocedure; understreger, at det er nødvendigt at færdiggøre strategien for reform af den offentlige forvaltning 2017-2022, blandt andet ved at afsætte tilstrækkelige budgetbevillinger til gennemførelsen heraf, samt at styrke den relevante administrative kapacitet; opfordrer den tiltrædende regering til at udstikke gennemsigtige og effektive ansvarlighedslinjer, både mellem og inden for institutionerne; anbefaler, at alle befolkningsgrupper bliver repræsenteret på rimelig vis på alle niveauer af den offentlige forvaltning;

13. anbefaler, at den tiltrædende regering udvikler en omfattende e-forvaltningsstrategi sideløbende med en yderligere udvikling af e-tjenester til borgere og virksomheder for at mindske den bureaukratiske byrde for staten, borgerne og erhvervslivet; understreger, at e-forvaltning og e-tjenester vil forbedre landets økonomiske resultater og øge gennemsigtigheden og effektiviteten i den offentlige forvaltning og de offentlige tjenester; understreger, at borgerne har ret til adgang til offentlig information, og opfordrer til en yderligere indsats for at sikre, at denne ret ikke hæmmes på nogen måde; tilskynder til, at man søger efter innovative e-løsninger for at sikre nem adgang til offentlig information og reducerer bureaukratiet i forbindelse hermed;

14. beklager de vedvarende tilbageskridt med angår reformen af domstolene, der bør tilskyndes til at fungere uafhængigt; beklager dybt den tilbagevendende politiske indblanding i domstolenes arbejde, herunder udnævnelsen og forfremmelsen af dommere og anklagere, såvel som fraværet af ansvarlighed og tilfælde af selektiv retfærdighed; opfordrer endnu en gang indtrængende de kompetente myndigheder til reelt at gøre noget ved de udestående problemer, der blev påpeget i de hastende reformprioriteter, og vise den politiske vilje til at gøre fremskridt med domstolsreformen, blandt

Onsdag den 14. juni 2017

andet ved at forbedre gennemsigtigheden i udnævnelses- og forfremmelsesprocedurerne, både i lovgivningen og i praksis, og ved at reducere retssagernes længde; anerkender, at der er gjort visse bestræbelser på at forbedre gennemsigtigheden; opfordrer endvidere myndighederne til at sikre professionalismen i Dommerrådet og Anklagerrådet og hele retssystemets funktionelle uafhængighed;

15. gør på ny opmærksom på vigtigheden af en grundig, uafhængig og uhindret undersøgelse af de beskyldninger om ulovligheder, som aflytningerne har bragt frem i lyset, og det manglende tilsyn i denne forbindelse; minder om vigtigheden af mandatet og det arbejde, som både den særlige anklager og det parlamentariske undersøgelsesudvalg har udført med at kigge på henholdsvis juridisk ansvarliggørelse og politisk ansvar; bemærker, at den særlige anklager har rejst de første strafferetlige tiltaler for ulovligheder, der udspringer af telefonaflytningerne;

16. er bekymret over de politiske anslag mod og de administrative og retslige hindringer af den særlige anklagemyndigheds arbejde og det manglende samarbejde fra andre institutioners side; minder de straffedomstole, der ikke efterkommer de officielle anmodninger fra den særlige anklagemyndighed, om, at de er underlagt en retlig forpligtelse til at bistå den særlige anklagemyndighed; finder det afgørende for den demokratiske proces, at den særlige anklager er i stand til at udfylde alle sine funktioner og foretage helt uafhængige, tilbunds gående undersøgelser, uden forhindringer og med de nødvendige midler; opfordrer til, at den særlige anklager får fuld opbakning og de betingelser og den tid, der kræves for at udføre dennes vigtige arbejde; opfordrer til, at der sættes en stopper for, at videresendelse af beviser til den særlige anklager hindres ved hjælp af domstolene, og til, at der gives støtte til lovændringer med henblik på at sikre, at den har selvstændige beføjelser til vidnebeskyttelse i sager, som den har ansvaret for; er af den faste overbevisning, at resultaterne af undersøgelserne udgør et vigtigt skridt i retning af at genskabe tilliden til de nationale institutioner; fremhæver endvidere, at det er nødvendigt at vedtage ændringer af loven om vidnebeskyttelse;

17. er fortsat bekymret over, at korruption stadig er et alvorligt problem, og at bekæmpelsen af korruption undergraves af politisk indblanding; understreger, at der er behov for en stærk politisk vilje til at bekæmpe korruption; understreger, at det er nødvendigt at styrke uafhængigheden for politiet, anklagemyndigheden og Statens Kommission for Forebyggelse af Korruption; opfordrer til foranstaltninger med henblik på at forbedre gennemsigtigheden og sikre en meritbaseret udvælgelse og udnævnelse af medlemmerne af Statens Kommission for Forebyggelse af Korruption; opfordrer til, at der hurtigst muligt gøres en indsats for at sikre en effektiv forebyggelse af og straf for interessekonflikter, og til, at der opbygges en troværdig resultatliste for så vidt angår korruption på højt niveau, herunder implementering af de retlige rammer for beskyttelse af whistleblowere i overensstemmelse med europæiske standarder, de hastende reformprioriteter og Venedigkommissionens henstillinger; opfordrer endnu en gang uafhængige CSO'er og medier til at bringe korruption frem i lyset og støtte uafhængige og upartiske undersøgelser; opfordrer myndighederne til at støtte Ombudsmandens arbejde ved hjælp af tilstrækkeligt personale og budgetmæssige foranstaltninger;

18. er bekymret over sammenblandingen af medier, politiske og offentlige aktiviteter, især for så vidt angår offentlige udgifter; fordømmer kraftigt eksistensen af ulovlige økonomiske, politiske og familiemæssige bånd i forbindelse med anvendelsen af offentlige midler; opfordrer regeringen til at vedtage retlige rammer, der regulerer interessekonflikter og offentliggør oplysninger om aktiver tilhørende personer i høje statslige stillinger som en yderligere foranstaltning til bekæmpelse af korruption;

19. glæder sig over, at de lovgivningsmæssige rammer og strategierne for bekæmpelse af organiseret kriminalitet er på plads; glæder sig over udryddelsen af kriminelle netværk og nedlæggelsen af ruter med forbindelse til menneskehandel og narkotikasmugling og opfordrer til en yderligere optrapning af indsatsen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet; tilskynder til en yderligere forbedring af samarbejdet mellem retshåndhavende organer, både inden for landets grænser og i nabolandene, og en styrkelse af domstolenes beføjelser og ressourcer; finder det afgørende, at de retshåndhavende myndigheders kapacitet til at efterforske finansiel kriminalitet og konfiskere aktiver udvikles yderligere;

20. værdsætter den fortsatte indsats for at bekæmpe islamisk radikaliserings og udenlandske terrorkrigere; glæder sig over vedtagelsen af strategien for terrorbekæmpelse for 2013-2019, som også indeholder en definition af begreberne voldelig ekstremisme, radikaliserings, forebyggelse og reintegration; opfordrer til, at den gennemføres via et øget samarbejde mellem sikkerhedsorganerne, civilsamfundsorganisationer (CSO'er), religiøse ledere, lokalsamfundene og andre statslige institutioner i uddannelses-, sundheds- og socialsektoren om imødegåelse af de forskellige faser af radikaliserings og udarbejdelse af redskaber til reintegration og rehabilitering; opfordrer endvidere til, at sikkerhedstjenesterne fortsætter overvågningen af hjemvendte udenlandske krigere, til, at sidstnævnte reintegreres ordentligt i samfundet, og til en vedvarende udveksling af oplysninger med myndighederne i EU og nabolandene;

Onsdag den 14. juni 2017

21. er bekymret over signalerne fra CSO'er, der fortæller om en forværring af det klima, de opererer i; er stadig bekymret over politikeres og mediers markante offentlige angreb på CSO'er og udenlandske repræsentanter; anerkender og støtter den vigtige rolle, som CSO'er spiller med hensyn til at overvåge, støtte og forbedre de demokratiske processer, herunder valgprocesserne, og tilsikre kontrol og tilsyn; er bekymret over regeringens ringe engagement og utilstrækkelige samarbejde med CSO'er på alle niveauer; fremhæver betydningen af regelmæssig og konstruktiv dialog og samarbejde med CSO'er og opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at inddrage dem i den politiske beslutningstagning på en regelbunden og struktureret måde; opfordrer myndighederne til ikke at diskriminere mod CSO'er på noget som helst grundlag såsom politisk tilhørsforhold, religiøs overbevisning eller etnisk sammensætning; mener, at ingen befolkningsgruppe bør nægtes forsamlings- og foreningsfrihed uden en alvorlig begrundelse;

22. tilskynder myndighederne til at genoptage arbejdet med den afbrudte folketælling, som vil kunne give præcise befolkningsstatistikker, der kan danne grundlag for statslige udviklingsprogrammer og passende budgetplanlægning;

23. minder regeringen og de politiske partier om deres ansvar for i lovgivning og praksis at skabe en kultur, der er præget af inklusion og tolerance; glæder sig over vedtagelsen af den nationale strategi for ligestilling og ikkeforskelsbehandling for 2016-2020; er bekymret for, hvorvidt Kommissionen til Beskyttelse Mod Forskelsbehandling er upartisk og uafhængig, og kræver en gennemsigtig proces til udvælgelse af medlemmer; gentager sin fordømmelse af hadefulde ytringer mod diskriminerede grupper; er bekymret over, at der bliver ved at være intolerance over for, diskrimination af og angreb på lesbiske, bøsser, transkønnede, biseksuelle og interseksuelle (LGBTI-personer); gentager sin opfordring til, at loven om bekæmpelse af forskelsbehandling bringes i overensstemmelse med gældende EU-ret for så vidt angår forskelsbehandling på grund af seksuel orientering; understreger på ny, at det er nødvendigt at bekæmpe fordomme mod og forskelsbehandling af romaerne og fremme deres integration og deres adgang til uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet; er bekymret over de umenneskelige fysiske forhold og overbelægningen i fængslerne til trods for en betydelig forhøjelse af fængselsbudgettet; opfordrer til, at Ombudsmandens anbefalinger efterkommes;

24. opfordrer til en yderligere indsats for at fremme ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders deltagelse i det politiske liv og på arbejdsmarkedet, forbedre deres socioøkonomiske situation og styrke kvinders rettigheder generelt; opfordrer de kompetente myndigheder til at forbedre gennemførelsen af loven om lige muligheder, gøre noget ved underrepræsentationen af kvinder i centrale stillinger med beslutningskompetence på alle niveauer og styrke de institutionelle mekanismers begrænsede effektivitet med hensyn til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder; opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at afsætte tilstrækkelige midler på budgettet til gennemførelse af planen; er bekymret over kvinders manglende adgang til visse grundlæggende sundhedsydelser og den vedholdende høje spædbørnsdødelighed;

25. opfordrer indtrængende regeringen til at træffe foranstaltninger med henblik på at revidere loven om forebyggelse af og beskyttelse mod vold i hjemmet og andre relevante love for at yde passende beskyttelse til alle ofre for vold i hjemmet og kønsbaseret vold og for at forbedre hjælpetjenesterne for ofre for vold i hjemmet, herunder et tilstrækkeligt antal krisecentre; opfordrer endvidere indtrængende regeringen til at sikre, at sager om vold i hjemmet undersøges til bunds, og at gerningsmændene retsforfølges, samt til fortsat at skabe opmærksomhed om vold i hjemmet;

26. gentager, at forholdet mellem de etniske grupper fortsat er skrøbeligt; opfordrer indtrængende alle politiske partier og CSO'er til aktivt at fremme et inkluderende og tolerant multietnisk, multikulturelt og multireligiøst samfund og styrke sameksistens og dialog; mener, at der er behov for specifikke foranstaltninger for at opnå social samhørighed mellem de forskellige etniske, nationale og religiøse befolkningsgrupper; minder regeringen og partilederne om deres tilsagn om at gennemføre ORA'en fuldt ud på en inkluderende og gennemsigtig måde, om snarest muligt at færdiggøre den forsinkede revision deraf, herunder politikhenstillingerne, og sikre et tilstrækkeligt budget til gennemførelsen; fordømmer enhver form for irredentisme og ethvert forsøg på at nedbryde forskellige samfundsgrupper; fremhæver vigtigheden af at påbegynde den længe ventede folketælling hurtigst muligt;

27. opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats for at støtte en reel forsoningsproces i regionen, navnlig gennem støtte til kulturelle projekter, der vedrører den nære fortid og fremmer en fælles og delt forståelse af historien og en offentlig og politisk kultur af tolerance, inklusion og forsoning;

28. gentager, at myndighederne og civilsamfundet bør træffe passende foranstaltninger med henblik på at opnå en historisk forsoning for at overvinde kløfterne mellem og inden for de forskellige etniske og nationale befolkningsgrupper, herunder statsborgere der identificerer sig som bulgarer;

Onsdag den 14. juni 2017

29. opfordrer indtrængende regeringen til at sende klare signaler til offentligheden og medierne om, at forskelsbehandling på grundlag af national identitet ikke tolereres i landet, herunder i forbindelse med retssystemet, medierne, beskæftigelse og sociale muligheder; fremhæver betydningen af disse foranstaltninger for integrationen af de forskellige etniske grupper og for landets stabilitet og europæiske integration;

30. tilskynder myndighederne til at hente de relevante arkiver fra den jugoslaviske efterretningstjeneste tilbage fra Serbien; er af den opfattelse, at en gennemsigtig behandling af den totalitære fortid, herunder åbning af efterretnings-tjenestens arkiver, er et skridt i retning af mere demokratisering, ansvarlighed og institutionel styrke;

31. gentager betydningen af mediefrihed og mediernes uafhængighed som en af EU's centrale værdier og en hjørnesteen for ethvert demokrati; er fortsat bekymret over ytringsfriheden og medierne, brugen af hadefulde ytringer, intimidering og selvcensur, den systemiske politiske indblanding i og det politiske pres på redaktionelle politikker, fraværet af undersøgende, objektiv og korrekt rapportering samt den ubalancerede rapportering om regeringens aktiviteter; gentager sin opfordring til, at der gengives en række forskellige synspunkter i de mest benyttede medier, navnlig hos public service-udbyderen;

32. opfordrer den nye regering til at sikre, at intimidering af eller vold mod journalister forhindres og efterforskes på behørig vis, og at de ansvarlige retsforfølges; fremhæver nødvendigheden af, at public service-radio- og TV-virksomhed er bæredygtig og politisk og økonomisk uafhængig, for at sikre dens økonomiske og redaktionelle uafhængighed og retten til adgang til upartisk information; efterlyser inkluderende organer til at repræsentere mediernes interesser; opfordrer til, at der indføres en faglig adfærdskodeks, som accepteres af både offentlige og private medier; tilskynder til, at regerings-repræsentanter, CSO'er og journalistorganisationer arbejder sammen om mediereformen;

33. er fortsat bekymret over, at den politiske situation udgør en alvorlig risiko for den makedonske økonomi; er fortsat bekymret over den ringe kontrakhåndhævelse, størrelsen af den uformelle økonomi og vanskelighederne med at få adgang til finansiering; understreger, at den anselige skyggeøkonomi er en væsentlig forhindring for erhvervslivet; fremhæver, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at styrke konkurrenceevnen og jobskabelsen i den private sektor, og opfordrer de kompetente myndigheder til også at se på retssystemets effektivitet;

34. glæder sig over, at den makroøkonomiske stabilitet opretholdes, at arbejdsløsheden er faldet, og at regeringen fortsat er engageret i at fremme vækst og beskæftigelse ved hjælp af markedsbaserede økonomiske politikker, men er bekymret for bæredygtigheden af den offentlige gæld og over det forhold, at arbejdsløsheden fortsat er høj med en meget lav arbejdsmarkedsdeltagelse, særlig blandt unge, kvinder og personer med handicap; opfordrer desuden indtrængende de kompetente myndigheder til at gøre noget ved langtidsledighed og strukturel ledighed, fremme samarbejde om den økonomiske politik, i højere grad tilpasse uddannelserne til arbejdsmarkedets krav samt udvikle en målrettet strategi for, hvordan unge og kvinder integreres bedre på arbejdsmarkedet; er bekymret over udstrømningen af højtuddannede unge fagfolk og opfordrer indtrængende regeringen til at udvikle programmer, der gør det muligt for højtuddannede unge fagfolk at vende hjem og deltage i de politiske processer og beslutningsprocesserne; opfordrer til foranstaltninger med henblik på at forbedre den finanspolitiske disciplin og gennemsigtighed og på at øge budgetplanlægningskapaciteten; støtter princippet om afbalancerede budgetter; bemærker, at pålidelige og forudsigelige lovgivningsmæssige rammer for virksomheder fører til øget makroøkonomisk stabilitet og vækst; opfordrer i denne henseende til, at alle interessenter høres på behørig vis;

35. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til at modernisere transport-, energi- og telekommunikationsnettene, og navnlig bestræbelserne på at få færdiggjort korridor X⁽¹⁾; glæder sig i betragtning af jernbane-forbindelsernes betydning for et bæredygtigt transportsystem over regeringens intention om at opgradere eller etablere jernbaneforbindelser fra Skopje til nabolandenes hovedstæder og opfordrer til større fremskridt, navnlig med færdiggørelsen af jernbane- og vejforbindelserne i korridor VIII⁽²⁾;

⁽¹⁾ Korridor X er en af de paneuropæiske transportkorridorer, som går fra Salzburg (Østrig) til Thessaloniki (Grækenland).

⁽²⁾ Korridor VIII er en af de paneuropæiske transportkorridorer, som går fra Durrës (Albanien) til Varna (Bulgarien). Korridoren går også igennem Skopje.

Onsdag den 14. juni 2017

36. roser det gode niveau af forberedelse for så vidt angår elektronisk kommunikation og informationssamfundet; opfordrer til yderligere fremskridt inden for cybersikkerhed og fremhæver, at det er nødvendigt at udvikle og vedtage en national cybersikkerhedsstrategi for at øge modstandsdygtigheden over for cyberangreb;

37. er bekymret over de betydelige mangler på miljøområdet, navnlig for så vidt angår forurening fra industrien samt luft- og vandforurening; bemærker, at vandforsyningssystemets nuværende tilstand generelt er dårlig, hvilket resulterer i store vandtab og problemer med vandkvaliteten; understreger, at det er nødvendigt at udvikle og gennemføre en bæredygtig affaldspolitik, og opfordrer til, at der udvikles en sammenhængende politik og strategi for klimaindsatsen, som er i overensstemmelse med EU 2030-rammen for klimapolitik, samt til, at klimaaftalen fra Paris ratificeres og gennemføres;

38. glæder sig over landets konstruktive rolle i regionalt samarbejde, især inden for samarbejdet mellem seks lande på Vestbalkan (Western Balkans Six-initiativet) og dagsordenen for konnektivitet; bemærker dog, at transport- og energiinfrastrukturforbindelserne til de regionale naboer og forbindelsen til TEN-T-nettet stadig er begrænsede; glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til forsyningssikkerhed og samkøringslinjer for elektricitetstransmission og gassammenkoblinger; bemærker den aftale, der er indgået med de vestlige Balkanlande om udvikling af et regionalt elektricitetsmarked; fremhæver, at det er nødvendigt at gøre fremskridt med åbningen af elektricitetsmarkedet samt at udvikle konkurrence på gas- og energimarkedet og arbejde hen imod en opsplitning af forsyningstjenester i overensstemmelse med EU's tredje energipakke; opfordrer til massive forbedringer med hensyn til energieffektivitet, produktion af vedvarende energi og bekæmpelse af klimaforandringer; opfordrer til, at klimaaftalen fra Paris ratificeres;

39. opfordrer indtrængende myndighederne til at styrke den administrative og finansielle kapacitet for at tilsikre en gennemsigtig og effektiv ordning for offentlige udbud, forhindre uregelmæssigheder og implementere EU-midler korrekt og rettidigt og til samtidig at forelægge detaljerede regelmæssige rapporter om programmeringen og anvendelsen af EU-midler; bemærker med bekymring, at Kommissionen endnu en gang har beskåret den finansielle bistand fra førtiltrædelsesinstrumentet med omkring 27 mio. EUR som en konsekvens af den manglende politiske vilje til at levere reformer inden for forvaltningen af de offentlige finanser; opfordrer Kommissionen til at medtage oplysninger om førtiltrædelsesbistand til landet og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger i sine rapporter, navnlig om førtiltrædelsesbistand, der er bevilget til gennemførelsen af de centrale prioriteter og dertil knyttede projekter;

40. roser landet for dets konstruktive rolle i, samarbejde om og enorme indsats for at imødegå migrationskrisens udfordringer, og for derved i høj grad at bidrage til EU's sikkerhed og stabilitet; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at forsyne landet med alle de nødvendige redskaber til at dæmpe krisen; anbefaler yderligere foranstaltninger og aktioner i overensstemmelse med folkeretten med henblik på at forbedre landets asylsystem, sikre den fornødne kapacitet til at forebygge og bekæmpe menneskehandel og migrantsmugling, herunder samarbejdsaftaler med nabostaterne om kriminalitetsbekæmpelse, og sikre en effektiv grænseforvaltning;

41. bemærker, at landet ligger på den såkaldte »Vestbalkanrute«, og at ca. 600 000 flygtninge og migranter, herunder sårbare grupper som børn og ældre, indtil videre er rejst gennem landet på deres vej til Europa; opfordrer indtrængende landets myndigheder til at sikre, at migranter og flygtninge, der ansøger om asyl i landet eller rejser gennem dets territorium, behandles i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten, herunder flygtningekonventionerne fra 1951 og EU's charter om grundlæggende rettigheder;

42. opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med migrationsrelaterede anliggender med alle landene på Vestbalkan for at sikre, at europæiske og internationale normer og standarder følges;

43. understreger, at regionalt samarbejde er vigtigt som et redskab til at drive EU-integrationsprocessen fremad, og roser landets konstruktive indsats og proaktive bidrag til at fremme bilaterale forbindelser med alle lande i regionen;

44. mener, at regionalt samarbejde er et afgørende element i EU-tiltrædelsesprocessen, som bringer stabilitet og velstand til regionen og bør prioriteres af regeringen; glæder sig over landets fortsat konstruktive rolle i og proaktive bidrag til fremme af bilateralt, regionalt og internationalt samarbejde og dets deltagelse i civile og militære krisestyringsoperationer; roser den øgede tilpasning til EU's udenrigspolitik (73 %); opfordrer de makedonske myndigheder til også at rette ind efter

Onsdag den 14. juni 2017

EU's restriktive foranstaltninger mod Rusland som følge af den ulovlige annektering af Krim; gentager, at det er vigtigt at færdiggøre forhandlingerne om en traktat om venskab og godt naboskab med Bulgarien; opfordrer myndighederne til at respektere de politiske, sociale og kulturelle rettigheder for de af landets borgere, der ser sig selv som bulgarer;

45. opfordrer til, at der sammen med nabolandene nedsættes et fælles ekspertudvalg om historie og uddannelse med sigte på at bidrage til en objektiv, faktabaseret historiefortolkning, styrke akademisk samarbejde og fremme en positiv indstilling blandt unge mennesker til deres naboer;

46. glæder sig over de håndgribelige resultater af initiativet med tillidsskabende foranstaltninger mellem landet og Grækenland, som kan bidrage til en bedre forståelse og stærkere bilaterale forbindelser og bane vejen for en løsning på navnespørgsmålet, der er acceptabel for begge parter, og anerkender den positive udvikling for så vidt angår gennemførelsen af foranstaltningerne; understreger, at det er vigtigt at undlade at gøre noget, foretage kontroversielle handlinger eller komme med udsagn, der kan have negativ indvirkning på gode naboskabsforbindelser; gentager på det kraftigste sin anmodning til næstformanden/den højtstående repræsentant (NF/HR) og Kommissionen om at udvikle nye initiativer med henblik på at overvinde de tilbageværende uoverensstemmelser og til at arbejde sammen med de to lande og FN's særlige repræsentant om en løsning på navnespørgsmålet, som begge parter kan acceptere, samt til at rapportere tilbage til Parlamentet herom;

47. glæder sig over de aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af Berlinprocessen, som er udtryk for en stærk politisk støtte til Vestbalkanlandenes EU-perspektiver; påpeger betydningen af denne proces for fremme af den økonomiske udvikling i regionens lande gennem investeringer i centrale net og bilaterale projekter inden for områderne infrastruktur, økonomi og interkonnektivitet; gør på ny opmærksom på betydningen af aktiv deltagelse i regionale ungdomsrelaterede initiativer, såsom Vestbalkans Regionale Kontor for Ungdomssamarbejde; glæder sig over oprettelsen af Vestbalkanfonden og opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage de foreslåede initiativer og projekter i betragtning;

48. roser landet for dets formandskab for Det Centraleuropæiske Initiativ (CEI), da der i hele 2015 var fokus på økonomisk samarbejde og erhvervs muligheder, infrastruktur og generel økonomisk udvikling, herunder udvikling af landdistrikter og turisme, samt på at bygge bro mellem makroregioner;

49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, næstformanden/den højtstående repræsentant, Kommissionen samt til medlemsstaternes og landets regeringer og parlamenter.

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0264

Situationen i Den Demokratiske Republik Congo**Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (2017/2703(RSP))**

(2018/C 331/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig om Den Demokratiske Republik Congo (DRC) af 23. juni 2016 ⁽¹⁾, 1. december 2016 ⁽²⁾ og 2. februar 2017 ⁽³⁾,
 - der henviser til redegørelser fra Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformand for Kommissionen Federica Mogherini og hendes talsperson om situationen i DRC,
 - der henviser til erklæringer fra EU-delegationen til DRC om menneskerettighedssituationen i landet,
 - der henviser til de politiske aftaler, der blev indgået i DRC den 31. december 2016,
 - der henviser til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's beslutning af 15. juni 2016 om situationen forud for valget og den sikkerhedsmæssige situation i DRC,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 17. oktober 2016 og 6. marts 2017 om DRC,
 - der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 10. marts 2017 om FN's stabiliseringsmission i DRC,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om DRC, navnlig resolution 2293 (2016) om forlængelse af sanktionerne mod DRC og ekspertgruppens mandat og resolution 2348 (2017) om forlængelse af mandatet for FN's stabiliseringsmission i DRC (MONUSCO),
 - der henviser til fælles erklæring af 16. februar 2017 om DRC fra Den Afrikanske Union, De Forenede Nationer, Den Europæiske Union og Den Internationale Organisation af Frankofone Lande,
 - der henviser til den reviderede Cotonou-partnerskabsaftale,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra juni 1981,
 - der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
 - der henviser til DRC's forfatning af 18. februar 2006,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at DRC har lidt under tilbagevendende bølger af konflikter og brutal undertrykkelse fra politiets side; der henviser til, at den humanitære og sikkerhedsmæssige krise i DRC er blevet yderligere forværret af den politiske krise, der skyldes præsident Joseph Kabilas manglende overholdelse af den i forfatningen fastsatte grænse på to mandatperioder;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0290.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0479.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0017.

Onsdag den 14. juni 2017

- B. der henviser til, at konflikten har forbindelse til den politiske krise i Den Demokratiske Republik Congo; der henviser til, at en aftale indgået den 31. december 2016 under ledelse af Den Nationale Episkopale Konference i Congo (CENCO) imødeser en politisk overgang, der skal munde ud i et frit og retfærdigt præsidentvalg, der skal afholdes inden udgangen af 2017 uden ændringer af forfatningen; der henviser til, at der til dato ikke er gjort fremskridt med gennemførelsen af aftalen;
- C. der henviser til, at der i august 2016 udbrød væbnede sammenstød mellem den congolesiske hær og lokale militser i provinsen Kasai-Central, som spredte sig til naboprovinserne provinsen Kasai-Oriental, Lomami og Sankuru og førte til en humanitær krise og intern fordrivelse af over 1,3 millioner civile; der henviser til, at FN-rapporter har dokumenteret omfattende krænkelse af menneskerettighederne, herunder massakrer på mere end 500 civile og afsløring af mere end 40 massegrave; der henviser til, at mere end 400 000 børn ifølge FN er truet af hungersnød; der henviser til, at 165 congolesiske civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere har opfordret til en uafhængig international undersøgelse af de omfattende menneskerettighedskrænkelser i provinserne Kasai og Lomami og betonet, at både regeringsstyrker og militsfolk er indblandet i forbrydelserne;
- D. der henviser til, at to FN-eksperter og deres støttepersonale blev kidnappet og myrdet i provinsen Kasai i marts 2017;
- E. henviser til, at FN's Humanitære Koordinationskontor (OCHA) i april 2017 fremsatte en appel om 64,5 mio. USD til akut humanitær bistand i Kasai-regionen;
- F. der henviser til, menneskerettighedsorganisationer uophørligt rapporterer om forværringen af situationen i landet med hensyn til menneskerettigheder og ytrings-, forsamlings- og demonstrationsfrihed, stigning i antallet af politisk motiverede retssager og overdreven magtanvendelse over for fredelige demonstranter, journalister og politiske modstandere, navnlig begået af hæren og militser; der henviser til, at kvinder og børn er de primære ofre i konflikten, og at seksuel og kønsbaseret vold, der ofte bruges som krigstaktik, er udbredt;
- G. der henviser til, at MONUSCO under sit mandat, som blev forlænget i april 2017 med endnu et år, bør bidrage til at beskytte civilbefolkningen mod volds eskalationen og støtte gennemførelsen af den politiske aftale af 31. december 2016, og til, at MONUSCO-styrken også bør indsættes med behørig hensyntagen til de nye sikkerhedsmæssige og humanitære principper;
- H. der henviser til, at EU den 12. december 2016 vedtog restriktive foranstaltninger over for syv personer som reaktion på hindringer af valgprocessen og menneskerettighedskrænkelser og den 29. maj 2017 over for yderligere ni personer, der beklæder ansvarsfulde stillinger i centraladministrationen og i DRC's sikkerhedsstyrkers kommandostruktur;
- er dybt bekymret over forværringen af den politiske, sikkerhedsmæssige og humanitære situation i DRC; fordømmer kraftigt alle menneskerettighedskrænkelser, herunder voldshandlinger, uanset af hvem de forøves, bortførelser, drab, tortur, seksuel vold, vilkårlige arrestationer og ulovlig frihedsberøvelse;
 - opfordrer til, at der nedsættes en uafhængig og omfattende undersøgelseskommission, som bl.a. skal have deltagelse af FN-eksperter, med henblik på at kaste lys over volden i Kasai-regionen og sikre, at gerningsmændene til disse massakrer bliver draget til ansvar for deres handlinger; opfordrer medlemsstaterne til politisk og finansielt at støtte en undersøgelseskommission;
 - minder om, at DRC's regering har det primære ansvar for at beskytte civile på landets område og under dets jurisdiktion, herunder beskyttelse mod forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser;
 - beklager dybt forsinkelserne i afholdelsen af det næste præsidentvalg og parlamentsvalg i DRC, hvilket er en alvorlig overtrædelse af den congolesiske forfatning; beklager endvidere de manglende fremskridt med gennemførelsen af den politiske aftale af 31. december 2016 om overgangsordninger; minder om DRC's løfte om gennemsigtige, frie og retfærdige valg, der vil blive afholdt på en troværdig måde inden udgangen af 2017, og om at sikre beskyttelse af politiske rettigheder og frihedsrettigheder i overensstemmelse med den politiske aftale, som skal føre til en fredelig magtoverdragelse; gentager,

Onsdag den 14. juni 2017

at det er vigtigt at offentliggøre en detaljeret tidsplan for valgene, og glæder sig over forløbet med registrering af vælgerne; opfordrer til en hurtig gennemførelse af de tilsagn, der er indeholdt i aftalen, navnlig om ændring og vedtagelse af de nødvendige love i det congolesiske parlament inden udløbet af parlamentssamlingen; opfordrer til, at valgloven ændres for at sikre repræsentation af kvinder gennem passende foranstaltninger;

5. understreger, at det er den uafhængige nationale valgkommissions ansvar at være en upartisk og inklusiv institution under gennemførelsen af et troværdig og demokratisk valg; opfordrer til, at der omgående oprettes et nationalt råd til at overvåge aftalen og valgprocessen i overensstemmelse med den politiske aftale fra 2016;

6. minder om regeringens pligt til at respektere, beskytte og fremme de grundlæggende friheder som forudsætning for demokrati; opfordrer de congolesiske myndigheder til at genoprette et gunstigt miljø for fri og fredelig udøvelse af ytrings-, forenings- og forsamlingsfriheden og mediefriheden; kræver øjeblikkelig løsladelse af alle, der er ulovligt frihedsberøvet, herunder journalister, medlemmer af oppositionen og repræsentanter for civilsamfundet; opfordrer alle politiske aktører til at forfølge en politisk dialog;

7. fordømmer alle krænkelser af den humanitære folkeret begået af nationale myndigheder og sikkerhedstjenester; er desuden bekymret over rapporter om lokale militers alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder ulovlig rekruttering og brug af børnesoldater, hvilket kan udgøre krigsforbrydelser i henhold til folkeretten; mener, at det bør være en prioritet for myndighederne og det internationale samfund at få bragt fænomenet »børnesoldater« til ophør;

8. gentager sin dybe bekymring om den alarmerende humanitære situation i DRC, som omfatter fordrivelser, fødevareusikkerhed, epidemier, og naturkatastrofer; opfordrer EU og dens medlemsstater til at øge den økonomiske og humanitære bistand gennem pålidelige organisationer for at imødekomme befolkningens presserende behov, navnlig i Kasai-provinsen; fordømmer kraftigt alle angreb på humanitære arbejdere og faciliteter og insisterer på, at de congolesiske myndigheder sikrer, at de humanitære organisationer uhindret og rettidigt kan levere bistand til befolkningen;

9. glæder sig over fornyelsen af MONUSCO's mandat og den indsats, som FN's generalsekretærs særlige repræsentant for DRC har gjort for at beskytte civile og værne om menneskerettighederne i forbindelse med valget; understreger, at det oprindelige og det nuværende mandat, som gælder for alle FN-tropper i landet, består i at »neutralisere væbnede grupper«; opfordrer til, at hele MONUSCO-styrken griber ind fuldt ud og beskytter befolkningen mod væbnede grupper og kvinder mod voldtægt og andre former for seksuel vold, og til, at der ikke accepteres nogen begrænsninger på grundlag af nationale ordre;

10. bemærker med bekymring risikoen for regional destabilisering; gentager sin støtte til FN's, Den Internationale Organisation af Frankofone Landes og Den Afrikanske Unions bestræbelser på at fremme en politisk dialog; opfordrer til et større engagement i De Store Søers Område for at forhindre yderligere destabilisering;

11. minder om betydningen af at stille enkeltpersoner til ansvar for menneskerettighedskrænkelser og andre handlinger, der underminerer en konsensuspræget og fredelig løsning i DRC; støtter anvendelsen af målrettede sanktioner fra EU's side mod personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne; opfordrer til yderligere undersøgelser af og sanktioner mod de personer på højeste regeringsniveau, som er ansvarlige for den vold og de forbrydelserne, der er begået i Den Demokratiske Republik Congo, og for udplyndringen af landets naturressourcer, i overensstemmelse med de undersøgelser, der er foretaget af FN's ekspertgruppe; understreger, at sanktionerne bør omfatte indefrysning af aktiver og forbud mod indrejse i EU;

12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Europa-Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Afrikanske Union, Det Panafrikanske Parlament, AVS-EU-Ministerrådet, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, FN's generalsekretær og Den Demokratiske Republik Congos præsident, premierminister og parlament.

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0265

Status for gennemførelsen af bæredygtighedsaftalen i Bangladesh

Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2017 om status for gennemførelsen af bæredygtighedsaftalen i Bangladesh (2017/2636(RSP))

(2018/C 331/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 26. november 2015 om yringsfrihed i Bangladesh ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. april 2015 om toårsdagen for sammenstyrtningen af Rana Plaza-bygningen og fremskridtet i Bangladesh-bæredygtighedsaftalen ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. september 2014 om menneskerettighedskrænkelser i Bangladesh ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. april 2017 om EU's flagskibsinitiativ for beklædningssektoren ⁽⁴⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Bangladesh, især beslutning af 16. januar 2014 ⁽⁵⁾, 21. november 2013 ⁽⁶⁾ og 14. marts 2013 ⁽⁷⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 25. november 2010 om menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler ⁽⁸⁾ og om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽⁹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 6. februar 2013 om virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst ⁽¹⁰⁾ og om virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 24. april 2017 om bæredygtige beklædningsværdikæder gennem EU's udviklingsindsats »Sustainable garment value chains through EU development action« (SWD(2017)0147),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681) og til resultaterne af den offentlige høring om Kommissionens arbejde vedrørende retningen for dens politik for virksomhedernes sociale ansvar (VSA) efter 2014,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om en ny fremadskuende og innovativ strategi for handel og investering ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2015 »Handel for alle — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik« (COM(2015)0497),
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Bangladesh om partnerskab og udvikling,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0414.

⁽²⁾ EUT C 346 af 21.9.2016, s. 39.

⁽³⁾ EUT C 234 af 28.6.2016, s. 10.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0196.

⁽⁵⁾ EUT C 482 af 23.12.2016, s. 149.

⁽⁶⁾ EUT C 436 af 24.11.2016, s. 39.

⁽⁷⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 145.

⁽⁸⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.

⁽⁹⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁽¹⁰⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 28.

⁽¹¹⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 33.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0299.

Onsdag den 14. juni 2017

- der henviser til bæredygtighedsaftalen, som skal give løbende forbedringer inden for arbejdstagerrettigheder og fabrikkssikkerhed i industrien for konfektionstøj og strikvarer i Bangladesh,
 - der henviser til Kommissionens tekniske statusrapporter af juli 2016 og af 24. april 2015 vedrørende Bangladesh-bæredygtighedsaftalen,
 - der henviser til missionsrapporten af 23. januar 2017 fra Udvalget om International Handel efter ad hoc-delegationsrejsen til Bangladesh (Dhaka) fra den 15. til den 17. november 2016,
 - der henviser til »Better Work Bangladesh«-programmet, som blev iværksat af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) i oktober 2013,
 - der henviser til rapporten fra ILO's højtstående trepartsmission og ILO's ekspertudvalgs bemærkninger fra 2017 om anvendelsen af konventioner og anbefalinger i forbindelse med konvention 87 og 98,
 - der henviser til det særlige afsnit i rapporten fra ILO's komité om anvendelse af standarder fra ILO-konferencen i 2016,
 - der henviser til den klage, der i 2017 blev indgivet til ILO's komité for foreningsfrihed om regeringens voldsomme fremfærd over for tekstilarbejderne i Ashulia i december 2016, og klagen til indehaverne af de særlige FN-mandater, ligeledes vedrørende den voldsomme fremfærd i Ashulia,
 - der henviser til FN's Johannesburg-erklæring om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion for at fremme social og økonomisk udvikling,
 - der henviser til UNCTAD's investeringspolitiske ramme for bæredygtig udvikling (2015),
 - der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne, som opstiller en ramme for både regeringer og virksomheder med henblik på beskyttelse og overholdelse af menneskerettighederne, og som FN's Menneskerettighedsråd vedtog i juni 2011,
 - der henviser til FN's Global Compact-initiativ om menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljø og korruptionsbekæmpelse,
 - der henviser til OECD's retningslinjer for multinationale selskaber,
 - der henviser til den af aftalen omfattende kvartårslige samlede rapport om forbedringer i de beklædningsvirksomheder, som er omfattet af aftalen af 31. oktober 2016,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om status over gennemførelsen af bæredygtighedsaftalen i Bangladesh (O-000037/2017 — B8-0217/2017),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om International Handel,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Bangladesh er blevet verdens næststørste tøjproducent, hvor tekstilbranchen står for næsten 81 % af den samlede eksport; der henviser til, at 60 % af Bangladeshs tøjproduktion går til EU, som er landets største eksportmarked;
- B. der henviser til, at konfektionsbranchen på nuværende tidspunkt har 4,2 mio. ansatte på hele 5 000 fabrikker og indirekte bidrager til 40 mio. menneskers levebrød — hvilket svarer til ca. en fjerdedel af Bangladeshs befolkning; der henviser til, at konfektionsbranchen har bidraget betydeligt til reduktion af fattigdom og styrkelse af kvinders indflydelse og status; der henviser til, at kvinder, primært fra landdistrikter, repræsenterer 80 % af de ansatte i konfektionsbranchen i Bangladesh; der henviser til, at 80 % af arbejdstagerne stadig arbejder i den uformelle sektor; der henviser til, at kompleksiteten af forsyningskæderne i beklædningsindustrien og den ringe gennemsigtighed fremmer krænkelser af menneskerettighederne og øger udnyttelsen; der henviser til, at mindstelønnen i konfektionsbranchen er forblevet under Verdensbankens fattigdomsgrænse;

Onsdag den 14. juni 2017

- C. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en drivkraft for udvikling; der henviser til, at kvinders rettigheder indgår i menneskerettighederne; der henviser til, at det i artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde klart er fastsat, at Unionen »i alle sine aktiviteter tilstræber [...] at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder«, og at EU derfor har en forpligtelse til at indarbejde ligestilling mellem kønnene i alle sine politikker, således at det garanteres, at mænd og kvinder har lige stor fordel af samfundsændringer, økonomisk vækst og skabelse af anstændige job, og at forskelsbehandling afskaffes, og respekten for kvinders rettigheder i verden fremmes;
- D. der henviser til, at ca. 10 % af arbejdskraften i konfektionsbranchen er beskæftiget i eksportforarbejdningszoner (EPZ); der henviser til, at arbejdsmarkedslovgivningen for eksportforarbejdningszonerne lader meget tilbage at ønske med hensyn til give arbejdstagerne tilstrækkelige grundlæggende rettigheder i sammenligning med arbejdstagere andre steder i Bangladesh; der henviser til, at der er planlagt en omfattende udvidelse af eksportforarbejdningszonerne;
- E. der henviser til, at EU's generøse ensidige handelspræferenceordning under »Alt undtagen våben«-ordningen for mindst udviklede lande, som er fastsat i EU's GSP-forordning og giver toldfri adgang for tekstilvarer fra Bangladesh under fleksible oprindelsesregler, har bidraget betydeligt til succeshistorien om Bangladeshs betydelige beklædningsseksport og beskæftigelsesvækst;
- F. der henviser til, at disse handelspræferencer er fastsat i EU's princip om at fremme fri og fair handel og derfor gør det muligt for EU at suspendere GSP-fordele i de fleste alvorlige tilfælde af menneskerettighedskrænkelser på baggrund af kapitel V, artikel 19, stk. 1, litra a) i GSP-forordningen, hvor det bestemmes, at præferencebehandling midlertidigt kan blive trukket tilbage på en række grundlag, herunder alvorlig og systematisk overtrædelse af principperne i de i bilag VIII, del A, opførte konventioner, heriblandt ILO's otte grundlæggende konventioner;
- G. der henviser til, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten på baggrund af disse bestemmelser i begyndelsen af 2017 har indledt en styrket dialog om arbejdstager- og menneskerettigheder med henblik på at opnå bedre overholdelse af principperne i disse konventioner;
- H. der henviser til, at ILO viede et særligt afsnit til Bangladesh i rapporten fra komitéen om anvendelse af standarder fra ILO-konferencen i 2016, hvori det fastslås, at landet groft misligholder sine forpligtelser i henhold til konvention 87 (foreningsfrihed); der henviser til, at ILO i 2015 rapporterede, at 78 % af ansøgningerne om registrering af fagforeninger blev mødt med afslag på grund af en blanding af fabriksledelsernes og visse politikeres fjendtlige holdning til fagforeninger samt en manglende administrativ kapacitet til at registrere dem;
- I. der henviser til, at hundredevis af tekstilarbejdere ifølge forskellige rapporter er omkommet under forskellige fabriksbrande i Bangladesh siden 2006, i forbindelse med hvilke mange skyldige fabriksejere og -ledere desværre aldrig er blevet retsforfulgt; der henviser til, at det anslås, at 11 700 arbejdstagere hvert år omkommer ved dødsulykker, og yderligere 24 500 dør af arbejdsrelaterede sygdomme i de forskellige sektorer;
- J. der henviser til, at den gældende mindsteløn på 5 300 BDT eller 67 USD pr. måned ikke er steget siden 2013, og at mindstelønskommissionen stadig ikke er blevet indkaldt;
- K. der henviser til, at de bangladeshiske myndigheder siden 21. december 2016 vilkårligt har arresteret og tilbageholdt mindst 35 fagforeningsledere og forkæmpere for arbejdstagerrettigheder, efter at bangladeshiske tekstilarbejdere afholdt strejker og demonstrationer for at få højere løn, at de har lukket fagforenings- og NGO-kontorer eller sat dem under politiovervågning samt har suspenderet eller afskediget 1 600 arbejdstagere for at protestere mod lave lønninger i tekstilindustrien;
- L. der henviser til, at Bangladesh er nr. 145 ud af 177 lande i gennemsigtighedsindekset; der henviser til, at korruption er udbredt i den globale beklædningsforsyningskæde og involverer både den politiske klasse og lokale forvaltninger;
- M. der henviser til, at en række lovende initiativer ledet af den private sektor, som f.eks. Bangladesh-aftalen om brand- og bygningsikkerhed (Bangladesh-aftalen), har bidraget moderat positivt til at forbedre standarden i forsyningskæderne og arbejdstagernes sikkerhed gennem de sidste 20 år med hensyn til at forbedre arbejdernes rettigheder i forsyningskæden for beklædning;

Onsdag den 14. juni 2017

- N. der henviser til, at konklusionerne af de regelmæssige revisioner af bæredygtighedsaftalen i 2014, 2015 og 2016 vidner om, at de bangladeshiske myndigheder har opnået konkrete forbedringer på nogle områder, og at de anerkender aftalens bidrag til moderat at forbedre sundhed og sikkerhed på fabrikkerne og arbejdsforhold i konfektionsbranchen; der henviser til, at det har været en større udfordring at opnå fremskridt med hensyn til arbejdstagerrettigheder, og at der ikke er gjort væsentlige fremskridt på dette område i de seneste år; der henviser til, at den manglende ændring og mangelfulde gennemførelse af Bangladeshs arbejdsmarkedslov fra 2013 ifølge ILO har ført til alvorlige begrænsninger i udøvelsen af retten til foreningsfrihed og registrering af fagforeninger, navnlig i konfektionsbranchen i eksportforarbejdningszoner; der henviser til, at arbejdstagere i eksportforarbejdningszoner er blevet nægtet retten til at tilslutte sig fagforeninger;
- O. der henviser til, at der efter katastrofen har været en hidtil uset efterspørgsel fra europæiske forbrugere efter mere information om, hvor produkter kommer fra, og under hvilke vilkår de er blevet produceret; der henviser til, at europæiske borgere har fremsat utallige henstillinger og organiseret kampanjer med krav om større ansvarlighed fra beklædningsvirksomhedernes side for at sikre, at deres produkter fremstilles på en etisk korrekt måde;

Ansvarlig erhvervsvirksomhed i Bangladesh — primært en national opgave

1. understreger, at Bangladesh til trods for de imponerende resultater inden for vækst og udvikling i de seneste år stadig skal gøre en betydelig langsigtet indsats for at opnå bæredygtig og mere inklusiv økonomisk vækst; understreger, at strukturreformer er afgørende for forøget produktivitet, yderligere diversificering af eksporten, social retfærdighed, arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse og bekæmpelse af korruption;
2. opfordrer den bangladeshiske regering til at øge sit engagement for at forbedre sikkerhed, arbejdsforhold og arbejdstagerrettigheder i beklædningssektoren som et spørgsmål af højeste prioritet og at styrke gennemførelsen af lovgivningen om bygnings- og fabriksikkerhed, til fortsat at øge regeringens finansiering til arbejdstilsynet, til at fortsætte med at ansætte og uddanne flere fabriksinspektører, til at gøre det muligt at mindske udskiftningen af arbejdsinspektører, til at udarbejde en årlig arbejdsplan over opfølgende inspektioner af fabrikker, der skal udbedres, og til at udvide bygnings- og fabriksinspektioner til andre sektorer;
3. opfordrer den bangladeshiske regering til at ændre arbejdsmarkedsloven fra 2013, så den effektivt behandler foreningsfrihed og kollektive forhandlinger, til at fremme social dialog, til at sikre hurtig og ikke-vilkårlig registrering af fagforeninger, til at sikre effektiv efterforskning og retsforfølgelse af angivelig forskelsbehandling på grund af fagforeningsvirksomhed og urimelig arbejdspraksis, til at garantere, at de arbejdsretlige rammer stemmer fuldstændig overens med internationale standarder, især med ILO-konvention 87 og 98 om foreningsfrihed og kollektive forhandlinger, og at de bliver gennemført effektivt; opfordrer desuden indtrængende den bangladeshiske regering til at sikre, at loven om eksportforarbejdningszoner tillader fuld foreningsfrihed i overensstemmelse med de samme internationale standarder og til aktivt og omgående at undersøge al forskelsbehandling på grund af fagforeningsvirksomhed;
4. opfordrer indtrængende den bangladeshiske regering, brancheforeninger og fabriksejere til at stræbe efter udbedring af alle eksportorienterede konfektionsfabrikker og til at sørge for, at reparationer og anden opfølgende inspektion gennemføres og overvåges på gennemskelig vis af de relevante offentlige myndigheder, der anerkender nytten af de midler, som donorer har mobiliseret, og vigtigheden af effektiv finansiel støtte;
5. Opfordrer indtrængende den bangladeshiske regering til omgående at genindkalde mindstelønskommissionen og sikre hyppigere lønrevisioner;

Initiativer i den private sektor — et effektivt og værdifuldt bidrag

6. opfordrer de internationale mærker og detailhandlere og den bangladeshiske privatsektor til fortsat at bestræbe sig på at respektere arbejdsretten og gennemføre VSA-foranstaltninger og forbedre ansvarlige forretningsmetoder, herunder sikre anstændige arbejdsforhold til bangladeshiske tekstilarbejdere, og fremme tilvejebringelse af gennemskelige oplysninger om, på hvilke fabrikker varerne produceres, og koordinerede mekanismer mellem relevante initiativer; opfordrer de globale detailhandlere og mærker til at fortsætte deres arbejde med at indføre et ensartet adfærdskodeks for fabriksrevision i Bangladesh;

Onsdag den 14. juni 2017

7. understreger den private erhvervssektors indsats i samarbejdet med den bangladeshiske regering og internationale organisationer i landet gennem aftalen om brand- og bygningsikkerhed; påpeger imidlertid, at til trods for fremskridt vedrørende brand- og bygningsikkerhed er Bangladesh-aftalens parter fortsat bekymrede over, hvor lang tid det tager at afhjælpe vigtige sikkerhedsmæssige forhold; opfordrer Bangladesh-aftalens parter til at forlænge deres engagement i aftalen i endnu en periode på fem år, før den nuværende aftale ophører den 12. maj 2018; opfordrer regeringen og den bangladeshiske erhvervssektor til at erkende nytten af, at de bangladeshiske detailhandlere er forpligtet på grundlag af Bangladesh-aftalen og til at støtte forlængelsen af parternes mandat i Bangladesh;

8. opfordrer den bangladeshiske regering og den private sektor til at fortsætte initiativer, der tager sigte på økonomisk kompensation til og rehabilitering af ofre, til at udvikle en effektiv genansættelsesstrategi og til at tilbyde støtte til færdigheder i forbindelse med iværksættervirksomhed og etablering af et livsgrundlag;

EU's og det internationale samfunds fælles ansvar

9. støtter Bangladesh-bæredygtighedsaftalens opfølgende aktiviteter og Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens styrkede dialog om arbejdstager- og menneskerettigheder for at opnå bedre overholdelse af principperne i de konventioner, der er opført i GSP-forordningen;

10. støtter Kommissionens undersøgelse af et muligt EU-dækkende initiativ om beklædningssektoren, hvor frivillige initiativer og strenge adfærdskodekser er nøgleprincipper; noterer sig Kommissionens arbejdsdokument af 24. april 2017 om »Bæredygtige beklædningsværdikæder gennem EU's udviklingsindsats« og gentager sin anmodning om, at Kommissionen ikke begrænser sig til det arbejdsdokument, men også er åben for muligheden for, at det bliver til bindende lovgivning om rettidig omhu; understreger endvidere, at koordinering, deling af oplysninger, udveksling af bedste praksis og regeringernes engagement i fastlæggelse af passende rammebetingelser herfor kan bidrage til at øge effektiviteten i private og offentlige initiativer vedrørende værdikæder og opnå positive resultater med hensyn til bæredygtig udvikling; understreger betydningen af at øge bevidstheden blandt forbrugerne for at forbedre gennemsigtheden samt støtte anstrengelserne for bedre arbejds- og miljøstandarder, produktsikkerhed og bæredygtigt forbrug;

11. mener, at bæredygtighedsaftalen med Bangladesh, i hvilken EU er en af de vigtigste aktører, vil kunne danne grundlag for gennemførelsen af andre tilsvarende partnerskabstiltag med andre tredjelande; opfordrer EU til at opretholde og udbygge sit samarbejde på internationalt niveau om bæredygtig udvikling og virksomhedernes sociale ansvar med organisationer som ILO, OECD og FN;

12. støtter bestræbelserne i FN's stående arbejdsgruppe, som har til formål at udarbejde en bindende FN-traktat om virksomheder og menneskerettigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at engagere sig i disse forhandlinger;

13. understreger, at en manglende indsats for at forbedre sikkerhedssituationen og systematisk konfrontere trusler fra ekstremister i Bangladesh vil have en direkte indflydelse på investeringer i landet, hvilket i sidste ende vil hæmme den langsigtede udvikling og livet for almindelige mennesker;

Konklusioner

14. understreger, at sektoren for beklædningsgenstande af høj kvalitet er afgørende for den økonomiske og sociale udvikling i Bangladesh, og at dens udvidelse har gjort det muligt for mange arbejdstagere, især kvinder, at bevæge sig fra den uformelle til den formelle økonomi; advarer mod initiativer, der kan føre til, at EU-virksomheder og andre virksomheder trækker sig ud af Bangladesh, hvilket ikke kun ville skade landets ry, men vigtigst af alt dets fremtidige udviklingsperspektiver;

15. understreger, at ansvarlig forretningsskik er et fælles ansvar for den bangladeshiske regering, den lokale privatsektor, det internationale samfund og forretningspartnere for at bidrage til dette overordnede mål;

o

o o

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Tjenesten for EU's optræden udadtil, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Menneskerettighedsråd, Bangladeshs regering og parlament samt til ILO's generaldirektør.

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0267

Afgan Mukhtarlis tilfælde og mediernes situation i Aserbajdsjan**Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om sagen vedrørende den aserbajdsjanske journalist Afgan Mukhtarli (2017/2722(RSP))**

(2018/C 331/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Aserbajdsjan, især vedrørende menneskerettigheds-situationen og retsstatsforholdene,
- der henviser til de etablerede forbindelser mellem EU og Aserbajdsjan, som trådte i kraft i 1999 i form af en partnerskabs- og samarbejdsaftale (PSA), oprettelsen af det østlige partnerskab og Aserbajdsjans deltagelse i Den Parlamentariske Forsamling Euronest,
- der henviser til beslutningen vedtaget af Republikken Aserbajdsjans Milli Majlis den 30. september 2016 om ophævelse af den tidligere beslutning af 14. september 2015 om opsigelse af deres medlemskab af og deltagelse i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, som således indebærer bevarelse af medlemsskabet og fortsat deltagelse heri,
- der henviser til det mandat, der blev vedtaget den 14. november 2016 og givet til Europa-Kommissionen og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til på vegne af EU og dets medlemsstater at føre forhandlinger om en omfattende aftale med Republikken Aserbajdsjan og til at indlede forhandlingerne om ovennævnte aftale den 7. februar 2017,
- der henviser til besøget af Aserbajdsjans præsident, Ilham Aliyev, i Bruxelles den 6. februar 2017,
- der henviser til Udenrigsudvalgets delegations nylige besøg i Aserbajdsjan den 22. maj 2017,
- der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding,
- der henviser til Freedom House's rapport om frihed i verden i 2017, som betegner pressefriheden i Aserbajdsjan som »ikke fri« og dets internet som »delvis frit«,
- der henviser til erklæringen fra NF/HR om dommen over Mehman Huseynov i Aserbajdsjan den 7. marts 2017,
- der henviser til associeringsaftalen/den vidtgående og brede frihandelsaftale mellem EU og Georgien, som trådte i kraft den 1. juli 2016,
- der henviser til tidligere erklæringer fra Europarådets menneskerettighedskommissær, Niels Muizniek, om forfølgelsen af journalister, civilsamfunds- og menneskerettighedsaktivister samt af medlemmer af oppositionen i Aserbajdsjan,
- der henviser til erklæringen fra OSCE/ODIHR's direktør, Michael Georg Link, om den påståede bortførelse og mishandling af den aserbajdsjanske journalist og menneskerettighedsforkæmper Afgan Mukhtarli af 8. juni 2017,
- der henviser til erklæring fra talsmanden for NF/HR om »ulovlig tilbageholdelse af aserbajdsjanske statsborgere med bopæl i Georgien«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

Torsdag den 15. juni 2017

- A. der henviser til, at Afgan Mukhtarli, en aserbajdsjansk undersøgende journalist i eksil, som flyttede til Tbilisi i 2015, forsvandt fra Tbilisi den 29. maj 2017 og dukkede op få timer senere i Baku;
- B. der henviser til, at Afgan Mukhtarli ifølge sin advokat blev pågrebet af uidentificerede mænd, der angiveligt bar georgiske politiumiformer, skubbet ind i en bil, slået og kørt til den aserbajdsjanske grænse, hvor et beløb på 10 000 EUR angiveligt blev plantet på ham;
- C. der henviser til, at Afgan Mukhtarli nu står over for retsforfølgelse for ulovligt at have krydset grænsen samt for smugling og vold mod politiet; der henviser til, at ovennævnte anklager kan indebære en fængselsstraf på flere år, og der henviser til, at en domstol den 31. maj 2017 idømte ham tre måneders varetægtsfængsling;
- D. der henviser til, at Afgan Mukhtarli har arbejdet for flere uafhængige medier, herunder Radio Free Europe/Radio Liberty, og er kendt for sin kritiske journalistiske dækning af de aserbajdsjanske myndigheder; der henviser til, at han gik i eksil i Georgien for at undgå repressalier fra de aserbajdsjanske myndigheders side på grund af sit arbejde;
- E. der henviser til, at Georgien er en stat, som er part i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at det derfor er Georgiens ansvar at garantere sikkerheden for aserbajdsjanere, der er bosiddende på dens område, og forhindre enhver form for tvungen tilbagevenden til deres hjemland; der henviser til, at aserbajdsjanske borgere imidlertid i stigende grad har fået afvisning på forlængelse af deres opholdstilladelse i Georgien;
- F. der henviser til, at Georgiens præsident, Giorgi Margvelashvili, har udtalt, at bortførelsen af Afgan Mukhtarli udgjorde »en alvorlig udfordring for [Georgiens] status som stat og suverænitæt«;
- G. der henviser til, at Georgiens indenrigsministerium har iværksat en efterforskning i henhold til straffelovens artikel 143 — ulovlig fængsling — i forbindelse med sagen om Afgan Mukhtarli og har indledt en korrespondance med de aserbajdsjanske myndigheder om dette spørgsmål;
- H. der henviser til, at den generelle menneskerettighedssituation i Aserbajdsjan i løbet af de seneste år til stadighed har været en kilde til alvorlig bekymring med konstante trusler og undertrykkelse, forfølgelse, rapporter om tortur, rejseforbud samt begrænsninger af den fri bevægelighed for NGO-ledere, menneskerettighedsforkæmpere, medlemmer af oppositionen, journalister og andre repræsentanter for civilsamfundet;
- I. der henviser til, at appeldomstolen i Baku den 17. maj 2017 beordrede, at Leyla og Arif Yunus, som er blevet tildelt politisk asyl i Nederlandene, skal returneres til Aserbajdsjan med henblik på fornyede retsmøder;
- J. der henviser til, at distriktsdomstolen i Sabail den 12. maj 2017 efter en anmodning fra ministeriet for transport, kommunikation og højteknologi stadfæstede afgørelsen om at blokere fem onlinemedier, herunder Azerbaijani Service of Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL), Azadliq.info, Meydan TV og satellitkanalerne Turan TV og Azerbaijani Saadi;
- K. der henviser til, at genoptagelsen af forbindelserne mellem Republikken Aserbajdsjans Milli Majlis og Europa-Parlamentet og Aserbajdsjans fornyede medlemskab af og deltagelse i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og dets aktiviteter har vist sig at være værdifulde;
- L. der henviser til, at EU og Aserbajdsjan den 7. februar 2017 indledte forhandlingerne om en ny aftale, som vil følge de principper, der blev godkendt i 2015 i forbindelse med gennemgangen af den europæiske naboskabspolitik, og som vil danne et nyt grundlag for politisk dialog og samarbejde mellem EU og Aserbajdsjan;
- fordømmer på det kraftigste bortførelsen af Afgan Mukhtarli i Tbilisi og den efterfølgende vilkårlige tilbageholdelse af ham i Baku; mener, at dette er en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne og fordømmer denne alvorlige overtrædelse af lovgivningen;
 - opfordrer indtrængende de georgiske myndigheder til at sikre, at der øjeblikkeligt foretages en grundig, gennemsigtig og effektiv undersøgelse af Afgan Mukhtarlis tvungne forsvinding i Georgien og den ulovlige overførsel til Aserbajdsjan, og til at bringe gerningsmændene for retten;
 - mener, at det er af største betydning, at de georgiske myndigheder gør deres yderste for at afklare ud over enhver tvivl enhver mistanke angående georgiske statsansattes medvirken til tvungne forsvindinger;

Torsdag den 15. juni 2017

4. minder om, at det påhviler de georgiske myndigheder at yde beskyttelse til alle de tredjelandsstatsborgere, der bor i Georgien eller anmoder om politisk asyl og som står over for mulige alvorlige retlige konsekvenser i deres oprindelsesland for menneskerettighedsaktiviteter eller politiske aktiviteter; minder i denne forbindelse om artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention, som Georgien er part i;
5. fordømmer på det kraftigste forfølgelsen af Afgan Mukhtarli som følge af falske anklager og gentager, at han forfølges for sit arbejde som uafhængig journalist;
6. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til øjeblikkeligt og betingelsesløst at frigive og frafalde alle anklager mod Afgan Mukhtarli samt alle dem, der sidder fængslet som følge af udøvelsen af deres grundlæggende rettigheder, herunder ytringsfriheden; opfordrer de georgiske myndigheder til i sagen Afgan Mukhtarli at tage alle de nødvendige skridt over for de aserbajdsjanske myndigheder for, at han kan blive genforenet med sin familie;
7. udtrykker stærk bekymring over, at sagen om Afgan Mukhtarli er endnu et eksempel på, at de aserbajdsjanske myndigheder forsøger at ramme og forfølge kritikere, der lever i eksil, og deres pårørende i hjemlandet; minder om de tidligere sager om internationale arrestordre på aserbajdsjanske borgere, der lever i eksil, og som er kritiske over for de offentlige myndigheder;
8. opfordrer til, at der gennemføres en øjeblikkelig, fuldstændig, gennemsigtig, troværdig og upartisk undersøgelse af Galandarov Mehman — den aserbajdsjanske blogger og aktivists — død den 28. april 2017, mens han var i de aserbajdsjanske myndigheders varetægt;
9. opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse fra fængslet af alle politiske fanger, herunder journalister, menneskerettighedsforkæmpere og andre civilsamfundsaktivister, dvs. Afgan Mukhtarli, Ilkin Rustamzadeh, Rashad Ramazanov, Seymur Hazi, Giyas Ibrahimov, Mehman Huseynov, Bayram Mammadov, Ilgar Mammadov, Araz Guliyev, Tofiq Hasanli, Ilgiz Qahramanov, Afgan Sadygov og andre, herunder, men ikke begrænset til, dem, der er omfattet af de relevante domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (ECHR), og opfordrer til, at alle anklager mod dem frafaldes, og at der sker fuld genoprettelse af deres politiske og borgerlige rettigheder, hvilket også omfatter tidligere fængslede og efterfølgende frigivne politiske fanger, såsom Intigam Aliyev, Khadija Ismayilova m.fl.;
10. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at standse den vedvarende forfølgelse af Leyla og Arif Yunus og henleder Interpols opmærksomhed på denne sag som værende motiveret af politiske årsager;
11. gentager sin indtrængende opfordring til de aserbajdsjanske myndigheder om at sætte en stopper for selektiv retsforfølgelse og fængsling af journalister, menneskerettighedsforkæmpere og andre, som er kritiske over for regeringen, samt til at sikre, at alle frihedsberøvede personer, herunder journalister, politiske aktivister og aktivister fra civilsamfundet, får en retfærdig rettergang og er omfattet af de øvrige normer for en retfærdig rettergang;
12. opfordrer indtrængende de aserbajdsjanske myndigheder til at sikre, at uafhængige civilsamfundsgrupper og -aktivister kan arbejde uden unødige hindringer eller frygt for forfølgelse, herunder ved at ophæve de love, der i meget høj grad begrænser civilsamfundet, og ved at frigive NGO'ers og NGO-lederes bankkonti og give adgang til udenlandsk finansiering;
13. opfordrer indtrængende Aserbajdsjans regering til fuldt ud at respektere alle domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og til at samarbejde fuldt ud med og gennemføre henstillingerne fra Europarådets Venedigkommission og menneskerettighedskommissær samt FN's særlige procedurer med hensyn til menneskerettighedsforkæmpere, retten til forenings- og forsamlingsfrihed samt ytringsfrihed og vilkårlig tilbageholdelse med det formål at ændre landets lovgivning og tilpasse dets praksisser i fuld overensstemmelse med eksperternes konklusioner;
14. glæder sig over løsladelsen af flere fremtrædende menneskerettighedsforkæmpere, journalister og aktivister i Aserbajdsjan i 2015 og 2016;
15. understreger betydningen af et godt politisk klima mellem regeringen, oppositionen og civilsamfundet i bred forstand;

Torsdag den 15. juni 2017

16. understreger betydningen af den nye partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Aserbajdsjan; understreger, at de demokratiske reformer, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder skal udgøre kernen i den nye aftale; minder om, at det vil blive ved med at overvåge situationen nøje under hele forhandlingsforløbet om en ny aftale, før det træffer beslutning om at give sit samtykke;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Udenrigstjenesten, Det Europæiske Råd, Kommissionen, Republikken Aserbajdsjans samt Georgiens præsidenter, regeringer og parlamenter, Europarådet, OSCE og FN's Menneskerettighedsråd.

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0268

Pakistan, navnlig situationen for menneskerettighedsforsvarere og dødsstraffen**Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om Pakistan, navnlig situationen med hensyn til menneskerettighedsforkæmpere og dødsstraf (2017/2723(RSP))**

(2018/C 331/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Pakistan,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 18. juli 2016 om Pakistan,
 - der henviser til EU's og Pakistans femårige engagementsplan,
 - der henviser til Pakistans handlingsplan om menneskerettigheder,
 - der henviser til EU's og Pakistans flerårige vejledende program (MIP) 2014-2020,
 - der henviser til henstillingerne i rapporter fra EU's valgobservationsmission til Pakistan,
 - der henviser til erklæringerne fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og hendes talsperson om Pakistan,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948, særlig artikel 18,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Pakistan har undertegnet,
 - der henviser til konventionen om barnets rettigheder,
 - der henviser til Pakistans forfatning,
 - der henviser til EU's retningslinjer om hhv. fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed, om menneskerettighedsforkæmpere og om dødsstraf samt til EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati fra 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Pakistan havde et moratorium for dødsstraf indtil 2015, men genindførte den efter massakren på Hærens kostskole i Peshawar i december 2014; der henviser til, at moratoriet i første omgang kun blev ophævet for terroraktiviteter, men at ophævelsen sidenhen kom til at gælde for alle forbrydelser, der medfører dødsstraf;
- B. der henviser til, at Pakistan nu er et af de lande i verden med flest fanger på dødsgangen; der henviser til, at der har været rapporter om sager, hvor henrettelserne er blevet eksekveret, mens appelmekanismerne stadig var i gang;
- C. der henviser til, at Pakistans »blasfemilov« (paragraf 295-C i straffeloven) medfører obligatorisk dødsstraf; der henviser til, at der i øjeblikket er hundredvis af mennesker, der afventer retssager, og at en række personer sidder på dødsgangen efter anklager om »blasfemi«; der henviser til, at loven anses for at indeholde uklare definitioner, der kan misbruges til at gå efter politiske dissidenter eller bringe legitim kritik af statslige institutioner og andre organer til ophør;
- D. der henviser til, at premierministeren i marts 2017 beordrede et forbud mod alt »blasfemisk« materiale på internettet, og de pakistanske myndigheder har anmodet virksomhederne bag sociale medier om at medvirke til at identificere pakistansere, der mistænkes for »blasfemi«; der henviser til, at Mashal Khan, en studerende ved Abdul Wali-universitetet, den 14. april 2017 blev lynchet af en flok medstuderende efter at være blevet beskyldt for at offentliggøre »blasfemisk«

Torsdag den 15. juni 2017

materiale på internettet; der henviser til, at en pakistansk antiterrorret domstol den 10. juni 2017 dømte Taimoor Raza til døden for angiveligt at have gjort sig skyldig i »blasfemi« på Facebook; der henviser til, at aktivisten Baba Jan og 12 andre demonstranter er blevet idømt livsvarigt fængsel — den strengeste straf, der nogensinde er blevet givet for at demonstrere;

- E. der henviser til, at Pakistans Nationalforsamling den 18. april 2017 vedtog en beslutning, hvori den fordømte en voldelig pøbels lynchning af Mashal Khan på grund af beskyldninger om »blasfemi«; der henviser til, at Senatet har drøftet reformer med henblik på at begrænse overgrebene;
- F. der henviser til, at militærdomstole blev tilladt i en toårig periode, mens det civile retsvæsen angiveligt skulle styrkes; der henviser til, at der har været ringe fremskridt med udviklingen af retsvæsenet, og til, at militærdomstolene den 22. marts 2017 kontroversielt fik forlænget deres mandat for en yderligere toårig periode;
- G. der henviser til, at der er konstateret adskillige tilfælde i Pakistan, hvor menneskerettighedsforkæmpere, politiske dissidenter og medlemmer af religiøse mindretal eller grupper som Ahmadiyyaerne har været udsat for trusler, overfald, fængsling, tortur og chikane eller er blevet dræbt; der henviser til, at oplysninger indsamlet af FN's Arbejdsgruppe vedrørende Tvungne eller Ufrivillige Forsvindinger og af NGO'er viser, at sikkerheds- og retshåndhævelsesmyndigheder, herunder politiet og efterretningstjenesterne, står bag tvungne forsvindinger; der henviser til, at ikke en eneste gerningsmand er blevet retsforfulgt med et positivt resultat;
- H. der henviser til, at den indiske statsborger Kulbhushan Jadhav blev kendt skyldig af en militærdomstol i april 2017 og dømt til døden; der henviser til, at sagen i øjeblikket er indbragt for Den Internationale Domstol, fordi han blev nægtet retten til konsular adgang; der henviser til, at en 10-årig dreng blev myrdet og fem andre personer kvæstet den 4. maj 2017, da en pøbel angreb en politistation i Baluchistan, hvilket menes at være ansporet af beskyldninger om »blasfemi«; der henviser til, at den påståede voldtægt af en teenager (der kun kaldes »Shumaila« i de lokale medier), som blev begået af et familiemedlem i Rajanpur den 30. maj 2017, førte til, at ofret blev dømt til døden af en stammedomstol; der henviser til, at disse sager ikke er enkeltstående begivenheder;
- I. der henviser til, at sagen om Aasiya Noreen, bedre kendt som Asia Bibi, fortsat er et anliggende af stor betydning for bekymringerne angående menneskerettighedsspørgsmål i Pakistan; der henviser til, at Asia Bibi, en pakistansk kristen kvinde, i 2010 af en pakistansk domstol blev kendt skyldig i blasfemi og dømt til døden ved hængning; der henviser til, at Asia Bibi, hvis dommen eksekveres, vil være den første kvinde i Pakistan, der i medfør af loven henrettes for blasfemi; der henviser til, at der i en række internationale appeller er anmodet om, at hun løslades, under henvisning til at hun blev forfulgt på grund af sin religion; der henviser til, at den kristne minister for mindretalsanliggender, Shahbaz Bhatti, og den muslimske politiker, Salmaan Taseer, blev myrdet af selvtægtsudøvere for at have talt hendes sag og offentligt kritiseret »blasfemiloven«; der henviser til, at Asia Bibi trods den midlertidige suspension af hendes dødsstraf stadig sidder fængslet den dag i dag, og at hendes familie stadig er i skjul;
- J. der henviser til, at den hårde kurs over for NGO'er fortsætter med uformindsket styrke; der henviser til, at adskillige NGO'er er blevet truet og chikaneret under påskud af gennemførelsen af den nationale terrorbekæmpelsesplan, og nogle har fået afspærret deres kontorer;
- K. der henviser til, at 12 millioner kvinder ikke har nationale identitetskort og derfor nægtes retten til at registrere sig som vælgere ved valgene; der henviser til, at en række EU-valgobservationsmissioner har fremsat henstillinger med henblik på at forbedre valgprocessen ved det næste valg, som er planlagt til 2018;
- L. der henviser til, at Pakistan indtrådte i GSP+-ordningen den 1. januar 2014; der henviser til, at denne ordning burde være et stærkt incitament til at respektere de grundlæggende menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, miljøet og principperne om god regeringsførelse;
- M. der henviser til, at EU fuldt ud fastholder sit tilsagn om at fortsætte dialogen og engagementet med Pakistan under femårsplanen for parternes engagement og efterfølgeren hertil;
 - 1. gentager EU's stærke modstand mod dødsstraf, uanset forbrydelsens art og under alle omstændigheder; opfordrer til universel afskaffelse af dødsstraffen; giver udtryk for dyb bekymring over Pakistans beslutning om at ophæve moratoriet, således at henrettelserne nu fortsætter med alarmerende hyppighed; opfordrer Pakistan til at genindføre moratoriet med det mere langsigtede mål at afskaffe dødsstraffen helt;

Torsdag den 15. juni 2017

2. er dybt foruroliget over rapporter om anvendelse af dødsstraf i Pakistan efter fejlbehæftede retssager, henrettelse af mindreårige og personer med psykiske lidelser samt over påstande om tortur; opfordrer regeringen til at bringe bestemmelserne om dødsstraf i den nationale lovgivning i overensstemmelse med folkeretten og internationale standarder, herunder ophør af henrettelser for alle andre forbrydelser end forsætligt drab, et forbud mod henrettelse af mindreårige lovovertrædere og personer med psykiske lidelser og et moratorium for eksekvering af henrettelser, mens appelsagerne verserer;
3. beklager dybt tilbageskridtene i Pakistan med hensyn til respekten for menneskerettighederne og retsstaten, og navnlig stigningen i udenretlige henrettelser samt trusler mod og magtanvendelse over for journalister, menneskerettighedsforkæmpere, NGO'er og regeringskritikere; minder om, at den pakistanske regering har pligt til at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder; ser med tilfredshed på Pakistans vedtagelse af en handlingsplan vedrørende menneskerettigheder, og opfordrer til, at den omsættes til konkrete fremskridt; advarer i denne henseende om, at EU vil være ekstremt bekymret, hvis aktivister fortsat udsættes for sådanne praksisser, og der ikke konstateres fremskridt;
4. giver udtryk for sin bekymring over den udstrakte handlefrihed, sikkerhedsstyrkerne gives, og opfordrer den pakistanske regering til at sikre bedre tilsyn med deres aktiviteter; opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at iværksætte en hurtig og upartisk undersøgelse af dødsfald under varetægtsfængsling og drab begået af sikkerhedsstyrker samt af beskyldningerne om tortur og til at retsforfølge gerningsmændene bag udenretlige drab og tortur;
5. beklager dybt, at der anvendes militærdomstole i Pakistan, som afholder hemmelige retsmøder og har civil jurisdiktion; insisterer på, at de pakistanske myndigheder giver internationale observatører og menneskerettighedsorganisationer adgang til at overvåge brugen af militærdomstole; opfordrer desuden til en øjeblikkelig og gennemsigtig overgang til uafhængige civile domstole i overensstemmelse med internationale standarder for retslige procedurer; understreger, at tredjelandes statsborgere, der stilles for en domstol, skal have adgang til konsulære tjenester og beskyttelse;
6. er dybt bekymret over den fortsatte brug af »blasfemiloven« i Pakistan og mener, at dette forværrer atmosfæren af religiøs intolerance; bemærker den pakistanske højesterets konklusion om, at personer, der anklages for »blasfemi«, i uforholdsmæssigt stor og uoprettelig grad lider under manglen på tilstrækkelige beskyttelsesmekanismer mod urigtig anvendelse eller misbrug af sådanne love; opfordrer derfor den pakistanske regering til at ophæve paragraf 295-A, 295-B og 295-C i straffeloven og til at indføre effektive proceduremæssige og institutionelle beskyttelsesmekanismer for at forhindre misbrug af »blasfemi«-anklager; opfordrer ligeledes regeringen til at indtage en mere håndfast holdning med hensyn til at fordømme selvtægt over for påståede »gudsbespottere« og opfordrer den indtrængende til ikke selv at gøre brug af »blasfemi«-retorikken;
7. opfordrer den pakistanske regering til hurtigt at træffe foranstaltninger for at beskytte journalisters og bloggers liv og rettigheder; giver udtryk for sin bekymring over de pakistanske myndigheders anmodning til Twitter og Facebook om at videregive information om deres brugere med henblik på at identificere personer, der mistænkes for »blasfemi«; opfordrer Pakistans regering og parlament til at ændre loven om forebyggelse af elektroniske forbrydelser fra 2016 og til at fjerne de alt for vidtgående bestemmelser om overvågning og opbevaring af data og lukning af websteder på grundlag af uklare kriterier; opfordrer endvidere til, at alle dødsdomme, der er afsagt i sager om »blasfemi« eller politisk dissens nedsættes, herunder dommen mod Taimoor Raza; opfordrer i denne forbindelse Pakistans præsident til at gøre brug af sin ret til at benåde folk;
8. bemærker de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af EU's og Pakistans femårige engagementsplan, men udtrykker håb om, at den nye strategiske engagementsplan, der skal færdiggøres i 2017, bliver ambitiøs og vil bidrage til at styrke båndene mellem EU og Pakistan;
9. opfordrer indtrængende den pakistanske regering til på en positiv måde og så hurtigt som muligt at finde en løsning på den endnu uløste sag om Asia Bibi; henstiller, at der tages skridt til at garantere Asia Bibis og hendes families sikkerhed i lyset af den behandling, som ofrene for beskyldninger om blasfemi tidligere er blevet udsat for af selvtægtsudøvere og udenretlige aktører;
10. minder om, at der er knyttet betingelser til indrømmelsen af GSP+-status, og at en reel gennemførelse af internationale konventioner er et afgørende krav i forbindelse med denne ordning; opfordrer indtrængende den pakistanske regering til at gøre sig kraftige bestræbelser på at gennemføre de 27 centrale konventioner og vise fremskridt;

Torsdag den 15. juni 2017

11. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at tage disse spørgsmål op med de pakistanske myndigheder i forbindelse med den regelmæssige menneskerettighedsdialog;
 12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Pakistans regering og parlament.
-

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0269

Menneskerettighedssituationen i Indonesien

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om menneskerettighedssituationen i Indonesien (2017/2724(RSP))

(2018/C 331/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Indonesien, navnlig den af 19. januar 2017 ⁽¹⁾,
 - der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Indonesien (PSA), der trådte i kraft den 1. maj 2014, og til den fælles pressemeddelelse af 29. november 2016 efter det første møde i det blandede EU-Indonesien-udvalg under partnerskabs- og samarbejdsaftalen,
 - der henviser til den lokale EU-erklæring af 9. maj 2017 om religions- og trosfrihed og ytringsfrihed,
 - der henviser til rapporten fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder — Compilation on Indonesia — af 17. februar 2017 og til den universelle regelmæssige gennemgang (tredje cyklus) og sammenfatningen af de berørte parters bemærkninger om Indonesien af 20. februar 2017,
 - der henviser til erklæring af 27. juli 2016 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om de planlagte henrettelser i Indonesien,
 - der henviser til den 6. menneskerettighedsdialog mellem Den Europæiske Union og Indonesien den 28. juni 2016,
 - der henviser til Bangkok-deklarationen af 14. oktober 2016 om fremme af et globalt partnerskab for fælles strategiske mål mellem ASEAN og EU,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), som Indonesien ratificerede i 2006,
 - der henviser til konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1987,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Indonesien er verdens fjerde folkerigeste land, det tredjestørste demokrati, det største land med et muslimsk flertal og et heterogent samfund bestående af 255 millioner borgere af forskellige etniske grupper, sprog og kulturer;
- B. der henviser til, at Indonesien er en vigtig partner for EU; der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Indonesien, som er medlem af G20, er solide; der henviser til, at EU og Indonesien deler de samme værdier vedrørende menneskerettigheder, regeringsførelse og demokrati;
- C. der henviser til, at der i 2016 var et hidtil uset antal voldelige, diskriminerende og chikanerende verbale overfald og meget skarpe erklæringer imod LGBTI-personer i Indonesien; der henviser til, at regeringsembedsmænd, statslige institutioner og ekstremister angiveligt direkte eller indirekte har tilskyndet til disse angreb; der endvidere henviser til, at arten af disse angreb er blevet værre i 2017;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0002.

Torsdag den 15. juni 2017

- D. der henviser til, at gensidigt aftalte seksuelle handlinger og seksuelle forhold uden for ægteskab i den særlige selvstyrende provins Aceh, der er omfattet af sharialovgivning, er strafbare og straffes med op til 100 piskeslag og 100 måneders fængsel; der henviser til, at to unge mænd i maj 2017 blev dømt for seksuelle forhold mellem personer af samme køn og blev idømt 85 stokkeslag; der henviser til, at retten til ikke at blive udsat for tortur er en grundlæggende og umistelig ret;
- E. der henviser til, at homoseksualitet ikke er ulovligt i resten af Indonesien; der henviser til, at LGBTI-personer ikke desto mindre har været under hårdt pres i de seneste år;
- F. der henviser til, at 141 personer blev arresteret for »overtrædelse af pornografilove« ved en politirazzia i en klub for homoseksuelle i Jakarta den 21. maj 2017;
- G. der henviser til, at forfatningsdomstolen i Indonesien siden januar 2016 har behandlet et andragende, der har til formål at kriminalisere homoseksuelle og sex uden for ægteskabet;
- H. der henviser til, at der er en voksende intolerance over for religiøse mindretal i Indonesien, som muliggøres af diskriminerende love og forskrifter, herunder en blasfemilov, som officielt kun anerkender seks religioner; der henviser til, at flere personer i juni 2017 er blevet dømt og fængslet i henhold til blasfemilovene;
- I. der henviser til, at den nationale menneskerettighedskommission (Komisi Nasional Hak Asasi Manusia) i januar 2017 konstaterede, at der i nogle provinser, som for eksempel Vestjava, forekommer langt mere religiøs intolerance end i andre, og at regionale embedsmænd ofte er ansvarlige for at enten tolerere eller direkte begå overgreb;
- J. der henviser til, at der er alvorlig bekymring over trusler og vold mod journalister; der henviser til, at journalister bør have adgang til hele landet;
- K. der henviser til, at 49 % af piger i alderen 14 år eller derunder ifølge Human Rights Watch blev udsat for kvindelig kønslemlæstelse mellem 2010 og 2015;
- L. der henviser til, at myndighederne henrettede fire dømte narkotikahandlere i juli 2016 og tilkendegav, at ti andre fanger på dødsgangen vil blive henrettet i 2017;
1. udtrykker sin tilfredshed med de gode forbindelser mellem EU og Indonesien og gentager vigtigheden af de stærke og mangeårige politiske, økonomiske og kulturelle bånd mellem de to parter; understreger betydningen af menneskerettighedsdialogen mellem EU og Indonesien, fordi den giver mulighed for en åben udveksling af synspunkter om menneskerettigheder og demokrati, som også er grundlaget for partnerskabs- og samarbejdsaftalen;
 2. opfordrer til en styrkelse af de parlamentariske forbindelser mellem EU og Indonesien, som gør det muligt at drøfte forskellige spørgsmål af gensidig interesse, herunder menneskerettigheder; opfordrer det indonesiske parlament til at styrke sådanne interparlamentariske forbindelser;
 3. glæder sig over, at Indonesien er aktivt engageret på regionalt og multilateralt plan; understreger, at Indonesien for nylig blev behandlet i forbindelse med den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) under FN's Menneskerettighedsråd møde i maj 2017; understreger, at Indonesien ligesom i de tidligere cyklusser frivilligt underlagde sig denne gennemgang;
 4. opfordrer myndighederne i den særlige selvstyrende provins Aceh til at forhindre yderligere forfølgelse af homoseksuelle og til at afkriminalisere homoseksualitet ved en ændring af provinsens islamiske straffelov; fordømmer kraftigt brugen af stokkeslag mod to homoseksuelle mænd på 20 og 23 år i Aceh den 22. maj 2017, idet det er første gang, at myndighederne i Aceh anvender stokkeslag som afstraffelse for homoseksuel praksis; fordømmer kraftigt, at homoseksualitet er ulovligt i henhold til Aceh's islamiske straffelov, som er baseret på sharialovgivning; understreger, at afstraffelsen af de to mænd er en grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling, som kan udgøre tortur i henhold til folkeretten; opfordrer endvidere myndighederne til omgående at afskaffe offentlig piskning;
 5. er ligeledes bekymret over den stigende intolerance over for indonesiske LGBTI-personer uden for den særlige selvstyrende provins Aceh; fordømmer kraftigt, at 141 mænd blev anholdt i en politirazzia i en klub for homoseksuelle i Jakarta den 21. maj 2017, på trods af at homoseksualitet ikke er en strafbar handling i henhold til straffeloven; opfordrer indtrængende myndighederne og embedsmænd til at afholde sig fra at fremsætte udtalelser, der er diskriminerende over for LGBTI-personer eller andre mindretal i landet; understreger, at politiet har pligt til at håndhæve loven og til at beskytte sårbare minoriteter og til ikke at forfølge dem;

Torsdag den 15. juni 2017

6. afviser den indonesiske psykiatrisammenslutnings påstand om, at homoseksualitet og transseksualitet er psykiske lidelser; opfordrer myndighederne til at sætte en stopper for tvungen tilbageholdelse af LGBTI-personer og til også at sætte en stopper for alle former for »behandling«, som har til formål at »kurere« homoseksualitet, biseksualitet eller transseksuel kønsidentitet og til nøje at håndhæve forbuddet;
 7. glæder sig over erklæringen fra præsident Widodo af 19. oktober 2016, der fordømmer diskrimination af LGBTI-personer; opfordrer præsident Widodo til at benytte sin nøgleposition til offentligt at fordømme intolerance og forbrydelser mod LGTBI-personer, minoriteter, kvinder og organisationer eller grupperinger i landet;
 8. opfordrer til en revision af blasfemiloven, da den udsætter religiøse mindretal for risici; støtter FN's anbefalinger om at ophæve artikel 156 og 156a i straffeloven, loven om forebyggelse af misbrug og krænkelse af religion, loven om elektroniske transaktioner og data og om at frafalde anklager mod og retsforfølgelse af personer anklaget for blasfemi;
 9. er bekymret over den stigende intolerance over for etniske, religiøse og seksuelle mindretal i Indonesien; opfordrer indtrængende de indonesiske myndigheder til at fortsætte og styrke deres bestræbelser på at fremme religiøs tolerance og social mangfoldighed; fordømmer på det kraftigste alle voldshandlinger, forfølgelse og chikane mod mindretal; kræver, at alle, der begår sådanne overgreb, skal stilles til ansvar;
 10. giver udtryk for bekymring over alvorlige krænkelse af mediefriheden; opfordrer indtrængende den indonesiske regering til at insistere på, at statslige myndigheder vedtager en nultolerancepolitik over for fysiske overgreb på journalister og giver udenlandske medier adgang til landet;
 11. opfordrer Indonesiens myndigheder til at ophæve alle lovbestemmelser, der uretmæssigt begrænser grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder; opfordrer Indonesiens myndigheder til at tage alle love op til revision og til at sikre deres overensstemmelse med landets internationale forpligtelser, især dem om ytrings-, tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, lighed for loven, ikkeforskelsbehandling og retten til ytrings- og forsamlingsfriheden;
 12. er bekymret over beretninger om vedvarende vold mod kvinder og skadelig praksis over for kvinder, såsom kvindelig kønslemlæstelse; opfordrer Indonesiens myndigheder til at håndhæve sin lovgivning om vold mod kvinder, til at straffe alle former for seksuel vold og til at lovgive med henblik på at fjerne uligheder mellem kønnene og styrke kvinders position;
 13. glæder sig over suspensionen af henrettelser af personer på dødsgangen, som er dømt for narkotikahandel, i afventning af en gennemgang af deres sager; opfordrer indtrængende Indonesiens regering til fortsat at standse alle henrettelser og til at prøve sagerne på ny i overensstemmelse med internationale standarder; opfordrer til en øjeblikkelig genindførelse af et moratorium for anvendelse af dødsstraf med henblik på afskaffelse af dødsstraffen;
 14. opfordrer den indonesiske regering til at opfylde alle sine forpligtelser og til at respektere, beskytte og håndhæve de rettigheder og friheder, der er nedfældet i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Indonesiens regering og parlament, generalsekretæren for Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission og FN's Menneskerettighedsråd.
-

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0270

Gennemførelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om gennemførelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (2016/2064(INI))

(2018/C 331/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 14,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽¹⁾ (EFSI-forordningen),
- der henviser til Kommissionens rapport af 31. maj 2016 til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten om forvaltning af Garantifonden under Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer i 2015 (COM(2016)0353),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 1. juni 2016 til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Europa investerer igen. Status over investeringsplanen for Europa og videre tiltag« (COM(2016)0359),
- der henviser til den årlige rapport fra Den Europæiske Investeringsbank til Europa-Parlamentet og Rådet om EIB-gruppens finansierings- og investeringsoperationer under EFSI i 2015 ⁽²⁾,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Evaluation« (SWD(2016)0297), Den Europæiske Investeringsbanks evaluering af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringers (EFSI) funktionsmåde ⁽³⁾, Ad-hoc-revisionen af anvendelsen af forordning (EU) 2015/1017 foretaget af Ernst and Young ⁽⁴⁾ samt Revisionsrettens udtalelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning (COM(2016)0597),
- der henviser til Parisaftalen, som blev vedtaget på det 21. møde i partskonferencen (COP21) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), der blev afholdt i Paris i december 2015,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁶⁾,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

⁽²⁾ http://www.eib.org/attachments/strategies/efsi_2015_report_ep_council_en.pdf

⁽³⁾ http://www.eib.org/attachments/ev/ev_evaluation_efsi_en.pdf, september 2016.

⁽⁴⁾ Beslutning af 14.11.2016, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/ey-report-on-efsi_en.pdf

⁽⁵⁾ EUT C 465 af 13.12.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 268 af 14.8.2015, s. 27.

⁽⁷⁾ EUT C 195 af 12.6.2015, s. 41.

Torsdag den 15. juni 2017

- der henviser til de fælles drøftelser mellem Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Regionaludviklingsudvalget samt Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0200/2017),

1. bemærker det store investeringsunderskud i Europa, som Kommissionen skønner til at udgøre mindst 200-300 milliarder EUR om året; understreger på denne baggrund navnlig behovene i Europa for højrisikofinansiering, for eksempel på områderne for F&U, energi, IKT og transport, meddelelser og energiinfrastruktur, som er nødvendigt for at opretholde en bæredygtig økonomisk udvikling; er bekymret over, at de nyeste data om nationale regnskaber ikke viser nogen stigning i investeringerne, siden Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) blev indført, hvilket har ført til bekymringer for, at der, hvis ikke der sker en ændring, fortsat vil være svag vækst og fortsat høje arbejdsløshedstal, navnlig blandt de unge og de nye generationer; understreger, at afhjælpning af dette investeringsunderskud ved at skabe et miljø, der beforder investeringer inden for visse strategiske områder, er nøglen til genoplivning af væksten, bekæmpelse af arbejdsløsheden, fremme af udviklingen af en stærk, bæredygtig og konkurrencedygtig industri og virkeliggørelse af EU's langfristede politiske mål;

2. understreger den rolle, EFSI spiller i at hjælpe med at løse vanskeligheder og fjerne hindringer for finansiering samt for at gennemføre strategiske, transformative og produktive investeringer, der giver et højt niveau af merværdi til økonomien, miljøet og samfundet, at reformere og modernisere medlemsstaternes økonomier, skabe vækst og job, hvor der ikke kan opnås markedsfinansiering, selv om projekterne er økonomisk realistiske, og med at tilskynde til privat investering i alle regioner af EU;

3. minder om Parlamentets rolle, som den er fastlagt i denne forordning, især i forbindelse med at overvåge gennemførelsen af EFSI; anerkender dog, at det er for tidligt at afslutte en omfattende evidensbaseret vurdering af EFSI's funktion og dens virkninger for EU's økonomi, men er af den opfattelse, at en foreløbig evaluering baseret på omfattende data vedrørende udvalgte og afviste projekter og de hertil knyttede afgørelser er afgørende for at fastslå eventuelle områder, hvor der kan foretages forbedringer af EFSI 2.0 og efterfølgende; opfordrer Kommissionen til at forelægge en omfattende vurdering, så snart oplysningerne foreligger;

Additionalitet

4. minder om, at EFSI's formål er at sikre additionalitet ved at bidrage til at imødegå markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer ved at understøtte operationer, der ikke, eller ikke i samme omfang, kunne have været gennemført under Unionens eksisterende finansieringsinstrumenter eller gennem private kilder uden inddragelse af EFSI; bemærker imidlertid, at der er behov for en yderligere præcisering af begrebet additionalitet;

5. minder om, at de projekter, der støttes af EFSI, ud over at bestrebe sig på at skabe beskæftigelse, bæredygtig vækst, økonomisk og social samhørighed i overensstemmelse med de generelle mål, der er fastlagt i artikel 9 i EFSI-forordningen, anses for at give additionalitet, hvis de indebærer en risiko svarende til EIB's særlige aktiviteter, som fastsat i artikel 16 i EIB's vedtægter og EIB's retningslinjer for kreditrisikopolitik; minder om, at projekter, der støttes af EFSI, typisk skal have en højere risikoprofil end projekter, der støttes af inden for rammerne af EIB's normale aktiviteter; understreger, at EIB-projekter, der er forbundet med en risiko, der er lavere end minimumsrisikoen under EIB's særlige aktiviteter, kun kan støttes af EFSI, hvis brug af EU-garantien er påkrævet for at sikre additionalitet;

6. bemærker, at mens alle projekter, der er godkendt under EFSI, præsenteres som »særlige aktiviteter«, er det ved en uafhængig evaluering blevet fastslået, at nogle projekter kunne have været finansieret uden brug af en EU-garanti;

Torsdag den 15. juni 2017

7. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med EIB og EFSI's forvaltningsstrukturer at foretage en opgørelse over al EU-støttet EIB-finansiering, der falder ind under additionalitetskriteriet, og fremlægge klar og omfattende dokumentation for, at projekterne ikke kunne være blevet realiseret med andre midler;

8. bemærker, at EFSI's kvalitative og kvantitative mål og EFSI kan komme i konflikt med hinanden i den forstand, at EIB for at nå målet med at tiltrække private investeringer måske vil finansiere mindre risikobetonede projekter, der i forvejen har investorernes interesse; opfordrer indtrængende EIB og EFSI's forvaltningsstrukturer til at indføre virkelig additionalitet som fastlagt i artikel 5 i EFSI-forordningen og til at sikre, at markedssvigt og suboptimale situationer imødegås effektivt;

9. opfordrer EIB til at sikre gennemsigtighed for så vidt angår forvaltningen af midler og oprindelsen af alle offentlige og private bidrag og bidrag fra tredjepart, og til at levere konkrete oplysninger, herunder om specifikke projekter og om udenlandske investorer og fremhæver kravene om rapportering til Parlamentet, som er fastsat i EFSI-forordningen; gentager, at alle potentielle fremtidige tredjelandsbidragsydere skal opfylde alle EU-bestemmelserne om offentlige udbud, arbejdsmarkedsbestemmelserne og miljøbestemmelserne, og forventer, at de sociale og miljømæssige kriterier, der finder anvendelse på EIB's projekter finder anvendelse i fuld udstrækning i forbindelse med beslutninger om at finansiere EFSI-projekter;

Resultattavle og udvælgelse af projekter

10. bemærker, at et projekt, før det udvælges til EFSI-støtte, i henhold til forordningen skal undergå en due diligence- og en beslutningsprocedure, såvel i EIB's som i EFSI's forvaltningsstrukturer; bemærker, at projektledere har udtrykt ønske om hurtigt feedback og øget gennemsigtighed i forbindelse med både udvælgelseskriterier og mængden og typen/tranchen af eventuel EFSI-støtte; opfordrer til større klarhed for yderligere at tilskynde projektledere til at ansøge om støtte fra EFSI, herunder ved at gøre resultattavlen tilgængelig for ansøgere om EFSI-finansiering; opfordrer til, at beslutningsprocessen gøres mere gennemsigtig, hvad angår udvælgelseskriterier og finansiel støtte, og til, at den fremskyndes, samtidig med at der sikres en robust due diligence-procedure for at beskytte EU's ressourcer; understreger, at der for at forenkle evalueringprocessen, navnlig for investeringsplatforme, bør tilskyndes til en fælles due diligence-procedure for EIB og nationale erhvervsfremmende banker eller til delegation af beføjelser fra EIB til nationale erhvervsfremmende banker;

11. mener, at de kriterier, som projekterne og de støtteberettigede modparter vurderes efter, bør præciseres yderligere; anmoder om yderligere oplysninger fra EFSI's forvaltningsorganer om de evalueringer, der udføres af alle projekter, der er godkendt under EFSI, især hvad angår deres additionalitet og bidrag til bæredygtig vækst og deres jobkabelseskapacitet som fastlagt i forordningen; kræver strenge regler for virksomhedsledelse i forbindelse med støtteberettigede modparter, for at denne type enheder kan accepteres som EFSI-partnere i henhold til EU's principper og Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) standarder;

12. minder om, at resultattavlen er et redskab for Investeringsudvalget (IC) til at prioritere brugen af EU-garantien for operationer, der giver bedre resultater og merværdi, og at den skal bruges af Investeringsudvalget i overensstemmelse hermed; agter at kontrollere, hvorvidt resultattavlen og dens indikatorer behørigt høres og anvendes; anmoder om, at kriterierne for udvælgelse af projekter anvendes korrekt, og at denne proces gøres mere gennemsigtig; erindrer om, at Investeringsudvalget i overensstemmelse med bilaget til den nuværende forordning skal tillægge hver søjle i resultattavlen samme betydning ved prioriteringen af projekter, uanset om den enkelte søjle giver et numerisk pointtal eller består af kvalitative og kvantitative indikatorer uden pointtal; beklager, at søjle 3 vedrørende de tekniske aspekter af projekterne i de nuværende resultattavler tillægges samme vigtighed som søjle 1 og 2, som vedrører de mere vigtige ønskede resultater; ser med kritiske øjne på det faktum, at EIB selv indrømmer, at Investeringskomitéens eksperter kun gør brug af den 4. søjle til oplysningsformål, ikke til beslutningstagning; anmoder om, at resultattavlerne med undtagelse af kommercielt følsomme oplysninger gøres offentligt tilgængelige, efter at den endelige beslutning om et projekt er blevet truffet;

13. anerkender, at det kan tage nogle år at udforme nye innovative projekter, at EIB er under pres for at nå målet med 315 milliarder EUR, og at den derfor ikke havde anden mulighed end omgående at starte EFSI-aktiviteterne; er dog bekymret for, at EIB ved gennemførelsen af EFSI har anvendt sin eksisterende projektportefølje med mindre risikoprægede projekter i så vid udstrækning, at den derved har mindsket sin egen konventionelle finansiering; frygter, at EFSI ikke giver supplerende finansiering til innovative højrisikoprojekter; understreger, at selvom et projekt kan klassificeres som en særlig

Torsdag den 15. juni 2017

aktivitet, betyder dette ikke nødvendigvis, at det er risikobetonet; klassificeringen som en særlig aktivitet kan dog også skyldes, at finansieringen heraf er blevet struktureret på en kunstigt risikabel måde, hvilket betyder, at projekter med meget lav risiko også nemt kan ende som højrisikoprojekter; understreger, at projektkriterierne ikke bør udvandes alene for at nå det politiske mål på 315 milliarder EUR i mobiliserede investeringer;

14. anmoder om, at EIB forelægger en vurdering af sin potentielle årlige udlånskapacitet på mellemlang sigt, idet den tager hensyn til EFSI og den eventuelle udvikling med hensyn til lovgivning, og om, at den fortsætter sin egen udlånsvirksomhed i et omfang på 70-75 milliarder EUR om året, idet den bruger overskud, tilbagebetalinger fra programmer etc., og at den bruger EFSI som et supplerende redskab; bemærker, at dette ville betyde, at EIB's forretningsvolumen ville nå op på mindst 90 milliarder EUR, ikke 75 milliarder EUR, i alt;

15. anser det for vigtigt at drøfte, hvorvidt det planlagte målvolume på 15 er passende til at gøre EFSI i stand til at finansiere projekter af høj kvalitet, der er forbundet med en høj risiko, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge en vurdering i denne forbindelse; minder om, at dette målvolume på 15 er portefølgebaseret og afspejler EIB's finansierings erfaringer med henblik på at afhjælpe markedssvigt; opfordrer til, at der lægges større vægt på de offentlige mål, der skal opfyldes af EFSI som et supplement til volumenkravet; foreslår, at der også tager hensyn til Unionens mål, der blev fastsat på klimakonferencen i Paris (COP21); opfordrer EIB til at afsløre det til dato opnåede målvolume sammen med den underliggende beregningsmetode;

16. påpeger, at små projekter ofte har problemer med at opnå den finansiering, de har behov for; bemærker med bekymring, at små projekter afskrækkes fra at søge om EFSI-finansiering eller endda erklæres uegnet til denne finansiering på grund af deres størrelse; påpeger den betragtelige indvirkning, som et lille projekt ikke desto mindre kan have på nationalt eller regionalt plan; understreger nødvendigheden af at øge den tekniske bistand, som kan fås fra Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning (EIAH), som hjælper med at rådgive og bistå ledere af små projekter i forbindelse med strukturering og sammenkædning af projekter via investeringsplatforme eller rammeaftaler; opfordrer Styringsrådet til at se nærmere på sagen og fremsætte forslag til udbedring af situationen;

Sektordiversificering

17. understreger, at EFSI er et efterspørgselsstyret instrument, der dog bør lade sig lede af de politiske mål, der er opstillet i forordningen og fastlagt af Styringsrådet; opfordrer til mere opsøgende arbejde og formidling af information til de sektorer, der har en uopfyldt efterspørgsel efter investeringer, men ikke har været i stand til at gøre fuld brug af EFSI; bemærker i denne forbindelse, at EU bør træffe yderligere foranstaltninger på makroøkonomisk plan for at øge efterspørgslen efter investeringer;

18. glæder sig over, at alle sektorer, der er defineret i EFSI-forordningen, er omfattet af EFSI-finansiering; påpeger dog, at visse sektorer er underrepræsenteret, navnlig sektorerne for social infrastruktur, sundhed og uddannelse, til hvilke der kun er blevet afsat 4 % af den godkendte finansiering under EFSI; bemærker, at dette kan skyldes en række årsager, f.eks. at nogle sektorer eventuelt kan have lidt under manglende erfaring og teknisk viden om, hvordan man får adgang til EFSI, eller at de allerede er blevet tilbudt bedre investeringsmuligheder i form af køreklare, bankegnede projekter, da EFSI startede sin virksomhed; opfordrer på denne baggrund EIB til at drøfte, hvordan sektordiversificeringen kan forbedres, idet den knyttes til de mål, der er fastsat i forordningen, samt spørgsmålet om, hvorvidt EFSI-støtten bør udstrækkes til andre sektorer;

19. minder om, at klimaaftalen fra COP21, som blev støttet af EU, kræver en større omlægning i retning af bæredygtige investeringer, som EFSI fuldt ud bør støtte; understreger, at EFSI-investeringerne bør være forenelige med denne forpligtelse; understreger nødvendigheden af at styrke rapporteringen om klimaændring;

20. påpeger, at der er behov for at øge andelen af ressourcer, der tildeles til langsigtede projekter, eksempelvis telekommunikationsnet eller projekter, der indebærer en relativt høj grad af risiko, og som er typisk ved nye og mere avancerede teknologier; bemærker, at investeringer i bredbåndsinfrastruktur og 5G, cybersikkerhed, digitalisering af den traditionelle økonomi, mikroelektronik og højtydende databehandling (HPC) yderligere kan mindske den digitale kløft;

Torsdag den 15. juni 2017

21. beklager manglen på koncentrationsgrænser i den indledende intensiveringsfase; minder om, at transportsektoren har ydet det største bidrag til EFSI-fonden med 2,2 milliarder EUR ud af 8 milliarder EUR, der svarer til mere end 25 % af den samlede garantifond; bemærker med bekymring, at transportsektoren kun har modtaget ca. 13 % af alle de fremskaffede investeringer, som til dato er blevet stillet til rådighed under EFSI's infrastruktur- og innovationsramme, hvilket er langt under den 30 %-grænse, der er fastsat for hver specifik sektor; opfordrer investeringsudvalget til at være særlig opmærksom på transportsektorprojekter, eftersom disse fortsat er yderst dårligt repræsenteret i investeringsporteføljen, og da transport spiller en betydelig rolle for økonomisk vækst og forbrugernes sikkerhed;

Forvaltning

22. bemærker, at EFSI-forvaltningsstrukturerne er blevet gennemført fuldt ud inden for EIB; mener, at mulighederne for at adskille EFSI's forvaltningsstruktur fuldstændigt fra EIB bør drøftes med henblik på at forbedre effektiviteten og ansvarligheden af EFSI;

23. minder om, at den administrerende direktør er ansvarlig for den daglige forvaltning af EFSI, forberedelse og ledelse af møder i Investeringskomitéen og for repræsentation udadtil; erindrer om, at den administrerende direktør bistås af den stedfortrædende administrerende direktør; beklager, at de respektive roller, især den stedfortrædende administrerende direktørs rolle, i praksis ikke er blevet klart defineret; opfordrer EIB til at overveje en nærmere præcisering af den administrerende direktørs og den stedfortrædende administrerende direktørs opgaver mere klart for at sikre gennemsigtigheden og ansvarligheden; anser det for vigtigt, at den administrerende direktør bistået af den stedfortrædende administrerende direktør vedbliver at opstille dagsordenen for Investeringskomitéens møder; foreslår endvidere, at den administrerende direktør bør udarbejde procedurer for imødegåelse af eventuelle interessekonflikter inden for Investeringskomitéen, indberette dem til Styringskomitéen og foreslå sanktioner i tilfælde af overtrædelser samt midlerne til at iværksætte disse sanktioner; mener, at den administrerende direktør og den stedfortrædende administrerende direktørs autoritet i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver ville blive styrket ved, at de fik større selvstændigt råderum over for EIB; opfordrer tilsvarende EIB til at undersøge mulighederne for at øge den administrerende direktørs og den stedfortrædende administrerende direktørs uafhængighed;

24. minder om, at Investeringskomitéens eksperter er ansvarlige for EFSI-projektudvælgelsen, tildeling af EU's garanti og for at godkende operationer i forbindelse med investeringsplatforme og nationale erhvervsfremmende banker eller institutioner; erindrer endvidere om, at de er uafhængige; er derfor bekymret over de dokumenterede interessekonflikter blandt Investeringskomitéens medlemmer, som under alle omstændigheder må undgås i fremtiden;

25. mener, at udvælgelsen af projekter ikke er gennemsigtig nok; understreger, at EIB bør foretage forbedringer med hensyn til offentliggørelsen af oplysninger om projekter, som den godkender under EFSI, med en behørig begrundelse med hensyn til additionalitet og resultatavlen samt projekternes bidrag til opfyldelse af EFSI's målsætninger, idet der især lægges vægt på EFSI-operationernes forventede indvirkning på investeringsunderskuddet i Unionen;

26. opfordrer EIB til at overveje måder, hvorpå samarbejdet mellem Investeringskomitéen kan øges gennem den administrerende direktør og Styringsrådet; finder det vigtigt, at den administrerende direktør deltager i Styringsrådets møder, hvilket vil give den administrerende direktør mulighed for at underrette Styringsrådet om fremtidige aktiviteter;

27. foreslår, at der drøftes redskaber til at øge gennemsigtigheden af EFSI's forvaltningsstrukturer for Parlamentet, samt at Styringsrådet får endnu et medlem, der udpeges af Parlamentet; opfordrer indtrængende EFSI's forvaltningsorganer til proaktivt at udveksle oplysninger med Parlamentet;

Nationale erhvervsfremmende banker

28. minder om, at nationale erhvervsfremmende banker som følge af deres knowhow er afgørende for EFSI's succes, eftersom de er tæt på og har indgående kendskab til de lokale markeder; finder, at synergierne hidtil ikke er blevet udnyttet i det nødvendige omfang; konstaterer, at der er risiko for, at lokale institutioner kan blive fortrængt af EIB og opfordrer EIB til at forbedre sin evne til at inddrage nationale og subnationale partnere; opfordrer EIB til støtte styrkelsen af eksisterende offentlige bankstrukturer med henblik på aktivt at fremme udveksling af god praksis og kendskab til markedet mellem disse institutioner; mener, at de nationale erhvervsfremmende banker bør bestræbe sig på at indgå i samarbejdsaftaler med Den

Torsdag den 15. juni 2017

Europæiske Investeringsfond (EIF); anerkender, at EFSI og EIB i stigende grad er villige til at påtage sig trancher med lavere prioritering/underordnede trancher med de nationale erhvervsfremmende banker og opfordrer dem indtrængende til at fortsætte hermed; opfordrer Kommissionen og EIB til at overveje, hvorvidt det kunne være hensigtsmæssigt at indarbejde ekspertise fra nationale erhvervsfremmende banker i Styringsrådet;

Investeringsplatforme

29. minder om, at diversificerede investeringer med et geografisk eller tematisk fokus bør muliggøres ved at hjælpe med at finansiere og bundte projekter og fonde fra forskellige kilder; bemærker med bekymring, at den første investeringsplatform først blev oprettet i tredje kvartal af 2016, og at denne forsinkelse begrænser små projekters mulighed for at få gavn af EFSI og udviklingen af grænseoverskridende projekter; understreger behovet for at forenkle reglerne for oprettelse af investeringsplatforme; opfordrer EIB og Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning (EIAH) til at fremme brugen af investeringsplatforme som middel til at opnå en geografisk og tematisk spredning af investeringerne;

30. opfordrer indtrængende EFSI's forvaltningsorganer til at være mere opmærksomme på investeringsplatforme med henblik på at maksimere de fordele, som sidstnævnte kan bringe med hensyn til at overvinde investeringshindringer, især i medlemsstater med mindre udviklede finansielle markeder; opfordrer EIB til at forsyne de interesserede parter, herunder nationale, lokale og regionale organer, med flere oplysninger om platformene og om de betingelser og kriterier, der gælder for oprettelse heraf; anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i at identificere strategiske projekter og tilskynder til deres inddragelse;

31. foreslår en drøftelse af yderligere redskaber til at fremme investeringsplatformene, såsom ved at prioritere godkendelse af projekter, der præsenteres via en platform, pooling af mindre projekter og gruppekontrakter og oprettelsesmekanismer til at finansiere grupper af kontrakter; mener, at de transnationale platforme navnlig bør fremmes, eftersom mange energiprojekter og digitale projekter har en transnational dimension;

Finansielle instrumenter

32. minder om, at EIB har udviklet nye finansielle instrumenter til brug for EFSI for at sikre skræddersyede produkter til højrisikofinansiering; opfordrer indtrængende EIB til yderligere at øge sin merværdi ved at fokusere på mere risikobetonede finansielle produkter såsom efterstillet finansiering og kapitalmarkedsinstrumenter; udtrykker bekymring over projektledernes kritik gående ud på, at de finansielle instrumenter, der leveres, ikke er kompatible med deres projekters behov (højrisikoprojekter behøver ofte en sum penge fra starten for at sætte skub i investeringerne og ikke i form af mindre beløb fra år til år), og investorernes understregning af, at de for øjeblikket ikke er i stand til at deltage i EFSI-finansiering på grund af mangel på passende egenkapitalinstrumenter; opfordrer EIB til at undersøge dette i samarbejde med projektledere og investorer; opfordrer endvidere EIB til at undersøge, hvordan udviklingen af grønne obligationer kan maksimere EFSI's potentiale i finansieringen af projekter, der har positive miljø- og/eller klimavirkninger;

Geografisk diversificering

33. glæder sig over, at alle 28 lande ved udgangen af 2016 havde modtaget EFSI-finansiering; bemærker dog med bekymring, at EU-15 den 30. juni 2016 havde modtaget 91 %, mens EU-13 kun havde modtaget 9 % af EFSI-støtten; beklager, at EFSI-støtten hovedsagelig er gået til et begrænset antal lande, hvor investeringsunderskuddet i forvejen er mindre end EU-gennemsnittet; bemærker, at de EFSI-finansierede projekter ofte er geografisk skævt fordelt internt i modtagerlandene mener, at der er risiko for territorial koncentration, og understreger, at der er behov for større hensyn til de mindre udviklede regioner i alle 28 medlemsstater; opfordrer EIB til at yde yderligere teknisk bistand til de lande og regioner, der har nydt mindst fordel af EFSI;

34. anerkender, at der er en sammenhæng mellem BNP og antallet af godkendte projekter; anerkender, at større medlemsstater er i stand til at drage fordel af mere udviklede kapitalmarkeder og derfor med større sandsynlighed kan få gavn af et markedsstyret instrument såsom EFSI; understreger, at lavere EFSI-støtte i EU-13 kan tilskrives andre faktorer, såsom projekternes begrænsede størrelse, en given regions afsides geografiske beliggenhed og konkurrencen fra De Europæiske Struktur- og Investeringsfonde (ESIF); konstaterer dog med bekymring denne uforholdsmæssige fordel for visse lande og understreger nødvendigheden af at diversificere den geografiske fordeling yderligere, især i afgørende sektorer,

Torsdag den 15. juni 2017

såsom gennem modernisering og med henblik på at forbedre produktiviteten og bæredygtigheden af økonomierne med særligt fokus på teknologisk udvikling; anmoder Kommissionen om yderligere at undersøge og kortlægge årsagerne til den nuværende geografiske fordeling;

Europæisk knudepunkt for investeringsrådgivning (EIAH)

35. tillægger funktionen af EIAH (Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning) den allerstørste betydning; mener, at dets opgave med at fungere som et fælles centrum for adgang til omfattende vejledende og teknisk bistand gennem alle faser af projektcyklus i vid udstrækning imødekommer det voksende behov for teknisk bistand og støtte blandt myndigheder og projektledere;

36. er tilfreds med, at EIAH er blevet oprettet og har fungeret siden september 2015, idet det har gennemløbet en hurtig gennemførelsesfase; anerkender, at ikke alle EIAH-tjenester har været fuldt udviklede på grund af den begrænsede periode, det har eksisteret i, samt personalemangel i den begyndende fase, og at aktiviteterne hovedsagelig har drejet sig om at yde støtte til projektudvikling og -strukturering, politisk rådgivning og projektscreening; understreger nødvendigheden af, at EIAH rekrutterer eksperter fra forskellige områder i bestræbelser på bedre at målrette sin vejledning, kommunikation og støtte mod sektorer, der ikke i størst mulig udstrækning gør brug af EFSI;

37. er overbevist om, at EIAH har potentiale til at spille en afgørende rolle med hensyn til imødegåelse af manglerne ved EFSI's gennemførelse; er stærkt overbevist om, at det for at gøre dette vil være nødt til at indtage en mere proaktiv holdning med hensyn til at yde assistance på områder såsom oprettelse af investeringsplatforme, også i betragtning af sidstnævntes kompetence i forbindelse med finansiering af mindre projekter; understreger også EIAH's rolle med hensyn til at yde rådgivning i at kombinere andre kilder til EU-finansiering med EFSI;

38. mener tilsvarende, at EIAH aktivt kan bidrage til geografisk og sektoriel diversificering, ikke alene ved at dække alle regioner og flere sektorer i forbindelse med levering af sine tjenester, men også ved at bistå EIB i lanceringen af operationer; mener, at EIAH kan spille en vigtig rolle med at bidrage til målet med økonomisk, social og territorial samhørighed;

39. minder om, at EFSI-forordningen giver EIAH mandat til at udnytte den lokale viden med henblik på at fremme EFSI-støtten overalt i EU; mener, at væsentlige forbedringer er nødvendige på dette område, navnlig mere samarbejde med de relevante nationale institutioner; mener, at ydelse af service på lokalt plan er af stor betydning, også for at tage hensyn til særlige situationer og lokale behov, især i lande, der ikke har erfaringer med nationale erhvervsfremmende institutioner eller banker; mener, at forbindelser til andre lokale leverandører bør øges for at tage hensyn hertil;

40. forventer, at EIAH afslutter sine rekrutteringsprocesser og når op på sit fulde personaleniveau uden yderligere forsinkelse; udtrykker dog tvivl med hensyn til, at den personalekapacitet, der er sikret, vil være tilstrækkelig til, at EIAH kan levere de påkrævede rådgivningstjenester og klare et øget arbejdspress samt et bredere mandat;

41. understreger, at EIAH skal styrke alle sine tjenesters profil, forbedre kommunikationen og øge bevidstheden og forståelsen af dens aktiviteter blandt EIAH-interessenter; mener, at alle relevante kommunikationskanaler bør udnyttes for at nå dette mål, herunder på nationalt og lokalt plan;

Europæisk portal for investeringsprojekter (EIPP)

42. beklager, at Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter (EIPP) først blev lanceret af Kommissionen den 1. juni 2016, næsten et år efter vedtagelsen af EFSI-forordningen; bemærker, at portalen nu er operationel, idet der for øjeblikket er fremlagt 139 projekter, men mener, at dette stadig er meget langt fra det potentiale, der var forventet, da EFSI-forordningen blev vedtaget;

43. mener, at EIPP leverer en brugervenlig platform for projektledere for at fremme synligheden af deres investeringsprojekter på en gennemsigtig måde; mener dog, at nøglen til portalens succes er, at den øger sin egen synlighed betragteligt for at opnå almindelig anerkendelse som et nyttigt, pålideligt og effektivt redskab, såvel blandt investorer som blandt projektledere; opfordrer indtrængende Kommissionen til at arbejde aktivt i denne retning gennem ihærdig kommunikationsvirksomhed;

Torsdag den 15. juni 2017

44. bemærker, at de omkostninger, der er forbundet med oprettelse, udvikling, forvaltning, støtte og vedligeholdelse samt at huse EIPP, for øjeblikket er omfattet af EU-budgettet, idet der er afsat en årlig bevilling på 20 millioner EUR for EIAH; minder dog om, at de gebyrer, der pålægges private projektledere, der registrerer deres projekter på portalen, skal udgøre eksterne indtægter afsat til EIPP, og at de i fremtiden vil være dens hovedfinansieringskilde;

Sikkerhed

45. minder om, at Unionen sikrer en uigenkaldelig og betingelsesløs garanti for EIB for finansierings- og investeringsoperationer under EFSI; er overbevist om, at EU's garanti har gjort EIB i stand til at påtage sig højere risici for Infrastruktur- og Investeringsvinduet (IIW) og har gjort det muligt at øge og fremskynde finansieringen af SMV'er, Midcap-virksomheder under Cosme og InnovFin støttet af SMV-vinduet (SMEW); mener, at den tærskel på 25 millioner EUR, som EIB ser ud til at bruge i forbindelse med sine almindelige lånetransaktioner, ikke bør gælde for EFSI, for at øge finansieringen af mindre projekter og lette adgangen for SMV'et og andre potentielle støtteberettigede;

46. understreger, at SMV-vinduet på grund af en meget kraftig udnyttelse, der afspejler markedsefterspørgslen, blev styrket yderligere med 500 millioner EUR fra IIW-gældsporteføljen under den eksisterende lovramme; glæder sig over, at den yderligere finansiering på grund af EFSI-forordningens fleksible karakter blev ydet til gavn for SMV'er og små midcap-føretagender; agter nøje at overvåge tildelingen af garantien under de to vinduer; bemærker endvidere, at undertegnede transaktioner under IIW pr. 30. juni 2016 kun nåede op på 9 % af det samlede tilstræbte volumen;

47. erindrer om, at EU's garantifond hovedsagelig finansieres fra EU-budgettet; tager hensyn til alle relevante evalueringer, der tyder på, at den nuværende indbetalingssats for Garantifonden på 50 % synes at være forsigtig og tilbageholdende med hensyn til at dække potentielle tab, og at Unionens budget allerede ville være beskyttet af en tilpasset målsats på 35 %; agter at undersøge, om forslag om en lavere målsats ville have indvirkning på kvaliteten og arten af de udvalgte projekter; understreger, at der hidtil ikke har været nogen opfordringer som følge af udeblevne betalinger i forbindelse med EIB's eller EIF's virksomhed;

Fremtidig finansiering, finansieringskapacitet

48. bemærker, at Kommissionen har foreslået en udvidelse af EFSI, både hvad angår varighed og finansiel kapacitet, og at dette vil have indflydelse på EU-budgettet; udtrykker sin hensigt om at fremsætte alternative finansieringsforslag;

49. minder om, at medlemsstaterne blev opfordret til at bidrage til EFSI med henblik på at udvide dens kapacitet, hvorved den ville få mulighed for at støtte mere risikobetonede investeringer; beklager, at medlemsstaterne ikke tog dette initiativ til trods for, at sådanne investeringer anses for at være en engangsforanstaltning i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾ og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽²⁾; anmoder EIB og Kommissionen om oplysninger om, hvorvidt de i mellemtiden har gjort en indsats for at overbevise medlemsstaterne til at bidrage til EFSI, og hvorvidt de vil kunne være i stand til at tiltrække andre investorer; opfordrer Kommissionen og EIB til at optrappe deres bestræbelser i denne retning;

Komplementaritet med andre EU-finansieringskilder

50. bemærker, at bevidsthed om overlappning og konkurrence mellem EFSI og finansieringsinstrumenter i EU's budget for Kommissionen og EUB har ført til vedtagelse af retningslinjer, der anbefaler en kombination af finansiering fra EFSI- og ESI-fondene; understreger, at enhver kombination af finansiering fra EFSI- og ESI-fondene på ingen måde må vise sig at være skadelig for niveauet og retningen for ESI-fondens finansiering; påpeger dog, at der er vedvarende forskelle på udvælgelseskriterier, regler, tidsrammer for rapportering og anvendelse af statsstøtteregler, hvilket hindrer kombineret brug; glæder sig over, at Kommissionen er begyndt at se nærmere på dette i sit forslag til revision af finansforordningen, og håber,

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

Torsdag den 15. juni 2017

at denne revision vil blive gennemført rettidigt med henblik på at forenkle kombinationen af finansiering og undgå konkurrence og overlapninger; mener, at yderligere bestræbelser er nødvendige, og at den anden og tredje søjle i investeringsplanen er vigtige i dette øjemed;

51. foreslår, at Kommissionen i sine regelmæssige rapporter bør opstille de projekter, der har fordel af en kombination af tilskud fra »Connecting Europe-faciliteten« (CEF) og EFSI;

52. bemærker, at OPP-transportinfrastrukturprojekter normalt bør være baseret på princippet om brugerbetaling for at mindske byrden, der pålægges offentlige budgetter og skatteydere til anlæggelse og vedligeholdelse af infrastruktur; bemærker, at det er vigtigt at koordinere forskellige former for EU-finansiering for at sikre, at EU's transportpolitiske mål opfyldes i hele EU, og ikke fremme OPP-fonde på bekostning af strukturfonde;

Beskatning

53. er alvorligt bekymret over, at EIB i nogle tilfælde har skubbet på via EFSI for at støtte projekter, der er blevet struktureret gennem brug af virksomheder i skattely; opfordrer indtrængende EIB og EIF til at afstå fra at gøre brug af eller involvere sig i skatteunddragelsesstrukturer, især aggressive skatteplanlægningsordninger eller praksisser, der ikke er i overensstemmelse med EU's principper om forsvarlig skatteforvaltning, som er fastlagt i den relevante EU-lovgivning, herunder Kommissionens henstillinger og meddelelser; kræver, at det ikke må være muligt for et projekt eller projektleder at være afhængig af en person eller et selskab, som driver virksomhed i et land, der er optaget på den kommende fælles EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner;

Kommunikation og synlighed

54. bemærker, at mange projektledere ikke ved, at EFSI findes, eller ikke har et tilstrækkelig klart billede af, hvad EFSI kan tilbyde dem, de specifikke kriterier for støtteberettigelse og de konkrete skridt, der skal tages, når de ansøger om finansiering; understreger, at der må gøres en yderligere indsats, herunder målrettet teknisk støtte på de respektive EU-sprog i medlemsstater, der har nydt mindre godt af EFSI, for at øge bevidstheden om, hvad EFSI er for en størrelse, hvilke særlige produkter og tjenester den har at tilbyde, samt hvilken rolle investeringsplatformene og de nationale erhvervsfremmende banker spiller;

55. opfordrer til, at alt informationsmateriale og materiale, der vedrører finansieringsproceduren, oversættes til alle medlemsstaternes sprog med henblik på at lette information og adgang på lokalt niveau;

56. udtrykker bekymring over, at den direkte støtte, der gives til finansielle formidlere, som så er ansvarlige for tildeling af EU-finansieringen, kan føre til situationer, hvor slutmodtageren ikke er bevidst om, at vedkommende modtager finansiering fra EFSI, og opfordrer til, at der findes løsninger for at forbedre synligheden af EFSI; opfordrer derfor EIB til i EFSI-kontrakter at indføre en specifik klausul, der gør det klart for projektlederen, at den finansiering, vedkommende har modtaget, er blevet gjort mulig gennem EFSI-/EU-budgettet;

Udvidelse

57. anerkender, at EFSI alene — og i begrænset omfang — sandsynligvis ikke vil være i stand til at slå bro over investeringskløften i Europa, men at den ikke desto mindre udgør en central søjle i EU's investeringsplan og signalerer EU's faste hensigt om at tackle dette problem; opfordrer til, at der fremsættes flere forslag om, hvordan der kan sættes permanent skub i investeringerne i Europa;

o

o o

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til EIB og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0271

Europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi**Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi (2017/2003(INI))**

(2018/C 331/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 med titlen »På vej mod en akt for det digitale indre marked«⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om strategien for det indre marked⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2016 om nye muligheder for små transportvirksomheder, herunder samarbejdsbaserede forretningsmodeller⁽³⁾,
- der henviser til mødet i Rådets arbejdsgruppe på højt plan om konkurrence og vækst den 12. september 2016 og til formandskabets orienterende debat om emnet⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2016 om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi (COM(2016)0356),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. maj 2016 om »onlineplatforme og det digitale indre marked — Muligheder og udfordringer for Europa« (COM(2016)0288),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2015 om opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne (COM(2015)0550),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 om en strategi for et digitalt indre marked i EU (COM(2015)0192),
- der henviser til mødet i Konkurrenceevnerådet den 29. september 2016 og resultaterne heraf,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked⁽⁵⁾ (servicedirektivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«)⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis)⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0009.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0237.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0455.⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11834-2016-INIT/en/pdf>⁽⁵⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.⁽⁶⁾ EUT L 178 af 17.7.2000, s. 1.⁽⁷⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.⁽⁸⁾ EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11.

Torsdag den 15. juni 2017

- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 25. maj 2016 om vejledning for gennemførelsen af direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis (SWD(2016)0163),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelsen fra Regionsudvalget af 7. december 2016 om den kollaborative økonomi og onlineplatforme: en fælles vision for byer og regioner ⁽²⁾,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 15. december 2016 om den kollaborative økonomi ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi samt Udvalget om Transport og Turisme (A8-0195/2017),
- A. der henviser til, at den kollaborative økonomi har oplevet en hurtig vækst i de seneste år, hvad angår brugere, transaktioner og indtægter, og skaber nye måder at levere produkter og tjenesteydelser på og udfordrer eksisterende økonomiske modeller på mange områder;
- B. der henviser til, at den kollaborative økonomi medfører sociale goder for EU-borgerne;
- C. der henviser til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør hoveddrivkraften i europæisk økonomi, og at de ifølge tal fra 2014 tegnede sig for 99,8 % af alle virksomheder i den ikke-finansielle sektor og beskæftigede to ud af tre personer;
- D. der henviser til, at kun 1,7 % af virksomhederne i EU gør fuldt brug af avancerede digitale teknologier, mens 41 % slet ikke anvender disse; der henviser til, at digitalisering af alle sektorer er afgørende for at bevare og forbedre EU's konkurrenceevne;
- E. der henviser til, at en nylig undersøgelse fra Kommissionen viser, at 17 % af de europæiske forbrugere har benyttet tjenester, der leveres af den kollaborative økonomi, og at 52 % er opmærksomme på de tjenester, der udbydes ⁽⁴⁾;
- F. der henviser til, at der ikke findes nogen officielle statistikker over omfanget af beskæftigelse i den kollaborative økonomi;
- G. der henviser til, at den kollaborative økonomi rummer muligheder for, at unge, migranter, deltidsarbejdstagere og ældre kan få adgang til arbejdsmarkedet;
- H. der henviser til, at økonomiske modeller baseret på den kollaborative økonomi kan bidrage til at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og i økonomien ved at skabe muligheder for fleksible former for iværksætterkultur og beskæftigelse;
- I. der henviser til, at det — selv om den seneste meddelelse fra Kommissionen om den europæiske dagsorden for den kollaborative økonomi er et godt udgangspunkt for effektiv fremme og regulering af denne sektor — er nødvendigt at indarbejde kønsaspektet og sikre, at bestemmelserne i den relevante lovgivning mod forskelsbehandling afspejles i den videre analyse og i kommende henstillinger på området;
- J. der henviser til, at fremme af social retfærdighed og beskyttelse, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, også er et mål for EU's indre marked;

⁽¹⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ ECON-VI/016.

⁽³⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 33.

⁽⁴⁾ Flash Eurobarometer 438 (marts 2016) om »The use of collaborative platforms«.

Torsdag den 15. juni 2017

Generelle overvejelser

1. glæder sig over meddelelsen om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi og understreger, at den bør udgøre et første skridt i retning af en velafbalanceret, mere omfattende og ambitiøs EU-strategi om den kollaborative økonomi;
2. mener, at den kollaborative økonomi, hvis den udvikles på en ansvarlig måde, skaber betydelige muligheder for borgerne og forbrugerne, der får gavn af øget konkurrence, skræddersyede tjenesteydelser, flere valgmuligheder og lavere priser; understreger, at væksten i denne sektor er forbrugerdriven og gør det muligt for forbrugerne at spille en mere aktiv rolle;
3. understreger behovet for at lette virksomhedernes vækst ved at fjerne forhindringer, dobbeltarbejde og fragmentering, som hæmmer udvikling på tværs af grænserne;
4. tilskynder medlemsstaterne til at sikre juridisk klarhed og til ikke anse den kollaborative økonomi for at være en trussel mod den traditionelle økonomi; understreger vigtigheden af at regulere den kollaborative økonomi på en måde, som fremmer den i stedet for at begrænse den;
5. er enig i, at den kollaborative økonomi genererer nye og interessante iværksættermuligheder, beskæftigelse og vækst og ofte spiller en vigtig rolle med hensyn til at gøre det økonomiske system ikke blot mere effektivt, men også socialt og miljømæssigt bæredygtigt, hvilket muliggør en bedre fordeling af midler og aktiver, som ellers ikke udnyttes tilstrækkeligt, og således bidrager til omstillingen hen imod en cirkulær økonomi;
6. erkender samtidig, at den kollaborative økonomi kan have en markant indvirkning på veletablerede forretningsmodeller i mange strategiske sektorer, såsom transportsektoren, indkvarteringssektoren, restaurationsbranchen, service-sektoren, detailhandelen og finanssektoren; forstår de udfordringer, som er forbundet med at have forskellige retlige standarder for ensartede økonomiske aktører; mener, at den kollaborative økonomi styrker forbrugerne, skaber nye jobmuligheder og har potentiale til at fremme overholdelsen af skatteregler, men understreger ikke desto mindre betydningen af at sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, sikre arbejdstagernes rettigheder fuldt ud og sikre overholdelse af skattereglerne; anerkender, at den kollaborative økonomi påvirker både by- og landmiljøet;
7. påpeger manglen på klarhed blandt iværksættere, forbrugere og myndigheder med hensyn til anvendelsen af de nuværende regler på visse områder og dermed behovet for at fjerne lovgivningsmæssige gråzoner og er bekymret over risikoen for opsplittning af det indre marked; er bekendt med, at disse ændringer, hvis de ikke forvaltes korrekt, kan resultere i retlig usikkerhed om gældende regler og begrænsninger ved udøvelsen af individuelle rettigheder og forbrugerbeskyttelse; mener, at reguleringen skal tilpasses efter den digitale tidsalder og er dybt bekymret over de negative konsekvenser af den retlige usikkerhed og de indviklede regler om europæiske opstartsvirksomheder og nonprofitorganisationer, der indgår i den kollaborative økonomi;
8. anser udviklingen af en dynamisk, klar og, hvor det er relevant, harmoniseret retlig ramme samt etablering af lige vilkår for at være en afgørende forudsætning for en blomstrende kollaborativ økonomi EU;

Kollaborativ økonomi i EU

9. påpeger nødvendigheden af, at den kollaborative økonomi ikke blot betragtes som en række nye forretningsmodeller, der tilbyder varer og tjenesteydelser, men også som en ny form for integration mellem økonomien og samfundet, hvor de tilbudte tjenester er baseret på en bred vifte af relationer, der indlejrer økonomiske relationer i sociale relationer og skaber nye samfundsformer og nye forretningsmodeller;
10. bemærker, at den kollaborative økonomi i Europa har en række specifikke træk, som også afspejler den europæiske forretningsstruktur, der primært består af SMV'er og mikrovirksomheder; understreger behovet for at sikre et erhvervs miljø, hvor kollaborative platforme er i stand til at opskalere og være yderst konkurrencedygtige på det globale marked;

Torsdag den 15. juni 2017

11. bemærker, at europæiske iværksættere udviser en stærk tilbøjelighed til at skabe kollaborative platforme til sociale formål og erkender en stigende interesse for den kollaborative økonomi baseret på kooperative forretningsmodeller;
12. understreger vigtigheden af at hindre enhver form for forskelsbehandling med henblik på at sikre effektiv og lige adgang til kollaborative tjenesteydelser;
13. mener, at de tjenesteydelser, der udbydes i den kollaborative økonomi, og som der annonceres for offentligt med henblik på at opnå fortjeneste, er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser⁽¹⁾, og derfor bør være i overensstemmelse med princippet om ligebehandling af kvinder og mænd;

EU's lovgivningsmæssige rammer: peers, forbrugere, kollaborative platforme

14. anerkender, at mens visse dele af den kollaborative økonomi er omfattet af regulering, herunder på lokalt og nationalt plan, så kan andre dele falde ind under lovgivningsmæssige gråzoner, eftersom det ikke altid er klart, hvilke EU-bestemmelser der gælder, hvilket således skaber væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne som følge af nationale, regionale og lokale bestemmelser samt retspraksis, hvorved det indre marked fragmenteres;
15. glæder sig over Kommissionen intention om at gøre noget ved den aktuelle opsplitning, men beklager, at dens meddelelse ikke bragte tilstrækkelig klarhed over anvendeligheden af eksisterende EU-lovgivning på forskellige kollaborative økonomiske modeller; understreger behovet for, at medlemsstaterne intensiverer håndhævelsen af den gældende lovgivning, og opfordrer Kommissionen til at sigte efter at etablere en håndhævelsesramme, som støtter medlemsstaterne i deres bestræbelser, navnlig for så vidt angår servicedirektivet og forbrugerretten; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre fuld brug af alle de i denne sammenhæng til rådighed stående redskaber, hver gang der konstateres ukorrekt eller mangelfuld gennemførelse af direktivet;
16. understreger, at markedsadgangskravene for kollaborative platforme og tjenesteudbydere skal være nødvendige, begrundede og forholdsmæssige, jf. bestemmelserne i traktaterne og den afledte EU-lovgivning, samt være enkle og klare; understreger, at denne vurdering bør tage højde for, om tjenesteydelserne leveres af erhvervsdrivende eller privatpersoner, idet peers underlægges lettere retskrav, samtidig med at der sikres kvalitetsstandarder, et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og tages hensyn til sektormæssige forskelle;
17. anerkender behovet for, at både nuværende og nye operatører og tjenesteydelser med tilknytning til digitale platforme og den kollaborative økonomi udvikler sig i et erhvervsvenligt miljø med sund konkurrence og gennemsigtighed med hensyn til lovgivningsændringer; er enig i, at medlemsstaterne bør tage hensyn til de særlige egenskaber ved den kollaborative økonomis forretningsmodeller, når det vurderes, om kravene med hensyn til markedsadgang opfylder betingelserne i servicedirektivet;
18. opfordrer indtrængende Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne med hensyn til at tilvejebringe yderligere retningslinjer med henblik på at fastsætte effektive kriterier til sondring mellem peers og erhvervsdrivende, hvilket er afgørende for en retfærdig udvikling af den kollaborative økonomi; påpeger, at disse retningslinjer bør skabe klarhed og retssikkerhed og bl.a. tage hensyn til de forskellige lovgivninger i medlemsstaterne og deres økonomiske realiteter, såsom indkomstniveau, de forskellige sektors karakteristika, situationen for mikrovirksomheder og små virksomheder samt til det erhvervs-mæssige formål med aktiviteten; er af den opfattelse, at en række generelle principper og kriterier på EU-plan og en række andre tærskler på nationalt plan kunne være vejen frem, og opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse i denne henseende;
19. henleder opmærksomheden på, at mens etableringen af grænseværdier kan skabe en rimelig grænse mellem peers og virksomheder, kan det samtidig skabe ulighed mellem dels mikrovirksomheder og små virksomheder og dels peers på den anden side; mener at lige vilkår mellem sammenlignelige kategorier af tjenesteudbydere kraftigt bør anbefales; opfordrer til, at unødvendigt bureaukrati og uberettigede markedsadgangskrav for alle erhvervsdrivende fjernes, navnlig for mikrovirksomheder og små virksomheder, eftersom dette også hæmmer innovationen;

⁽¹⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

Torsdag den 15. juni 2017

20. glæder sig over Kommissionens initiativ til at sikre, at forbrugerretten er tilstrækkelig og hindrer, at den kollaborative økonomi misbruges til at omgå lovgivningen; mener, at forbrugerne bør nyde en høj og effektiv grad af beskyttelse, uanset om ydelserne leveres af erhvervsdrivende eller peers, og fremhæver navnlig vigtigheden af at beskytte forbrugerne i peer-to-peer-transaktioner, men erkender samtidig, at visse former for beskyttelse kan tilvejebringes gennem selvregulering;
21. opfordrer til, at det sikres, at lejlighedsvis tjenesteudbydere til fulde anvender og bliver ved med at overholde reglerne om forbrugerbeskyttelse på samme eller lignende vis som professionelle tjenesteudbydere;
22. bemærker, at forbrugere bør have adgang til oplysninger om, hvorvidt anmeldelser fra andre brugere af en tjeneste kan være præget af tjenesteyderen, f.eks. i form af betalt reklame;
23. påpeger behovet for større klarhed vedrørende garantier for forbrugere i tilfælde af tvister og opfordrer de kollaborative platforme til at sikre, at der findes effektive systemer for klageprocedurer og for bilæggelse af tvister, således at måden, hvorpå forbrugerne kan udøve deres rettigheder, lettes;
24. understreger, at den kollaborative økonomis forretningsmodeller i vid udstrækning er baseret på omdømme, og fremhæver, at gennemsigtighed er af afgørende betydning i denne henseende; mener, at den kollaborative økonomis forretningsmodeller i mange tilfælde styrker forbrugerne og giver dem mulighed for at spille en aktiv rolle, der understøttes af teknologi; understreger, at der stadig er behov for regler til beskyttelse af forbrugerne i den kollaborative økonomi, navnlig når der findes aktører, som vedvarende dominerer markedet, asymmetrisk information eller en mangel på valgmuligheder eller konkurrence; understreger, hvor vigtigt det er at garantere, at forbrugerne modtager tilstrækkelige oplysninger om de gældende retlige regler om hver enkelt transaktion og de deraf følgende rettigheder og retlige forpligtelser;
25. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at præcisere de kollaborative platformes erstatningsansvarsordninger med henblik på at øge deres ansvarlige adfærd og gennemsigtigheden, skabe øget retssikkerhed og dermed forbedre forbrugernes tillid; anerkender, at der især mangler klarhed om, hvorvidt en platform leverer en underliggende tjeneste eller blot tilbyder en informationssamfundstjeneste i henhold til direktivet om elektronisk handel; opfordrer derfor Kommissionen til at udstikke yderligere retningslinjer for disse aspekter og til at overveje, om der er behov for yderligere tiltag for at gøre de lovgivningsmæssige rammer mere effektive; tilskynder samtidig de kollaborative platforme til at træffe frivillige foranstaltninger i denne henseende;
26. opfordrer Kommissionen til yderligere at gennemgå EU-lovgivningen for at begrænse usikkerhed og sikre øget retssikkerhed vedrørende de regler, der finder anvendelse på kollaborative forretningsmodeller, samt til at vurdere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt med nye eller ændrede regler, navnlig for så vidt angår aktive formidlere, oplysnings- og gennemsigtighedskrav, manglende efterlevelse og ansvar;
27. mener, at enhver ny lovgivningsmæssig ramme bør fremme platformes selvstyringskapaciteter og peer review-mekanismer, da begge har vist sig at fungere effektivt og tage hensyn til forbrugernes tilfredshed med kollaborative tjenesteydelser; er overbevist om, at kollaborative platforme selv kan indtage en aktiv rolle i forbindelse med udviklingen af et sådant nyt lovgivningsmæssigt miljø ved at korrigere asymmetrisk information, navnlig ved hjælp af digitale omdømmemekanismer, med henblik på opbygning af brugernes tillid; bemærker samtidig, at den kollaborative platforms selvstyringskapacitet ikke erstatter behovet for den eksisterende lovgivning som f.eks. service- og e-handelsdirektivet, EU-forbrugerret og eventuelt andre bestemmelser;
28. mener derfor, at de digitalt baserede tillidsopbyggende mekanismer er et væsentligt element i den kollaborative økonomi; glæder sig over alle de bestræbelser og initiativer, som kollaborative platforme har indført med henblik på at undgå forvriddninger, og de initiativer, som har til formål at fremme tillid og gennemsigtighed i forbindelse med brugerratinger eller bedømmelsesmekanismer, fastsættelse af pålidelige kriterier for omdømmevurdering, indførelse af garantier og forsikringsordninger, identitetskontrol af peers og prosumenter samt udvikling af mere sikre og gennemsikrelige betalingsystemer; mener, at disse nye teknologiske udviklinger, såsom tovejsvurderingsmekanismer, uafhængige kontroller af anmeldelser og frivillig indførelse af certificeringsordninger, er gode eksempler på, hvordan misbrug, manipulation, svig og falsk feedback kan undgås; opfordrer de kollaborative platforme til at tage ved lære af bedste praksis og til at højne bevidstheden om de retlige forpligtelser, som deres brugere har;

Torsdag den 15. juni 2017

29. påpeger, at det er af helt afgørende betydning at præcisere de metoder, som automatiske beslutningssystemer baseret på algoritmer hviler på, med henblik på at garantere retfærdige og transparente algoritmer; anmoder Kommissionen om også at undersøge dette spørgsmål ud fra en EU-konkurrenceretlig synsvinkel; opfordrer Kommissionen til at indgå i dialog med medlemsstaterne, den private sektor og relevante reguleringsmyndigheder med hensyn til at fastsætte effektive kriterier for udvikling af ansvarsprincipper for algoritmer med henblik på informationsbaserede kollaborative platforme;

30. fremhæver behovet for at vurdere indvirkningen af data på forskellige segmenter af samfundet med henblik på at undgå forskelsbehandling og for at verificere big datas potentielle skadevirkninger for privatlivets fred; minder om, at EU allerede har udviklet en omfattende ramme for databeskyttelse i den generelle forordning om databeskyttelse, og opfordrer derfor til, at den kollaborative økonomis platforme ikke tilsidesætter spørgsmålet om beskyttelse af dataoplysninger, men sørger for at tilvejebringe gennemsigtige oplysninger til tjenesteudbydere og brugere om de personoplysninger, der indsamles, og måden, hvorpå disse oplysninger behandles;

31. anerkender, at mange bestemmelser fra EU-retten allerede finder anvendelse på den kollaborative økonomi; opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for at udvikle en yderligere EU-retlig ramme med henblik på at forhindre en yderligere opsplitning af det indre marked i overensstemmelse med Unionens principper om bedre regulering og medlemsstaternes erfaringer; er af den opfattelse, at denne ramme bør harmoniseres, hvor det er relevant, og at den bør være fleksibel, teknologisk neutral og fremtidssikret samt bestå af en kombination af generelle principper og specifikke regler i tillæg til enhver sektorspecifik lovgivning, der måtte være nødvendig;

32. understreger betydningen af en konsekvent lovgivning for at garantere et velfungerende indre marked for alle og opfordrer Kommissionen til at beskytte gældende regler og lovgivning om arbejdstagernes og forbrugernes rettigheder, før der vedtages ny lovgivning, som kan opsplitte det indre marked;

Konkurrence og overholdelse af skatteregler

33. glæder sig over, at væksten i den kollaborative økonomi har skærpet konkurrencen og udfordret de eksisterende operatører, så der i højere grad fokuseres på forbrugernes reelle behov; tilskynder Kommissionen til at fremme ensartede konkurrencevilkår for så vidt angår sammenlignelige tjenester mellem kollaborative platforme og mellem dem og traditionelle virksomheder; understreger betydningen af at identificere og bekæmpe hindringer for fremkomsten og opskaleringen af kollaborative virksomheder, især nystartede virksomheder; understreger i denne forbindelse behovet for en fri datastrøm, dataportabilitet og interoperabilitet, der gør det lettere at skifte mellem platforme og hindre fastlåsning, som alle er nøglefaktorer for åben og loyal konkurrence og for at styrke brugerne af kollaborative platforme, samtidig med at der tages højde for alle markedsaktørers legitime interesser og beskytter brugerinformation og personoplysninger;

34. glæder sig over den øgede sporbarhed i forbindelse med de økonomiske transaktioner, som onlineplatforme muliggør, med henblik på at sikre overholdelse og håndhævelse af skattereglerne, men er bekymret over de vanskeligheder, som hidtil er dukket op i visse sektorer; understreger, at den kollaborative økonomi aldrig bør anvendes som et middel til at undgå skatteforpligtelser; understreger endvidere det akutte behov for samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de kollaborative platforme om håndhævelse af skatteregler og skatteinddrivelse; anerkender, at disse spørgsmål er blevet behandlet i visse medlemsstater, og noterer sig et vellykket offentligt-privat samarbejde på dette område; opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne og til at inddrage kompetente myndigheder og interessenter med henblik på at udvikle effektive og innovative løsninger, der sikrer bedre overholdelse og håndhævelse af skattereglerne, samt for også at fjerne risikoen for grænsoverskridende skattesvig; opfordrer kollaborative platforme til at spille en aktiv rolle i denne forbindelse; tilskynder medlemsstaterne til at præcisere og samarbejde omkring de oplysninger, som de forskellige økonomiske aktører, der er involveret i den kollaborative økonomi, skal indgive til skattemyndighederne inden for rammerne af den i de nationale lovgivninger fastsatte skatteoplysningspligt;

35. er enig i, at virksomheder, som leverer sammenlignelige tjenesteydelser i henholdsvis den kollaborative økonomi og den traditionelle økonomi, bør pålægges funktionelt sammenlignelige skatteforpligtelser, og mener at der skal betales skat der, hvor overskuddet skabes, og hvor der ikke kun er tale om afgifter, samtidig med at nærhedsprincippet respekteres og i overensstemmelse med de nationale og lokale skattelovgivninger;

Torsdag den 15. juni 2017

Indvirkning på arbejdsmarkedet og arbejdstagernes rettigheder

36. fremhæver, at den digitale revolution påvirker arbejdsmarkedet i væsentlig grad, og at fremspirende tendenser i den kollaborative økonomi er en del af en aktuell tendens i forbindelse med digitaliseringen af samfundet;

37. bemærker samtidig, at den kollaborative økonomi åbner nye muligheder og nye fleksible veje til arbejdsmarkedet for alle brugere, især for selvstændige, arbejdsløse og for personer, som aktuelt befinder sig langt uden for arbejdsmarkedet eller på anden måde ikke er i stand til at deltage heri, og dermed kan fungere som et indgangssted til arbejdsmarkedet, navnlig for unge og marginaliserede grupper; påpeger imidlertid, at denne udvikling i visse tilfælde også kan føre til usikre situationer; understreger behovet for fleksibilitet på arbejdsmarkedet på den ene side og økonomisk og social sikkerhed for arbejdstagerne på den anden side i overensstemmelse med sædvaner og traditioner i medlemsstaterne;

38. opfordrer Kommissionen til at undersøge, i hvilken udstrækning de nuværende EU-regler gælder for det digitale arbejdsmarked, og til at sikre passende gennemførelse og håndhævelse; opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og andre relevante aktører at vurdere, på en proaktiv måde og på grundlag af logikken om at foregribe ting, behovet for at modernisere eksisterende lovgivning, herunder socialsikringssystemer, for således at være på omdrejningshøjde med den teknologiske udvikling og samtidig sikre beskyttelse af arbejdstagerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at koordinere socialsikringssystemerne med henblik på at sikre mulighed for at overføre ydelser og sammenlægge perioder i overensstemmelse med Unionens og medlemsstaternes lovgivning; tilskynder arbejdsmarkedets parter til at ajourføre de kollektive overenskomster, hvor det er nødvendigt, således at de eksisterende beskyttelsesstandarder også kan bevares i den digitale arbejdsverden;

39. understreger, at det er af altafgørende betydning, at arbejdstagernes rettigheder inden for kollaborative tjenesteydelser — først og fremmest arbejdstagernes ret til at organisere sig, forhandlingsretten og retten til kollektive skridt — beskyttes i overensstemmelse med national ret og praksis; minder om, at alle arbejdstagere i den kollaborative økonomi enten er arbejdstagere eller selvstændige, afhængigt af hvilke forhold der har forrang, og bør klassificeres som sådan; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til inden for deres respektive kompetenceområder at sikre rimelige arbejdsvilkår og en passende retlig og social beskyttelse for alle arbejdstagere i den kollaborative økonomi, uanset deres status;

40. opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer for, hvordan EU-retten finder anvendelse på de forskellige typer forretningsmodeller på platformene, for om nødvendigt at lukke lovgivningsmæssige huller på området beskæftigelse og social sikring; mener, at det store potentiale for gennemsigtighed i platformøkonomien åbner mulighed for høj sporbarhed i tråd med målet om at håndhæve gældende lovgivning; tilskynder medlemsstaterne til at gennemføre tilstrækkelige arbejdstilsyn hos onlineplatforme og til at pålægge sanktioner, når reglerne ikke er blevet overholdt, især for så vidt angår arbejds- og ansættelsesforhold, men også med hensyn til særlige krav til kvalifikationer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særlig opmærksomme på sort arbejde og proformaselvstændigt arbejde i denne sektor og til at sætte platformøkonomien på dagsordenen for den europæiske platform til bekæmpelse af sort arbejde; tilskynder medlemsstaterne til at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for tilsyn;

41. understreger betydningen af at sikre de grundlæggende rettigheder for og passende social beskyttelse af det stigende antal selvstændige arbejdstagere, som er centrale aktører i den kollaborative økonomi, herunder forhandlingsretten og retten til kollektive skridt, også med hensyn til aflønning;

42. tilskynder medlemsstaterne til at anerkende, at den kollaborative økonomi også vil indebære forstyrrelser, og opfordrer dem derfor til at forberede absorptionsforanstaltninger for visse sektorer samt til at støtte uddannelse og omskoling;

43. understreger vigtigheden af at sikre, at arbejdstagerne på de kollaborative platforme også er i stand til at drage fordel af portabiliteten af ratings og bedømmelser, som udgør arbejdstagernes værdi på det digitale marked, samt betydningen af, at disse vurderinger og anmeldelser kan overføres og akkumuleres på tværs af forskellige platforme under hensyntagen til gældende bestemmelser om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred for alle involverede parter; bemærker risikoen for urimelige og vilkårlige praksisser i forbindelse med onlinevurderinger, som kan påvirke arbejdsvilkårene, rettighederne og muligheden for at finde beskæftigelse for arbejdstagerne på de kollaborative platforme; mener, at rating- og bedømmelsesmekanismer bør udvikles på en gennemsigtig måde, og at arbejdstagerne bør informeres og høres på passende niveauer og i overensstemmelse med medlemsstaternes ret og praksisser om de generelle kriterier, der anvendes til at udvikle sådanne mekanismer;

Torsdag den 15. juni 2017

44. understreger vigtigheden af opdaterede kompetencer på arbejdsmarkedet, som er i konstant forandring, og af at sikre, at alle arbejdstagere har tilstrækkelige kvalifikationer, som efterspørges i det digitale samfund og den digitale økonomi; tilskynder Kommissionen, medlemsstaterne og virksomhederne i den kollaborative økonomi til at sikre adgang til livslang uddannelse og udvikling af digitale færdigheder; mener, at offentlige og private investeringer og finansieringsmuligheder for livslang læring og erhvervsuddannelse er nødvendige, især for mikrovirksomheder og små virksomheder;
45. understreger vigtigheden af telearbejde og smartworking inden for rammerne af den kollaborative økonomi og henviser i den forbindelse til behovet for at ligestille disse arbejdsformer med de traditionelle arbejdsformer;
46. opfordrer Kommissionen til at undersøge, i hvilken udstrækning direktivet om vikararbejde (2008/104/EF⁽¹⁾) finder anvendelse på bestemte onlineplatforme; mener, at mange formidlende onlineplatforme i deres opbygning minder om vikarbureauer (trepartskontraktforhold mellem vikar/platformarbejder, vikarbureau/onlineplatform og brugervirksomhed/kunde);
47. opfordrer medlemsstaternes offentlige arbejdsformidlinger og Eures-netværket til at kommunikere bedre om de muligheder, der ligger i den kollaborative økonomi;
48. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at give platformsarbejdere tilstrækkelige oplysninger om arbejds- og ansættelsesvilkår og arbejdstagerrettigheder og om deres arbejdsrelationer med både platforme og brugere; er af den opfattelse, at platforme bør spille en proaktiv rolle med hensyn til at give brugere og arbejdstagere oplysninger om den lovgivning, der finder anvendelse, med henblik på at opfylde retlige krav;
49. henleder opmærksomheden på manglen på data om forandringer på arbejdsmarkedet, der skyldes den kollaborative økonomi; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at indsamle mere pålidelige og omfattende data om jobs i denne henseende og tilskynder medlemsstaterne til at udpege en allerede eksisterende national kompetent enhed, som skal have ansvaret for at overvåge og vurdere nye tendenser på den kollaborative økonomis arbejdsmarked; understreger, at det er vigtigt at udveksle bedste praksis mellem medlemsstaterne i denne sammenhæng; understreger betydningen af at overvåge arbejdsmarkedet og arbejdsvilkårene i den kollaborative økonomi med henblik på at bekæmpe ulovlige praksisser;

Den kollaborative økonomis lokale dimension

50. bemærker, at et stigende antal lokale myndigheder og regeringer allerede er i gang med at regulere og udvikle den kollaborative økonomi, og at de i denne henseende fokuserer på kollaborative praksisser både som genstand for deres politikker og som et organisationsprincip for nye former for kollaborativ styring og deltagelsesbaseret demokrati;
51. bemærker, at der er et bredt manøvrerum for nationale, regionale og lokale myndigheder til at vedtage kontekstspecifikke foranstaltninger med henblik på at forfølge klart identificerede målsætninger af almen interesse med forholdsmæssige foranstaltninger, der er i fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen; opfordrer derfor Kommissionen til at bistå medlemsstaterne i deres politikudformning og i vedtagelsen af regler, der er i overensstemmelse med EU-retten;
52. bemærker, at de første initiativtagere har været byer, hvor bymæssige betingelser, såsom befolkningstæthed og fysisk nærhed, begunstiger vedtagelsen af kollaborative praksisser, flytter fokus fra intelligente byer til »delebyer« og letter overgangen til mere borgervenlige infrastrukturer; er endvidere overbevist om, at den kollaborative økonomi kan skabe betydelige muligheder for de interne yderområder, landdistrikterne og for ugunstigt stillede områder, ligesom den kan formidle nye inklusive former for udvikling, der kan have en positiv socioøkonomisk indvirkning og hjælpe marginaliserede samfund med indirekte fordele for turistsektoren;

Fremme af den kollaborative økonomi

53. påpeger betydningen af tilstrækkelige kompetencer, færdigheder og erhvervsuddannelse for at sætte så mange mennesker som muligt i stand til at spille en aktiv rolle i den kollaborative økonomi og frigøre dens potentiale;

⁽¹⁾ EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9.

Torsdag den 15. juni 2017

54. understreger, at IKT giver mulighed for, at innovative ideer inden for den kollaborative økonomi kan udvikle sig hurtigt og effektivt, samtidig med at IKT forbinder og styrker deltagernes indflydelse, uanset om der er tale om brugere eller tjenesteydere, og letter deres adgang til markedet og deres engagement heri samt gør landdistrikterne mere tilgængelige;
55. opfordrer Kommissionen til at spille en proaktiv rolle for at tilskynde til offentlig-privat samarbejde, navnlig med hensyn til udbredelse af e-ID for at øge forbrugernes og tjenesteudbydernes tillid til onlinetransaktioner, idet der bygges videre på EU-rammerne for gensidig anerkendelse af e-ID, og til at fjerne andre barrierer for vækst i den kollaborative økonomi, såsom hindringer for etablering af grænseoverskridende forsikringsordninger;
56. påpeger, hvordan indførelsen af 5G grundlæggende vil forandre logikken i vores økonomier og gøre tjenesteydelserne mere forskelligartede og tilgængelige; understreger i denne forbindelse betydningen af at skabe et konkurrencedygtigt marked for innovative virksomheder, hvis succes i sidste ende vil definere styrken i vores økonomier;
57. påpeger, at den kollaborative økonomi får en stadig større betydning i energisektoren, hvilket giver forbrugere, producenter, enkeltpersoner og lokalsamfund mulighed for at engagere sig effektivt i flere decentrale faser af cyklussen for vedvarende energi, herunder egenproduktion og egetforbrug, lagring og distribution i overensstemmelse med EU's klima- og energimål;
58. påpeger, at den kollaborative økonomi særlig trives i samfund, hvor modeller baseret på viden- og uddannelsesdeling er stærke, og dermed virker som en katalysator for og konsolidering af en kultur med åben innovation; understreger vigtigheden af sammenhængende politikker og udbredelsen af bredbånd og ultrabredbånd som en forudsætning for at udvikle den kollaborative økonomis fulde potentiale og udnytte de fordele, som den kollaborative model rummer; minder derfor om, at det er nødvendigt at sikre tilstrækkelig adgang til disse netværk for alle borgere i EU, navnlig i tyndt befolkede, fjerntliggende eller landlige områder, hvor der endnu ikke er adgang til tilstrækkelig konnektivitet;
59. understreger, at den kollaborative økonomi har brug for støtte til sin hurtigt voksende udvikling og udvidelse og er nødt til at forblive åben over for forskning, innovation og nye teknologier med henblik på at tiltrække investeringer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at EU's lovgivning og politikker er fremtidssikrede, navnlig med hensyn til at åbne ikkeeksklusive og eksperimenterende rum og fremme digital konnektivitet og digitale færdigheder, støtte europæiske iværksættere og nystartede virksomheder samt med hensyn til at fremme industri 4.0, innovationscentre, virksomhedsklynger og virksomhedsvæksthuse, samtidig med at der udvikles sameksistenssynergier med traditionelle forretningsmodeller;
60. fremhæver transportsektorens komplekse natur i og uden for den kollaborative økonomi; bemærker, at denne sektor er underkastet en streng regulering; bemærker den kollaborative økonomis økonomiske modellers potentiale for væsentligt at forbedre transportsystemets effektivitet og den bæredygtige udvikling heraf (herunder ved hjælp af problemfri multimodal billettering og multimodale rejser i en samlet rejse for transportbrugerne med apps til brug i den kollaborative økonomi), sikkerhed og sikring samt for at gøre fjerntliggende områder mere tilgængelige og mindske uønskede eksterne virkninger af trafikpropper;
61. opfordrer de relevante myndigheder til at fremme den udbytterige sameksistens mellem kollaborative transporttjenester og det konventionelle transportsystem; anmoder Kommissionen om at integrere den kollaborative økonomi i sit arbejde med nye teknologier i transportsektoren (tilkoblede køretøjer, selvkørende biler og integreret digital billettering, intelligente transportsystemer) på grund af dens stærke vekselvirkninger og naturlige synergier;
62. understreger behovet for at sikre retssikkerheden for platforme og deres brugere med henblik på at sikre udviklingen af den kollaborative økonomi i transportsektoren i EU; bemærker, at det i mobilitetssektoren er vigtigt at skelne klart mellem på den ene side i) delebilsordninger og deling af omkostninger i forbindelse med en tur, som føreren havde planlagt til egne formål, og på den anden side ii) regulerede personbefordringstjenester;
63. minder om, at peer-to-peer-indkvartering ifølge Kommissionens skøn er den største sektor i den kollaborative økonomi målt på grundlag af den handel, som den giver anledning til, mens peer-to-peer-transport er den største målt på platformens indtægter;

Torsdag den 15. juni 2017

64. understreger, at boligdeling i turismesektoren er en god måde at anvende ressourcer og underudnyttede lokaler på, navnlig i områder der ikke normalt drager fordel af turisme;
65. fordømmer i denne henseende, at en række offentlige myndigheder har indført regler, som søger at begrænse udbuddet af overnatningssteder via den kollaborative økonomi;
66. henleder opmærksomheden på de vanskeligheder, som europæiske kollaborative platforme oplever med at få adgang til risikokapital og i forbindelse med deres opskaleringsstrategier, hvilket forstærkes af det ringe omfang og opsplitningen af de indenlandske markeder og af en kritisk mangel på grænseoverskridende investeringer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre fuld brug af de eksisterende finansielle instrumenter til at investere i kollaborative virksomheder og til at fremme initiativer til at lette adgangen til finansiering, navnlig for nystartede virksomheder, små og mellemstore virksomheder samt industrivirksomheder;
67. understreger, at kollaborative finansieringssystemer, såsom crowdfunding, er et vigtigt supplement til de traditionelle finansieringskanaler som en del af et effektivt finansieringsøkosystem;
68. bemærker, at de tjenesteydelser, som SMV'er leverer i den kollaborative økonomi, ikke altid er tilstrækkeligt skræddersyede til handicappedes og ældres behov; efterlyser værktøjer og programmer, der skal hjælpe disse aktører med at tage hensyn til handicappedes behov;
69. opfordrer Kommissionen til at lette adgangen til tilstrækkelig finansiering for EU-iværksættere, som opererer i den kollaborative økonomi, også inden for rammerne af EU's program for forskning og innovation — Horisont 2020;
70. bemærker den hurtige udvikling og den stigende udbredelse af nyskabende teknologier og digitale værktøjer, såsom blockchains og DLT-teknologi, også i finanssektoren; understreger, at anvendelsen af disse decentrale teknologier kan åbne mulighed for effektive peer-to-peer-transaktioner og -forbindelser i den kollaborative økonomi, som kan føre til etablering af uafhængige markeder eller netværk og i fremtiden overtage den formidlende rolle, som i dag udføres af de kollaborative platforme;

o

o o

71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0272

Onlineplatforme og det digitale indre marked

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om onlineplatforme og det digitale indre marked (2016/2276(INI))

(2018/C 331/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. maj 2016 om »Onlineplatforme og det digitale indre marked — Muligheder og udfordringer for Europa« (COM(2016)0288) og Kommissionens tjenestegrenes ledsagedokument (SWD(2016)0172),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2016 om »En europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi« (COM(2016)0356) og Kommissionens tjenestegrenes ledsagedokument (SWD(2016)0184),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 om »EU-handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020 — Fremskyndelse af forvaltningernes digitale omstilling« (COM(2016)0179) og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2016)0108 og SWD(2016)0109),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 om »Digitalisering af EU's industri — Fuldt udbytte af det digitale indre marked« (COM(2016)0180) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2016)0110),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 om »En strategi for et digitalt indre marked i EU« (COM(2015)0192) og Kommissionens tjenestegrenes ledsagedokument (SWD(2015)0100),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 om »Det europæiske cloudinitiativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa« (COM(2016)0178) og Kommissionens tjenestegrenes ledsagedokument (SWD(2016)0106),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. januar 2017 om »Opbygning af en europæisk dataøkonomi« (COM(2017)0009) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2017)0002),
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om »Det europæiske cloudinitiativ« ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 med titlen »På vej mod en akt for det digitale indre marked« ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om »En europæisk søjle for sociale rettigheder« ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen ⁽⁴⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 531/2012 hvad angår regler for engrosroamingmarkeder (COM(2016)0399),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0052.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0009.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0010.

⁽⁴⁾ EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1.

Torsdag den 15. juni 2017

- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (COM(2016)0590),
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked (COM(2016)0593),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen ⁽³⁾ (direktivet om net- og informationssikkerhed),
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester i lyset af skiftende markedsforhold (COM(2016)0287) (direktivet om audiovisuelle medietjenester),
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (COM(2016)0283),
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold (COM(2015)0634),
 - der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 25. maj 2016 om vejledningen om gennemførelse/anvendelse af direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis (SWD(2016)0163),
 - der henviser til den vejledning for IKT-sektoren om gennemførelse af FN's principper for virksomheder og menneskerettighederne, som blev offentliggjort af Kommissionen i juni 2013,
 - der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 15. september 2016 om den foreløbige rapport om undersøgelsen af ehandelssektoren (SWD(2016)0312),
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Onlineplatforme og det digitale indre marked — Muligheder og udfordringer for Europa« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse i henhold til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Retsudvalget (A8-0204/2017),
- A. der henviser til, at selve formålet med det digitale indre markeds eksistens er at undgå en fragmentering mellem de nationale lovgivninger og afskaffe tekniske, juridiske og skattemæssige barrierer for at gøre det muligt for virksomheder, borgere og forbrugere at drage fuld nytte af digitale værktøjer og tjenester;

⁽¹⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 119.

Torsdag den 15. juni 2017

- B. der henviser til, at digitaliseringen og de nye teknologier fortsat ændrer kommunikationsformer, adgangen til oplysninger og adfæden hos borgere, forbrugere og virksomheder, og der henviser til, at den fjerde industrielle revolution vil føre til digitalisering af alle aspekter af økonomien og samfundet;
- C. der henviser til, at udviklingen i brug af internettet og mobile anordninger byder på nye forretningsmuligheder for virksomheder af alle størrelser og genererer nye og alternative forretningsmodeller ved at udnytte nye teknologier og adgangen til det globale marked, men den skaber også nye udfordringer;
- D. der henviser til, at udviklingen og anvendelsen af internetplatforme for en lang række aktiviteter, herunder erhvervsmæssige aktiviteter og udveksling af varer og tjenesteydelser, har ændret den måde, hvorpå brugere og virksomheder interagerer med indholdsudbydere, handlende og andre personer, der tilbyder varer og tjenesteydelser;
- E. der henviser til, at direktivet om elektronisk handel kun fritager formidlere fra ansvar for indhold, hvis de hverken har viden om eller kontrol i forhold til de oplysninger, der fremsendes og/eller oplagres, men hvis formidlere har konkret kendskab til en overtrædelse eller til ulovlige aktiviteter eller oplysninger, kræver det en hurtig indsats for at fjerne eller hindre adgang til ulovlige oplysninger eller aktiviteter, så snart de får kendskab til en sådan viden;
- F. der henviser til, at mange onlineplatforme og informationssamfundstjenester giver lettere adgang til varer, tjenesteydelser og digitalt indhold og har udvidet deres aktiviteter i relation til forbrugere og andre aktører;
- G. der henviser til, at Kommissionen er i færd med at gennemføre en række vurderinger af reglerne om forbrugerbeskyttelse og de B2B-praksisser, som onlineplatforme anvender over for deres erhvervsbrugere;
- H. der henviser til, at kreativitet og innovation er drivkræfterne bag den digitale økonomi, og at det derfor er vigtigt at sikre en høj grad af beskyttelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder;

Generel indledning

1. bifalder meddelelsen om »Onlineplatforme og det digitale indre marked — Muligheder og udfordringer for Europa«;
2. glæder sig over de forskellige initiativer, der allerede er foreslået i strategien for det digitale indre marked for Europa; understreger vigtigheden af koordinering og sammenhæng mellem disse initiativer; mener, at opnåelsen af et digitalt indre marked er afgørende for at fremme EU's konkurrenceevne, skabe højt kvalificerede arbejdspladser og fremme væksten i den digitale økonomi i Europa;
3. anerkender, at onlineplatforme er gavnlige for vor tids digitale økonomi og samfund ved at øge forbrugernes valgmuligheder samt skabe og udforme nye markeder; påpeger imidlertid, at onlineplatforme giver nye politiske og reguleringsmæssige udfordringer;
4. minder om, at mange af EU's politikker også gælder for onlineplatforme, men bemærker, at lovgivningen i visse tilfælde ikke håndhæves korrekt eller fortolkes på en anden måde i medlemsstaterne; understreger vigtigheden af en korrekt gennemførelse og håndhævelse af EU-lovgivningen, inden der tages stilling til, om der er behov for at supplere den nugældende lovramme for at rette op på denne situation;
5. glæder sig over det igangværende arbejde, der udføres for at ajourføre og supplere den nugældende lovramme for at gøre den egnet til formålet i den digitale tidsalder; mener, at effektive og attraktive lovgivningsmæssige rammer er af afgørende betydning for udviklingen af internetbaserede og digitale virksomheder i Europa;

Definition af platforme

6. erkender, at det vil være meget vanskeligt at nå frem til en enkelt, retligt relevant og fremtidssikret definition af onlineplatforme på EU-plan på grund af faktorer såsom de mange forskellige typer af eksisterende onlineplatforme og deres aktivitetsområder samt det hurtigt skiftende miljø i den digitale verden; mener under alle omstændigheder, at en fælles EU-dækkende definition eller udifferentieret tilgang ikke vil hjælpe EU med at få succes i platformsøkonomien;

Torsdag den 15. juni 2017

7. er samtidig klar over, at det er vigtigt at undgå en fragmentering af EU's indre marked, som kunne ske gennem en spredning af regionale eller nationale regler og definitioner, og at der er et behov for at skabe større retssikkerhed og lige vilkår for både erhvervsliv og forbrugere;
8. mener derfor, at der bør skelnes mellem onlineplatforme, og at de bør defineres i den relevante sektorspecifikke lovgivning på EU-plan under hensyntagen til deres karakteristika, klassifikationer og principper og efter en problemdrevet tilgang;
9. glæder sig over Kommissionens igangværende arbejde med onlineplatforme, herunder høringer af interessenter og gennemførelse af en konsekvensanalyse; mener, at denne form for evidensbaseret tilgang er afgørende for at kunne skabe en omfattende forståelse på dette område; opfordrer Kommissionen til, om nødvendigt, at foreslå lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger på grundlag af denne dybdegående analyse;
10. noterer sig, at B2C- og C2C-onlineplatforme opererer inden for en meget bred vifte af aktiviteter såsom e-handel, medier, søgemaskiner, kommunikation, betalingssystemer, arbejdskraft, operativsystemer, transport, annoncering, formidling af kulturelt indhold, den kollaborative økonomi og sociale netværk; bemærker endvidere, at selv om visse fælles træk gør det muligt at identificere disse enheder, kan onlineplatforme antage mange former, og der kan anlægges mange forskellige tilgange til at identificere sådanne;
11. noterer sig, at B2C- og C2C-onlineplatforme i større eller mindre grad er karakteriseret ved visse fælles kendetegn, såsom, men ikke begrænset til at operere i flersidede markeder, gøre det muligt for to eller flere forskellige brugergrupper at komme i direkte berøring med elektroniske midler, forbinde forskellige typer brugere, tilbyde onlinetjenester, der er skræddersyet til brugernes præferencer og baseret på oplysninger fra brugere, klassificere eller henvise til indhold, f.eks. ved hjælp af algoritmer, varer eller tjenesteydelser, der udbydes eller lægges ud på internettet af tredjemand, og samle en række parter med henblik på salg af en vare, levering af en tjenesteydelse eller udveksling eller deling af indhold, oplysninger, varer eller tjenesteydelser;
12. påpeger den altafgørende betydning af at præcisere de metoder, som bruges til at træffe beslutninger på baggrund af algoritmer, og af at fremme gennemsigtighed i anvendelsen af disse algoritmer; anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om at undersøge mulighederne for fejl og partiskhed i anvendelsen af algoritmer for at undgå enhver form for diskrimination eller illoyal praksis og enhver trussel mod privatlivets fred;
13. mener imidlertid, at der bør skelnes klart mellem B2C- og B2B-platforme i lyset af de nye B2B-onlineplatforme, som er ved at komme frem, og som er af afgørende betydning for udviklingen af det industrielle internet såsom cloudbaserede tjenester eller datadelingsplatforme, som muliggør kommunikation mellem produkter til tingenes internet; opfordrer Kommissionen til at fjerne de barrierer på det indre marked, der er en hindring for vækst i disse platforme;

Fremme af bæredygtig vækst af europæiske onlineplatforme

14. bemærker, at onlineplatforme anvender internettet som et middel til interaktion og fungerer som formidlere mellem parterne og skaber dermed fordele for brugere, forbrugere og virksomheder ved at lette adgangen til det globale marked; bemærker, at onlineplatforme kan bidrage til tilpasningen af udbud af og efterspørgsel efter varer og tjenesteydelser på grundlag af fællesskabsfølelse, delt adgang, omdømme og tillid;
15. bemærker, at onlineplatforme og applikationer, hvoraf mange er udviklet af europæiske virksomheder, der udvikler applikationer, drager fordel af de enorme og stadig stigende antal af forbundne mobile enheder, PC'er, bærbare computere og andet databehandlingsudstyr og er i stigende grad tilgængelige på disse enheder;
16. påpeger, at førsteprioriteten skal være at sikre tilstrækkelige investeringer til udrulningen af højhastighedsbredbåndnet og anden digital infrastruktur for at opfylde gigabitsamfundets konnektivitetsmål, da en sådan udrulning er afgørende for, at borgere og virksomheder kan drage fuld fordel af udviklingen af 5G-teknologien og generelt for at sikre forbindelsesforhold på tværs af medlemsstaterne;

Torsdag den 15. juni 2017

17. understreger, at den stadig mere udbredte anvendelse af intelligente enheder, herunder smartphones og tablets, yderligere har udvidet og forbedret adgangen til nye tjenester, herunder onlineplatforme, og derved styrker deres rolle i økonomien og samfundet, især blandt unge, men i stigende grad blandt alle aldersgrupper; noterer sig, at digitalisering vil stige yderligere med den hurtige udvikling af tingenes internet, der forventes at forbinde 25 milliarder objekter inden 2020;

18. mener, at adgang til onlineplatforme ved hjælp af teknologi af høj kvalitet er vigtig for alle borgere og virksomheder, ikke kun for dem, der allerede er aktive på internettet; understreger vigtigheden af at forhindre, at der opstår kløfter, der eventuelt skyldes manglende digitale færdigheder eller ulige adgang til teknologi; understreger, at en engageret tilgang til udvikling af digitale færdigheder er nødvendig på nationalt og europæisk plan;

19. henleder opmærksomheden på markeder for onlineplatforme i hastig udvikling, som tilbyder en ny afsætningsmulighed for produkter og tjenesteydelser; anerkender den globale og grænseoverskridende karakter af disse markeder; påpeger, at globale markeder for onlineplatforme tilbyder forbrugerne en bred vifte af valgmuligheder og en effektiv priskonkurrence; bemærker, at »roam like home«-aftalen støtter den grænseoverskridende dimension af onlineplatforme ved at gøre brugen af onlinetjenester billigere;

20. noterer sig onlineplatformenes voksende rolle med hensyn til at udbrede og give adgang til nyheder og andre oplysninger af værdi for borgerne såvel som for demokratiets funktionsevne; mener, at onlineplatforme også kan fungere som katalysatorer for e-forvaltning;

21. opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at fremme væksten af europæiske onlineplatforme og nystartede virksomheder og styrke deres evne til at videreudvikle og konkurrere på globalt plan; opfordrer Kommissionen til at opretholde en innovationsfremmende politik over for onlineplatforme for at lette markedsadgangen; beklager EU's lave andel af markedskapitalisering på onlineplatforme; understreger betydningen af at fjerne hindringer for gnidningsløs drift af onlineplatforme på tværs af grænserne, og som forstyrrer funktionen af det europæiske digitale indre marked; fremhæver betydningen af ikke-diskrimination og behovet for at gøre det lettere at skifte mellem platforme, der tilbyder kompatible tjenester;

22. understreger, at afgørende faktorer omfatter et åbent miljø, ensartede regler, adgang til tilstrækkelige forbindelser, interoperabilitet mellem eksisterende applikationer og tilgængelighed af åbne standarder;

23. anerkender de betydelige fordele, som onlineplatforme kan give SMV'er og nystartede virksomheder; bemærker, at onlineplatforme ofte er det nemmeste og bedst egnede første skridt for små virksomheder, som ønsker at gå på nettet og udnytte onlinedistributionskanalerne; bemærker, at onlineplatforme giver SMV'er og nystartede virksomheder mulighed for at få adgang til de globale markeder uden at skulle investere overdrevent store beløb i opbygning af omkostningstung digital infrastruktur; understreger vigtigheden af gennemsigtighed og lige adgang til platforme og minder om, at visse onlineplatformes stigende dominans ikke bør indskrænke retten til at oprette og drive egen virksomhed;

24. opfordrer indtrængende Kommissionen til at prioritere foranstaltninger, som giver europæiske nystartede virksomheder og onlineplatforme mulighed for at opstå og udvikle sig; understreger, at fremme af finansiering og investering i nystartede virksomheder, ved hjælp af alle eksisterende finansieringsinstrumenter, er af afgørende betydning for udviklingen af onlineplatforme med oprindelse i Europa, navnlig gennem adgang til risikovillig kapital og forskellige kanaler såsom banker eller offentlige midler eller gennem alternative muligheder såsom crowdfunding og crowdinvestment;

25. bemærker, at visse onlineplatforme muliggør den kollaborative økonomi og bidrager til dens vækst i Europa; glæder sig over Kommissionens meddelelse om den kollaborative økonomi og understreger, at dette bør udgøre et første skridt i retning af en mere omfattende strategi på dette område, som støtter udviklingen af nye forretningsmodeller; understreger, at disse nye forretningsmodeller skaber beskæftigelse, fremmer iværksætterånd og tilbyder nye tjenester, større udvalg og bedre priser for borgere og forbrugere samt skaber fleksibilitet og nye muligheder, men kan også give anledning til udfordringer og risici for arbejdstagerne;

Torsdag den 15. juni 2017

26. påpeger, at medlemsstaterne har forbedret sig inden for arbejdsret og sociale standarder og de sociale beskyttelsessystemer i de seneste årtier, og understreger, at udviklingen af den sociale dimension også skal sikres i den digitale tidsalder; konstaterer, at øget digitalisering har indvirkning på arbejdsmarkedet, på omdefineringen af jobs og på kontraktforholdene mellem arbejdstagere og virksomheder; bemærker vigtigheden af at sikre respekt for arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder og tilstrækkelig håndhævelse af eksisterende lovgivning for yderligere at fremme de sociale sikringsordninger og kvaliteten af beskæftigelse; opfordrer endvidere medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter at vurdere behovet for modernisering af eksisterende lovgivning, herunder sociale sikringsordninger, for at være på forkant med den teknologiske udvikling og samtidig sikre beskyttelsen af arbejdstagerne og garantere anstændige arbejdsvilkår og skabe generelle fordele for samfundet som helhed;

27. opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig social sikring for selvstændige erhvervsdrivende, som er nøgleaktører på det digitale arbejdsmarked; opfordrer desuden medlemsstaterne til at udvikle nye beskyttelsesmekanismer, hvor det er nødvendigt, for at sikre en passende dækning for arbejdstagere i forbindelse med onlineplatforme samt ikke-diskriminering og ligestilling mellem kønnene og for at udveksle bedste praksis på europæisk plan;

28. bemærker, at onlinesundhedsplatforme kan støtte innovative aktiviteter ved at skabe og formidle relevant viden fra engagerede sundhedsydelsesforbrugerne med henblik på at innovere sundhedssektoren; understreger, at nye innovationsplatforme vil medvirke til at designe og skabe den næste generation af innovative sundhedsprodukter, således at de nøjagtigt modsvarer de aktuelle uopfyldte behov;

Præcisering af reglerne om formidleransvar

29. bemærker, at EU's nuværende ordning for begrænset formidleransvar er et af de spørgsmål, som visse aktører har rejst i den løbende debat om onlineplatforme; bemærker, at høringen om de lovgivningsmæssige rammer for platforme har vist relativ støtte til de nuværende rammer i direktivet om elektronisk handel, men til behovet for at fjerne visse mangler i håndhævelsen; mener derfor, at ansvarsordningen bør præciseres yderligere, da det er en afgørende hjørnesteen i EU's digitale økonomi; mener, at der er brug for vejledning fra Kommissionens side om gennemførelsen af rammen for formidleransvar, således at onlineplatforme kan opfylde deres ansvar og reglerne om ansvar, forbedre retssikkerheden og øge brugernes tillid; opfordrer Kommissionen til at udvikle yderligere skridt med henblik herpå under henvisning til, at platforme, der ikke spiller en neutral rolle som defineret i direktivet om elektronisk handel, ikke er omfattet af ansvarsfritagelsen;

30. understreger, at selv om der i dag forbruges mere kreativt indhold end nogensinde tidligere på tjenester såsom bruger-uploadede indholdsplatforme og indholdsaggregeringstjenester, har de kreative sektorer ikke set nogen tilsvarende stigning i indtægter som følge af dette øgede forbrug; understreger, at en af de vigtigste årsager hertil menes at være en værdioverførsel, der er sket som følge af manglende klarhed omkring disse onlinetjenesters status i henhold til ophavsretten og retten vedrørende elektronisk handel; understreger, at dette har skabt urimelige markedsvilkår, som truer udviklingen af det digitale indre marked og dets vigtigste aktører, navnlig de kulturelle og kreative industrier;

31. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at offentliggøre en vejledning om formidleransvar, da der er en vis mangel på klarhed hvad angår de nugældende regler og deres gennemførelse i nogle medlemsstater; mener, at vejledningen vil styrke brugernes tillid til onlinetjenester; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte sine forslag; opfordrer Kommissionen til at henlede opmærksomheden på de lovgivningsmæssige forskelle mellem online- og offlineverdenen og til at skabe lige konkurrencevilkår for sammenlignelige tjenester online og offline, når det er nødvendigt og muligt, og under hensyntagen til de særlige forhold i hvert område, samfundets udvikling, behovet for større gennemsigtighed og retssikkerhed og behovet for ikke at være en hæmsko for innovation;

32. mener, at digitale platforme er et middel til at skabe bredere adgang til kulturelle og kreative værker og giver den kunstneriske og kulturelle sektor store muligheder for at udvikle nye forretningsmodeller; fremhæver behovet for at overveje, hvordan denne proces kan fungere med større retssikkerhed og respekt for rettighedshaverne; understreger vigtigheden af gennemsigtighed og af at sikre lige vilkår; understreger i denne forbindelse, at beskyttelse af rettighedshaver inden for rammerne af ophavsret og intellektuel ejendomsret er nødvendig for at sikre anerkendelsen af værdier og fremme af innovation, kreativitet, investeringer og produktion af indhold;

Torsdag den 15. juni 2017

33. opfordrer onlineplatforme til at styrke foranstaltninger til bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på internettet; glæder sig over det igangværende arbejde med direktivet om audiovisuelle medietjenester og over, at Kommissionen agter at foreslå foranstaltninger til videodelingsplatforme for at beskytte mindreårige og for at fjerne indhold med hadefulde ytringer; bemærker manglen på henvisninger til indhold vedrørende tilskyndelse til terror; opfordrer til, at der lægges særlig vægt på at undgå mobning og vold mod sårbare personer;

34. mener, at reglerne for onlineplatformes ansvar bør gøre det muligt at tackle spørgsmål vedrørende ulovligt indhold og ulovlige varer på en effektiv måde, f.eks. ved at udvise rettidig omhu, samtidig med at der fortsat anlægges en afbalanceret og innovationsvenlig tilgang; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge og præcisere procedurerne for fjernelse af ulovligt indhold og give vejledning om frivillige foranstaltninger, der har til formål at bekæmpe sådant indhold;

35. understreger, at det er vigtigt, at der træffes foranstaltninger mod udbredelsen af falske nyheder; opfordrer onlineplatforme til at udstyre brugerne med redskaber til at anmelde falske nyheder på en sådan måde, at andre brugere kan få oplysninger om, at rigtigheden af indholdet er blevet anfægtet; påpeger samtidig, at den frie udveksling af synspunkter er af grundlæggende betydning for demokratiet, og at retten til privatlivets fred også gælder på de sociale medier; fremhæver værdien af den frie presse med hensyn til at give borgerne pålidelige oplysninger;

36. opfordrer Kommissionen til at foretage en dybtgående analyse af den aktuelle situation og de retlige rammer vedrørende falske nyheder og undersøge muligheden for et lovgivningsmæssigt indgreb for at begrænse formidlingen og udbredelsen af fejlagtigt indhold;

37. understreger behovet for onlineplatforme til bekæmpelse af ulovlige varer og ulovligt indhold og illoyal praksis (f. eks. videresalg af underholdningsarrangementer til ublu priser) ved hjælp af lovgivningsmæssige foranstaltninger suppleret af effektive selvregulerende foranstaltninger (f.eks. gennem klare betingelser for anvendelse og passende mekanismer til at udpege personer, der gentager lovovertrædelser, eller ved at udpege specialiserede indholdsansvarlige og spore farlige produkter) eller kombinerede foranstaltninger;

38. glæder sig over adfærdskodeksen for bekæmpelse af ulovlig hadefuld tale for industrien, som blev vedtaget i 2016, og som støttes af Kommissionen, og anmoder Kommissionen om at udvikle passende og rimelige foranstaltninger for onlineplatforme til at identificere og fjerne ulovlige varer og ulovligt indhold;

39. mener, at overholdelse af den generelle forordning om databeskyttelse og net- og informationssikkerhed (NIS) er af afgørende betydning for så vidt angår ejerskab til data; bemærker, at brugerne ofte har incitament til at udveksle deres personoplysninger med onlineplatforme; understreger behovet for at oplyse brugerne om den nøjagtige karakter af de oplysninger, der indsamles, og hvordan de vil blive anvendt; understreger, at det er absolut nødvendigt for brugere at have kontrol over indsamlingen og anvendelsen af deres personoplysninger; understreger, at der også bør være en mulighed for ikke at udveksle personoplysninger; bemærker, at »retten til at blive glemt« også gælder for onlineplatforme; opfordrer onlineplatforme til at sikre, at anonymitet sikres, når personoplysninger behandles af tredjemand;

40. opfordrer Kommissionen til hurtigt at afslutte sin vurdering af behovet for formelle anmeldelses- og fjernelsesprocedurer som et lovende middel til at styrke ansvarsordningen på en harmoniseret måde i hele EU;

41. tilskynder Kommissionen til så hurtigt som muligt at fremlægge sin praktiske vejledning om markedsovervågning af varer, der sælges online;

Lige vilkår

42. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre lige vilkår mellem onlineplatforme, tjenesteudbydere og andre tjenester, som de konkurrerer med, herunder B2B og C2C; understreger, at lovgivningsmæssig sikkerhed er afgørende for at skabe en blomstrende digital økonomi; bemærker, at konkurrencepresset varierer mellem de forskellige sektorer og de forskellige aktører inden for de enkelte sektorer; minder derfor om, at udifferentierede løsninger sjældent er hensigtsmæssige; mener, at alle skræddersyede løsninger eller lovgivningsmæssige foranstaltninger skal tage hensyn til de særlige karakteristika ved platforme med henblik på at sikre fair konkurrence på lige vilkår;

Torsdag den 15. juni 2017

43. gør opmærksom på, at størrelsen af onlineplatforme varierer fra multinationale selskaber til mikrovirksomheder; understreger vigtigheden af fair og effektiv konkurrence mellem onlineplatforme for at fremme forbrugernes valgmuligheder og undgå, at der skabes monopoler eller dominerende stillinger, som forvrider markederne gennem misbrug af magt på markedet; understreger, at det er en afgørende foranstaltning i forbindelse med forebyggelse af markedssvigt og undgåelse af fastlåsningsproblemer at gøre det lettere at skifte mellem platforme og onlinetjenester;

44. bemærker, at onlineplatforme er i færd med at ændre den yderst regulerede traditionelle forretningsmodel; understreger, at eventuelle reformer af det eksisterende regelsæt bør koncentrere sig om en harmonisering af reglerne og mindskelse af fragmenteringen af regelsættet med henblik på at sikre et åbent og konkurrencedygtigt marked for onlineplatforme og samtidig garantere høje standarder for forbrugerbeskyttelse; understreger behovet for at undgå overregulering og for at fortsætte Refit-processen og gennemførelsen af princippet om bedre lovgivning; understreger vigtigheden af teknologineutralitet og sammenhæng mellem regler, der finder anvendelse online og offline i tilsvarende situationer, i det omfang det er nødvendigt og muligt; understreger, at lovgivningsmæssig sikkerhed fremmer konkurrence, investeringer og innovation;

45. understreger betydningen af investeringer i infrastruktur, både i byområder og landdistrikter; understreger, at fair konkurrence sikrer investeringer i højhastighedsbredbåndstjenester af høj kvalitet; understreger, at økonomisk overkommelig adgang til og fuld udnyttelse af pålidelig højhastighedsinfrastruktur, f.eks. ultrahurtige forbindelser og telekommunikation, fremmer levering og anvendelse af onlineplatformstjenester; understreger, at der er behov for netneutralitet og fair og ikke-diskriminerende adgang til onlineplatforme som en forudsætning for innovation og et reelt konkurrencebaseret marked; opfordrer indtrængende Kommissionen til at strømline finansieringsordninger for tilknyttede initiativer til at lette digitaliseringsprocessen med henblik på at bruge Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS) og de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) og Horisont 2020 (H2020) og bidragene fra medlemsstaternes nationale budgetter; opfordrer Kommissionen til at vurdere potentialet i offentlig-private partnerskaber (OPP) og fælles teknologiinitiativer (FTI);

46. opfordrer Kommissionen til at overveje oprettelsen af en harmoniseret tilgang til retten til berigtigelse, retten til at forsvare sig og retten til henstand for brugerne af platforme;

47. opfordrer Kommissionen til at skabe lige konkurrencevilkår med henblik på krav om skadeserstatning mod platforme på grund af udbredelsen af nedsættende facts, der vedvarende er til skade for brugeren;

Information og styrkelse af borgere og forbrugere

48. understreger, at fremtidens internet ikke kan slå igennem uden brugernes tillid til onlineplatforme, større gennemsigtighed, lige konkurrencevilkår, beskyttelse af personoplysninger, bedre kontrol med reklame og andre automatiserede systemer og onlineplatforme, der respekterer al gældende lovgivning og brugernes legitime interesser;

49. understreger vigtigheden af gennemsigtighed i forbindelse med dataindsamling og -anvendelse og mener, at onlineplatforme i tilstrækkelig grad skal reagere på brugernes bekymringer ved på behørig vis at anmode om deres samtykke i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse og ved at informere dem mere effektivt og klart om, hvilke personoplysninger der indsamles, og hvordan de deles og anvendes i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesramme, samtidig med at de bevarer muligheden for tilbagekaldelse af samtykke til enkeltstående bestemmelser uden fuldstændig at miste adgang til en tjeneste;

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre fuld respekt for borgernes ret til privatlivets fred og beskyttelse af deres personoplysninger i det digitale miljø; fremhæver vigtigheden af korrekt gennemførelse af den generelle forordning om databeskyttelse med henblik på at sikre fuld anvendelse af princippet om »indbygget privatlivsbeskyttelse og privatlivsbeskyttelse som standard«;

51. bemærker vigtigheden af at få klarhed over problemerne i forbindelse med dataadgangs-, ejerskabs- og ansvarsspørgsmål og opfordrer Kommissionen til at foretage en yderligere vurdering af de nugældende lovgivningsmæssige rammer for så vidt angår disse spørgsmål;

Torsdag den 15. juni 2017

52. understreger, at onlineplatformes grænseoverskridende karakter er en stor fordel i forbindelse med udvikling af det digitale indre marked, men kræver også et bedre samarbejde mellem de nationale myndigheder; anmoder eksisterende forbrugerbeskyttelsestjenester og -mekanismer om at samarbejde og yde effektiv forbrugerbeskyttelse i forbindelse med onlineplatformes aktiviteter; bemærker i denne henseende endvidere betydningen af forordningen om grænseoverskridende håndhævelsessamarbejde; glæder sig over, at Kommissionen påtænker at vurdere eventuelle yderligere behov for at ajourføre de eksisterende bestemmelser om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med platforme som led i Refit-processen for EU's forbruger- og markedsføringslovgivning i 2017;

53. opfordrer onlineplatforme til at tilbyde deres kunder klare, omfattende og rimelige vilkår og betingelser og sikre brugervenlige måder at præsentere deres vilkår og betingelser på, behandling af oplysninger, juridiske og kommercielle garantier og mulige omkostninger og samtidig undgå kompliceret terminologi med henblik på at forbedre forbrugerbeskyttelse og styrke tilliden og forståelse af forbrugernes rettigheder, eftersom dette er afgørende, for at onlineplatforme kan lykkes;

54. påpeger, at der er behov for høje forbrugerbeskyttelsesstandarder for onlineplatforme ikke blot i forbindelse med B2B-praksis, men også i relationer mellem privatkunder (C2C);

55. opfordrer til, at der foretages en vurdering af den nuværende lovgivning og de selvregulerende mekanismer med henblik på at afgøre, om de giver tilstrækkelig beskyttelse af brugerne, forbrugerne og virksomhederne på baggrund af det stigende antal klager over og undersøgelser af flere platforme, som Kommissionen har indledt;

56. understreger vigtigheden af at give brugerne klare, upartiske og gennemsigtige oplysninger om de kriterier, der anvendes til at filtrere, rangere, sponsorere, tilpasse eller gennemgå de oplysninger, som de præsenteres for; understreger behovet for en klar sondring mellem sponsoreret indhold og eventuelt andet indhold;

57. opfordrer Kommissionen til at tage fat på visse aspekter af platformes fornyede systemer såsom falske anmeldelser eller sletning af negative vurderinger med henblik på at vinde konkurrencefordele; understreger behovet for at gøre vurderinger mere pålidelige og nyttige for forbrugerne og for at sikre, at platformene overholder eksisterende forpligtelser og træffer foranstaltninger i denne henseende mod praksis såsom frivillige ordninger; ser positivt på retningslinjerne for gennemførelsen af direktivet om urimelig handelspraksis;

58. opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for kriterier og tærskelværdier, der fastsætter de betingelser, i henhold til hvilke onlineplatforme kan gøres til genstand for yderligere markedsovervågning, og til at yde vejledning i forbindelse med onlineplatforme med henblik på at lette deres overholdelse af eksisterende forpligtelser og retningslinjer på rettidig vis, navnlig inden for forbrugerbeskyttelse og konkurrencereglerne;

59. understreger, at ophavsmænd og kunstnere også skal være beskyttet i den digitale tidsalder, og minder om vigtigheden af den kreative industri for beskæftigelse og økonomi i EU; opfordrer Kommissionen til at vurdere det nuværende direktiv om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPRED) ⁽¹⁾ for at forhindre tilsigtet misbrug af indberetningsprocedurerne og sikre, at alle aktører i værdikæden, herunder mellemmand som internetudbydere, mere effektivt kan bekæmpe forfalskning ved at træffe virksomme, forholdsmæssige og effektive foranstaltninger til at sikre sporbarhed og hindre markedsføring og distribution af forfalskede varer, eftersom varemærkeforfalskning udgør en risiko for forbrugerne;

60. understreger behovet for at genetablere en balance i fordelingen af værdi for intellektuel ejendomsret, navnlig på platforme, som distribuerer beskyttet audiovisuelt indhold;

61. opfordrer til tættere samarbejde mellem platforme og rettighedshavere med henblik på at sikre en korrekt clearing af rettigheder og på at bekæmpe krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder online; minder om, at sådanne overtrædelser kan udgøre et reelt problem, ikke blot for virksomhederne, men også for forbrugernes sikkerhed og sundhed, som bør gøres opmærksomme på eksistensen af ulovlig handel med forfalskede produkter; gentager derfor sin opfordring til at anvende »følg pengene«-tilgangen med relevante betalingstjenester med henblik på at fratage falsknere deres mulighed for at

⁽¹⁾ Direktiv 2004/48/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45).

Torsdag den 15. juni 2017

forfølge deres økonomiske aktivitet; understreger, at en revision af direktivet om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder kunne være et passende middel til at sikre en høj grad af samarbejde mellem forskellige platforme, brugere og alle andre økonomiske aktører, sammen med den korrekte anvendelse af direktivet om elektronisk handel;

62. opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme den platform, der blev lanceret for bilæggelse af tvister, der involverer onlinekøb for brugerne imellem, og til at gøre den mere brugervenlig og kontrollere, om de erhvervsdrivende opfylder deres forpligtelse til at indsætte et link til platformen på deres websted med henblik på yderligere at imødegå det stigende antal klager over flere onlineplatforme;

Øget tillid til internettet og fremme af innovation

63. understreger, at en effektiv håndhævelse af databeskyttelse og forbrugerrettigheder i forbindelse med online-markeder, i overensstemmelse med bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse og direktivet om net- og informationsikkerhed, er prioriterede foranstaltninger for både den offentlige politik og erhvervslivet, når det drejer sig om at øge tilliden; understreger, at forbruger- og databeskyttelse kræver en række foranstaltninger og tekniske hjælpemidler inden for privatlivets fred på internettet, internetsikkerhed og cybersikkerhed; understreger betydningen af gennemsigtighed i forbindelse med dataindsamling og betalingsikkerhed;

64. bemærker, at elektroniske betalinger giver en høj grad af gennemsigtighed, der bidrager til at beskytte forbrugernes og de erhvervsdrivendes rettigheder og minimere risici for svig; glæder sig også over de nye innovative alternative betalingsmetoder såsom virtuelle valutaer og e-wallets; bemærker, at åbenhed letter sammenligningen af priserne og transaktionsomkostningerne og øger sporbarheden af økonomiske transaktioner;

65. understreger, at et fair, forudsigeligt og innovationsvenligt miljø samt investeringer i forskning og udvikling samt opgradering af arbejdstagernes kvalifikationer er af afgørende betydning for at skabe nye ideer og innovationer; understreger vigtigheden af åbne data og åbne standarder for udviklingen af nye onlineplatforme og innovation; minder om, at revisionen af gennemførelsen af direktivet om den offentlige sektors informationer⁽¹⁾ er planlagt til at finde sted i 2018; bemærker, at åbne, avancerede og fælles afprøvningsfaciliteter og åbne programmeringsgrænseflader for applikationer kan være et aktiv for Europa;

66. fremhæver vigtigheden af en engageret tilgang fra Kommissionens og navnlig fra medlemsstaternes side hen imod udvikling af digitale færdigheder med henblik på at danne en højt kvalificeret arbejdsstyrke, da dette er en forudsætning for at sikre et højt beskæftigelsesniveau på rimelige vilkår i hele EU og samtidig få bugt med den digitale analfabetisme, som udvider den digitale kløft og fremmer digital udstødelse; understreger derfor, at udvikling og forbedring af digitale færdigheder er af afgørende betydning og kræver store investeringer i uddannelse og livslang læring;

67. mener, at platforme, på hvilke et betydeligt antal beskyttede værker er oplagret og stillet til rådighed for offentligheden, bør indgå licensaftaler med de relevante rettighedshavere, medmindre de ikke er aktive og således omfattet af den ansvarsfritagelse, der er fastsat i artikel 14 i direktivet om elektronisk handel med henblik på en rimelig profitdeling mellem forfattere, skabere og relevante rettighedshavere; understreger, at sådanne licensaftaler og deres gennemførelse skal respektere brugeres udøvelse af deres grundlæggende rettigheder;

Respekt for B2B-relationer og overholdelse af EU konkurrenceretten

68. glæder sig over Kommissionens tiltag til at sikre en bedre håndhævelse af konkurrenceretten i den digitale verden og understreger behovet for at træffe rettidige beslutninger på konkurrenceområdet i lyset af det hastige tempo i den digitale sektor; bemærker imidlertid, at EU konkurrenceretten i visse tilfælde skal tilpasses til den digitale verden for at være egnet til formålet;

69. er bekymret over visse onlineplatformes problematiske urimelige B2B-handelspraksis såsom manglende gennemsigelighed (f.eks. i søgeresultater, databrug eller prisfastsættelse), ensidige ændringer i vilkår og betingelser, promovring af reklamer eller sponsorerede resultater, samtidig med at synligheden af ikke-betalte resultater, eventuelle urimelige vilkår og

⁽¹⁾ Direktiv 2003/98/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90).

Torsdag den 15. juni 2017

betingelser, f.eks. betalingsløsninger og eventuelt misbrug af den dobbelte rolle, som platforme spiller som formidlere og konkurrenter, mindskes; bemærker, at denne dobbelte rolle kan skabe økonomiske incitamenter for onlineplatforme til at fremme deres egne produkter og tjenester og medføre diskriminerende B2B-vilkår; opfordrer Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger i denne henseende;

70. opfordrer Kommissionen til at foreslå et vækstfremmende, forbrugervenligt og målrettet regelsæt for B2B-relationer, der er baseret på principperne om forbud mod misbrug af markedsstyrke, og sikre, at platforme, der fungerer som en portal til markeder i efterfølgende omsætningsled, ikke bliver til gatekeepere; mener, at en sådan ramme bør bidrage til at undgå skadelige virkninger for forbrugernes velfærd og fremme konkurrence og innovation; henstiller desuden, at denne ramme bliver teknologineutral og i stand til at imødegå de eksisterende risici, f.eks. i forbindelse med markedet for mobile styresystemer, men også fremtidige risici i forbindelse med nye internetbaserede teknologier såsom tingenes internet eller kunstig intelligens, som i endnu højere grad vil konsolidere placeringen af platformene direkte mellem onlinevirksomheder og forbrugere;

71. glæder sig over den målrettede indsamling af oplysninger om B2B-praksis, der skal udføres af Kommissionen i foråret 2017, og opfordrer indtrængende til, at der tages effektive skridt til at sikre fair konkurrence;

72. understreger, at EU konkurrenceretten og myndighederne skal sikre lige vilkår, hvor det er hensigtsmæssigt, herunder vedrørende forbrugerbeskyttelse og skattespørgsmål;

73. noterer sig de seneste afsløringer, der bl.a. omfatter store digitale virksomheder og deres skattemæssige praksis i EU; glæder sig i denne forbindelse over den indsats, som Kommissionen har gjort for at bekæmpe skatteundgåelse, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at foreslå yderligere reformer for at forebygge skatteundgåelse i EU; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at alle virksomheder, herunder digitale virksomheder, betaler deres skat i de medlemsstater, hvor deres økonomiske aktiviteter finder sted;

74. påpeger forskellene i det juridiske landskab i de 28 medlemsstater og de særlige forhold i den digitale sektor, hvor den fysiske tilstedeværelse af et selskab i det land, hvor markedet er, ofte ikke er nødvendig; opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse deres momsordninger i overensstemmelse med destinationsprincippet ⁽¹⁾;

EU's plads i verden

75. påpeger, at EU's tilstedeværelse på verdensmarkedet er beklageligt lav, navnlig på grund af den nuværende fragmentering af det digitale marked, manglen på retssikkerhed og den manglende finansiering og kapacitet til at markedsføre teknologiske nyskabelser, hvilket gør det vanskeligt for europæiske virksomheder at blive ledende på verdensplan i denne nye økonomi og konkurrere med aktører i resten af verden i denne nye, globale konkurrencedygtige økonomi; opfordrer til udvikling af et miljø for nystartede virksomheder og scaleupvirksomheder, som fremmer udvikling og jobskabelse på lokalt plan;

76. opfordrer EU's institutioner til at sikre lige vilkår for virksomheder i og uden for EU, f.eks. i forbindelse med beskatning og lignende anliggender;

77. er af den overbevisning, at EU har potentiale til at blive en af de vigtigste aktører i den digitale verden, og mener, at EU bør bane vej for et innovationsvenligt miljø i Europa ved at sikre en uangribelig lovramme, som beskytter alle interessenter;

o

o o

78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Det Europæiske Råd og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

⁽¹⁾ Se Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om »På vej mod et endeligt momssystem og bekæmpelse af momssvig« (Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0453).

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0273

Den humanitære situation i Yemen

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om den humanitære situation i Yemen (2017/2727(RSP))

(2018/C 331/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Yemen, navnlig beslutning af 25. februar 2016 ⁽¹⁾ om den humanitære situation i Yemen og beslutning af 9. juli 2015 om situationen i Yemen ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 3. april 2017 om Yemen,
 - der henviser til redegørelserne fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 8. oktober 2016 om angrebet i Yemen og af 19. oktober 2016 om våbenhvilen i Yemen,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om Yemen, navnlig resolution 2216 (2015), 2201 (2015) og 2140 (2014),
 - der henviser til FN's donorkonference på højt plan vedrørende den humanitære krise i Yemen, som blev afholdt den 25. april 2017 i Genève,
 - der henviser til opfordringen fra De Forenede Nationers særlige rapportør om menneskerettigheder og internationale sanktioner, Idriss Jazairy, den 12. april 2017 til at hæve søblokaden mod Yemen,
 - der henviser til de erklæringer, der blev afgivet af FN's højkommisær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, hhv. den 10. oktober 2016 om det uhyrlige angreb på en begravelse i Yemen, den 10. februar 2017 om civile i Yemen, der blev fanget mellem krigsparterne, og den 24. marts 2017 om de over 100 dødsopfre i løbet af en måned, herunder fiskere og flygtninge, efter to års konflikt i Yemen,
 - der henviser til de erklæringer, der blev afgivet af FN's særlige udsending for Yemen, Ismail Ould Cheikh Ahmed, den 21. oktober og den 19. november 2016 og den 30. januar 2017,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at den humanitære situation i Yemen er katastrofal; der henviser til, at FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) i februar 2017 erklærede, at situationen i Yemen var »den største fødevarerikkerheds-katastrofe i verden«; der henviser til, at FN's Humanitære Koordinationskontor (OCHA) i maj 2017 anførte, at 17 millioner mennesker i Yemen havde behov for fødevarerassistans, og at syv millioner af dem befandt sig i en »fødevarerikkerhedsmæssig nødsituation«; der henviser til, at 2,2 millioner børn lider af alvorlig akut fejlernæring, og at der hvert tiende minut dør et barn af årsager, som kunne forebygges; der henviser til, at der er to millioner internt fordrevne og en million hjemvendte;
- B. der henviser til, at konsekvenserne af den vedvarende konflikt er altødelæggende for landet og dets befolkning; der henviser til, at det på trods af internationale opfordringer til at finde en politisk løsning på krisen ikke er lykkedes parterne i konflikten at nå frem til en løsning, og kampene fortsætter; der henviser til, at ingen af parterne har opnået en militær sejr, og at det ikke er sandsynligt, at de vil gøre det i fremtiden;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0066.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0270.

Torsdag den 15. juni 2017

- C. der henviser til, at der ifølge FN siden marts 2015 er blevet dræbt over 10 000 og såret over 40 000 mennesker som følge af volden; der henviser til, at kampene, både på jorden og i luften, har gjort det umuligt for observatører fra FN's Menneskerettighedskontor (OHCHR) på stedet at få adgang til området med henblik på at kontrollere antallet af civile ofre, hvilket betyder, at disse tal kun afspejler de dødsfald og antal tilskadekomne, som OHCHR har kunnet få bekræftet; der henviser til, at Yemens civile infrastruktur og institutioner er blevet hårdt ramt af krigen og er i stigende grad ude af stand til at levere grundlæggende tjenesteydelser; der henviser til, at sundhedssystemet er ved at bryde sammen, og at centralt sundhedspersonale i frontlinjen ikke har fået løn i månedsvis;
- D. der henviser til, at Yemen er ramt af det andet udbrud af kolera og akut diarré, som har medført over 100 000 formodede koleratilfælde og har dræbt næsten 800 mennesker i hele landet i perioden fra den 27. april til den 8. juni 2017;
- E. der henviser til, at sårbare grupper, kvinder og børn i særlig grad er offer for de igangværende fjendtligheder og den humanitære krise, og at kvinders og pigers sikkerhed og velfærd giver anledning til særlig bekymring; der henviser til, at navnlig børn er sårbare over for den stigende vold i Yemen, idet 1 540 børn er blevet dræbt og 2 450 såret, efter hvad FN har dokumenteret;
- F. der henviser til, at over 350 000 børn som følge af vold ikke kunne genoptage deres undervisning i det forgangne skoleår, hvorved det samlede antal børn, der ikke går i skole i Yemen, ifølge Unicef nåede op på over to millioner; der henviser til, at børn, der ikke går i skole, risikerer at blive rekrutteret til at kæmpe;
- G. der henviser til, at import tegner sig for næsten 90 % af landets basisfødevarer; der henviser til, at FN's særlige rapportør om menneskerettigheder og internationale sanktioner har understreget, at den luft- og søblokade, som koalitionsstyrkerne siden marts 2015 har opretholdt mod Yemen, var en af hovedårsagerne til den humanitære katastrofe, mens volden i landet og den udbredte brændstofmangel har skabt kaos i de interne fødevederedistributionsnetværk;
- H. der henviser til, at et stabilt og sikkert Yemen med en fungerende regering er af afgørende betydning for den internationale indsats for at bekæmpe ekstremisme og vold både i regionen og udenfor og for fred og stabilitet i selve Yemen;
- I. der henviser til, at situationen i Yemen indebærer alvorlige risici for stabiliteten i regionen, navnlig på Afrikas Horn, omkring Det Røde Hav og i Mellemøsten generelt; der henviser til, at Al-Qaeda på Den Arabiske Halvø (AQAP) har kunnet udnytte den forværrede politiske og sikkerhedsmæssige situation i Yemen til at udvide sin tilstedeværelse og forøge antallet og omfanget af sine terrorhandlinger; der henviser til, at AQAP og den såkaldte Islamiske Stat (ISIS)/Daesh har etableret sig i Yemen og udført terrorhandlinger, hvor hundredevis af mennesker er blevet dræbt;
- J. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 25. februar 2016 opfordrede til et initiativ med henblik på at indføre en EU-våbenembargo mod Saudi-Arabien i tråd med Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008;
- K. der henviser til, at houthistyrker og allierede styrker begge er blevet beskyldt for at begå alvorlige overtrædelser af reglerne for krigsførelse ved at lægge forbudte personelminer, mishandle tilbageholdte og vilkårligt affyre raketter ind i befolkede områder i Yemen og det sydlige Saudi-Arabien;
- L. der henviser til, at det samlede beløb for EU's humanitære bistand til Yemen i 2015 og 2016 beløb sig til 120 millioner EUR; der henviser til, at det tildelte beløb i bistand i 2017 er på 46 millioner EUR; der henviser til, at trods FN's donorkonference på højt plan vedrørende den humanitære krise i Yemen, som blev afholdt i Genève i april 2017, og hvorunder en række lande og organisationer gav tilsagn, der beløb sig til 1,1 mia. USD, havde donorer pr. den 9. maj 2017 kun leveret midler svarende til 28 % af FN's appel om 2,1 milliarder USD til humanitær bistand til Yemen for 2017; der henviser til, at det forventes, at der mobiliseres yderligere 70 millioner EUR i udviklingsbistand i 2017;

Torsdag den 15. juni 2017

1. giver udtryk for alvorlig bekymring over den alarmerende forværring af den humanitære situation i Yemen, som er karakteriseret ved udbredt fødevareusikkerhed og alvorlig fejlernæring, vilkårlige angreb på civile og sundheds- og nødhjælpsarbejdere, ødelæggelse af civil og medicinsk infrastruktur, vedvarende luftbombardementer, kampe på jorden og granatbeskydning til trods for de gentagne opfordringer til på ny at indstille fjendtlighederne;
2. beklager dybt tabet af menneskeliv som følge af konflikten og lidelserne for dem, der befinder sig midt i kamphandlingerne, og giver udtryk for sin medfølelse med ofrenes familier; bekræfter på ny sin vilje til fortsat at støtte Yemen og det yemenitiske folk; opfordrer indtrængende alle parter til at søge at opnå en øjeblikkelig våbenhvile og til at vende tilbage til forhandlingsbordet; gentager sin støtte til Yemens territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed;
3. giver udtryk for alvorlig bekymring over, at de fortsatte luftangreb og kampene på jorden har medført tusindvis af dødsfald blandt civile, fordrivelser og tab af udkomme, hvilket har skabt risiko for yderligere tab af menneskeliv, har destabiliseret Yemen yderligere, ødelægger landets fysiske infrastruktur, har skabt ustabilitet, der er blevet udnyttet af terrororganisationer og ekstremistiske organisationer som ISIS/Daesh og AQAP, og har forværret en allerede kritisk humanitær situation;
4. fordømmer på det kraftigste alle terrorangreb og vold mod civile, herunder bombardementer, anvendelse af klyngeammunition, raketter, granater, snigskytter og missilangreb, og den rapporterede brug af personelminer samt angreb, der ødelægger civil infrastruktur, herunder skoler, lægefaciliteter, boligområder, markeder, vandsystemer, havne og lufthavne;
5. opfordrer indtrængende Yemens regering til at påtage sig sit ansvar i bekæmpelsen af ISIS/Daesh og AQAP, der udnytter den aktuelle ustabilitet; minder om, at alle terrorhandlinger er kriminelle og aldrig kan retfærdiggøres, uanset motivet til dem og uanset hvornår, hvor og af hvem de begås; understreger, at det er nødvendigt, at alle parter i konflikten skrider håndfast ind over for sådanne grupper, hvis aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod en forhandlingsløsning og mod sikkerheden i og omkring regionen;
6. gentager sin opfordring til alle parter og deres regionale og internationale støtter om at overholde den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, at sikre beskyttelsen af civile og at afholde sig fra direkte at angribe civil infrastruktur, navnlig medicinske faciliteter og vandforsyningssystemer; minder om, at de målrettede angreb på civile og civil infrastruktur, herunder hospitaler og sundhedspersonale, er en alvorlig overtrædelse af den humanitære folkeret; opfordrer indtrængende det internationale samfund til at fastlægge bestemmelser for international strafferetlig forfølgning af de ansvarlige for de overtrædelser af folkeretten, der er begået i Yemen; støtter i denne forbindelse opfordringen fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Zeid Al-Husseini, til at oprette et uafhængigt internationalt organ, der skal foretage en omfattende efterforskning af de forbrydelser, der er begået under konflikten i Yemen; understreger, at det er uomgængeligt at sikre, at krænkerne drages til ansvar for at opnå en varig bilæggelse af konflikten;
7. minder om, at en militær løsning på konflikten i Yemen ikke er mulig, og at krisen kun kan løses gennem en inkluderende, yemenitisk-ledet forhandlingsproces med inddragelse af alle berørte parter og med fuldstændig og meningsfuld deltagelse af kvinder, som fører frem til en inkluderende politisk løsning; erklærer igen sin støtte til de bestræbelser, som FN's generalsekretær, FN's særlige udsending til Yemen og EU-Udenrigstjenesten gør for at fremme en genoptagelse af forhandlingerne, og opfordrer indtrængende alle parter i konflikten til at reagere konstruktivt — og uden at opstille forhåndsbetinger — på disse bestræbelser; understreger, at gennemførelsen af tillidsskabende foranstaltninger, f. eks. omgående skridt hen imod en holdbar våbenhvile, en mekanisme til en FN-overvåget tilbagetrækning af styrker, fremme af adgangen for humanitært og kommercielt gods samt løsladelse af politiske fanger, er afgørende for at fremme en tilbagevenden til det politiske spor;
8. opfordrer indtrængende Saudi-Arabien og Iran til at arbejde for at forbedre de bilaterale forbindelser og til at søge at arbejde sammen om at bringe kampene i Yemen til ophør;
9. støtter EU's opfordring til alle parter i konflikten om at tage alle de nødvendige skridt for at forebygge og imødegå alle former for vold, herunder seksuel og kønsbaseret vold, i forbindelse med væbnet konflikt; fordømmer kraftigt krænkelserne af børns rettigheder og er bekymret over børns begrænsede adgang til selv grundlæggende sundhedspleje og uddannelse; fordømmer rekrutteringen og anvendelsen af børnesoldater i kamphandlingerne; opfordrer EU og det internationale samfund til at støtte rehabiliteringen og reintegrationen af tidligere børnesoldater i samfundet;

Torsdag den 15. juni 2017

10. opfordrer alle parter i konflikten til at arbejde på at fjerne alle logistiske og økonomiske forhindringer, som påvirker importen og distributionen af fødevarer og lægemidler til civile i nød; opfordrer navnlig indtrængende alle parter til at sikre, at alle store indførselssteder for varer, som f.eks. havnene i Hodeida og Aden, fungerer effektivt og i fuldt omfang; understreger deres betydning som en livline for humanitær bistand og basale forsyninger; opfordrer til, at Sana'a lufthavn genåbnes for kommercielle flyvninger, således at den medicin og de varer, der er akut behov for, kan flyves ind, og yemenitter med behov for lægebehandling kan flyves ud;

11. opfordrer Rådet til reelt at fremme overholdelsen af den humanitære folkeret som fastsat i de relevante EU-retningslinjer; gentager navnlig, at der er behov for en striks anvendelse fra alle EU-medlemsstats side af de regler, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP om våbeneksport; minder i denne forbindelse om sin beslutning af 25. februar 2016;

12. fremhæver betydningen af at styrke lokale myndigheder og opbygge deres kapacitet til levering af tjenesteydelser samt at inddrage den yemenitiske diaspora og internationale NGO'er i at støtte vigtige servicesektorer; understreger navnlig, at EU og andre internationale aktører er nødt til hurtigt at sætte ind over for koleraudbruddet og støtte sundhedssystemet for at undgå, at det bryder sammen, bl.a. ved at muliggøre forsyninger og lønudbetaling til sundhedspersonale i frontlinjen, som er altafgørende for den humanitære indsats;

13. glæder sig over, at EU og dets medlemsstater er rede til at optrappe den humanitære bistand til befolkningen i hele landet med henblik på at afhjælpe de stigende behov og mobilisere deres udviklingsbistand til at finansiere projekter i nøglesektorer; glæder sig over de tilsagn, der blev givet på donorkonferencen på højt plan vedrørende den humanitære krise i Yemen, og understreger behovet for en koordineret humanitær indsats under ledelse af FN for at lette befolkningens lidelser i Yemen; opfordrer endvidere indtrængende alle lande til at opfylde de tilsagn, der blev givet på donorkonferencen med henblik på at bidrage til at løse humanitære behov;

14. opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til omgående at foreslå en integreret EU-strategi for Yemen og til at sætte fornyet skub i et yemenitisk fredsinitiativ under FN's auspicer; opfordrer i denne forbindelse til, at der udnævnes en særlig EU-repræsentant for Yemen;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, generalsekretæren for Golfstaternes Samarbejdsråd, generalsekretæren for Den Arabiske Liga og Yemens regering.

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0274

Statut for og finansiering af europæiske politiske partier og fonde

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2017 om finansiering af politiske partier og fonde på europæisk plan (2017/2733(RSP))

(2018/C 331/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at politiske partier og fonde på europæisk plan bidrager til at skabe en bredere europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes vilje;
- B. der henviser til, at finansiering af europæiske politiske partier og fonde bør støtte politiske aktiviteter i overensstemmelse med Unionens principper og være gennemsigtig og umulig at misbruge;
- C. der henviser til, at artikel 6 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 opretter en myndighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der skal oprettes inden den 1. september 2016 med det formål at træffe afgørelse om registrering og afregistrering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde i overensstemmelse med de procedurer og betingelser, der er fastsat i forordningen;
 1. beklager de mange svagheder ved forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, navnlig hvad angår samfinansieringsniveauet (egne indtægter) og muligheden for medlemsskab i flere partier for medlemmer af Europa-Parlamentet;
 2. opfordrer Kommissionen til at se nærmere på alle disse svagheder og foreslå en revision af forordningen så hurtigt som muligt;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1.

Onsdag den 14. juni 2017

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2017)0257

Anmodning om ophævelse af Rolandas Paksas' immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 14. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Rolandas Paksas' immunitet
(2016/2070(IMM))**

(2018/C 331/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 31. marts 2016 om ophævelse af Rolandas Paksas' immunitet, som er fremsendt af Republikken Litauens rigsadvokat, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 13. april 2016,
- der har hørt Rolandas Paksas, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der har haft en drøftelse med Litauens rigsadvokat og chefanklageren ved afdelingen for efterforskning af organiseret kriminalitet og korruption under rigsadvokaturen,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 62 i Litauens forfatning,
- der henviser til artikel 4 i loven om status og arbejdsvilkår for de medlemmer af Europa-Parlamentet, der er valgt i Republikken Litauen,
- der henviser til artikel 22 i statuten for Seimas,

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Onsdag den 14. juni 2017

- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0219/2017),
 - A. der henviser til, at Republikken Litauens rigsadvokat har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Rolandas Paksas' parlamentariske immunitet i forbindelse med en strafferetlig efterforskning;
 - B. der henviser til, at rigsadvokatens anmodning vedrører mistanker mod Rolandas Paksas om, at han den 31. august 2015 indvilligede i at acceptere bestikkelse for at øve indflydelse på offentlige myndigheder og statslige embedsmænd for at få dem til at udøve deres beføjelser, hvilket udgør en strafbar handling i henhold til den litauiske straffelov;
 - C. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 under mødeperioderne på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
 - D. der henviser til, at medlemmerne af Seimas i henhold til artikel 62 i Republikken Litauens forfatning ikke kan holdes strafferetligt ansvarlige, tilbageholdes eller på anden vis udsættes for frihedsberøvelse uden Seimas' samtykke;
 - E. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 4 i loven om status og arbejdsvilkår for de medlemmer af Europa-Parlamentet, der er valgt i Republikken Litauen, nyder samme personlige immunitet på Republikken Litauens område som et medlem af Republikken Litauens Seimas, medmindre andet er fastsat i EU-lovgivningen;
 - F. der henviser til, at det fremgår af artikel 22 i statuten for Republikken Litauens Seimas, der ikke kan indledes straffesag mod et medlem af Seimas, og at et medlem ikke kan arresteres eller underkastes nogen andre former for indskrænkning af den personlige frihed, uden Seimas' samtykke, medmindre det pågældende medlem gribes på fersk gerning i en kriminel handling (in flagranti), i hvilket tilfælde rigsadvokaten straks skal underrette Seimas herom;
 - G. der henviser til, at det fremgår af forretningsordenens artikel 5, stk. 2, at parlamentarisk immunitet ikke er et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og dets medlemmers uafhængighed;
 - H. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
 - I. der henviser til, at hvis den pågældende sag ikke vedrører udøvelsen af et medlems hverv, bør immuniteten ophæves, medmindre det fremgår, at formålet med retsforfølgningen kan være at skade et medlems politiske virksomhed og dermed Parlamentets uafhængighed (fumus persecutionis);
 - J. der henviser til, at der på baggrund af de mange og detaljerede oplysninger, der er fremlagt i det foreliggende tilfælde, ikke er grund til at formode, at sagen vedrørende Rolandas Paksas er begrundet i et ønske om at skade hans politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet;
 - K. der henviser til, at det ikke tilkommer Europa-Parlamentet at tage stilling til, om medlemmet er skyldigt, eller om de handlinger, vedkommende tilskrives, skal retsforfølges, eller at udtale sig om de relative fordele ved de nationale retssystemer;
1. vedtager at ophæve Rolandas Paksas immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Litauens kompetente myndighed og Rolandas Paksas.
-

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0258

Anmodning om ophævelse af Mylène Troszczynskis immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 14. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Mylène Troszczynskis immunitet (2017/2019(IMM))**

(2018/C 331/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Mylène Troszczynskis immunitet fremsendt den 1. december 2016 af Den Franske Republiks justitsminister i forbindelse med en forundersøgelse, der gennemføres af anklagemyndigheden i Bobigny, for så vidt angår offentlige injurier og tilskyndelse til had eller vold mod en person eller en gruppe af personer på grund af deres oprindelse eller tilhørsforhold eller manglende tilhørsforhold til en given etnisk gruppe, nation, race eller religion, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 16. januar 2017,
- der har hørt Mylène Troszczynski, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning, som ændret ved forfatningslov nr. 95-880 af 4. august 1995,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0218/2017),
- A. der henviser til, at anklagemyndigheden i Bobigny har anmodet om ophævelse af Mylène Troszczynskis — medlem af Europa-Parlamentet og medlem af regionalrådet i Picardie — immunitet i forbindelse med sag vedrørende et billede, der den 23. september 2015 blev lagt op på hendes Twitter-konto, af en kvinde, der bærer heldækkende slør og tilsyneladende står i kø uden for en afdeling af CAF (Caisse d'allocations familiales — fransk børnetilskudkasse), ledsaget af bemærkningen »Rosny-Sous-Bois CAF den 9.12.14. Det er angiveligt forbudt at bære heldækkende slør ...«;
- B. der henviser til, at det krænkende billede i virkeligheden var en fotomontage baseret på et billede, der var taget i London og allerede brugt af en anden Twitterkontoindehaver, og til, at undersøgelsen afslørede, at det ikke var Mylène Troszczynski, der havde offentliggjort beskeden online, men hendes assistent, som tilstod at have gjort dette;
- C. der henviser til, at anklagemyndigheden har påpeget, at som redaktør af sine egen Twitterkonto kan Mylène Troszczynski drages til ansvar for tweetet;
- D. der henviser til, at da Mylène Troszczynski opdagede, at billedet var forfalsket, fjernede hun det straks fra sin Twitterkonto;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Onsdag den 14. juni 2017

- E. der henviser til, at ophævelsen af Mylène Troszczyńska's immunitet vedrører påståede offentlige injurier mod en person eller en gruppe af personer på grund af deres oprindelse eller tilhørsforhold eller manglende tilhørsforhold til en given etnisk gruppe, nation, race eller religion, og for hvilke sanktioner er fastsat i artikel 23, artikel 29, stk. 1, artikel 32, stk. 2 og 3, artikel 42 og 43 og artikel 48, stk. 6, i lov af 29. juli 1881 og overtrædelse af bestemmelserne om forbud mod tilskyndelse til forskelsbehandling, had eller racebettinget vold, hvilke er genstand for den igangværende undersøgelse, og for hvilke sanktioner er fastsat i artikel 24, stk. 8, 10, 11 og 12, artikel 23, stk. 1, og artikel 42 i loven af 29. juli 1881 og i artikel 131-26, stk. 2 og 3, i straffeloven;
 - F. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
 - G. der henviser til, at der i artikel 26 i den franske forfatning bestemmes, at medlemmer af Parlamentet ikke kan retsforfølges, eftersøges, anholdes, tilbageholdes eller dømmes på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv, og at medlemmer af Parlamentet ikke i strafferetligt øjemed kan udsættes for anholdelse eller nogen som helst anden frihedsberøvende eller frihedsindskrænkende foranstaltning uden tilladelse fra Parlamentet;
 - H. der henviser til, at rækkevidden af den immunitet, som medlemmer af det franske parlament nyder godt af, reelt svarer til rækkevidden af den immunitet, som medlemmer af Europa-Parlamentet nyder godt af i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter; der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at en meningstilkendegivelse for at være omfattet af immuniteten skal være fremsat af et medlem af Europa-Parlamentet under udøvelsen af dette medlems hverv, hvilket således forudsætter, at der foreligger en forbindelse mellem den udtrykte meningstilkendegivelse og det parlamentariske hverv; der henviser til, at der skal foreligge en direkte og klar forbindelse;
 - I. der henviser til, at anklagerne ikke er knyttet til Mylène Troszczyńska's stilling som medlem af Europa-Parlamentet men vedrører aktiviteter af regional karakter, da det forfalskede billede og bemærkningerne henviste til, hvad der angiveligt fandt sted i Rosny-sous-bois i strid med den franske lovgivning;
 - J. der henviser til, at de formodede handlinger ikke vedrører Mylène Troszczyńska's meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
 - K. der henviser til, at der ikke er mistanke om *fumus persecutionis*, dvs. at der bag den retlige undersøgelse, der blev indledt som følge af en klage indgivet af Seine-Saint-Denis' CAF ved dets administrerende direktør over injurierende udtalelser om en offentlig myndighed, var et klart forsøg på at lægge hindringer i vejen for Mylène Troszczyńska's parlamentariske arbejde;
 - 1. vedtager at ophæve Mylène Troszczyńska's immunitet;
 - 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Franske Republiks justitsminister og Mylène Troszczyńska.
-

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0259

Anmodning om ophævelse af Jean-Marie Le Pens immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 14. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Jean-Marie Le Pens immunitet (2017/2020(IMM))**

(2018/C 331/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 22. december 2016 om ophævelse af Jean-Marie Le Pens immunitet, som er fremsendt af den franske justitsminister, Jean-Jacques Urvoas, i forbindelse med en anmodning fra den offentlige anklager ved appeldomstolen i Paris, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 16. januar 2017,
- der har hørt Jean-Marie Le Pen, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0217/2017),
- A. der henviser til, at den offentlige anklager ved appeldomstolen i Paris har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Jean-Marie Le Pens parlamentariske immunitet i forbindelse med en strafferetlig efterforskning;
- B. der henviser til, at anmodningen fra den offentlige anklager vedrører påstande om, at Jean-Marie Le Pen har fremsat en udtalelse i en radioudsendelse, der udgør tilskyndelse til diskrimination, had eller racistisk vold, hvilket er en strafbar handling i henhold til den franske straffelov;
- C. der henviser til, at det fremgår af artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning, at medlemmer af Parlamentet ikke kan gøres til genstand for efterforskning, anholdes, tilbageholdes eller domfældes ved en domstol på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv, og at medlemmer af Parlamentet ikke kan anholdes eller på anden måde udsættes for frihedsberøvelse eller indskrænkninger af deres frihed på grund af en forbrydelse eller forseelse uden Parlamentets samtykke;
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- E. der henviser til, at det fremgår af artikel 5, stk. 2, i dets forretningsorden, at parlamentarisk immunitet ikke er et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og dets medlemmers uafhængighed;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patricello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Onsdag den 14. juni 2017

- F. der henviser til, at bestemmelserne om parlamentarisk immunitet skal fortolkes i lyset af værdierne, målene og principperne i traktaterne;
 - G. der henviser til, at denne absolutte immunitet for medlemmer af Europa-Parlamentet ikke kun dækker holdninger, der tilkendes på Parlamentets officielle møder, men også andre steder, f.eks. i medierne, når der »foreligger en forbindelse mellem den udtrykte meningstilkendegivelse og det parlamentariske hverv«⁽¹⁾;
 - H. der henviser til, at der ikke er nogen forbindelse mellem den anfægtede udtalelse og Jean-Marie Le Pens parlamentariske arbejde, og at Jean-Marie Le Pen derfor ikke handlede i sin egenskab af medlem af Europa-Parlamentet;
 - I. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 under mødeperioderne på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
 - J. der henviser til, at det kun er den af artikel 9 omfattede immunitet, der kan ophæves⁽²⁾;
 - K. der henviser til, at formålet med denne immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
 - L. der henviser til, at hvis den pågældende sag ikke vedrører udøvelsen af et medlems hverv, bør immuniteten ophæves, medmindre det fremgår, at formålet med retsforfølgningen kan være at skade et medlems politiske virksomhed og dermed Parlamentets uafhængighed (fumus persecutionis);
 - M. der henviser til, at der på baggrund af de oplysninger, der er fremlagt i det foreliggende tilfælde, ikke er grund til at formode, at sagen vedrørende Jean-Marie Le Pen er begrundet i et ønske om at skade hans politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet;
1. vedtager at ophæve Jean-Marie Le Pens immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Franske Republiks kompetente myndighed og Jean-Marie Le Pen.

⁽¹⁾ Dommen i Patriciello-sagen, jf. ovenfor, præmis 33.

⁽²⁾ Dommen i Marra-sagen, jf. ovenfor, præmis 45.

Torsdag den 15. juni 2017

P8_TA(2017)0266

Anmodning om ophævelse af Marine Le Pens immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 15. juni 2017 om anmodning om ophævelse af Marine Le Pens immunitet (2017/2021(IMM))**

(2018/C 331/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 9. december 2016 om ophævelse af Marine Le Pens immunitet, som er fremsendt af Pascal Guinot, anklagemyndigheden ved appelretten i Aix-en-Provence, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 19. januar 2017,
- der har indbudt Marine Le Pen til at blive hørt den 12. juni 2017, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 23, stk. 1, artikel 29, stk. 1, artikel 30 og artikel 31, stk. 1, i lov af 29. juli 1881 samt artikel 93-2 og 93-3, i lov af 29. juli 1982,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0223/2017),
- A. der henviser til, at anklagemyndigheden ved appelretten i Aix-en-Provence har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Marine Le Pens immunitet i forbindelse med en retssag vedrørende en formodet lovovertrædelse;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 under mødeperioderne på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstår medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- D. der henviser til, at det fremgår af artikel 26, stk. 2, i den franske forfatning, at medlemmer af parlamentet ikke i strafferetligt øjemed kan udsættes for anholdelse eller nogen som helst anden frihedsberøvende eller frihedsindskrænkende foranstaltning uden tilladelse fra præsidenten for den forsamling, som medlemmet tilhører, medmindre der foreligger en alvorlig forbrydelse, den pågældende gribes på fersk gerning, eller der foreligger en endelig domfældelse;
- E. der henviser til, at Marine Le Pen er anklaget for offentlig krænkelse af en folkevalgt tjenestemand, hvilket er en lovovertrædelse i henhold til fransk lovgivning, nemlig artikel 23, stk. 1, artikel 29, stk. 1, artikel 30 og artikel 31, stk. 1, i lov af 29. juli 1881 samt artikel 93-2 og 93-3, i lov af 29. juli 1982;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torsdag den 15. juni 2017

F. der henviser til, at Christian Estrosi den 28. juli 2015 indgav en anmeldelse med civilretlig partsstilling til den ledende undersøgelsesdommer i Nice vedrørende retssagen mod Marine Le Pen på grund af offentlig krænkelse af en folkevalgt tjenestemand med et midlertidigt mandat; der henviser til, at han gør gældende, at Marine Le Pen den 3. maj 2015 i programmet *Le Grand Rendez-vous*, som blev udsendt samtidig på iTÉLÉ og Europe 1, fremsatte følgende påstande eller beskyldninger mod ham, som udgjorde et angreb på hans ære eller omdømme:

»Hør her! Hvad jeg ved, er følgende: Hr. Estrosi har finansieret UOIF (sammenslutningen af islamiske organisationer i Frankrig); han er blevet fundet skyldig af det administrative retssystem i at have pålagt en UOIF-moské så lav en leje, at selv den administrative domstol gav ham et rap over fingrene, hvilket er et udtryk for den måde, disse borgmestre ulovligt finansierer moskeer på i strid med loven fra 1905; når man bliver taget med sine stemmekøbende fingre nede i de religiøse samfunds kagedåse, må man naturligvis sige chokerende ting, men jeg lægger mindre vægt på ord end på handlinger...«. I sit svar på interviewerens spørgsmål om hvorvidt hr. Estrosi er »jihadisternes medsammensvorne«, svarede Marine Le Pen angiveligt: »Hjælp, ressourcer, bistand; når man hjælper islamisk fundamentalisme med at etablere sig, til at spredes, til at rekruttere ... ja, så er man moralsk set en lille smule medskyldig;

G. der henviser til, at Marine Le Pen to gange er blevet inviteret til en høring i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 9, stk. 6; der henviser til, at hun imidlertid ikke har benyttet lejligheden til at fremsætte sine bemærkninger til det ansvarlige udvalg;

H. der henviser til, at de formodede handlinger ikke har nogen direkte eller klar forbindelse til Marine Le Pens udøvelse af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet, og at de fremførte ytringer heller ikke udgør meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;

I. der henviser til, at anklagerne tydeligvis ikke er knyttet til Marine Le Pens stilling som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, men snarere vedrører aktiviteter af snæver national eller regional karakter, og at artikel 8 derfor ikke finder anvendelse;

J. der henviser til, at kun den immunitet, der er omhandlet i artikel 9 i protokol nr. 7 om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, kan ophæves;

K. der henviser til, at der under henvisning til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter ikke er nogen grund til at nære mistanke om, at anmodningen om ophævelse blev foretaget med henblik på at forsøge at hindre Marine Le Pens parlamentariske arbejde eller med den hensigt at skade hende i politisk henseende (*fumus persecutionis*);

1. vedtager at ophæve Marine Le Pens immunitet;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Franske Republiks kompetente myndighed og til Marine Le Pen.

Tirsdag den 13. juni 2017

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2017)0249

Den Europæiske Unions deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA), der iværksættes af flere medlemsstater (COM(2016)0662 — C8-0421/2016 — 2016/0325(COD))**

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 331/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0662),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 185 og 188 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0421/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 26. januar 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 26. april 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0112/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 125 af 21.4.2017, s. 80.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TC1-COD(2016)0325

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/... om Unionens deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA), der iværksættes i fællesskab af flere medlemsstater

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/1324.)

Tirsdag den 13. juni 2017

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Kommissionen om PRIMA's gennemførelsesstrukturens finansielle garantier

1. For så vidt angår PRIMA-initiativet, fastsættes det i finansforordningens artikel 58, stk. 1, litra c), nr. vi), at Kommissionen kan overdrage budgetgennemførelsesopgaver til et privatretligt organ, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver (en gennemførelsesstruktur). Et sådant organ skal stille tilstrækkelige finansielle garantier.
2. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midlerne, bør disse garantier — uden begrænsning af hverken anvendelsesområdet eller beløbet — dække gennemførelsesstrukturens eventuelle gæld til Unionen i forbindelse med gennemførelsesopgaver, jf. delegationsaftalen. Kommissionen forventer under normale omstændigheder, at garantistillerne indvilliger i at hæfte solidarisk for gennemførelsesstrukturens gæld.
3. På baggrund af en detaljeret risikovurdering, navnlig hvis resultatet af den forudgående vurdering af gennemførelsesstrukturen i henhold til artikel 61 i finansforordningen anses for passende, kan Kommissionens anvisningsberettigede med ansvar for PRIMA fastsætte, at:
 - de finansielle garantier, som gennemførelsesstrukturen skal stille, under hensyntagen til proportionalitetsprincippet begrænses til det maksimale beløb for Unionens bidrag.
 - Følgelig hæfter den enkelte garantistiller i forhold til sit bidrag til PRIMA.

Garantistillerne kan i deres respektive ansvarserklæringer redegøre for, hvordan de vil opfylde dette ansvar i detaljer.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0250

Specifikke foranstaltninger med hensyn til at yde supplerende bistand til medlemsstater, der er ramt af naturkatastrofer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår specifikke foranstaltninger med hensyn til at yde supplerende bistand til medlemsstater, der er ramt af naturkatastrofer (COM(2016)0778 — C8-0489/2016 — 2016/0384(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 331/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0778),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 177 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0489/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 22. februar 2017 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 24. maj 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A8-0070/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0384

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår specifikke foranstaltninger med hensyn til at yde supplerende bistand til medlemsstater, der er ramt af naturkatastrofer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2017/1199.)

⁽¹⁾ EUT C 173 af 31.5.2017, s. 38.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0251

Energieffektivitetsmærkning *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om opstilling af rammer for energieffektivitetsmærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (COM(2015)0341 — C8-0189/2015 — 2015/0149(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 331/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0341),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0189/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 20. januar 2016 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 5. april 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0213/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. tager Kommissionen erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2015)0149

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2017/1369.)

⁽¹⁾ EUT C 82 af 3.3.2016, s. 6.

⁽²⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 6. juli 2016 (Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0304).

Tirsdag den 13. juni 2017

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ad artikel 290 og 291 i TEUF

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, navnlig dennes punkt 26, at bestemmelserne i nærværende forordning ikke vil få indflydelse på institutionernes fremtidige holdning til anvendelsen af artikel 290 og 291 i TEUF i andre lovgivningssager.

Erklæring fra Kommissionen om økonomisk kompensation for forbrugerne

I lyset af dens igangværende bestræbelser for at sikre en bedre håndhævelse af Unionens harmoniseringslovgivning vedrørende produkter bør Kommissionen undersøge, om forbrugerne i tilfælde af manglende overensstemmelse med den energiklasse, der er angivet på mærket — til dækning af økonomiske tab, de påføres på grund af produkter, der er fejlagtigt mærkede, eller som har lavere energimæssige ydelser og miljøpræstationer end det, der er angivet på mærket — vil kunne ydes økonomisk kompensation.

Tirsdag den 13. juni 2017

P8_TA(2017)0252

Den Europæiske Kulturhovedstad 2020-2033 *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 (COM(2016)0400 — C8-0223/2016 — 2016/0186(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2018/C 331/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0400),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 167, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0223/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 24. maj 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0061/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0186**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. juni 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/... om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/1545.)*

Onsdag den 14. juni 2017

P8_TA(2017)0256

Bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen***I

Europa-Parlamentets ændringer af 14. juni 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer (COM(2016)0482 — C8-0331/2016 — 2016/0231(COD))⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 331/30)

Ændring 1

Forslag til forordning

Titel

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Ændring</i>
<p>Forslag til</p> <p>EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING</p> <p>om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer</p>	<p>Forslag til</p> <p>EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING</p> <p>om klimateindsatsen for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer (»forordning om klimateindsatsen for at gennemføre Parisaftalen«)</p>

Ændring 2

Forslag til forordning

Henvisning 1 a (ny)

<i>Kommissionens forslag</i>	<i>Ændring</i>
	<p>under henvisning til protokol nr. 1 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om de nationale parlamenteres rolle i Den Europæiske Union,</p>

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0208/2017).

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 3**Forslag til forordning****Henvisning 1 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

under henvisning til protokol nr. 2 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,

Ændring 4**Forslag til forordning****Betragtning 3**

Kommissionens forslag

Ændring

(3) **Den 10. juni 2016 fremlagde Kommissionen et forslag for EU om at ratificere** Parisaftalen. Dette lovforslag er et led i gennemførelsen af EU's tilsagn under Parisaftalen. Unionens forpligtelse til emissionsreduktioner for hele økonomien blev bekræftet i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag for Unionen og dens medlemsstater, der blev forelagt sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015.

(3) **Rådet ratificerede Parisaftalen den 5. oktober 2016, efter at Europa-Parlamentet havde givet sin godkendelse den 4. oktober 2016.** Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016 og sigter i henhold til artikel 2 i aftalen mod »at styrke den globale reaktion på truslen fra klimaændringer inden for rammerne af bæredygtig udvikling og indsatsen for at udrydde fattigdom, bl.a. ved at: a) holde stigningen i den globale gennemsnits-temperatur til et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau, idet det erkendes, at dette vil reducere risiciene ved og virkningerne af klimaændringer væsentligt; b) øge tilpasningsevnen over for de skadelige virkninger af klimaændringer og fremme modstandsdygtigheden over for klimaændringer og en udvikling med lave drivhusgasemissioner på en måde, der ikke er til fare for fødevarerproduktionen, og c) lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling.«

I henhold til Parisaftalen skal parterne træffe foranstaltninger til at bevare og eventuelt forøge dræn og reservoarer for drivhusgasser, herunder skove.

Dette lovforslag er et led i gennemførelsen af Unionens tilsagn under Parisaftalen. Unionens forpligtelse til emissionsreduktioner for hele økonomien blev bekræftet i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag for Unionen og dens medlemsstater, der blev forelagt sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Parisaftalen afløser tilgangen under Kyoto-protokollen i 1997, der ikke videreføres efter 2020.

Ændring

- (4) Parisaftalen afløser tilgangen under Kyoto-protokollen i 1997, der ikke videreføres efter 2020. **De grønne investeringsordninger, der er knyttet til Kyoto-protokollen, og som giver finansiell bistand til projekter om nedbringelse af emissionerne i mindre velstående medlemsstater, vil derfor også ophøre.**

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

- (4a) **Rådet (miljø) godkendte på sit møde den 21. oktober 2009 et EU-mål om som led i de nødvendige reduktioner, som de udviklede lande i fællesskab ifølge Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) skal foretage, at nedbringe emissioner med 80-95 % senest i 2050 i forhold til 1990.**

Ændring

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Overgangen til ren energi kræver en ændret investeringsadfærd **og incitammenter** på tværs af det politiske spektrum. Det er en topprioritet for Unionen at etablere en modstandsdygtig energiunion, der kan levere sikker, vedvarende, **konkurrencedygtig** og billig energi til sine borgere. For at opnå dette skal den ambitiøse klimaindsats fortsættes ved hjælp af denne forordning, og der skal gøres fremskridt inden for andre dele af energiunionen som beskrevet i rammestrategien for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ COM(2015)0080

Ændring

- (5) Overgangen til ren energi **og bioøkonomi** kræver en ændret investeringsadfærd på tværs af hele det politiske spektrum **såvel som incitammenter for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) med mindre kapital og mindre landbrug til at tilpasse deres forretningsmodeller til dette forhold.** Det er en topprioritet for Unionen at etablere en modstandsdygtig energiunion, **der prioriterer energieffektivitet og har til formål at** levere sikker, vedvarende og billig energi til sine borgere, **og der konsekvent anvender principperne om bæredygtighed og emissionsnedbringelse i forbindelse med brugen af biobaserede ressourcer til erstatning af fossile ressourcer.** For at opnå dette skal den ambitiøse klimaindsats fortsættes ved hjælp af denne forordning, og der skal gøres fremskridt inden for andre dele af energiunionen som beskrevet i rammestrategien for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ COM(2015)0080.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 8
Forslag til forordning
Betragtning 9

Kommissionens forslag

- (9) Fremgangsmåden med årligt bindende nationale grænseværdier, der fastsættes i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF⁽¹⁹⁾, bør fortsættes fra 2021 til 2030, idet forløbet begynder i **2020** på baggrund af de gennemsnitlige drivhusgasemissioner i årene 2016-2018 og slutter ved den grænse, der er vedtaget for 2030 for de enkelte medlemsstater. Medlemsstater, der både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF og stigende årlige emissionstildelinger mellem 2017 og 2020 i henhold til afgørelse 2013/162/EU og 2013/634/EU, kan få tildelingen justeret for at afspejle kapaciteten til øgede emissioner i de pågældende år. Det Europæiske Råd konkluderede, at tilgængeligheden og anvendelsen af de eksisterende fleksibilitetsinstrumenter i sektorerne uden for ETS bør øges væsentligt for at sikre en omkostningseffektiv samlet EU-indsats og en indbyrdes tilnærmelse af emissionerne pr. indbygger senest i 2030.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136-148).

Ændring

- (9) Fremgangsmåden med årligt bindende nationale grænseværdier, der fastsættes i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF⁽¹⁹⁾, bør fortsættes fra 2021 til 2030, idet forløbet begynder i **2018** på baggrund af de gennemsnitlige drivhusgasemissioner i årene 2016-2018 **eller værdien af den årlige emissionstildeling for 2020, alt efter hvilket der er det mindste**, og slutter ved den grænse, der er vedtaget for 2030 for de enkelte medlemsstater. **Med henblik på at belønne en tidlig indsats og bistå medlemsstater med lavere investeringsskapacitet kan medlemsstater med et BNP pr. indbygger, der ligger under EU-gennemsnittet, hvis emissioner i perioden 2013-2020 var lavere end deres årlige emissionstildelinger for perioden 2013-2020, jf. beslutning nr. 406/2009/EF, på visse betingelser anmode om yderligere tildelinger fra en reserve.** Medlemsstater, der både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF og stigende årlige emissionstildelinger mellem 2017 og 2020 i henhold til afgørelse 2013/162/EU og 2013/634/EU, kan få tildelingen **yderligere** justeret for at afspejle kapaciteten til øgede emissioner i de pågældende år. Det Europæiske Råd konkluderede, at tilgængeligheden og anvendelsen af de eksisterende fleksibilitetsinstrumenter i sektorerne uden for ETS bør øges væsentligt for at sikre en omkostningseffektiv samlet EU-indsats og en indbyrdes tilnærmelse af emissionerne pr. indbygger senest i 2030.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 9**Forslag til forordning****Betragtning 9 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (9a) *For at lede Unionen i retning af en lavemissionsøkonomi indeholder denne forordning bestemmelser om et langsigtet emissionsnedbringelsesforløb for fra 2031 at kunne nedbringe drivhusgasemissionerne, der er omfattet af denne forordning. Forordningen bidrager også til opnåelse af Parisaftalens mål om at skabe balance mellem menneskeskabte drivhusgasemissioner fordelt på kilder og optaget heraf fordelt på dræen i anden halvdel af dette århundrede.*

Ændring 10**Forslag til forordning****Betragtning 10 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (10a) *For at bevare den fulde effektivitet af markedsstabilitetsreserven, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814^(1a), bør annulleringen af tildelinger som følge af anvendelsen af fleksibilitetsmuligheden i denne forordning efter nedskæringen af Unionens tildelinger i henhold til emissionshandelsordningen ikke tages i betragtning som tildelinger, der er blevet annulleret i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF, når det samlede antal tildelinger, der er i omløb i et givet år, fastlægges i henhold til afgørelse (EU) 2015/1814.*

^(1a) *Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).*

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 11**Forslag til forordning****Betragtning 11***Kommissionens forslag*

- (11) En række EU-foranstaltninger skal styrke medlemsstaternes evne til at opfylde deres klimaforpligtelser og er afgørende for at opnå de nødvendige emissionsreduktioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordning. Disse omfatter lovgivning om fluorholdige drivhusgasser, CO₂-reduktioner fra køretøjer, bygningers energimæssige ydeevne, vedvarende energi, energieffektivitet og den cirkulære økonomi samt Unionens finansieringsinstrumenter for klimarelaterede investeringer.

Ændring

- (11) En række EU-foranstaltninger skal styrke medlemsstaternes evne til at opfylde deres klimaforpligtelser og er afgørende for at opnå de nødvendige emissionsreduktioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordning. Disse omfatter lovgivning om fluorholdige drivhusgasser, CO₂-reduktioner fra køretøjer, **forbedring af** bygningers energimæssige ydeevne, **øget anvendelse af** vedvarende energi, **øget** energieffektivitet og **fremme af** den cirkulære økonomi samt Unionens finansieringsinstrumenter for klimarelaterede investeringer.

Ændring 12**Forslag til forordning****Betragtning 11 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

- (11a) *For at opnå disse emissionsreduktioner og i bestræbelserne på at maksimere landbrugssektorens rolle er det vigtigt, at medlemsstaterne fremmer innovative afbødende foranstaltninger med det største potentiale, herunder ændring af omdriftsarealer til permanente græsarealer, forvaltning af markhegn, bræmmer og træer på landbrugsarealer, nye plantningsordninger for skovlandbrug og skovarealer, forebyggelse af fjernelse af træer og rydning af skove, lille eller ingen dyrkning og brug af arealdække/efterafgrøder og afgrøderester på jorden, gennemførelse af CO₂-revisioner og planer for forvaltning af jord/næringsstoffer, bedre kvælstofeffektivitet og nitrifikationshæmning, genopretning og bevaring af vådområder/tørvemoser og forbedrede metoder til husdyravl, -fodring og -forvaltning med henblik på lavere emissioner.*

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 13

Forslag til forordning

Betragtning 11 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (11b) Denne forordning, herunder fleksibilitetsmulighederne, tilskynder til emissionsreduktioner, der er i overensstemmelse med Unionens øvrige klima- og energilovgivning i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, bl.a. gennem bedre energieffektivitet. I betragtning af, at over 75 % af drivhusgasemissionerne er energirelaterede, vil en øget energieffektivitet og øgede energibesparelser spille en vigtig rolle med hensyn til at udvirke sådanne emissionsnedbringelser. En ambitiøs politik for at øge energieffektiviteten er derfor ikke kun nøglen til større besparelser på importen af fossile brændstoffer med deraf følgende sikring af energisikkerheden og lavere energiregninger for forbrugerne, men også til en øget udbredelse af energibesparende teknologier i bygninger, i industrien og inden for transport, til en styrkelse af den økonomiske konkurrenceevne, til lokal jobskabelse samt til forbedring af sundhedstilstanden og bekæmpelse af energifattigdom. Da foranstaltninger i sektorer, der er omfattet af denne forordning, med tiden betaler sig selv, er det en omkostningseffektiv metode til at hjælpe medlemsstaterne med at nå deres mål i henhold til denne forordning. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne, når de omsætter denne forordning til nationale politikker, er særlig opmærksomme på de specifikke og forskellige muligheder for energieffektivitetsforbedringer og -investeringer inden for alle sektorer.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 14**Forslag til forordning****Betragtning 11 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (11c) *Transportsektoren udleder ikke kun store mængder drivhusgasser, men er også den sektor, hvor energiforbruget er vokset hurtigst siden 1990. Derfor er det vigtigt, at Kommissionen og medlemsstaterne gør en yderligere indsats for at forbedre energieffektiviteten, fremme en hurtig overgang til bæredygtige transportformer og mindske sektorens store kulstofafhængighed. Dekarbonisering af energimikset ved at fremme lave-emissionsenergi til transport, f.eks. bæredygtige biobrændstoffer og elkøretøjer, vil bidrage til opnåelsen af reduktionsmålet for CO₂-emissioner i tråd med målene i Parisaftalen. Dette kan fremmes ved at sikre, at der fastlægges klare og langsigtede rammer for sektoren, som skaber sikkerhed og kan danne grundlaget for investeringer.*

Ændring 15**Forslag til forordning****Betragtning 11 d (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (11d) *Energi- og sektorpolitikernes indvirkninger på Unionens og medlemsstaternes klimaforpligtelser bør vurderes ved hjælp af fælles kvantificerede metoder, således at indvirkningerne er gennemskuelige og kontrollerbare.*

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 57
Forslag til forordning
Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Forordning [] [om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030] fastsætter regnskabsregler for drivhusgasemissioner og optag i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF). Mens det miljømæssige resultat under denne forordning, beregnet ud fra de opnåede niveauer for reduktioner af drivhusgasemissionerne, påvirkes, når man tager højde for den samlede mængde af nettooptag og de samlede nettoemissioner fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. forordning [], bør en vis fleksibilitet for en maksimal mængde på 280 millioner ton CO₂, svarende til dette optag fordelt på medlemsstaterne i henhold til tallene i bilag III inkluderes som en ekstra mulighed for medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, når det er nødvendigt. Når den delegerede retsakt, der skal ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF], bliver vedtaget, bør Kommissionen delegeres beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde hvad angår artikel 7 for at tage hensyn til **bidraget** fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland i forbindelse med den fleksibilitet, der indføres med denne artikel. Inden vedtagelsen af en sådan delegeret retsakt bør Kommissionen vurdere holdbarheden af at inddrage forvaltet skovbrugsland på grundlag af tilgængelige data og navnlig overensstemmelsen mellem de formodede og faktiske høstningsprocentsatser. Hertil kommer, at muligheden for frivilligt at slette årlige emissionstildelingsenheder bør tillades under denne forordning for at give mulighed for, at sådanne mængder kan tages i betragtning ved vurderingen af medlemsstaternes overholdelse af kravene i forordning [].

Ændring

- (12) Forordning [] [om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030] fastsætter regnskabsregler for drivhusgasemissioner og optag i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF). Mens det miljømæssige resultat under denne forordning, beregnet ud fra de opnåede niveauer for reduktioner af drivhusgasemissionerne, påvirkes, når man tager højde for den samlede mængde af nettooptag og de samlede nettoemissioner fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer **og i givet fald forvaltede vådområder**, jf. forordning [], bør en vis fleksibilitet for en maksimal mængde på 280 millioner ton CO₂, svarende til dette optag fordelt på medlemsstaterne i henhold til tallene i bilag III inkluderes som en ekstra mulighed for medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, når det er nødvendigt. Når den delegerede retsakt, der skal ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF], bliver vedtaget, bør Kommissionen delegeres beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde hvad angår artikel 7 for at tage hensyn til **et afbalanceret bidrag** fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland i forbindelse med den fleksibilitet **på 280 millioner**, der indføres med denne artikel. Inden vedtagelsen af en sådan delegeret retsakt bør Kommissionen vurdere holdbarheden af at inddrage forvaltet skovbrugsland på grundlag af tilgængelige data og navnlig overensstemmelsen mellem de formodede og faktiske høstningsprocentsatser. Hertil kommer, at muligheden for frivilligt at slette årlige emissionstildelingsenheder bør tillades under denne forordning for at give mulighed for, at sådanne mængder kan tages i betragtning ved vurderingen af medlemsstaternes overholdelse af kravene i forordning [].

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 17

Forslag til forordning

Betragtning 12 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (12a) *Det vil kræve ændringer i investeringerne og de incitament, der understøttes af EU-foranstaltninger som f.eks. den fælles landbrugspolitik på en gensidigt sammenhængende måde at nå de mange EU-mål, der er knyttet til landbrugssektoren, herunder afbødning af og tilpasning til klimaændringer, luftkvalitet, bevarelse af biodiversitet og økosystemtjenester og støtte til økonomien i landdistrikterne. Det er af afgørende betydning, at denne forordning tager hensyn til målet om at bidrage til målsætningerne i Unionens skovstrategi om at fremme en konkurrencedygtig og bæredygtig forsyning med træ til Unionens bioøkonomi, medlemsstaternes nationale skovpolitikker, Unionens biodiversitetsstrategi og Unionens strategi for den cirkulære økonomi.*

Ændring 18

Forslag til forordning

Betragtning 13

Kommissionens forslag

Ændring

- (13) For at sikre effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og af andre informationer, der er nødvendige for at vurdere fremskridtene inden for medlemsstaternes årligt tildelte emissionsenheder, er kravene til den årlige rapportering og evaluering i henhold til denne forordning integreret med de relevante artikler i forordning (EU) nr. 525/2013, som derfor bør ændres i overensstemmelse hermed. Ændringen af denne forordning skal også sikre, at medlemsstaternes fremskridt med at reducere emissionerne evalueres årligt, idet der tages hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger indhentet fra medlemsstaterne. Hver andet år bør evalueringen indeholde Unionens forventede fremskridt med at opfylde sine reduktionsforpligtelser samt medlemsstaternes med at opfylde deres. **Anvendelsen af nedsættelser bør dog kun overvejes hvert femte år, så der kan** tages hensyn til det potentielle bidrag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. forordning []. Dette berører ikke Kommissionens pligt til at sikre, at medlemsstaternes forpligtelser i henhold til denne forordning overholdes, og heller ikke Kommissionens beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer i den forbindelse.

- (13) For at sikre effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og af andre informationer, der er nødvendige for at vurdere fremskridtene inden for medlemsstaternes årligt tildelte emissionsenheder, er kravene til den årlige rapportering og evaluering i henhold til denne forordning integreret med de relevante artikler i forordning (EU) nr. 525/2013, som derfor bør ændres i overensstemmelse hermed. Ændringen af denne forordning skal også sikre, at medlemsstaternes fremskridt med at reducere emissionerne evalueres årligt, idet der tages hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger indhentet fra medlemsstaterne. Hver andet år bør evalueringen indeholde Unionens forventede fremskridt med at opfylde sine reduktionsforpligtelser samt medlemsstaternes med at opfylde deres. **Der skal gennemføres en fuldstændig kontrol af overholdelsen af bestemmelserne hvert andet år. Der bør dog kun** tages hensyn til det potentielle bidrag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. forordning [], **inden for de tidsintervaller, der er fastsat i forordningen.** Dette berører ikke Kommissionens pligt til at sikre, at medlemsstaternes forpligtelser i henhold til denne forordning overholdes, og heller ikke Kommissionens beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer i den forbindelse.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 19

Forslag til forordning

Betragtning 13 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (13a) *Da de sektorer, der er omfattet af denne forordning, tegner sig for mere end halvdelen af Unionens drivhusgasemissioner, er politikkerne for emissionsnedbringelse i disse sektorer yderst vigtige for at opfylde Unionens forpligtelser i henhold til Parisaftalen. Derfor bør overvågnings-, rapporterings- og opfølgingsprocedurerne i henhold til denne forordning være fuldstændigt gennemskelige. Medlemsstaterne og Kommissionen bør gøre oplysningerne om overholdelse af denne forordning offentligt tilgængelige og sikre passende inddragelse af de interesserede parter og offentligheden i revisionen af forordningen. Kommissionen opfordres også til at etablere et effektivt og gennemskeligt system for tilsyn med resultaterne af de indførte fleksibilitetsmuligheder.*

Ændring 20

Forslag til forordning

Betragtning 14

Kommissionens forslag

Ændring

- (14) For at fremme den overordnede omkostningseffektivitet af alle reduktioner **skal** det være **tilladt for** medlemsstaterne at overføre en del af deres årlige emissions-tildelinger til andre medlemsstater. Sådanne overførsler skal til enhver tid være transparente og udføres på en måde, der passer alle parter, bl.a. ved hjælp af auktionering, gennem agenter, der opererer på agenturbasis, eller gennem bilaterale aftaler.

- (14) For at fremme den overordnede omkostningseffektivitet af alle reduktioner **bør** det være **muligt for** medlemsstaterne **at gemme eller låne en del af deres årlige emissionstildelinger. Medlemsstaterne bør også have mulighed for** at overføre deres årlige emissionstildelinger til andre medlemsstater. Sådanne overførsler skal til enhver tid være transparente og udføres på en måde, der passer alle parter, bl.a. ved hjælp af auktionering, gennem agenter, der opererer på agenturbasis, eller gennem bilaterale aftaler.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 21

Forslag til forordning

Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) Det Europæiske Miljøagentur sigter mod at bidrage til den bæredygtige udvikling og hjælpe med at opnå betydelige og målbare forbedringer af Europas miljø ved at levere rettidige, målrettede, relevante og pålidelige oplysninger til politiske beslutningstagere, offentlige institutioner og offentligheden. Det Europæiske Miljøagentur skal bistå Kommissionen i overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram.

Ændring

- (15) Det Europæiske Miljøagentur sigter mod at bidrage til den bæredygtige udvikling og hjælpe med at opnå betydelige og målbare forbedringer af Europas miljø ved at levere rettidige, målrettede, relevante og pålidelige oplysninger til politiske beslutningstagere, offentlige institutioner og offentligheden. Det Europæiske Miljøagentur skal bistå Kommissionen i overensstemmelse med dets årlige arbejdsprogram, **og bidrage direkte og effektivt til håndtering af klimaændringer.**

Ændring 22

Forslag til forordning

Betragtning 17

Kommissionens forslag

- (17) **For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 4, ifølge hvilken de årlige emissionsgrænser for medlemsstaterne fastsættes, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽²¹⁾.**

Ændring

- (17) **Beføjelserne til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør uddelegeres til Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning gennem fastsættelse af de årlige emissionstildelinger til medlemsstaterne.**

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om reglerne og de generelle principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 23**Forslag til forordning****Betragtning 19 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (19a) *Ud over bestræbelserne på at nedbringe Unionens egne emissioner er det vigtigt, at den i tråd med målet om at øge sin positive indvirkning på det globale CO₂-håndaftryk sammen med tredjelande udvikler klimaløsninger ved at gennemføre fælles projekter med disse lande inden for rammerne af klimapolitikken for 2030 i betragtning af, at der i Parisaftalen henvises til en ny international samarbejdsmechanisme til bekæmpelse af klimaændringer.*

Ændring 24**Forslag til forordning****Betragtning 20**

Kommissionens forslag

Ændring

- (20) Denne forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den fungerer generelt. Denne revision bør tage højde for udviklingen i de nationale forhold og basere sig på resultaterne af den samlede status over Parisaftalen.

- (20) Denne forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den fungerer generelt. Denne revision bør tage højde for udviklingen i de nationale forhold og basere sig på resultaterne af den samlede status over Parisaftalen.

For at overholde Parisaftalen er det nødvendigt, at Unionen gør en gradvist større indsats og hvert femte år fremlægger et bidrag, der afspejler det størst mulige ambitionsniveau.

Revisionen bør derfor tage hensyn til Unionens mål om i hele økonomien at reducere drivhusgasemissionerne med 80-95 % inden 2050 i forhold til 1990-niveauet og Parisaftalens mål om at opnå balance mellem menneskeskabte drivhusgasemissioner fordelt på kilder og optaget heraf fordelt på dræn i anden halvdel af dette århundrede. Den bør være baseret på de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger og på en forberedende rapport fra Det Europæiske Miljøagentur.

Revisionen af emissionsreduktioner i medlemsstaterne i perioden fra 2031 bør tages hensyn til principperne om rimelighed og omkostningseffektivitet,

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 25**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1***Kommissionens forslag*

Denne forordning fastsætter forpligtelser om medlemsstaternes minimumsbidrag til at opfylde Unionens forpligtelse til reduktion af drivhusgasemissioner i perioden 2021-2030 og fastlægger regler for årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at opfylde deres minimumsbidrag.

Ændring

Denne forordning fastsætter forpligtelser om medlemsstaternes minimumsbidrag til at opfylde Unionens forpligtelse til reduktion af drivhusgasemissioner i perioden 2021-2030 og fastlægger regler for årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at opfylde deres minimumsbidrag. **Den forpligter medlemsstaterne til at nedbringe de i artikel 2 omhandlede drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Unionens mål om en nedbringelse på mindst 30 % frem til 2030 i forhold til 2005 på en rimelig og omkostningseffektiv måde.**

Ændring 26**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

Hovedformålet med denne forordning er at lede Unionen i retning af en lavkulstoføkonomi ved at afstikke en forudseelig, langsigtet kurs imod nedbringelse af Unionens drivhusgasemissioner i 2050 med 80-95 % i forhold til 1990.

Ændring 27**Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. For så vidt angår denne forordning, skal CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori »1.A.3.A civil luftfart« sættes lig nul.

Ændring

3. For så vidt angår denne forordning, skal CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori »1.A.3.A civil luftfart«, **der er omfattet af direktiv 2003/87/EF**, sættes lig nul.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 28

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Denne forordning finder anvendelse for CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori »1.A.3.D søfart«, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF.

Ændring 29

Forslag til forordning

Artikel 4

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 4

Artikel 4

Årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030

Årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030

1. Hver enkelt medlemsstat skal i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der er angivet for medlemsstaten i bilag I til denne forordning, i forhold til sine emissioner i 2005 som fastsat i stk. 3.

1. Hver enkelt medlemsstat skal **senest** i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der er angivet for medlemsstaten i bilag I til denne forordning, i forhold til sine emissioner i 2005 som fastsat i stk. 3.

2. Med forbehold for den fleksibilitet, der er beskrevet i artikel 5, 6 og 7, og justeringen i henhold til artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner hvert år mellem 2021 og 2029 ikke overstiger det niveau, der er defineret ved et lineært forløb, som begynder i **2020**, beregnet på gennemsnittet af drivhusgasemissioner i 2016, 2017 og 2018 og fastsat i henhold til stk. 3, og slutter i 2030 på det fastsatte niveau for denne medlemsstat i bilag I til denne forordning.

2. Med forbehold for den fleksibilitet, der er beskrevet i artikel 5, 6 og 7, og justeringen i henhold til artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner hvert år mellem 2021 og 2029 ikke overstiger det niveau, der er defineret ved et lineært forløb som begynder i **2018**, beregnet **enten** på gennemsnittet af drivhusgasemissioner i 2016, 2017 og 2018, der er fastsat i henhold til stk. 3 **eller den årlige emissions-tildeling for 2020, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, og artikel 10, i beslutning nr. 406/2009/EF, alt efter hvad der er den laveste værdi**, og slutter i 2030 på det fastsatte niveau for denne medlemsstat i bilag I til denne forordning.

3. Kommissionen vedtager **en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af** de årlige emissionstildelinger for årene 2021-2030 i ton CO₂-ækvivalenter som anført i stk. 1 og 2. For så vidt gælder **denne gennemførelsesretsakt skal** Kommissionen **foretage** en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2016 til 2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 525/2013.

3. Kommissionen vedtager **delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 for at supplere denne forordning ved at fastsætte** de årlige emissionstildelinger for årene 2021-2030 i ton CO₂-ækvivalenter som anført i stk. 1 og 2. For så vidt gælder **disse delegerede retsakter foretager** Kommissionen en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2016 til 2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) **nr.** 525/2013.

Onsdag den 14. juni 2017

Kommissionens forslag

4. Denne **gennemførelsesretsakt** skal også angive, på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne fremsender i henhold til artikel 6, stk. 2, de mængder, der kan tages i betragtning med henblik på deres overholdelse af kravene i artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis den samlede mængde for alle medlemsstaterne overstiger den samlede mængde på 100 millioner, skal hver enkelt medlemsstat reducere sin mængde pro rata, således at den samlede mængde ikke overstiges.

5. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13.

Ændring

4. Denne **delegerede retsakt** skal også angive, på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne fremsender i henhold til artikel 6, stk. 2, de mængder, der kan tages i betragtning med henblik på deres overholdelse af kravene i artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis den samlede mængde for alle medlemsstaterne overstiger den samlede mængde på 100 millioner, skal hver enkelt medlemsstat reducere sin mængde pro rata, således at den samlede mængde ikke overstiges.

Ændring 30

Forslag til forordning

Artikel 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 4a

Et langsigtet emissionsreduktionsforløb fra 2031

Medmindre der træffes en anden afgørelse i forbindelse med den første eller en af de efterfølgende revisioner, jf. artikel 14, stk. 2, fortsætter de enkelte medlemsstater hvert år fra 2031 til 2050 med at nedbringe de drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne forordning. De enkelte medlemsstater sikrer, at deres drivhusgasemissioner hvert år mellem 2031 og 2050 ikke overskrider det niveau, der er fastlagt ved et lineært forløb, som begynder fra deres årlige emissionstildelinger for 2030 og slutter i 2050 på et emissionsniveau, der er 80 % under 2005-niveauerne for den pågældende medlemsstat.

Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 12 som supplement til denne forordning, idet den fastsætter de årlige emissionstildelinger for årene 2031-2050 i ton CO₂-ækvivalenter.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 31
Forslag til forordning
Artikel 5

Kommissionens forslag

Artikel 5

Fleksibilitetsinstrumenter for at overholde de årlige grænseværdier

1. Medlemsstaterne kan anvende de fleksibilitetsinstrumenter, der er anført i stk. 2 til 6 i denne artikel, og i artikel 6 og 7.

2. For årene 2021 til 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling til det følgende år.

3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år er under den årligt tildelte emissionstildeling for det pågældende år, under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i henhold til denne artikel og artikel 6, kan gemme den overskydende del af sin årlige emissionstildeling for de efterfølgende år frem til 2030.

4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.

5. En medlemsstat kan overføre den del af sin årlige emissionstildeling for et givet år, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år, under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i medfør af stk. 2 til 4 og artikel 6 til andre medlemsstater. En modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.

Ændring

Artikel 5

Fleksibilitetsinstrumenter for at overholde de årlige grænseværdier

1. Medlemsstaterne kan anvende de fleksibilitetsinstrumenter, der er anført i stk. 2 til 6 i denne artikel, og i artikel 6 og 7.

2. For årene 2021 til **2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 10 % af sin årlige emissionstildeling til det følgende år. For årene 2026 til** 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling til det følgende år.

3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år er under den årligt tildelte emissionstildeling for det pågældende år, under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i henhold til denne artikel og artikel 6, kan **for årene 2021 til 2025 gemme op til 10 % af** den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til de efterfølgende år frem til **2025. For årene 2026 til 2029 kan en medlemsstat gemme op til 5 % af den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til de efterfølgende år frem til** 2030.

4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater **i årene fra 2021 til 2025 og op til 10 % for årene fra 2026 til 2030.** Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.

5. En medlemsstat kan overføre den del af sin årlige emissionstildeling for et givet år, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år, under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i medfør af stk. 2 til 4 og artikel 6 til andre medlemsstater. En modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.

Onsdag den 14. juni 2017

Kommissionens forslag

Ændring

6. Medlemsstaterne skal kunne anvende kreditter fra projekter, der er udstedt i henhold til artikel 24a, stk.1, i direktiv 2003/87/EF, til overholdelse i henhold til artikel 9, uden nogen kvantitativ begrænsning, og samtidigt med at dobbelttælling undgås.

5a. En medlemsstat kan ikke overføre en del af sin årlige emissionstildeling, hvis denne medlemsstats emissioner på overførselstidspunktet overstiger den årlige emissionstildeling.

6. Medlemsstaterne skal kunne anvende kreditter fra projekter, der er udstedt i henhold til artikel 24a, stk.1, i direktiv 2003/87/EF, til overholdelse i henhold til artikel 9, uden nogen kvantitativ begrænsning, og samtidigt med at dobbelttælling undgås. **Medlemsstaterne kan tilskynde til etablering af privat-private og offentlig-private partnerskaber til sådanne projekter.**

Ændring 32

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Adgang til den fleksibilitet, der er fastsat i denne artikel og bilag II gives på betingelse af, at de pågældende medlemsstater forpligter sig til at træffe foranstaltninger inden for andre sektorer, hvor der tidligere er opnået utilstrækkelige resultater. Kommissionen supplerer senest den 31. december 2019 denne forordning gennem vedtagelse af en delegeret retsakt i henhold til artikel 12, der indeholder en liste over sådanne foranstaltninger og sektorer.

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 7 — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Yderligere anvendelse af op til 280 millioner nettooptag fra **ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer**

Yderligere anvendelse af op til 280 millioner nettooptag fra **arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.**

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 34

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. I det omfang, at en medlemsstats emissioner overskrider dens årlige emissionstildelinger for et givet år, kan en mængde op til summen af det samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede regnskabskategorier ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer **og** forvaltede græsarealer, jf. artikel 2 i forordning [] [LULUCF], tages i betragtning med henblik på overholdelsen af denne forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:

- a) den kumulative mængde for den pågældende medlemsstat for alle årene i perioden 2021-2030 ikke overstiger det niveau, der er fastsat i bilag III for denne medlemsstat
- b) denne mængde overstiger kravene for den givne medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning [] [LULUCF]
- c) medlemsstaten ikke har fået flere nettooptag i henhold til forordning [] [LULUCF] fra andre medlemsstater, end den har overført, og
- d) medlemsstaten har overholdt kravene i forordning [] [LULUCF].

Ændring

1. I det omfang, en medlemsstats emissioner overskrider dens årlige emissionstildelinger for et givet år, **herunder eventuelle emissionstildelinger, der er gemt i henhold til artikel 5, stk. 3,** kan en mængde op til summen af det samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede regnskabskategorier ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede skovarealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer, **i givet fald forvaltede vådområder og med forbehold af en delegeret retsakt, der vedtages i medfør af stk. 2, forvaltede skovområder,** jf. artikel 2 i forordning [] [LULUCF], tages i betragtning med henblik på overholdelsen af denne forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:

- a) **medlemsstaten senest den 1. januar 2019 forelægger en handlingsplan for Kommissionen, der beskriver de foranstaltninger, herunder i givet fald anvendelse af EU-finansiering, for et klimaeffektivt landbrug og for arealanvendelse og skovbrug og viser, hvordan disse foranstaltninger vil bidrage til at mindske drivhusgasemissionerne i henhold til denne forordning og overgå kravene i artikel 4 i forordning [LULUCF] i perioden fra 2021 til 2030;**
- a) den kumulative mængde for den pågældende medlemsstat for alle årene i perioden 2021-2030 ikke overstiger det niveau, der er fastsat i bilag III for denne medlemsstat
- b) denne mængde **beviseligt** overstiger kravene for den givne medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning [] [LULUCF] **i løbet af de femårs perioder, der er fastsat i artikel 12 i forordning [] [LULUCF];**
- c) medlemsstaten ikke har fået flere nettooptag i henhold til forordning [] [LULUCF] fra andre medlemsstater, end den har overført, og
- d) medlemsstaten har overholdt kravene i forordning [] [LULUCF].

Kommissionen kan afgive udtalelser om de handlingsplaner, der forelægges af medlemsstaterne i henhold til litra -a).

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 56**Forslag til forordning****Artikel 7 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Når den delegerede retsakt, der skal ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF], bliver vedtaget, tildeles Kommissionen beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at ændre stk. 1 i denne artikel for at tage hensyn til **bidraget** fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning.

Ændring

2. Når den delegerede retsakt, der skal ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF], bliver vedtaget, tildeles Kommissionen beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at ændre stk. 1 i denne artikel **og regnskabskategorierne i bilag III** for at tage hensyn til **et afbalanceret bidrag** fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning **uden dog at overskride den samlede mængde på 280 millioner i medfør af denne artikel.**

Ændring 36**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Hvis de evaluerede drivhusgasemissioner **i 2027 og 2032** i en medlemsstat overskrider dennes årlige emissionstildeling for ethvert givet år i perioden i henhold til denne artikels stk. 2 og den fleksibilitet, der anvendes i henhold til artikel 5 til 7, finder følgende foranstaltninger anvendelse:

- a) en tilføjelse til medlemsstatens emissionsmængde for det følgende år svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasser ganget med en faktor på 1,08 i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 11, og
- b) denne medlemsstat vil midlertidigt blive forment at overføre nogen del af sin årlige emissionstildeling til en anden medlemsstat, indtil den pågældende medlemsstat er i overensstemmelse med denne forordning. Den centrale administrator skal indføre dette forbud i det register, der er nævnt i artikel 11.

Ændring

1. **Hvert andet år foretager Kommissionen en undersøgelse af medlemsstaternes overholdelse af denne forordning.** Hvis de evaluerede drivhusgasemissioner i en medlemsstat overskrider dennes årlige emissionstildeling for ethvert givet år i perioden i henhold til denne artikels stk. 2 og den fleksibilitet, der anvendes i henhold til artikel 5 til 7, finder følgende foranstaltninger anvendelse:

- a) en tilføjelse til medlemsstatens emissionsmængde for det følgende år svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasser ganget med en faktor på 1,08 i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 11, og
- b) denne medlemsstat vil midlertidigt blive forment at overføre nogen del af sin årlige emissionstildeling til en anden medlemsstat, indtil den pågældende medlemsstat er i overensstemmelse med denne forordning. Den centrale administrator skal indføre dette forbud i det register, der er nævnt i artikel 11.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 58
Forslag til forordning
Artikel 9 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 9a

Den tidlige indsatsreserve

1. For at tage hensyn til en tidlig indsats inden 2020 tages der efter anmodning fra en medlemsstat hensyn til en mængde, der ikke overstiger en samlet sum på 90 millioner tons i årlige emissionstildelinger i perioden fra 2026 til 2030, i forbindelse med vurderingen af den pågældende medlemsstats overholdelse i forbindelse med den sidste kontrol af overholdelsen af bestemmelserne i henhold til artikel 9 i nærværende forordning, forudsat at:
- a) de samlede årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 som fastlagt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, og artikel 10 i beslutning nr. 406/2009/EF er større end dets samlede årlige verificerede drivhusgasemissioner i perioden 2013 til 2020;
 - b) dets bruttonationalprodukt pr. indbygger i markedspriser i 2013 er lavere end EU-gennemsnittet;
 - c) den har udnyttet den i artikel 6 og 7 omhandlede fleksibilitet fuldt ud til de niveauer, der er fastsat i bilag II og III;
 - d) den har udnyttet den i artikel 5, stk. 2 og 3, omhandlede fleksibilitet fuldt ud, og ikke overført emissionstildelinger til en anden medlemsstat i henhold til artikel 5, stk. 4 og 5; og
 - e) Unionen som helhed opfylder de i artikel 1, stk. 1, omhandlede mål.

Onsdag den 14. juni 2017

Kommissionens forslag

Ændring

2. Den maksimale andel af en medlemsstats samlede sum som anført i stk. 1, der kan tages i betragtning ved vurderingen af overholdelse af bestemmelserne, beregnes på grundlag af forholdet mellem på den ene side forskellen mellem dens samlede årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 og dens samlede verificerede årlige drivhusgasemissioner i samme periode, og på den anden side forskellen mellem summen af de årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 til alle medlemsstaterne, som opfylder kriterierne i stk. 1, litra b), og de samlede verificerede årlige drivhusgasemissioner i disse medlemsstater i samme periode.

De årlige emissionstildelinger og de verificerede årlige emissioner fastsættes i overensstemmelse med stk. 3.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 for at supplere denne forordning ved at fastsætte de maksimale andele for de enkelte medlemsstater i ton CO₂-ækvivalenter som anført i stk. 1 og 2. I forbindelse med disse delegerede retsakter anvender Kommissionen de årlige emissionstildelinger, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2 og artikel 10 i beslutning nr. 406/2009/EF, og de kontrollerede opgørelser for årene fra 2013 til 2020 i medfør af forordning (EU) nr. 525/2013.

Ændring 38

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. Den mængde, der fremgår af bilag IV til denne forordning, skal lægges til tildelingen for 2021 for de medlemsstater, der er nævnt i bilaget.

2. Den mængde, der fremgår af bilag IV til denne forordning, **der beløber sig til 39,14 millioner ton CO₂-ækvivalenter for alle medlemsstater**, skal lægges til tildelingen for 2021 for de medlemsstater, der er nævnt i bilaget.

Ændring 39

Forslag til forordning

Artikel 11 — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Register

EU-register

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 40**Forslag til forordning****Artikel 11 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Kommissionen skal sikre en korrekt bogføring i henhold til denne forordning gennem det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013, **herunder af** årlige tildelinger af emissionstildelinger, fleksibilitet udøvet i henhold til artikel 4 til 7, overholdelsen i henhold til artikel 9 og ændringer i dækningen i henhold til artikel 10 i denne forordning. Den centrale administrator skal foretage automatiseret kontrol med enhver transaktion under denne forordning og, hvor nødvendigt, blokere transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder. Disse oplysninger skal være offentligt tilgængelige.

Ændring

1. Kommissionen skal sikre en korrekt bogføring i henhold til denne forordning gennem det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013. **Kommissionen vedtager med henblik herpå en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 12 som supplement til denne forordning, navnlig vedrørende** årlige tildelinger af emissionstildelinger, fleksibilitet udøvet i henhold til artikel 4 til 7, overholdelsen i henhold til artikel 9 og ændringer i dækningen i henhold til artikel 10 i denne forordning. Den centrale administrator skal foretage automatiseret kontrol med enhver transaktion under denne forordning og, hvor nødvendigt, blokere transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder. **EU-registersystemet skal være gennemskueligt og omfatte alle relevante oplysninger om overførsel af tildelinger mellem medlemsstaterne.** Disse oplysninger skal være offentligt tilgængelige **via et dertil indrettet websted, som administreres af Kommissionen.**

Ændring 41**Forslag til forordning****Artikel 11 — stk. 2***Kommissionens forslag*

2. **Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at gennemføre stk. 1 i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning.**

Ændring

Udgår

Ændring 42**Forslag til forordning****Artikel 11 a (ny)***Kommissionens forslag**Ændring***Artikel 11a****EU-bevillingernes klimakonsekvenser**

Kommissionen foretager en omfattende undersøgelse i alle sektorer af konsekvenserne af bevillinger fra EU-budgettet eller andre kilder i henhold til EU-retsakterne om afbødning af klimaændringerne.

Onsdag den 14. juni 2017

Kommissionens forslag

Ændring

Senest den 1. januar 2019 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af undersøgelsen, som i givet fald ledsages af lovforslag om at standse alle EU-bevillinger, som ikke er forenelige med Unionen mål eller politikker for CO₂-nedbringelse. Undersøgelsen skal indeholde forslag til en obligatorisk forudgående klimakompatibilitetskontrol, som skal gælde for alle nye EU-investeringer fra den 1. januar 2020, og pligt til at gøre resultaterne offentligt tilgængelige på en gennemskelig og forståelig måde.

Ændring 43

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. denne forordnings artikel 7, stk. 2, og artikel 11, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning.

Ændring

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. denne forordnings artikel 4, stk. 3, artikel 4a, artikel 6, stk. 3a, artikel 7, stk. 2, artikel 9a og artikel 11, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra ... [datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning]. **Kommissionen udarbejder en rapport om delegationen af beføjelser senest ni måneder før udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.**

Ændring 44

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Denne tilbagekaldelse får virkning dagen efter afgørelsens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et i afgørelsen fastsat senere tidspunkt. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Ændring

3. Den i artikel 4, stk. 3, artikel 4a, artikel 6, stk. 3a, artikel 7, stk. 2, artikel 9a og artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Denne tilbagekaldelse får virkning dagen efter afgørelsens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et i afgørelsen fastsat senere tidspunkt. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 45

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 6

Kommissionens forslag

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel **4, stk. 3, artikel 4a, artikel 6, stk. 3a, artikel 7, stk. 2, artikel 9a** og artikel 11, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring 46

Forslag til forordning

Artikel 13

Kommissionens forslag

Artikel 13

Ændring

Udgår

Udvalgsprocedure

1. **Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 525/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.**

2. **Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.**

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 47

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

Kommissionen skal aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet den 28. februar 2024 **og derefter hvert femte år** om anvendelsen af denne forordning, dens bidrag til EU's samlede reduktionsmål for drivhusgasser i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen, **og den kan komme med forslag om nødvendigt.**

1. Senest seks måneder efter den forberedende dialog under UNFCCC i 2018 offentliggør Kommissionen en meddelelse med en vurdering af, hvorvidt Unionens klima- og energilovgivning stemmer overens med Parisaftalens mål. Meddelelsen skal navnlig undersøge, hvilken rolle de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, spiller for, og hvorvidt de er tilstrækkelige til at opfylde disse mål, og om Unionens retsakter om klima og energi, herunder kravene til energieffektivitet og vedvarende energi, samt retsakter om landbrug og transport, er i overensstemmelse med Unionens forpligtelse til at nedbringe drivhusgasemissionerne.

2. Kommissionen skal aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet den 28. februar 2024 **efter den første globale statusopgørelse over gennemførelsen af Parisaftalen i 2023 og senest seks måneder efter de efterfølgende globale statusopgørelser** om anvendelsen af denne forordning, dens bidrag til Unionens samlede reduktionsmål for drivhusgasser i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen. **Rapporten ledsages i givet fald af et forslag til retsakt om at øge medlemsstaternes emissionsnedbringelser.**

I forbindelse med revisionen af emissionsnedbringelserne i medlemsstaterne i perioden fra 2031 bør der tages hensyn til principperne om rimelighed og omkostningseffektivitet ved fordelingen blandt medlemsstaterne.

Den skal også tage højde for Unionens og tredjelandes fremskridt i virkeliggørelsen af målene i Parisaftalen samt fremskridt i gearingen og sikring af varig privat finansiering til støtte for overgangen til en kulstoffattig økonomi.

Onsdag den 14. juni 2017

Ændring 48**Forslag til forordning**

Artikel 15 a (ny)

Afgørelse (EU) 2015/1814

Artikel 1 — stk. 4

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 15a**Ændringer af afgørelse (EU) 2015/1814**

Artikel 1, stk. 4, i afgørelse (FUSP) 2015/1814 affattes således:

»4. Kommissionen offentliggør den samlede mængde kvoter i omsætning hvert år senest den 15. maj i det følgende år. Den samlede mængde tildelinger i omsætning i et givet år er det samlede antal tildelinger, der er udstedt i perioden siden den 1. januar 2008, inklusive det antal, der er udstedt i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF i samme periode, samt tilladelser til at anvende internationale kreditter, der er udnyttet af anlæg i medfør af Unionens emissionshandelsordning, for så vidt angår emissioner frem til den 31. december det givne år minus det samlede antal tons verificerede emissioner fra anlæg i medfør af Unionens emissionshandelsordning mellem den 1. januar 2008 og den 31. december i det samme givne år, eventuelle tildelinger, der er annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF bortset fra annullerede tildelinger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... (*) samt antallet af tildelinger i reserven. Der tages ikke hensyn til emissioner i den treårsperiode, der begyndte i 2005 og sluttede i 2007, eller til de tildelinger, der udstedtes for disse emissioner. Den første offentliggørelse finder sted senest den 15. maj 2017.

(*) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om klimaindsats for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer (»forordning om klimaindsats for gennemførelse af Parisaftalen«) (EUT L ... af ..., s. ...).*«

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA